

ІІІ ВИДКА
ДОПОМОГА
для душі

Укладач: Олексій Марченко

УДК 27
М 30

Олексій Марченко

М 30 Швидка допомога для душі / Пер. з рос. Н. Терещенко. — 2019 — 204 с

Книга «Швидка допомога для душі» призначена для широкого кола читачів. Сама назва характеризує її призначення. Проблеми душі людини важливіші за фізичні та матеріальні негаразди. Тут читачі знайдуть опис духовних та фізичних проблем та, дотримуючись порад цієї книги, зможуть вирішити їх. Ця книга містить Євангеліє від Івана з коротким поясненням для тих, хто мало знайомий з Божим Словом, а також біблійні поняття про Бога і спасіння, поради в різних життєвих обставинах, а також деякі поради для християн. Усі теми, порушені в цій книзі, підтверджені текстами з Біблії. Книга допоможе вам налагодити вірні стосунки з Богом, правильні стосунки у сім'ї та суспільстві, навчить переносити різноманітні життєві переживання. Вона є подарунком для вас, і ви можете, якщо виникнуть запитання, в будь-який час зв'язатися із тими, хто вам її подарував.

УДК 27
Назва оригіналу: СКОРАЯ ПОМОЩЬ ДЛЯ ДУШИ

ЧИТАЙТЕ, ВІРТЕ - Й БУДЕТЕ СПАСЕННІ!

Подарунок

КОМУ.....

ВІД.....

АДРЕСА.....

ТЕЛЕФОН.....

E-MAIL.....

МИ ЛЮБИМО ВАС!
ПРИХОДЬТЕ, ПИШЬТЕ, ТЕЛЕФОНУЙТЕ -
МИ РАДІ РОЗДІЛИТИ З ВАМИ ВАШІ РАДОЩІ
ТА ПЕРЕЖИВАННЯ!

ЗМІСТ

ВСТУП.....	06
ПЕРЕДМОВА.....	08
ПЕРЕДМОВА ДО НОВОГО ВИДАННЯ.....	09
ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ІВАНА З ПОЯСНЕННЯМИ.....	11
БІБЛІЯ ПРО БОГА ТА СПАСІННЯ	
Біблія про Бога.....	91
Бог – особистість.....	92
Бог Вічний.....	92
Бог Всемогутній.....	93
Бог Всюдиприсутній.....	93
Бог Творець.....	94
Бог Святий.....	94
Бог один.....	95
Бог Триєдиний.....	96
Ісус Христос.....	97
Дух Святий.....	97
Бог є любов.....	98
Біблія.....	100
Молитва.....	102
Людина.....	103
Гріхопадіння людини.....	105
Віра.....	106
Покаяння.....	108

Спасіння.....	110
Хрещення.....	114
Церква.....	115
Підхоплення Церкви.....	116
Життя після смерті.....	117
Рай.....	118
Пекло.....	119
Смерть.....	120
«А що ж маю зробити з Ісусом, що зветься Христос?».....	122

ПОРАДИ З БІБЛІЇ ДЛЯ РІЗНИХ ОБСТАВИН

Що потрібно робити, щоб після смерті бути в раю?.....	124
Слово до тих, хто байдужий до життя після смерті.....	125
Я великий грішник – Бог мене не простить.....	126
Чи позбавлене радощів життя віруючих?.....	126
Чому Бог не наведе лад на землі?.....	128
Які молитви Бог не чує?.....	129
Що потрібно робити, щоб бути приємним Богові?.....	131

Просити прощення першим.....	134
Не бажати поганого іншим.....	134
Що робити, коли наближається смерть?.....	136
Слово до тих, хто перебуває в складних обставинах.....	138
Ви маєте тілесну ваду, яка позбавляє вас звичного життя.....	139
Ви на межі розлучення.....	140
Вам складно простити.....	142
Вам складно звільнитися від пороку.....	144
У вас все добре, і вам не потрібен Бог.....	145
Для тих, хто сумнівається і не вірить в Бога.....	146
Ви захворіли невиліковою хворобою.....	149
Слова втіхи і надії з Біблії.....	149
Приклади молитов.....	150
Що заважає отримати допомогу від Бога?.....	154
Бог любить вас.....	155

ПРАКТИЧНЕ ХРИСТИЯНСТВО

Я належу до найправильнішої церкви.....	158
Впевненість у спасінні.....	159
Виконання Божої волі.....	165
Відповідальність християнина перед світом.....	168
Добрі справи.....	170
Спілкування з Богом у Церкві.....	172
Роздуми про Бога.....	174
Освячення.....	176
Любов.....	177
Не заспокоюй себе тим, що ти християнин.....	179
Невір'я.....	179
Якщо твоє життя не є прикладом, його потрібно змінити.....	180
Не гріши більше.....	182
Вічність попереду.....	184
Царство Боже.....	185
Окраса творіння.....	187
Не добре людині бути одній.....	190
Старість, перехід у вічність.....	197

ПІСЛЯМОВА.....	203
----------------	-----

ВСТУП

Багато різних книжок релігійного змісту вже видано та видається різними мовами світу. Відмінність цієї книги від інших не в тому, щоб показати перевагу тієї чи іншої християнської церкви чи конфесії, а щоб вказати усім людям, незалежно від їх положення чи стану, на прекрасну можливість, яку дав Бог, – мати право на Царство Небесне через Ісуса Христа. Ми намагалися використовувати якомога менше своїх слів та коментарів, щоб дати більше можливості Божому Слову переконати читача в правдивості тієї чи іншої істини. Наша мета – нагадати ще раз, що заради нашого спасіння Ісус Христос приходив на землю і що Він зробив усе, щоб грішник міг спастися. Тут ви прочитаєте про це не один раз. Читаючи, ви зустрічатимете займенник «ми», бо було багато тих, хто всебічно сприяв виходу цієї книги, включаючи й тих, хто вам її подарував.

Назва книги – «Швидка допомога для душі» – каже про те, що ця книга призначена для душі людини і що, слідуючи тим істинам з Біблії, які записані в ній, читач знайде спасіння і життя вічне.

На початок книги ми помістили Євангелію від Івана з поясненнями. Іван – учень Ісуса Христа, Апостол Церкви. Під провадженням Духа Святого він написав Євангелію, три послання і книгу Об'явлення. Євангелія була написана, щоб читач Благої звістки міг бути спасеним.

«ЦЕ Ж НАПИСАНО, ЩОБ ВИ ВВІРУВАЛИ, ЩО ІСУС
Є ХРИСТОС, БОЖИЙ СИН, І ЩОБ, ВІРУЮЧИ,
ЖИТТЯ МАЛИ В ІМ'Я ЙОГО!» (ІВАН 20:31).

Для кращого розуміння того чи іншого розділу цієї книги радимо вам перечитати увесь текст.

Якщо ви християнин, то й для вас в цій книзі є деякі поради для життя, аби ви не тільки мали звання християнина, але й були ним по суті.

Якщо ви вважаєте, що ця книга не для вас, ми запевняємо вас: прийде час, коли вона допоможе вам виборсатися з проблем, а найголовніше – отримати спасіння. В ній ви знайдете розуміння, що Бог любить вас Своєю безмірною любов'ю і бажає вам добра, а це – найцінніше. Тут ви навчитеся молитися Богові та приносити усі свої хвилювання до Нього. Ви дізнаєтеся, що за ваші гріхи вже давно заплачено. Христос, люблячи вас, помер за вас і даром дає прощення гріхів. Мета приходу Сина Божого на землю – спасти грішника.

«Син бо Людський прийшов, щоб знайти та спасти,
що загинуло!» (Луки 19:10).

Читайте, вірте – все можливо для віруючої людини. А якщо вам не захочеться мати цю книгу – не викидайте її, бо в ній Боже Слово, спрямоване до людей, слово любові та добра; тоді передайте її тому, хто захоче її мати. Бажаємо вам усілякого добра і щастя в цьому житті та після – на небі. Будьте щасливі у Христі.

Якщо під час читання у вас виникнуть питання або у вас будуть інші хвилювання, телефонуйте, пишiть, приходьте до нас. Ми намагатимемося допомогти вам, як зможемо, і обов'язково будемо молитися Богові за вас.

БОГ ЛЮБИТЬ ВАС. МИ ТАКОЖ ЛЮБИМО ВАС І БАЖАЄМО
ВАМ УСЬОГО ДОБРОГО ВІД БОГА І ЛЮДЕЙ.

Збережи вас Господь!

ПЕРЕДМОВА

Ця книга з'явилася внаслідок тривалих роздумів про те, що багато людей ще не знають про можливість, яку дав Бог для спасіння їх безсмертних душ.

Бог зробив все для того, щоб будь-який грішник міг спастися й бути після смерті в Раю. Ця Божя дія – викуплення роду людського – вартувала Йому дуже дорого. Аби грішник був прощений, святому Сину Божому потрібно було залишити славу небес і, втілившись, стати людиною, взяти на Себе усі гріхи світу й понести покарання за них – померти на хресті. Про це багато разів написано в Біблії, і деякі біблійні вірші включені в цю книгу як підтвердження цієї істини. Під час читання у вас з'явиться прекрасна можливість стати спасеним лише тому, що Бог зробив все для нашого спасіння. Ми хочемо поділитися з вами цією радісною звісткою. Читайте, вірте Божому Слову і чиніть так, як воно каже всім нам. Усім віруючим в Ісуса Христа як свого Спасителя гарантоване Життя Вічне.

Наша гарантія – Христос, Який помер замість нас на Голгофському хресті й воскрес для нашого виправдання.

«ПОПРАВДІ, ПОПРАВДІ КАЖУ ВАМ:

ХТО СЛУХАЄ СЛОВА МОГО, І ВІРУЄ В ТОГО, ХТО ПОСЛАВ
МЕНЕ, ЖИТТЯ ВІЧНЕ ТОЙ МАЄ, І НА СУД НЕ ПРИХОДИТЬ,
АЛЕ ПЕРЕЙШОВ ВІН ВІД СМЕРТІ В ЖИТТЯ»

(ІВАНА 5:24).

Ця книга складається з декількох розділів. Перший – Євангелія від Івана з поясненнями для тих, хто мало знайомий з Біблією. Другий – стисле вчення про Бога і спасіння. Третій – роздуми про різні обставини, що трапляються на життєвому шляху, і про те, як Біблія радить нам чинити. Основою наших роздумів є Слово Боже, тому тут згадуються тексти з Писання, що підтверджують ту чи іншу думку.

Ми не намагалися викладати істини про Бога і спасіння у чіткій богословській систематичі, тобто послідовності. Наша мета в тому, щоб за допомогою цієї книги розкрити істини Біблії, що стосуються спасіння та життя вічного. Ми молимося за всіх, хто читає цю книгу, щоб усі біблійні істини, що стосуються людини, стали й вашим надбанням.

Бажаємо усім читачам пізнати Христа як свого особистого Спасителя. Будьте благословенні та щасливі в Ісусі Христі!

ПЕРЕДМОВА ДО НОВОГО ВИДАННЯ

Книга «Швидка допомога для душі» видається українською та російською мовами як подарунок людям, які мало знайомі з Біблією. Протягом двох років було видано 91 000 екземплярів. Через те що ми не маємо можливості видавати її великими тиражами, а потреба в книзі величезна, ми вирішили викласти її в інтернет, щоб вона стала доступною для усіх.

Найближчим часом, якщо Бог продовжить життя, ми плануємо зробити аудіоформат, щоб хтось міг слухати, а хтось читати та переглядати ілюстрації до книги. Друкований варіант книги надалі буде даруватися тим, у кого немає можливості користуватися інтернет-ресурсами. Наразі книга видається в Україні та в Росії, і хто з читачів забажає благовістити в своїй місцевості: місті, селищі, ви можете замовити книгу – і вам відправлять її на вказану адресу. Ми готові за можливості робити це безкоштовно. Відвідуючи нашу сторінку в інтернеті, ви можете задати питання, а також замовити книги. Надалі ми намагатимемося підтримувати постійний зв'язок з нашими читачами та слухачами.

Якщо ви забажаєте зробити пожертву на видання цієї книги, на нашій сторінці ви знайдете детальну інформацію для цього. Нині ми завершуємо переклад книги іспанською та англійською мовами.

Можливо, у вас з'явилося питання: «Для чого видавати таку книгу, якщо існує Євангеліє та Біблія?» Так, в цій книзі зібрані слова з усієї Біблії та представлені за нагальними темами дуже простою мовою для звичайних людей, і читач опиняється перед вибором: прийняти Слово спасіння та бути в раю чи відкинути та потрапити до пекла. Практика підтвердила, що ця книга більш зрозуміла і доступна людям, а ми повинні зробити все для того, щоб людина зрозуміла Божий план спасіння.

«Для слабих, як слабий, щоб придбати слабих.

Для всіх я був усе, щоб спасти бодай деяких»

(1 Коринтян 9:22).

Так як друковане видання більше розраховане на людей зрілого віку, замість статті «Не добре людині бути одній» ми додали в кінці «Старість, перехід у вічність». Усвідомлюючи таку неминучість для кожного народженого на землі, ми вкотре хочемо переконати всіх у чудовій можливості після цього життя увійти в Царство Небесне – рай!

Ця книга є рецептом лікування під час пандемії гріха, який уразив увесь світ, і хто чинитиме так, як радить нам Слово Боже, той отримає свободу від влади гріха, прощення та вічне життя. Бажаємо усім читачам та слухачам застосувати ці слова на практиці – в житті – та перебувати вічність з Богом!

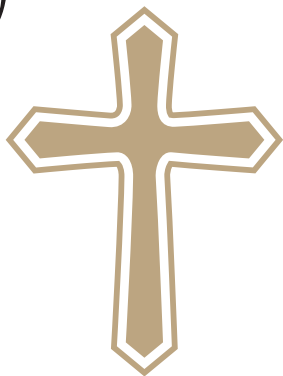

Деякі фото євангелізації книгою «Швидка допомога для душі»

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ІВАНА

Дане видання Євангелії від Івана є частиною Нового Заповіту в перекладі Івана Огієнка. У ньому жирним шрифтом відмічені деякі вірші та фрази, які по-особливому звернені до читача та спонукають нас чинити відповідно до написаного. В нижній частині сторінок Євангелії знаходиться пояснення для тих, хто мало знайомий з Біблією. Ті вірші з Євангелії, на які є пояснення, позначені знаком (*); в коментарях вказані розділ і вірш.

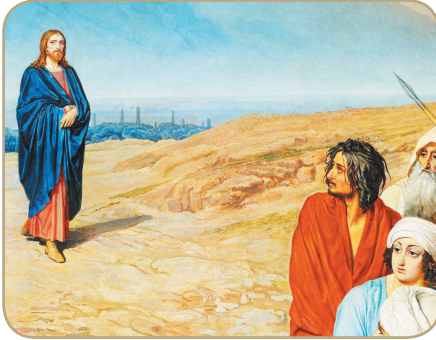

ДЕЯКІ ФОТОГРАФІЇ КАРТИН ДО ЄВАНГЕЛІЇ ВІД ІВАНА

Явлення Христа народу
(Розділ 1)

Христос вигонить з храму
торгівців (Розділ 2)

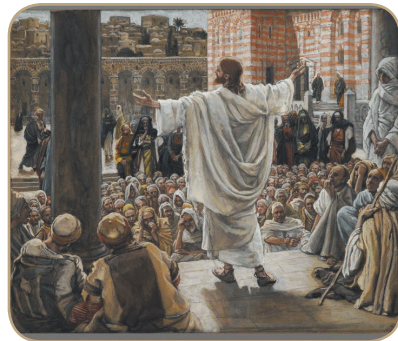
Розмова Христа з
Никодимом (Розділ 3)

Розмова Христа з самарянкою
(Розділ 4)

Христос зцілює розслабленого
(Розділ 5)

Христос проповідує у храмі
(Розділ 7)

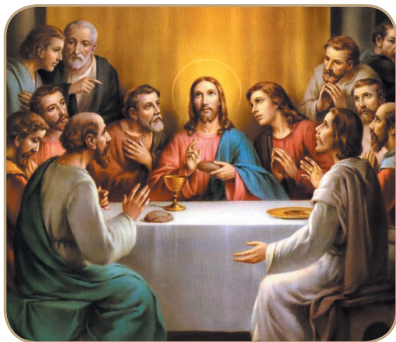
До Христа привели грішницю
(Розділ 8)

Воскресіння Лазаря
(Розділ 11)

Марія вмиває ноги Христа
(Розділ 12)

Вечера з учнями
(Розділ 13)

Христос вмиває ноги учням
(Розділ 13)

Небесні оселі
(Розділ 14)

Молитва Христа
(Розділ 17)

Розп'ятий Христос
(Розділ 19)

Воскреслий Христос постає перед
учнями (Розділ 20)

Зустріч Марії Магдалини з вос-
креслим Христом (Розділ 20)

Явлення Христа Хомі
(Розділ 20)

Чи любиш ти Мене?
(Розділ 21)

Розділ 1

*1 Споконвіку було Слово, а Слово в Бога було, і Бог було Слово.

2 Воно в Бога було споконвіку.

3 Усе через Нього повстало, і ніщо, що повстало, не повстало без Нього.

4 І життя було в Нім, а життя було Світлом людей.

5 А Світло у темряві світить, і темрява не обгорнула його.

6 Був один чоловік, що від Бога був посланий, йому ймення Іван.

7 Він прийшов на свідоцтво, щоб засвідчити про Світло, щоб повірили всі через нього.

8 Він тим Світлом не був, але свідчити мав він про Світло.

9 Світлом правдивим був Той, Хто просвічує кожну людину, що приходить на світ.

10 Воно в світі було, і світ через Нього повстав, але світ не пізнав Його.

11 До свого Воно прибуло, та свої відцуралось Його.

*12 А всім, що Його прийняли, їм владу дало дітьми Божими стати, тим, що вірять у Ймення Його,

13 що не з крові, ані з пожадливості тіла, ані з пожадливості мужа, але народились від Бога.

*14 І Слово сталося тілом, і перебувало між нами, повне

ПОЯСНЕННЯ

Розділ 1

Вірш 1: « Споконвіку було Слово, а Слово в Бога було, і Бог було Слово».

Це не просто вимовлене слово, а Слово є Бог, Безкінечний і Початок всього видимого і невидимого. У вірші 14 читаємо: **«І Слово сталося тілом, і перебувало між нами, повне благодаті та правди, і ми бачили славу Його, славу як Однородженого від Отця».** З цього вірша бачимо, що Слово – одне з багатьох імен Господа нашого Ісуса Христа, які знаходяться в Біблії.

Вірш 12: «А всім, що Його прийняли...»

Тут розкривається Божий план спасіння роду людського. Якщо той, хто читає ці слова, приймає Ісуса Христа в своє серце, вірує сказаному Слову і погоджується з ним, то йому гарантовано право, привілей, влада бути дітям Божим.

Вірш 14: « І Слово сталося тілом...»

Ісус Христос – Син Божий – втілювався в подобі людини та перебував на землі, навчаючи людей про Царство Боже і про те, як успадкувати його.

благодаті та правди, і ми бачили славу Його, славу як Однородженого від Отця.

15 Іван свідчить про Нього, і кликав, говорячи: Це був Той, що про Нього казав я: Той, Хто прийде за мною, існував передо мною, бо був перше, ніж я.

16 А з Його повноти ми одержали всі, а то благодать на благодать.

17 Закон бо через Мойсея був даний, а благодать та правда з'явилися через Ісуса Христа.

*18 Ніхто Бога ніколи не бачив, Однороджений Син, що в лоні Отця, Той Сам виявив був.

19 А це ось свідоцтво Іванове, як юдеї послали були з Єрусалиму священників та Левитів, щоб спитали його: Хто ти такий?

20 І він визнав, і не зрікся, а визнав: Я не Христос.

21 І запитали його: А хто ж? Чи Ілля? І відказує: Ні! Чи пророк? І дав відповідь: Ні!

22 Сказали ж йому: Хто ж ти

такий? щоб дати відповідь тим, хто послав нас. Що ти кажеш про себе самого?

23 Відказав: Я голос того, хто кличе: В пустині рівняйте дорогу Господню, як Ісая пророк заповів (див. Ісая 40:3).

24 Посланці ж із фарисеїв були.

25 І вони запитали його та сказали йому: Для чого ж ти христиш, коли ти не Христос, ні Ілля, ні пророк?

26 Відповів їм Іван, промовляючи: Я водою хрищу, а між вами стоїть, що Його ви не знаєте.

27 Він Той, Хто за мною йде, Хто до мене був, Кому розв'язати ремінця від узуття Його я негідний.

28 Це в Віфанії діялося, на тім боці Йордану, де христив був Іван.

*29 Наступного дня Іван бачить Ісуса, що до нього йде, та й каже: Оце Агнець Божий, що на Себе гріх світу бере!

Він же, взявши на Себе наші гріхи, Своєю смертю і воскресінням виправдовує всякого, хто вірує в Нього.

Вірш 18: «Ніхто Бога ніколи не бачив, Однороджений Син, що в лоні Отця, Той Сам виявив був».

Ісус, втілюючись, виявив Бога Отця в Своїх справах і вченні, розкрив Бога та виявив Його любов для спасіння усякого, хто вірує, від вічної погибелі, яка чекає на всіх, хто не приймає вірою Сина Божого.

Вірш 29: «Оце Агнець Божий, що на Себе гріх світу бере!»

Це свідоцтво Івана Хрестителя про Сина Божого. Він розкриває мету Його приходу на цю землю. Христос із власної волі взяв на Себе гріхи всього світу й був покараний за них. Пророк Ісая каже: **«А Він був ра-**

30 Це Той, що про Нього казав я: За мною йде Муж, що передо мною Він був, бо був перше, ніж я.

31 І не знав я Його; та для того прийшов я, хрестивши водою, щоб Ізраїлеві Він з'явився.

32 І свідчив Іван, промовляючи: Бачив я Духа, що сходив, як голуб, із неба, та зоставався на Ньому.

33 І не знав я Його, але Той, Хто хрестити водою послав мене, мені оповів: Над Ким Духа побачиш, що сходить і зостається на Ньому, це Той, Хто хреститиме Духом Святим.

*34 І я бачив, і засвідчив, що Він Божий Син!

35 Наступного дня стояв знову Іван та двоє з учнів його.

36 І, поглянувши на Ісуса, що проходив, Він сказав: Ото Агнець Божий!

37 І почули два учні, як він говорив, та й пішли за Ісусом.

38 А Ісус обернувся й побачив, що вони йшли за Ним, та й каже до них: Чого ви шукаєте?

А вони відказали Йому: Равві перекладене це визначає: Учителю, де Ти живеш?

39 Він говорить до них: Ходіть і побачте! Ті пішли та й побачили, де Він жив, і в Нього той день перебули. Було ж коло години десятої.

40 А один із тих двох, що чули від Івана та йшли вслід за Ним, був Андрій, брат Симона Петра.

41 Він знайшов перше Симона, брата свого, та й говорить до нього: Знайшли ми Месію, що визначає: Христос.

42 І привів він його до Ісуса. На нього ж споглянувши, промовив Ісус: Ти Симон, син Йонин; будеш званий ти Кифа, що визначає: скеля.

43 Наступного дня захотів Він піти в Галілею. І знайшов Він Пилипа та й каже йому: Іди за Мною!

44 А Пилип із Віфсаїди походив, із міста Андрія й Петра.

45 Пилип Нафанаїла знаходить та й каже йому: Ми знайшли Того, що про Нього писав

нений за наші гріхи, за наші провини Він мучений був, кара на Ньому була за наш мир, Його ж ранами нас уздоровлено!» (Ісаїя 53:5). Для грішника існує прекрасна можливість бути спасеним, але перш потрібно визнати себе винним, розкаятися і прийняти Христа як свого особистого Спасителя.

Вірш 34: «...Він Божий Син!»

Це і є свідочством Івана Хрестителя про Ісуса Христа, що Він не тільки Людина, але й Син Божий! Він – Бог в тілі, Агнець Божий, Який взяв на Себе наші гріхи.

був Мойсей у Законі й Пророки, Ісуса, сина Йосипового, із Назарету.

46 І сказав йому Нафанаїл: Та хіба ж може бути з Назарету що добре? Пилип йому каже: Прийди та побач.

47 Ісус, угледівши Нафанаїла, що до Нього йде, говорить про нього: Ото справді ізраїльтянин, що немає в нім підступу!

48 Говорить Йому Нафанаїл: Звідки знаєш мене? Ісус відповів і до нього сказав: Я бачив тебе ще давніш, ніж Пилип тебе кликав, як під фіговим деревом був ти.

49 Відповів Йому Нафанаїл: Учителю, Ти Син Божий, Ти Цар Ізраїлів!

50 Ісус відповів і до нього сказав: Через те віриш ти, що сказав Я тобі, що під фіговим деревом бачив тебе? Більш від цього побачиш!

51 І Він каже йому: Поправді, поправді кажу вам: Відтепер ви побачите небо відкрите та Анголів Божих, що на Людського Сина підіймаються та спускаються.

Розділ 2

*1 А третього дня весілля справляли в Кані Галілейській, і була там Ісусова мати.

2 На весілля запрошений був теж Ісус та учні Його.

3 Як забракло ж вина, то мати Ісусова каже до Нього: Не мають вина!

4 Ісус же відказує їй: Що тобі, жоно, до Мене? Не прийшла ще година Моя!

5 А мати Його до слуг каже: Зробіть усе те, що Він вам скаже!

6 Було тут шість камінних посудин на воду, що стояли для

Розділ 2

Вірші 1-10:

У цих віршах описано випадок під час весілля в Кані Галілейській, де Христос перетворив воду у вино. Люди, схильні до вина та подібних напоїв, вбачають в цьому випадку виправдання своїх дій. Однак на той час вино було основним напоєм для народу, і це був переброджений або щойно вичавлений сік з виноградного грона, як про це сказано в Книзі Буття в описі сну чашника. **«А в моїй руці фараонова чаша. І взяв я ті ягоди, і вичавив їх до фараонової чаші, і дав ту чашу в руку фараона» (Буття 40:11).**

Біблія категорична щодо п'яниць, в ній сказано: **«...ні злодії, ні користюлюбці, ні п'яниці, ні злоріки, ні хижаци Царства Божого не впадуть вони!» (1 Коринтян 6:10).**

очищення юдейського, що відер по дві чи по три вміщали.

7 Ісус каже до слуг: Наповніть водою посудини. І їх поналивали вщерть.

8 І Він каже до них: Тепер зачерпніть, і занесіть до весільного старости. І занесли.

9 Як весільний же староста скуштував воду, що сталась вином, а він не знав, звідки воно, знали ж слуги, що води наливали, то староста кличе тоді молодого

10 та й каже йому: Кожна людина подає перше добре вино, а як понапиваються, тоді гірше; а ти добре вино аж на досі зберіг...

11 Такий початок чудам зробив Ісус у Кані Галілейській, і виявив славу Свою. І вірували в Нього учні Його.

12 Після цього відправивсь Він Сам, і мати Його, і брати Його, і Його учні до Капернауму, і там перебули небагато днів.

13 А зближалася Пасха юдейська, і до Єрусалиму подався Ісус.

14 І знайшов Він, що продавали у храмі волів, і овець, і голубів, та сиділи міняльники.

15 І, зробивши бича з мотузків, Він вигнав із храму всіх, вівці й воли, а міняльникам гроші розсипав, і поперевертав їм столи.

16 І сказав продавцям голубів: Заберіть оце звідси, і не робіть із дому Отця Мого дому торгового!

17 Тоді учні Його згадали, що написано: Ревність до дому Твого з'їдає Мене! (див. Псалом 69:10)

18 І обізвались юдеї й сказали Йому: Яке нам знамено покажеш, що Ти можеш робити таке?

19 Ісус відповів і промовив до них: Зруйнують цей храм, і за три дні Я поставлю його!

20 Відказали ж юдеї: Сорок шість літ будувався цей храм, а Ти за три дні поставиш його?

21 А Він говорив про храм тіла Свого.

22 Коли ж Він із мертвих воскрес, то учні Його згадали, що Він говорив це, і вірували в Писання та в слово, що сказав був Ісус.

23 А як в Єрусалимі Він був у свято Пасхи, то багато-хто вірували в Його ймення, побачивши чуда Його, що чинив.

24 Але Сам Ісус їм не звірявся, бо Сам знав усіх,

25 і потреби не мав, щоб хто свідчив Йому про людину, бо знав Сам, що в людині було.

Вода, перетворена у вино в Кані, була прообраз кращої радості, яка походить від Ісуса Христа.

Розділ 3

1 Був один чоловік із фари-сеїв Никодим на ім'я, началь-ник юдейський.

2 Він до Нього прийшов уночі, та й промовив Йому: Учи-телю, знаємо ми, що прийшов Ти від Бога, як Учитель, бо не може ніхто таких чуд учинити, які чиниш Ти, коли Бог із ним не буде.

*3 Ісус відповів і до нього ска-зав: Поправді, поправді кажу Я тобі: Коли хто не народиться згори, то не може побачити Бо-жого Царства.

4 Никодим Йому каже: Як може людина родитися, будши старою? Хіба може вона ввійти до утроби своїй матері знову й родитись?

5 Ісус відповів: Поправді, по-правді кажу Я тобі: **Коли хто не родиться з води й Духа, той не може ввійти в Царство Боже.**

6 Що вродилося з тіла є тіло,

що ж уродилося з Духа є дух.

7 Не дивуйся тому, що сказав Я тобі: Вам необхідно родитись згори.

8 Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить, і куди він іде. Так буває і з кожним, хто від Духа народжений.

9 Відповів Никодим і до Ньо-го сказав: Як це статися може?

10 Ісус відповів і до нього сказав: Ти учитель ізраїльський, то чи ж цього не знаєш?

11 Поправді, поправді кажу Я тобі: Ми говоримо те, що ми знаємо, а свідчимо про те, що ми бачили, але свідчення нашо-го ви не приймаєте.

12 Коли Я говорив вам про земне, та не вірите ви, то як же повірите ви, коли Я говоритиму вам про небесне?

13 І не сходив на небо ніхто, тільки Той, Хто з неба зійшов, Людський Син, що на небі.

Розділ 3

Вірші 3-5: Народження згори – народження з води й Духа.

В розмові з Никодимом Христос відкрив сутність дії Слова Божого і Духа Святого на розум і серце людини; від цієї дії й відбувається народження згори. Коли людина читає Слово Боже й вірує в те, що сказав Бог, Дух Святий викриває її гріхи. Коли людина усвідомила себе грішником і роз-калася в гріхах, тоді вона народжується згори і стає дитиною Божою. Тут Христос називає «водою» Слово Боже.

*14 І, як Мойсей підніс змія в пустині, так мусить піднесений бути й Син Людський,

15 щоб кожен, хто вірує в Нього, мав вічне життя.

Вірш 14: «І, як Мойсей підніс змія в пустині, так мусить піднесений бути й Син Людський...» (з пояснень Ф. Мельдау на Євангелію від Івана).

Вірші з 14 по 18 передають слова Господа, які роз'яснюють Никодиму, а також усьому людству, як пережити народження згори і що для цього потрібно зробити. Ніхто не може народитися згори своїми власними силами, народження згори – це дар Божий! Однак, щоб народитися згори, людина повинна щось зробити. Вона повинна зробити те, про що сказано у віршах з 14 по 18, – вірувати в Господа Ісуса Христа як свого особистого Спасителя!

Для тих, хто не має поруч Старого Заповіту, передамо стислий зміст тих обставин з історії Ізраїлю, на які в Своїх словах посилається Господь: «І, як Мойсей підніс змія в пустині...» Мойсей був вождем народу ізраїльського. Господь звільнив ізраїльтян від єгипетського рабства, і в той момент Ізраїль знаходився в пустелі дорогою до обіцяної Ханаанської землі. Ізраїль повстав проти Бога і свідомо згрішив, за що й був покараний отруйними зміями, яких було послано на їхній стан. І ось покусані зміями і вмираючі ізраїльтяни почали волати до Мойсея про визволення. Бог почув заступницьку молитву Мойсея. Він наказав йому зробити мідного змія і високо піднести його на жердині перед усім станом, де увесь народ міг бачити його. Від помираючих ізраїльтян вимагалось лише одне – увірувати в запропонований їм засіб зцілення і ПОГЛЯНУТИ на піднесеного мідного змія. Кожен, хто піднімав свої очі на змія, миттєво одужував; ті ж, хто не вірували і відмовлялися поглянути на змія, помирили в своєму знедоленому та бездіяльному стані. (Прочитайте оповідь про це в 5-9 віршах 21 розділу Книги Числа.)

Сам Христос пояснює це, промовляючи: **«І, як Мойсей підніс змія в пустині, так мусить піднесений бути й Син Людський, щоб кожен, хто вірує в Нього, мав вічне життя».**

Подібно Ізраїлю в давнину, усі народи землі «покусані гріхом» древнього змія – диявола – і тому духовно мертві. Всі згрішили. Заплата за гріх – смерть. Але як тоді для древніх ізраїльтян, так і нині Бог приготував благодатний шлях спасіння, який є Сам Ісус Христос, піднесений на хрест за гріхи наші. Там Він помер, праведник за неправедних, щоб привести нас до Бога. На третій день, після Своєї спокутної смерті, Христос воскрес із мертвих – і нині Він живий!

Господь спасає усякого грішника, який приходить до Нього. Отож, для того щоб народитися згори, вам потрібно усвідомити, що ви уражені

*16 Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне.

*17 Бо Бог не послав Свого Сина на світ, щоб Він світ засудив, але щоб через Нього світ спасся.

смертельною отрутою гріха і перебуваєте в смертельному стані. Потім вам потрібно підняти свої очі віри на Христа, Який помер за ваші гріхи, і повністю довіритися Йому як єдиному здатному спасти вас. Усвідомте нарешті свою потребу в спасінні і прийміть Божий засіб зцілення – Христа. І ви будете спасенні!

Вірш 16: «Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне».

Ми наблизилися до головного вірша усієї Біблії. В цьому вірші ми знаходимо усе для нашого спасіння і вічного життя.

1. Бог полюбив світ.
2. Дав Сина Свого.
3. Кожен (без виключення), хто вірує в Нього.
4. Не згинув, але мав життя вічне.

Розглянемо ці пункти на основі Біблії і того, що Бог зробив, щоб все це втілювалося в житті кожного, хто вірує в ці Слова Божі.

«...Бог є любов!» (1 Івана 4:8)

Бог не тільки має любов, але ЛЮБОВ є Його сутністю. Уся Біблія говорить про це, і вона щоденно виявляється до всього, що існує в природі, і особливо до нас, людей.

Ось деякі місця зі Священного Писання, які говорять про любов Божу.

«Здалека Господь з'явився мені та й промовив: Я вічним коханням тебе покохав, тому милість тобі виявляю!» (Єремія 31:3).

«Подивіться, яку любов дав нам Отець, щоб ми були дітьми Божими, і ними ми є. Світ нас не знає тому, що Його не пізнав» (1 Івана 3:1).

«Ми з того пізнали любов, що душу Свою Він поклав був за нас. І ми мусимо класти душі за братів!» (1 Івана 3:16).

«Не в тому любов, що ми полюбили Бога, а що Він полюбив нас, і послав Свого Сина вблаганням за наші гріхи» (1 Івана 4:10).

«Ми познали й увірували в ту любов, що Бог її має до нас. Бог є любов, і хто пробуває в любові, пробуває той в Бозі, і в нім Бог пробуває!» (1 Івана 4:16).

«А Бог доводить Свою любов до нас тим, що Христос умер за нас,

коли ми були ще грішникам» (Римлян 5:8).

«Як Отець полюбив Мене, так і Я полюбив вас. Перебувайте в любові Моїй!» (Івана 15:9).

«Оце Моя заповідь, щоб любили один одного ви, як Я вас полюбив!» (Івана 15:12).

«...бо Отець любить Сам вас за те, що ви полюбили Мене та й увірвали, що Я вийшов від Бога» (Івана 16:27).

«Бажаю Я, Отче, щоб і ті, кого дав Ти Мені, там зо Мною були, де знаходжуся Я, щоб бачили славу Мою, яку дав Ти Мені, бо Ти полюбив Мене перше закладин світу» (Івана 17:24).

«Я ж Ім'я Твоє їм об'явив й об'являтиму, щоб любов, що Ти нею Мене полюбив, була в них, а Я в них!...» (Івана 17:26).

«...і поведьтєся в любові, як і Христос полюбив вас, і видав за нас Самого Себе, як дар і жертву Богові на приємні пахощі» (Ефесян 5:2).

«Чоловіки, любіть своїх дружин, як і Христос полюбив Церкву, і віддав за неї Себе...» (Ефесян 5:25).

Ці та багато інших текстів з Біблії кажуть нам про те, що Бог безмірно любить кожну людину і бажає спасти усіх людей і взяти їх до Себе у Рай. Смерть Христа на Голгофському хресті виявляє безмежну любов Божу до всіх людей. Якщо б ми жили в той час і спитали Христа: «Чому Ти розп'ятий на хресті?» – Він би відповів нам: «Тому що люблю вас і помираю за ваші гріхи». Саме так розкриває цю істину Апостол Петро: **«Він тілом Своїм Сам підніс гріхи наші на дерево, щоб ми вмерли для гріхів та для праведності жили; Його ранами ви вздоровилися» (1 Петра 2:24).**

Як сказано в Посланні до римлян: **«Бо Христос, коли ми були ще недужі, своїє пори помер за нечестивих» (Римлян 5:6).** **«А Бог доводить Свою любов до нас тим, що Христос умер за нас, коли ми були ще грішниками» (Римлян 5:8).** **«Бо коли ми, будши ворогами, примирилися з Богом через смерть Сина Його, то тим більше, примирившись, спасемоя життям Його» (Римлян 5:10).**

Для кожного, хто чує і читає ці Слова Божі, існує прекрасна можливість отримати прощення гріхів і вічне життя! Любов Божа в тому й полягає, що Він послав Сина Свого спасти грішне людство, до якого належимо і всі ми. Бог і через цю книгу, де зібрані тексти Святого Письма, знову нагадує вам про Свою любов. Він зробив усе, щоб ви були спасенні. Колись в'язничний сторож запитав Апостолів: **«... Добродії! Що треба робити мені, щоб спастися?» (Дії 16:30).**

Одне лише потрібно кожній людині – вірувати в Ісуса Христа. На Христа й вказали Апостоли: **«А вони відказали: Віруй в Господа Ісуса, і будеш спасений ти сам та твій дім» (Дії 16:31).**

Настільки проста й доступна любов Божа до кожної людини.

Отець дав Сина Свого

Син Божий – Ісус Христос – є рівно Божественним з Отцем і Духом Святим і був посланий на землю в тілі людини, аби вивести людство зі смертельного стану. Гріх вчинив розділення з Богом і наразив людину на праведний осуд на вічну смерть. Фраза «дав Сина Свого» розкриває Божу любов і піклування про людину.

Христос втілювався й став на вигляд людиною. Апостол Павло говорить: **«Він, будши в Божій подобі, не вважав за захват бути Богові рівним, але Він умалив Самого Себе, прийнявши вигляд раба, ставши подібним до людини; і подобою ставши, як людина, Він упокорив Себе, будши слухняний аж до смерті, і то смерті хресної» (Філіп'ян 2:6-8).** «Дав» – значить послав Його на Голгофський хрест померти за наші гріхи.

«...щоб кожен, хто вірує в Нього...»

Ця фраза не виключає нікого. Кожен, хто прочитав або почув про це, має повне право на прощення гріхів і життя вічне. Одна лише умова (як це було в Ізраїлі з мідним змієм в пустелі) – ВІРУВАТИ. Той, хто сумнівається в цих словах Божих, робить Бога неправдомовцем. Аби дати людині право на прощення гріхів і життя вічне, було необхідно, щоб Син Божий прийшов на землю, взяв на себе гріх усього світу й поніс покарання замість нас.

В Біблії багато разів підтверджено правдивість Слова Божого: **«...в надії вічного життя, яке обіцяв був від вічних часів необманливий Бог, і часу свого з'явив Слово Своє в проповіданні, що доручене було мені з наказу Спасителя нашого Бога...» (Тита 1:2-3).** **«Небо й земля проминуться, але не минуться слова Мої!» (Матвія 24:35).** («Не минуться» означає не втратять сили.)

Не згинув, але мав життя вічне

Згинути – це не тільки померти, але й після смерті потрапити в пекло – вічну погибель, тобто смерть.

Життя вічне – це перевага віруючої в Слово Боже людини! Бог каже нам, щоб ми вірили Його Слово і мали життя вічне. Якщо в когось мало віри в ці правдиві слова Божі, потрібно звернутися до Бога і сказати, як колись зробили учні Христа: **«І сказали апостоли Господу: Додай Ти нам віри!» (Луки 17:5).**

Вірш 17: «Бо Бог не послав Свого Сина на світ, щоб Він світ засудив, але щоб через Нього світ спасся».

*18 Хто вірує в Нього, не буде засуджений; хто ж не вірує, той вже засуджений, що не повірив в Ім'я Однородженого Сина Божого.

19 Суд же такий, що світло на світ прибуло, люди ж темряву більш полюбили, як світло, ліхі бо були їхні вчинки!

20 Бо кожен, хто робить лихе, ненавидить світло, і не приходять до світла, щоб не зганено вчинків його.

21 А хто робить за правдою, той до світла йде, щоб діла його виявилися, бо зроблені в Бозі вони.

22 По цьому прийшов Ісус та учні Його до країни Юдейської, і з ними Він там проживав та христив.

23 А Іван теж христив в Еноні поблизу Салиму, бо було там ба-

гато води; і приходили люди й христились,

24 бо Іван до в'язниці не був ще посаджений.

25 І зчинилось змагання Іванових учнів з юдеями про очищення.

26 І прийшли до Івана вони та й сказали йому: Учителю, Той, Хто був із тобою по той бік Йордану, про Якого ти свідчив, ото христить і Він, і до Нього всі йдуть.

27 Іван відповів і сказав: Людина нічого приймати не може, як їй з неба не дасться.

28 Ви самі мені свідчите, що я говорив: я не Христос, але посланий я перед Ним.

29 Хто має заручену, той молодий. А дружка молодого, що стоїть і його слухає, дуже тішиться з голосу молодого. Така

Мета приходу Христа – спасти світ. Це спасіння належить тільки тим, хто вірує в Христа як свого особистого Спасителя. Нехай кожен запитає себе: «Чи спасенний я? Чи вірю я в Христа як свого Спасителя?» Якщо так, тоді я маю життя вічне!

Вірш 18: «Хто вірує в Нього, не буде засуджений; хто ж не вірує, той вже засуджений, що не повірив в Ім'я Однородженого Сина Божого». І нині існує велика різниця між віруючим і невіруючим.

Хто вірує в Христа, не буде засуджений – спасенний; хто ж не вірує, той вже засуджений – загинув; бо не повірив в Ім'я Однородженого Сина Божого.

І хочеться голосно проголосити собі й усім: «...Віруй в Господа Ісуса, і будеш спасенний ти сам та твій дім»!

Вірш 36: «Хто вірує в Сина, той має вічне життя; а хто в Сина не вірує, той життя не побачить, а гнів Божий на нім перебуває».

радість моя оце здійснилась!

30 Він має рости, я ж маліти.

31 Хто зверху приходить, Той над усіма. Хто походить із землі, то той земний, і говорить по-земному. Хто приходить із неба, Той над усіма,

32 і що бачив і чув, те Він свідчить, та свідоцтва Його не приймає ніхто.

33 Хто ж прийняв свідоцтво Його, той ствердив тим, що Бог правдивий.

34 Бо Кого Бог послав, Той Божі слова промовляє, бо Духа дає Бог без міри.

35 Отець любить Сина, і дав усе в Його руку.

*36 Хто вірує в Сина, той має вічне життя; а хто в Сина не вірує, той життя не побачить а гнів Божий на нім перебуває.

Розділ 4

1 Як Господь же довідався, що почули фарисеї, що Ісус учнів більше збирає та христить, як Іван,

2 хоч Ісус не хрестив Сам, а учні Його,

3 Він покинув Юдею та знову пішов у Галілею.

4 І потрібно було Самарію Йому переходити.

5 Отож, прибуває Він до са-

Слово Боже знову переконує нас вірувати в велику жертву Христа.

Гнів Божий перебуває на тому, хто відкидає любов Божу. Найбільший гріх – відкинути, не прийняти, залишитися байдужими до **НАЙБІЛЬШОЇ ЛЮБОВІ**, яку має до нас Бог! Приймійте її і віруйте в Христа як свого особистого Спасителя.

Розділ 4

В розділі 3 Христос розмовляв із вчителем Ізраїлю, особою, яка дотримувалася суворих правил та моральних засад. В розділі 4 Він розмовляє з самарянкою, жінкою-розпусницею. Вона була з язичників, переселених в ізраїльські володіння, навченою деяким правилам поклоніння Богу Ізраїлю. Як високоморальний Никодим, так і грішниця-самарянка – обоє потребували Христа, як і весь світ без вчення Ісуса Христа не знає, як потрапити в Царство Боже. Це вчення – «воду живу» – приніс лише Христос. В своїй мові Христос завжди використовував приклади з життя для пояснення духовних істин і вчення про Царство Боже. Так і тут, знаходячись біля криниці, Він, говорячи про воду, назвав «Божий дар – дар вічного життя – живу воду».

марійського міста, що зветься Сіхар, недалеко від поля, яке Яків був дав своєму синові Йосипові.

6 Там же була Яковава криниця. І Ісус, дорогою зморений, сів отак край криниці. Було коло години десь шостої.

7 Надходить ось жінка одна з Самарії набрати води. Ісус каже до неї: Дай напитись Мені!

8 Бо учні Його відійшли були в місто, щоб купити поживи.

9 Тоді каже Йому самарянка: Як же Ти, юдеянин бувши, та просиш напитись від мене, самарянки? Бо юдеї не сходяться із самарянами.

*10 Ісус відповів і промовив до неї: Коли б знала ти Божий дар, і Хто Той, Хто говорить тобі: Дай напитись Мені, ти б у Нього просила, і Він тобі дав би живої води.

11 Каже жінка до Нього: І черпака в Тебе, Пане, нема, а криниця глибока, звідки ж маєш Ти воду живу?

12 Чи Ти більший за нашого отця Якова, що нам дав цю криницю, і він сам із неї пив, і сини його, і худоба його?

13 Ісус відповів і сказав їй: Кожен, хто воду цю п'є, буде прагнути знову.

*14 А хто питиме воду, що

Вірш 10: «Ісус відповів і промовив до неї: Коли б знала ти Божий дар, і Хто Той, Хто говорить тобі: Дай напитись Мені, ти б у Нього просила, і Він тобі дав би живої води».

Перед кожним читачем цих слів постає питання: «Чи знаєш ти **«Божий дар»**? Для того й була написана Євангелія, щоб кожен, хто читає чи слухає, міг скористатися цим привілеєм, даним усім, хто живе на землі, і отримати **«Божий дар – живу воду»**. Саме так говорить Іван – автор цієї Євангелії, свідок усього, що робив і говорив Ісус Христос: **«І самовидець засвідчив, і правдиве свідoctво його; і він знає, що правду говорить, щоб повірили й ви» (Івана 19:35)**. І ще він переконує читача в правдивості цих слів: **«Це ж написано, щоб ви вірували, що Ісус є Христос, Божий Син, і щоб, віруючи, життя мали в Ім'я Його!» (Івана 20:31)**.

Вірш 14: «А хто питиме воду, що Я йому дам, прагнути не буде повік, бо вода, що Я йому дам, стане в нім джерелом тієї води, що тече в життя вічне».

Христос, продовжуючи розмову, говорить про вплив Свого вчення на серце людини і наслідки цього впливу. Слово Боже через Святого Духа народжує людей згори, і вони стають громадянами Неба – Царства Божого, хоча й живуть на землі. Це і є **«джерело тієї води, що тече в життя вічне»**.

Я йому дам, прагнути не буде повік, бо вода, що Я йому дам, стане в нім джерелом тієї води, що тече в життя вічне.

15 Каже жінка до Нього: Дай мені, Пане, цієї води, щоб я пити не хотіла, і сюди не приходила брати.

16 Говорить до неї Ісус: Іди, поклич чоловіка свого та й вертайся сюди.

17 Жінка відповіла та й сказала: Чоловіка не маю... Відказав їй Ісус: Ти добре сказала: Чоловіка не маю.

*18 Бо п'ятьох чоловіків ти мала, а той, кого маєш тепер, не муж він тобі. Це ти правду сказала.

19 Каже жінка до Нього: Бачу, Пане, що Пророк Ти.

20 Отці наші вклонялися Богу на цій ось горі, а ви твердите, що в Єрусалимі те місце, де потрібно вклонятись.

21 Ісус промовляє до неї: Повір, жінко, Мені, що надходить година, коли ні на горі цій, ані в Єрусалимі вклоняться Отцеві не будете ви.

22 Ви вклоняєтесь тому, чого

ви не знаєте, ми вклоняємось тому, що знаємо, бо спасіння від юдеїв.

23 Але наступає година, і тепер вона є, коли богомільці правдиві вклоняться будуть Отцеві в душі та в правді, бо Отець Собі прагне таких богомільців.

24 Бог є Дух, і ті, що Йому вклоняються, повинні в душі та в правді вклонятись.

25 Відказує жінка Йому: Я знаю, що прийде Месія, що зветься Христос, як Він прийде, то все розповість нам.

26 Промовляє до неї Ісус: Це Я, що розмовляю з тобою...

27 І тоді надійшли Його учні, і дивувались, що з жінкою Він розмовляв. Проте жоден із них не спитав: Чого хочеш? або: Про що з нею говориш?

28 Покинула жінка тоді водоноса свого, і побігла до міста, та й людям говорить:

29 Ходіть-но, побачте Того Чоловіка, що сказав мені все, що я вчинила. Чи Він не Христос?

30 І вони повиходили з міста,

Вірш 18: «Бо п'ятьох чоловіків ти мала, а той, кого маєш тепер, не муж він тобі. Це ти правду сказала».

Ісус Христос знає кожну людину, як казав М. Лермонтов: «І думки, і справи він знає наперед». Він знав про усі походеньки цієї самарянки і не зрікся її, але відкрив їй мету Свого приходу на землю. Ця мета – спасти людину, дати їй право на вічне життя. І вона увірувала. Що заважає читачу цих слів увірувати, як це зробила самарянка?

і до Нього прийшли.

31 Тим часом же учні просили Його та й казали: Учителю, їж!

32 А Він їм відказав: Я маю поживу на їдження, якої не знаєте ви.

33 Питали тоді один одного учні: Хіба хто приніс Йому їсти?

34 Ісус каже до них: Пожива Моя чинити волю Того, Хто послав Мене, і справу Його довершити.

35 Чи не кажете ви: Ще чотири от місяці, і настануть жнива? А Я вам кажу: Підійміть свої очі, та гляньте на ниви, як для жнив уже пополовіли вони!

36 А хто жне, той заплату бере, та збирає врожай в життя вічне, щоб хто сіє й хто жне разом раділи.

37 Бо про це поговорка правдива: Хто інший сіє, а хто інший жне.

38 Я вас жати послав, де ви не працювали: працювали інші, ви ж до їхньої праці ввійшли.

39 З того ж міста багато-хто із самарян в Нього ввірували через слово жінки, що свідчила: Він сказав мені все, що я вчинила була!

40 А коли самаряни до Нього прийшли, то благали Його, щоб у них позостався. І Він перебув там два дні.

41 Значно ж більш вони ввірували через слово Його.

*42 А до жінки казали вони: Не за слово твоє ми вже віруємо, самі бо ми чули й пізнали, що справді **Спаситель Він світу!**

43 Як минуло ж два дні, Він ізвідти пішов в Галілею.

44 Сам бо свідчив Ісус, що не має пошани пророк у вітчизні своїй.

45 А коли Він прийшов в Галілею, Його прийняли галілеяни, побачивши все, що вчинив Він в Єрусалимі на святі, бо ходили на свято й вони.

46 Тоді знову прийшов Ісус у Кану Галілейську, де перемінив був Він воду на вино. І був там один царедворець, що син його хворів у Капернаумі.

47 Він, почувши, що Ісус із Юдеї прибув в Галілею, до Нього прийшов і благав Його, щоб пішов і сина йому вздоровив, бо мав той умерти.

48 Ісус же промовив до нього: Як знамен тих та чуд не побачите, не ввіруєте!

Вірш 42: «...справді Спаситель Він світу».

Самаряни повірили в Ісуса як Месію – Христа. В цьому і полягає сенс усього життя людини: побачивши чи почувши звістку про Христа, повірити та прийняти Його в серце як свого особистого Спасителя. Від цього рішення залежить будучність кожної людини. Читачу, зроби правильний вибір – і матимеш Життя Вічне!

49 Царедворець говорить до Нього: Піди, Господи, поки не вмерла дитина моя!

*50 Промовляє до нього Ісус: **Іди, син твій живе! І повірив той слову, що до нього промовив Ісус, і пішов.**

51 А коли ще в дорозі він був, то раби його перестріли його й сповістили, говорячи: Син твій живе.

52 А він їх запитав про годину, о котрій стало легше йому. Вони ж відказали до нього: Учора о сьомій годині гарячка покинула його.

53 Зрозумів тоді батько, що була то година, о котрій до нього промовив Ісус: Син твій живе. І ввірував сам і ввесь його дім.

54 Це знов друге знамено Ісус учинив, як вернувся до Галілеї з Юдеї.

Розділ 5

1 Після того юдейське Свято було, і до Єрусалиму Ісус відійшов.

2 А в Єрусалимі, біля брами Овечої, є купальня, Віфесда по-єврейському зветься, що мала п'ять ганків.

3 У них лежало багато сліпих, сліпих, кривих, сухих, що чекали, щоб воду порушено.

4 Бо Ангол Господній часами спускався до купальні, і порушував воду, і хто перший улазив, як воду порушено, той здоровим ставав, хоч би яку мав хворобу.

5 А був там один чоловік, що тридцять і вісім років був недужим.

*6 Як Ісус його вгледів, що лежить, та, відаючи, що багато він часу слабує, говорить до нього: **Хочеш бути здоровим?**

Вірш 50: «І повірив той слову, що до нього промовив Ісус, і пішов».

Царедворець просив Христа, щоб Він прийшов і вздоровив його сина, поки той не вмер, але Христос сказав: **«Іди, син твій живе!»**. Від царедворця вимагалася віра в сказані Ісусом слова. Він повірив і пішов. Чи довіряємо ми словам Божим, які сказані про нас?

Розділ 5

Вірш 6: «Хочеш бути здоровим?»

Хворий був тридцять вісім років скутий важкою недугою. Він не міг самотійно пересуватися. Ісус знайшов його і запитав про це. Думаю, що тільки божевільний може відмовитися від можливості бути здоровим. Але скільки ж людей в наш час відмовляються від спасіння, яке пропонує Христос усім без винятку? Якщо там, в купальні, Христос зцілив

7 Відповів Йому хворий: Пане, я не маю людини, щоб вона, як порушено воду, до купальні всадила мене. А коли я приходжу, то передо мною вже інший улазить.

8 Говорить до нього Ісус: Уставай, візьми ложе своє та й ходи!

9 І зараз одужав оцей чоловік, і взяв ложе своє та й ходив. Того ж дня субота була,

10 тому то сказали юдеї вздоровленому: Є субота, і не годиться тобі брати ложа свого.

11 А він відповів їм: Хто мене вздоровив, Той до мене сказав: Візьми ложе своє та й ходи.

12 А вони запитали його: Хто Той Чоловік, що до тебе сказав: Візьми ложе своє та й ходи?

13 Та не знав уздоровлений, Хто то Він, бо Ісус ухилився від народу, що був на тім місці.

*14 Після того Ісус стрів у храмі його, та й промовив до нього: Ось видужав ти. Не гріши

ж уже більше, щоб не сталось тобі чого гіршого!

15 Чоловік же пішов і юдеям звістив, що Той, Хто вздоровив його, то Ісус.

16 І тому зачали юдеї переслідувати Ісуса, що таке Він чинив у суботу.

17 А Ісус відповів їм: Отець Мій працює аж досі, працюю і Я.

18 І тому то юдеї ще більш намагалися вбити Його, що не тільки суботу порушував Він, але й Бога Отцем Своїм звав, тим роблячись Богові рівним.

19 Відповів же Ісус і сказав їм: Поправді, поправді кажу вам: Син нічого робити не може Сам від Себе, тільки те, що Він бачить, що робить Отець; бо що робить Він, те так само й Син робить.

20 Бо Отець любить Сина, і показує все, що Сам робить, Йому. І покаже Йому діла більші від цих, щоб ви дивувались.

21 Бо як мертвих Отець вос-

одного, то нині Він говорить: **«Прийдіть до Мене, усі струджені та обтяжені, і Я вас заспокою!» (Матвія 11:28).** Слава Богу! В Христі є можливість звільнитися від тягря гріха та знайти спокій душам нашим.

Вірш 14: «Не гріши ж уже більше, щоб не сталось тобі чого гіршого!» Усілякий гріх тягне за собою гнітючі наслідки. Життя скількох людей перервалося ще замолоду через їхні грішні вчинки?! Соломон каже: **«Не будь несправедливим** [в російському синодальному перекладі «не потурай гріху» («не предавайся греху») – Прим. пер.] **за-надто, і немудрим не будь: пощо маєш померти в нечасі своїм?» (Еклезіяст 7:17).** Як важко мусив страждати Ісус Христос за наші гріхи. Будемо просити Бога, щоб Він дав нам сили зненавидіти усілякий гріх.

крешає й оживлює, так і Син, кого хоче, оживлює.

22 Бо Отець і не судить нікого, а весь суд віддав Синові,

*23 щоб усі шанували і Сина, як шанують Отця. Хто не шанує Сина, не шанує Отця, що послав Його.

*24 Поправді, поправді кажу вам: Хто слухає слова Мого, і вірує в Того, Хто послав Мене, життя вічне той має, і на суд не приходять, але перейшов він від смерті в життя.

25 Поправді, поправді кажу вам: Наступає година, і тепер

уже є, коли голос Божого Сина почують померлі, а ті, що почують, оживуть.

26 Бо як має Отець життя Сам у Собі, так і Синові дав життя мати в Самому Собі.

27 І Він дав Йому силу чинити і суд, бо Він Людський Син.

*28 Не дивуйтесь цьому, бо надходить година, коли всі, хто в гробах, Його голос почують,

*29 і повиходять ті, що чинили добро, на воскресення життя, а котрі зло чинили, на воскресення Суду.

30 Я нічого не можу робити

Вірш 23: «Щоб усі шанували і Сина, як шанують Отця. Хто не шанує Сина, не шанує Отця, що послав Його».

В цьому розділі Ісус Христос розкриває Свою Божественну сутність, рівну Отцеві.

Вірш 24: «Поправді, поправді кажу вам: Хто слухає слова Мого, і вірує в Того, Хто послав Мене, життя вічне той має, і на суд не приходять, але перейшов він від смерті в життя».

Це повторне проголошення Ісуса Христа переконує слухача в правдивості і важливості наступних слів. В Євангелії від Івана таке проголошення зустрічається багато разів. В цьому вірші знаходяться великі обітниці для віруючої людини: Життя Вічне! Можливість не бути засудженим на суді Божому! Смерть є переходом до ЖИТТЯ! Ці істини є найважливішими для людини – ось чому Христос по-особливому звертає нашу увагу на ці слова.

А той, хто не вірить словам Божим, той учиняє Бога неправдомовцем. *«Хто вірує в Божого Сина, той свідчення має в собі. Хто не вірує Богові, той учинив Його неправдомовцем, бо не вірує у свідчення, яким Бог свідчив про Сина Свого» (1 Івана 5:10).*

Вірші 28-29: «Не дивуйтесь цьому, бо надходить година, коли всі, хто в гробах, Його голос почують...»

Ісус говорить нам сьогодні, щоб ми не сумнівалися в тому, що станеться

Сам від Себе. Як Я чую, суджу, і Мій суд справедливий, не шукаю бо волі Своєї, але волі Отця, що послав Мене.

31 Коли свідчу про Себе Я Сам, то свідоцтво Моє неправдиве.

32 Є Інший, Хто свідчить про Мене, і Я знаю, що правдиве свідоцтво, яким свідчить про Мене.

33 Ви послали були до Івана, і він свідчив про правду.

34 Та Я не від людини свідоцтва приймаю, але це говорю, щоб були ви спасенні.

35 Він світильником був, що горів і світив, та ви тільки хвилю хотіли потішитись світлом його.

*36 Але Я маю свідчення більше за Іванове, бо ті справи, що Отець Мені дав, щоб Я виконав їх, ті справи, що Я їх чиню, самі свідчать про Мене,

що Отець Мене послав!

37 Та й Отець, що послав Мене, Сам засвідчив про Мене; але ви ані голосу Його не чули ніколи, ані виду Його не бачили.

38 Навіть слова Його ви не маєте, щоб у вас перебувало, бо не вірите в Того, Кого Він послав.

*39 Дослідіть-но Писання, бо ви думаєте, що в них маєте вічне життя, вони ж свідчать про Мене!

40 Та до Мене прийти ви не хочете, щоб мати життя.

41 Від людей не приймаю Я слави,

42 але вас Я пізнав, що любові до Бога в собі ви не маєте.

43 Я прийшов у Ймення Свого Отця, та Мене не приймаєте ви. Коли ж прийде інший у ймення своє, того приймете ви.

44 Як ви можете вірувати,

на землі: усі мертві воскреснуть. Чим більш грішна людина, тим більше вона не бажає воскресіння. Але незалежно від нашого бажання воно станеться за словом Христа. І ми бачимо, що між віруючою людиною і тією, яка відкидає любов Божу, існує велика різниця. Адже від нас нічого більше не вимагається, як тільки вірити в Христа як свого особистого Спасителя, покаятися перед Ним і служити Йому.

Вірш 36: «Але Я маю свідчення більше за Іванове, бо ті справи, що Отець Мені дав, щоб Я виконав їх, ті справи, що Я їх чиню, самі свідчать про Мене, що Отець Мене послав!»

Христос після виголошення таких важливих слів переконує нас, що все, що Він каже і робить, підтверджено Словом Божим і волею Отця Небесного. Десятки пророцтв, що стосуються приходу у світ Месії, виконалися в Його житті в найдрібніших деталях.

Його справи підтвердили Його Божественну сутність. Коли Іван Хрести-

коли славу один від одного приймаєте, а слави тієї, що від Бога Єдиного, не прагнете ви?

45 Не думайте, що Я перед Отцем буду вас винуватити, є, хто вас винуватити буде, Мойсей, що на нього надієтесь ви!

46 Коли б ви Мойсееві вірили, то й Мені б ви повірили, бо про Мене писав він.

47 Якщо писанням його ви не вірите, то як вири поймете словам Моїм?

РОЗДІЛ 6

1 Після того Ісус перейшов на той бік Галілейського чи Тіверійського моря.

2 А за Ним ішла безліч народу, бо бачили чуда Його, що чинив над недужими.

3 Ісус же на гору зійшов, і сидів там зо Своїми учнями.

4 Наближалася ж Пасха, свято юдейське.

5 А Ісус, звівши очі Свої та побачивши, яка безліч народу до Нього йде, говорить Пилипові: Де ми купимо хліба, щоб вони поживились?

6 Він же це говорив, його випробовуючи, бо знав Сам, що Він має робити.

7 Пилип Йому відповідь дав: І за двісті динарїв їм хліба не стане, щоб кожен із них бодай трохи дістав.

8 Говорить до Нього Андрій, один з учнів Його, брат Симона Петра:

9 Є тут хлопчина один, що має п'ять ячних хлібів та дві риби, але що то на безліч таку!

тель, перебуваючи у в'язниці, надіслав своїх учнів дізнатися, чи справді Він – Христос, Ісус відповів: «Ісус же промовив у відповідь їм: Ідіть, і перекажіть Іванові, що ви чуєте й бачите: Сліпі прозрівають, і криві ходять, стають чистими прокажені, і чують глухі, і померлі встають, а вбогим звіщається Добра Новина... І блаженний, хто через Мене спокуси не матиме!» (Матвія 11:4-6). Такі справи міг чинити лише Месія – Христос! В цьому вірші Він підтверджує цю думку: **«...ті справи, що Я їх чиню, самі свідчать про Мене, що Отець Мене послав!»**

Вірш 39: «Дослідіть-но Писання, бо ви думаєте, що в них маєте вічне життя, вони ж свідчать про Мене!»

Аби більше дізнатися про Христа, потрібно досліджувати Писання – Біблію, і вона підтвердить правдивість слів Сина Божого. І тільки вірою в Писання ми маємо життя вічне!

*10 А Ісус відказав: Скажіть людям сідати! А була на тім місці велика трава. І засіло чоловіка числом із п'ять тисяч.

11 А Ісус узяв хліби, і, подяку вчинивши, роздав тим, хто сидів. Так само і з риб, скільки хотіли вони.

12 І, як наїлись вони, Він говорить до учнів Своїх: Позбирайте куски позосталі, щоб ніщо не загинуло.

13 І зібрали вони. І дванадцять повних кошів наклали кусків, що лишились їдцям із п'яти ячних хлібів.

14 А люди, що бачили чудо, яке Ісус учинив, гомоніли: **Це Той справді Пророк, що повинен прибути на світ!**

15 Спостерігши ж Ісус, що вони мають замір прийти та забрати Його, щоб настановити царем, знов на гору пішов Сам один.

16 А як вечір настав, то зійш-

ли Його учні над море.

17 І, ввійшовши до човна, на другий бік моря вони попливли, до Капернауму. І темрява вже наступила була, а Ісус ще до них не приходив.

18 Від великого ж вітру, що віяв, хвилювалося море.

*19 Як вони ж пропливли стадій із двадцять п'ять або з тридцять, то Ісуса побачили, що йде Він по морю, і до човна зближається, і їх страх обгорнув...

20 Він же каже до них: Це Я, не лякайтесь!

21 І хотіли вони взяти до човна Його; та човен зараз пристав до землі, до якої плвли.

22 А наступного дня той народ, що на тім боці моря стояв, побачив, що там іншого човна, крім одного того, що до нього ввійшли були учні Його, не було, і що до човна не входив Ісус із Своїми учнями, але від-

Розділ 6

Вірші 10-14: Насичення п'яти тисяч людей.

Завдяки цьому неймовірному насиченню народу Христос показав Свою всемогутність і Отцівське піклування про потреби народу. Ця і багато інших справ підтверджують Його Божественну силу, як зауважив народ: **«...Це Той справді Пророк, що повинен прибути на світ!» (вірш 14).**

Вірш 19: Ісус не полишає своїх учнів у важкий момент.

Він поспішає до них через бурхливі хвилі та заспокоює словами: «Це Я, не лякайтесь!» Він і нині такий. І в труднощах нашого життя приходять до нас. Через Давида Бог каже: «...і до Мене поклич в день недолі, Я тебе порятую, ти ж прославиш Мене!» (Псалом 50:15).

пливли самі учні.

23 А тим часом із Тіверіяди припливли човни інші близько до місця того, де вони їли хліб, як Господь учинив був подяку.

24 Отож, як побачили люди, що Ісуса та учнів Його там нема, то в човни посідали самі й прибули до Капернауму, і шукали Ісуса.

25 І, на тім боці моря знайшовши Його, сказали Йому: Коли Ти прибув сюди, Учителю?

26 Відповів їм Ісус і сказав: Поправді, поправді кажу вам: Мене не тому ви шукаєте, що бачили чуда, а що їли з хлібів і наситились.

*27 Пильуйте не про поживу, що гине, але про поживу, що зостається на вічне життя, яку дасть нам Син Людський, бо відзначив Його Бог Отець.

28 Сказали ж до Нього вони: Що ми маємо почати, щоб ро-

бити діла Божі?

*29 Ісус відповів і сказав їм: Оце діло Боже, щоб у Того ви вірували, Кого Він послав.

30 А вони відказали Йому: Яке ж знамено Ти чиниш, щоб побачили ми й поняли Тобі віри? Що Ти робиш?

31 Наші отці їли манну в пустині, як написано: Хліб із неба їм дав на поживу.

32 А Ісус їм сказав: Поправді, поправді кажу вам: Не Мойсей хліб із неба вам дав, Мій Отець дає вам хліб правдивий із неба.

33 Бо хліб Божий є Той, Хто сходить із неба й дає життя світові.

34 А вони відказали до Нього: Давай, Господи, хліба такого нам завжди!

35 Ісус же сказав їм: Я хліб життя. Хто до Мене приходить, не голодуватиме він, а хто вірує в Мене, ніколи не прагнугтима.

Вірш 27: «Пильуйте не про поживу, що гине...»

Як ми вже зауважили раніше, Христос повертає увагу з земного, звичайного та тлінного на **«що зостається»**, яке дає життя вічне. Цю поживу дає Син Людський; Сам Бог відзначив Його. Як на звичайній їжі зазначається термін її придатності до вживання, так Бог дав світові Свого Сина для духовної поживи для спасіння душі. Хочеться знову повторити слова Євангелії: **«...Віруй в Господа Ісуса, і будеш спасений ти сам та твій дім» (Дії 16:31).**

Вірш 29: «Ісус відповів і сказав їм: Оце діло Боже, щоб у Того ви вірували, Кого Він послав».

Отож, наша справа, котра приємна Богові, – повірити слову Писання та узгодити з його вимогами своє життя. Це і дасть нам право володіти даром Божим – Вічним Життям!

36 Але Я вам сказав, що Мене хоч ви й бачили, та не віруєте.

*37 Усе прийде до Мене, що Отець дає Мені, а того, хто до Мене приходять, Я не вижену геть.

38 Бо Я з неба зійшов не на те, щоб волю чинити Свою, але волю Того, Хто послав Мене.

39 Оце ж воля Того, Хто послав Мене, щоб з усього, що дав Мені Він, Я нічого не стравив, але воскресив те останнього дня.

40 Оце ж воля Мого Отця, щоб усякий, хто Сина бачить та вірує в Нього, мав вічне життя, і того воскресну Я останнього дня.

41 Тоді стали юдеї ремствувати на Нього, що сказав: Я той хліб, що з неба зійшов.

42 І казали вони: хіба Він не Ісус, син Йосипів, що ми знаємо батька та матір Його? Як же Він каже: Я з неба зійшов?

43 А Ісус відповів і промовив

до них: Не ремствуйте ви між собою!

44 Ніхто бо не може до Мене прийти, як Отець, що послав Мене, не притягне його, і того воскресну Я останнього дня.

45 У Пророків написано: І всі будуть від Бога навчені. Кожен, хто від Бога почув і навчився, приходять до Мене.

46 Це не значить, щоб хтось Отця бачив, тільки Той Отця бачив, Хто походить від Бога.

*47 Поправді, поправді кажу Вам: Хто вірує в Мене, життя вічне той має.

48 Я хліб життя!

49 Отці ваші в пустині їли манну, і померли.

50 То є хліб, Який сходить із неба, щоб не вмер, хто Його споживає.

*51 Я хліб живий, що з неба зійшов: коли хто споживатиме хліб цей, той повік буде жити. А хліб, що дам Я, то є тіло Мое, яке Я за життя світові дам.

Вірш 37: «...а того, хто до Мене приходять, Я не вижену геть».

Христос приймає усіх, хто приходять до Нього зі своєю потребою. Найбільша наша потреба – прощення гріхів і спасіння наших безсмертних душ. І найбільша можливість для будь-якого грішника – отримати у Христа задоволення своїх духовних потреб. Грішники, приходьте до Христа, і Він не відмовить вам! Нехтування даром Божим – найбільший гріх в Божих очах.

Вірш 47: «Поправді, поправді кажу Вам: Хто вірує в Мене, життя вічне той має».

Знову Ісус переконує усіх в силі та могутності слів, які Він сказав. Від нас вимагається довіра до цих слів, і тоді нам гарантоване Вічне Життя!

52 Тоді між собою змагатися стали юдеї, говорячи: Як же Він може дати нам тіла спожити?

53 І сказав їм Ісус: Поправді, поправді кажу вам: Якщо ви споживати не будете тіла Сина Людського й пити не будете крові Його, то в собі ви не будете мати життя.

54 Хто тіло Моє споживає та кров Мою п'є, той має вічне життя, і того воскресну Я останнього дня.

55 Бо тіло Моє то правдиво пожива, Моя ж кров то правдиво пиття.

56 Хто тіло Моє споживає та кров Мою п'є, той в Мені перебуває, а Я в ньому.

57 Як Живий Отець послав Мене, і живу Я Отцем, так і той, хто Мене споживає, і він жити-

ме Мною.

58 То є хліб, що з неба зійшов. Не як ваші отці їли манну й померли, хто цей хліб споживає, той жити буде повік!

59 Оце Він говорив, коли в Капернаумі навчав у синагозі.

60 А багато-хто з учнів Його, як почули оце, гомонили: Жорстока це мова! Хто слухати може її?

61 А Ісус, Сам у Собі знавши це, що учні Його на те ремствують, промовив до них: Чи оце вас спокушує?

62 А що ж, як побачите Людського Сина, що сходить туди, де перше Він був?

*63 То дух, що оживлює, тіло ж не помагає нічого. **Слова, що їх Я говорив вам, то дух і життя.**

64 Але є дехто з вас, хто не

Вірш 51: «Я хліб живий, що з неба зійшов: коли хто споживатиме хліб цей, той повік буде жити. А хліб, що дам Я, то є тіло Моє, яке Я за життя світові дам».

В цьому і наступних віршах Христос стверджує духовну істину про Свою смерть: завдяки Його стражданню і крові, яку Він пролив на Голгофському хресті, той, хто вірить і приймає жертву Господа нашого Ісуса Христа, має в Його Особі свого Спасителя. Безгрішний Ісус Христос замість нас поніс на Собі відповідальність за наші гріхи. Нам потрібно лише повірити в те, що вже дві тисячі років тому здійснив Син Божий!

Вірш 63: «Слова, що їх Я говорив вам, то дух і життя».

Люди і навіть учні не розуміли слова, що сказав Він, бо вони не знали, що Христос прийшов на землю померти за грішне людство. І тільки після Свого воскресіння Він зміцнив їхню віру в істинне значення Його приходу. **«Споживати тіло і пити кров»** – це усвідомити, що за мене був катований та пролив кров Христос, і прийняти вірою Ісуса Христа як свого особистого Спасителя!

вірує. Бо Ісус знав спочатку, хто ті, хто не вірує, і хто видасть Його.

65 І сказав Він: Я тому й говорив вам, що до Мене прибути не може ніхто, як не буде йому від Отця дане те.

66 Із того часу відпали багато-хто з учнів Його, і не ходили вже з Ним.

67 І сказав Ісус Дванадцятьом: Чи не хочете й ви відійти?

*68 Відповів Йому Симон Петро: До кого ми підемо, Господи? Ти маєш слова життя вічного.

69 Ми ж увірували та пізнали, що Ти Христос, Син Бога Живого!

70 Відповів їм Ісус: Чи не Дванадцятьох Я вас вибрав? Та один із вас диявол...

71 Це сказав Він про Юду, сина Симонового, Іскаріота. Бо цей мав Його видати, хоч він був один із Дванадцятьох.

Розділ 7

1 Після цього Ісус ходив по Галілеї, не хотів бо ходити по Юдеї, бо юдеї шукали нагоди, щоб убити Його.

2 А надходило свято юдейське Кучки.

3 І сказали до Нього брати Його: Піди звідси, і йди до Юдеї, щоб і учні Твої побачили вчинки Твої, що Ти робиш.

4 Тайкома бо не робить нічого ніхто, але сам прагне бути відомий. Коли Ти таке чиниш, то з'яви Себе світові.

5 Бо не вірували в Нього навіть брати Його!

6 А Ісус промовляє до них: Не настав ще Мій час, але завжди готовий час ваш.

7 Вас ненавидіти світ не може, а Мене він ненавидить, бо Я свідчу про нього, що діла його злі.

8 Ідіть на це свято, Я ж іще не піду на це свято, бо не виповнився ще Мій час.

9 Це сказавши до них, Він зоставсь у Галілеї.

Вірш 68: «До кого ми підемо, Господи? Ти маєш слова життя вічного...»

Слова вічного життя є лише в Ісуса Христа. Скільки не поставало релігійних провідників і різних релігій, один лише Син Божий має владу прощати гріхи. Він переміг смерть, і у Нього **«слова життя вічного»**.

Апостол Петро так проповідував народу: **«Він камінь, що ви, будівничі, відкинули, але каменем став Він наріжним! І нема ні в кім іншим спасіння. Бо під небом нема іншого ймення, даного людям, що ним би спастися ми мали» (Дії 4:11-12).**

10 Коли ж вийшли на свято брати Його, тоді й Сам Він пішов, не відкрито, але ніби по-тай.

11 А юдеї за свята шукали Його та питали: Де Він?

12 І поголоска велика про Нього в народі була. Одні говорили: Він добрий, а інші казали: Ні, Він зводить з дороги народ...

13 Та відкрито про Нього ніхто не казав, бо боялись юдеїв.

14 У половині вже свята Ісус у храм увійшов і навчав.

15 І дивувались юдеї й казали: Як Він знає Писання, не вчившись?

16 Відповів їм Ісус і сказав: Наука Моя не Моя, а Того, Хто послав Мене.

*17 Коли хоче хто волю чинити Його, той довідається про науку, чи від Бога вона, чи від Себе Самого кажу Я.

18 Хто говорить від себе самого, той власної слави шукає, а Хто слави шукає Того, Хто послав Його, Той правдивий, і в Ньому неправди нема.

19 Чи ж Закона вам дав не Мойсей? Та ніхто з вас Закона того не виконує. Нащо хочете

вбити Мене?

20 Народ відповів: Чи Ти демона маєш? Хто Тебе хоче вбити?

21 Ісус відповів і сказав їм: Одне діло зробив Я, і всі ви дивуєтесь.

22 Через це Мойсей дав обрізання вам, не тому, що воно від Мойсея, але від отців, та ви й у суботу обрізуєте чоловіка.

23 Коли ж чоловік у суботу приймає обрізання, щоб Закону Мойсеєвого не порушити, чого ж ремствуєте ви на Мене, що Я всю людину в суботу вздоровив?

24 Не судіть за обличчям, але суд справедливий чиніть!

25 Дехто ж з єрусалимлян казали: Хіба це не Той, що Його шукають убити?

26 Бо говорить відкрито ось Він, і нічого не кажуть Йому. Чи то справді дізналися старші, що Він дійсно Христос?

27 Та ми знаєм Цього, звідки Він. Про Христа ж, коли прийде, ніхто знати не буде, звідки Він.

28 І скликнув у храмі Ісус, навчаючи й кажучи: І Мене знаєте ви, і знаєте, звідки Я. А Я не

Розділ 7

Вірш 17: «Коли хоче хто волю чинити Його, той довідається про науку, чи від Бога вона, чи від Себе Самого кажу Я».

Хтось сказав: «Земну науку потрібно зрозуміти, потім її полюбиш; небесну потрібно полюбити, потім зрозумієш». Хто повірить Слову Божому, той на власному досвіді впевниться в його правдивості і силі!

прийшов Сам від Себе; правдивий же Той, Хто послав Мене, що Його ви не знаєте.

29 Я знаю Його, Я бо від Нього, і послав Мене Він!

30 Тож шукали вони, щоб схопити Його, та ніхто не наклав рук на Нього, бо то ще не настала година Його.

31 А багато з народу в Нього ввірували та казали: Коли прийде Христос, чи ж Він чуда чинитиме більші, як чинить Оцей?

32 Фарисеї прочули такі погослки про Нього в народі. Тоді первосвященники та фарисеї послали свою службу, щоб схопити Його.

33 Ісус же сказав: Ще недовго побуду Я з вами, та й до Того піду, Хто послав Мене.

34 Ви будете шукати Мене, і не знайдете; а туди, де Я є, ви прийти не можете...

35 Тоді говорили юдеї між собою: Куди це Він хоче йти, що не знайдемо Його? Чи не хоче йти до виселенців між греки, та й греків навчати?

36 Що за слово, яке Він сказав: Ви будете шукати Мене, і не знайдете; а туди, де Я є, ви прийти не можете?

*37 А останнього великого дня свята Ісус стояв і кликав, говорячи: Коли прагне хто з вас нехай прийде до Мене та й п'є!

38 Хто вірує в Мене, як каже Писання, то ріки живої води потечуть із утроби його (див. Йоїл 4:18).

39 Це ж сказав Він про Духа, що мали прийняти Його, хто ввірував у Нього. Не було бо ще Духа на них, не був бо Ісус ще прославлений.

40 А багато з народу, почувши слова ті, казали: Він справді пророк!

41 Інші казали: Він Христос. А ще інші казали: Хіба прийде Христос із Галілеї?

42 Чи ж не каже Писання, що Христос прийде з роду Давидового, і з села Віфлеєму, звідкіля був Давид?

43 Так повсталася незгода в народі з-за Нього.

44 А декотрі з них мали замір схопити Його, та ніхто не поклав рук на Нього.

45 І вернулася служба до первосвящеників та фарисеїв, а ті їх запитали: Чому не привели ви Його?

46 Відказала та служба: **Чо-**

Вірш 37: «...Коли прагне хто з вас нехай прийде до Мене та й п'є!»

Христос запрошує до Себе усіх спраглих отримати прощення гріхів та задовольнити свої духовні потреби в Бозі. Він є тим джерелом, яке вгамовує спрагу душі, про яке сказано у вірші 38: **«ріки живої води потечуть із утроби (із життя в Бозі) його»**. Це – дія Духа Святого в житті віруючої людини.

ловік ще ніколи так не промовляв, як Оцей Чоловік...

47 А їм відповіли фарисеї: Чи й вас із дороги не зведено?

48 Хіба хто з старших або з фарисеїв увірував у Нього?

49 Та проклятий народ, що не знає Закону!

50 Говорить до них Никодим, що приходив до Нього вночі, і що був один із них:

51 Хіба судить Закон наш людину, як перше її не вислухає, і не дізнається, що вона робить?

52 Йому відповіли та сказали вони: Чи й ти не з Галілеї? Досліди та побач, що не прийде Пророк із Галілеї.

53 І до дому свого пішов кожен.

Розділ 8

1 Ісус же на гору Оливну пішов.

2 А над ранком прийшов знов у храм, і всі люди збігались до Нього. А Він сів і навчав їх.

3 І ось книжники та фарисеї приводять до Нього в перелюбі схоплену жінку, і посередині

ставлять її,

4 та й говорять Йому: Оцю жінку, Учителю, зловлено на гаярчачому вчинку перелюбу...

5 Мойсей же в Законі звелів нам таких побивати камінням. А Ти що говориш?

6 Це ж казали вони, Його спокушуючи, та щоб мати на Нього оскарження. А Ісус, нахилившись додолу, по землі писав пальцем...

*7 А коли ті не переставали питати Його, Він підвівся й промовив до них: Хто з вас без гріха, нехай перший на неї той каменем кине!...

8 І Він знов нахилився додолу, і писав по землі...

9 А вони, це почувши й сумлінням докорені, стали один по одному виходити, почавши з найстарших та аж до останніх. І зоставсь Сам Ісус і та жінка, що стояла всередині...

10 І підвівся Ісус, і нікого, крім жінки, не бачивши, промовив до неї: Де ж ті, жінко, що тебе оскаржали? Чи ніхто тебе не засудив?

Розділ 8

Вірш 7: «...Хто з вас без гріха, нехай перший на неї той каменем кине!...»

До Христа привели грішницю, аби дізнатися, як Він чинитиме з нею. І ось звучить Його відповідь. У цій відповіді без слів чується думка: «Хіба в тебе немає гріха?» Чи не каже цей вчинок і нам: «Перш, ніж судити інших, подивися на себе і знайди в собі цей гріх»?

*11 А вона відказала: Ніхто, Господи... І сказав їй Ісус: **Не засуджую й Я тебе. Іди собі, але більш не гріши!**

*12 І знову Ісус промовляв до них, кажучи: **Я Світло для світу. Хто йде вслід за Мною, не буде ходити у темряві той, але матиме світло життя.**

13 Фарисеї ж Йому відказали: Ти Сам свідчиш про Себе, тим свідоцтво Твоє неправдиве.

14 Відповів і сказав їм Ісус: Хоч і свідчу про Себе Я Сам, та правдиве свідоцтво Моє, бо Я знаю, звідкіля Я прийшов і куди Я йду. Ви ж не відаєте, відкіля Я приходжу, і куди Я йду.

15 Ви за тілом судите, Я не суджу нікого.

16 А коли Я суджу, то правдивий Мій суд, бо не Сам Я, а Я та Отець, що послав Він Мене!

17 Та й у вашім Законі написано, що свідчення двох чоловіків правдиве (див. Повт. За-

кону 19:15).

18 Я Сам свідчу про Себе Самого, і свідчить про Мене Отець, що послав Він Мене.

19 І сказали до Нього вони: Де Отець Твій? Ісус відповів: Не знаєте ви ні Мене, ні Мого Отця. Якби знали Мене, то й Отця Мого знали б.

20 Ці слова Він казав при скарбниці, у храмі навчаючи. І ніхто не схопив Його, бо то ще не настала година Його...

21 І сказав Він їм знову: Я відходжу, ви ж шукати Мене будете, і помрете в гріху своїм. Куди Я йду, туди ви прибути не можете...

22 А юдеї казали: Чи не вб'є Він Сам Себе, коли каже: Куди Я йду, туди ви прибути не можете?

23 І сказав Він до них: Ви від долу, Я звисока, і ви зо світу цього, Я не з цього світу.

*24 Тому Я сказав вам, що

Вірш 11: «Іди собі, але більш не гріши!»

Він єдиний, хто мав повне право судити. Але Він прийшов не судити світ, а спасти, і це яскраво виражено в цій ситуації. Христос не засудив її, але сказав, щоб і надалі гріх не володарював в її житті. Це стосується і нас.

Вірш 12: «І знову Ісус промовляв до них, кажучи: Я Світло для світу. Хто йде вслід за Мною, не буде ходити у темряві той, але матиме світло життя».

Існує лише одне світло для світу – Ісус Христос! Ті, хто послідували за Ним, ніколи не перебуватимуть у темряві. І навпаки, чим далі людина віддаляється від Христа, тим більше вона занурюється в морок.

Вірш 24: «Бо коли не ввіруєте, що то Я, то помрете в своїх гріхах».

помрете в своїх гріхах. Бо коли не ввіруєте, що то Я, то помре-те в своїх гріхах.

25 А вони запитали Його: Хто Ти такий? І Ісус відказав їм: Той, Хто спочатку, як і говорю Я до вас.

26 Я маю багато про вас говорити й судити; правдивий же Той, Хто послав Мене, і Я світові те говорю, що від Нього почув.

27 Але не зрозуміли вони, що то Він про Отця говорив їм.

28 Тож Ісус їм сказав: Коли ви підіймете Людського Сина, тоді зрозумієте, що то Я, і що Сам Я від Себе нічого не дію, але те говорю, як Отець Мій Мене був навчив.

29 А Той, Хто послав Мене, перебуває зо Мною; Отець не залишив Самого Мене, бо Я завжди чиню, що Йому до вподоби.

30 Коли Він говорив це, то ба-

гато-хто в Нього увірували.

31 Тож промовив Ісус до юдеїв, що в Нього ввірували: Як у слові Моїм позостанетеся, тоді справді Моїми учнями будете,

*32 і пізнаєте правду, а правда вас вільними зробить!

33 Вони відказали Йому: Авраамів ми рід, і нічийми невольниками не були ми ніколи. То як же Ти кажеш: Ви станете вільні?

34 Відповів їм Ісус: Поправді, поправді кажу вам, що кожен, хто чинить гріх, той раб гріха.

35 І не зостається раб у домі повік, але Син зостається повік.

*36 Коли Син отже зробить вас вільними, то справді ви будете вільні.

37 Знаю Я, що ви рід Авраамів, але хочете смерть заподіяти Мені, бо наука Моя не вміщається в вас.

38 Я те говорю, що Я бачив в

Померти в гріхах – це загинути, потрапити в пекло; і тільки віра в Христа спасає нас від наших гріхів.

Вірш 32: «...і пізнаєте правду, а правда вас вільними зробить!»

Узгодження свого життя зі Словом Божим творить в серці людини свободу від влади гріха та зла. І тільки після цього ми на власному досвіді переконуємося в силі Слова Божого.

Вірш 36: «Коли Син отже зробить вас вільними, то справді ви будете вільні».

Право і сила звільнити душі від влади гріха і вади належить лише одній особі у всесвіті – Ісусу Христу, тому що Він на Собі поніс вину за усі гріхи світу. Ось тому ми й приходимо до Нього з молитвою покаяння, щоби Він звільнив нас від гріха.

Отця, та й ви робите те, що ви бачили в батька свого.

39 Сказали вони Йому в відповідь: Наш отець Авраам. Відказав їм Ісус: Коли б ви Авраамові діти були, то чинили б діла Авраамові.

40 А тепер ось ви хочете вбити Мене, Чоловіка, що вам казав правду, яку чув Я від Бога. Цього Авраам не робив.

41 Ви робите діла батька свого. Вони ж відказали Йому: Не родилися ми від перелюбу, одного ми маєм Отця то Бога.

42 А Ісус їм сказав: Якби Бог був Отець ваш, ви б любили Мене, бо від Бога Я вийшов і прийшов, не від Себе ж Самого прийшов Я, а Мене Він послав.

43 Чому мови Моєї ви не розумієте? Бо не можете чути ви слова Мого.

*44 Ваш батько диявол, і пожадливості батька свого ви виконувати хочете. Він був ду-

шогуб споконвіку, і в правді не встояв, бо правди нема в нім. Як говорить неправду, то говорить зо свого, бо він неправдомовець і батько неправді.

45 А Мені ви не вірите, бо Я правду кажу.

46 Хто з вас може Мені докорити за гріх? Коли ж правду кажу, чом Мені ви не вірите?

47 Хто від Бога, той слухає Божі слова; через те ви не слухаєте, що ви не від Бога.

48 Відізвились юдеї й сказали Йому: Чи ж не добре ми кажемо, що Ти самарянин і демона маєш?

49 Ісус відповів: Не маю Я демона, та шаную Свого Отця, ви ж Мене зневажаєте.

50 Не шукаю ж Я власної слави, є Такий, Хто шукає та судить.

*51 Поправді, поправді кажу вам: Хто слово Моє берегтиме, не побачить той смерті повік!

52 І сказали до Нього юдеї:

Вірш 44: «Ваш батько диявол...»

Усіляка душа, яка робить гріх, чинить волю диявола, а також та, яка відкидає Христа як свого Спасителя, перебуває в диявольській залежності. Люди, які слухали Христа, не вірили Його словам, тому що вони знаходилися у владі диявола.

Вірш 51: «Поправді, поправді кажу вам: Хто слово Моє берегтиме, не побачить той смерті повік!»

Тут Христос розкриває вічність – Царство Небесне, куди приходять ті, хто в своєму житті виконує Слово Боже. Фізична смерть не може роз'єднати віруючу людину з Христом, тому Христос і сказав розбійнику, який увірував: **«І промовив до нього Ісус: Поправді кажу тобі: ти будеш зо Мною сьогодні в раю!» (Луки 23:43).**

Тепер ми дізнались, що демона маєш: умер Авраам і пророки, а Ти кажеш: Хто науку Мою беретиме, не скуштує той смерті повік.

53 Чи ж Ти більший, аніж отець наш Авраам, що помер? Та повмирили й пророки. Ким Ти робиш Самого Себе?

54 Ісус відповів: Як Я славлю Самого Себе, то ніщо Моя слава. Мене прославляє Отець Мій, про Якого ви кажете, що Він Бог ваш.

55 І ви не пізнали Його, а Я знаю Його. А коли Я скажу, що не знаю Його, буду неправдомовець, подібний до вас. Та Я знаю Його, і слово Його зберігаю.

56 Отець ваш Авраам прагнув із радістю, щоб побачити день Мій, і він бачив, і тішився.

57 А юдеї ж до Нього сказали: Ти й п'ятидесяти років не маєш

іще, і Авраама Ти бачив?

*58 Ісус їм відказав: Поправді, поправді кажу вам: **Перш, ніж був Авраам, Я є.**

59 І схопили каміння вони, щоб кинути на Нього. Та сховався Ісус, і з храму пішов.

Розділ 9

1 А коли Він проходив, побачив чоловіка, що сліпим був з народження.

2 І спитали Його учні Його, говорячи: Учителю, хто згрішив: чи він сам, чи батьки його, що сліпим він родився?

3 Ісус відповів: Не згрішив ані він, ні батьки його, а щоб діла Божі з'явилися на ньому.

4 Ми мусимо виконувати діла Того, Хто послав Мене, аж поки є день. Надходить он ніч, коли жаден нічого не зможе виконувати.

Вірш 58: «Перш, ніж був Авраам, Я є».

Ісус переконує Своїх слухачів в тому, що Він – істинний Бог! Без початку і без кінця. Я ТОЙ, ЩО Є, – це Він Єгова Суцций!

Він поставав перед Мойсеєм у терновому кущі. **«І сказав Бог Мойсеєві: Я Той, що є. І сказав: Отак скажеш Ізраїлевим синам: Суцций послав мене до вас» (Вихід 3:14).**

Розділ 9

Вірші 1-7: зцілення народженого сліпим.

Христос уздоровлював багатьох, але цей випадок описано більш детально. В історії зцілення сліпого ми бачимо духовне значення для усіх людей. Всі люди народжуються духовно сліпими, і тільки зустріч з Христом і послух Його Слову робить людей духовно зрячими, як це сталося

5 Доки Я в світі, Я Світло для світу.

6 Промовивши це, Він сплюнув на землю, і з слини грязиво зробив, і очі сліпому помазав грязивом,

*7 і до нього промовив: Піди, умийся в ставку Сілоам визначає це Посланий. Тож пішов той і вмився, і вернувся видющим...

8 А сусіди та ті, що бачили перше його, як був він сліпий, говорили: Чи ж не той це, що сидів та просив?

9 Говорили одні, що це він, а інші казали: Ні, подібний до нього. А він відказав: Це я!

10 І питали його: Як же очі відкрились тобі?

11 А той оповідав: Чоловік, що його звать Ісусом, грязиво зробив, і очі помазав мені, і до мене сказав: Піди в Сілоам та й умийся. Я ж пішов та й умився, і став бачити.

12 І сказали до нього: Де Він? Відказує той: Я не знаю.

13 Ведуть тоді до фарисеїв того, що був перше незрячий.

14 А була то субота, як грязиво Ісус учинив і відкрив йому очі.

15 І знов запитали його й фа-

рисеї, як видющим він став. А він розповів їм: Грязиво поклав Він на очі мені, а я вмився, та й бачу.

16 Тоді деякі з фарисеїв казали: Не від Бога Оцей Чоловік, бо суботи не держить. А інші казали: Як же чуда такі може грішна людина чинити? І незгода між ними була.

17 Тому знову говорять сліпому: Що ти кажеш про Нього, коли очі відкрив Він тобі? А той відказав: Він Пророк!

18 Юдеї проте йому не повірили, що незрячим він був і прозрів, аж поки не покликано батьків того прозрілого.

19 І запитали їх, кажучи: Чи ваш оце син, про якого ви кажете, ніби родився сліпим? Як же він тепер бачить?

20 А батьки його відповіли та казали: Ми знаємо, що цей то наш син, і що він народився сліпим.

21 Але як тепер бачить, не знаємо, або хто йому очі відкрив, ми не відаємо. Поспитайте його, він дорослий, хай сам скаже про себе...

22 Таке говорили батьки його, бо боялись юдеїв: юдеї

і в цьому випадку. Сліпий вчинив так, як сказав йому Ісус, і став бачити. Так і ми побачимо в Ісусі свого Спасителя, якщо вчинимо так, як Він каже. Ті, хто вважають себе духовно зрячими, але не знають, що чекає на них після земного життя, духовно сліпі; і лише Христос може відкрити наші очі, щоб, ще живучи тут, ми вірою бачили Боже Царство, яке Бог приготував для тих, хто любить Його.

бо вже були змовились, як хто за Христа Його визнає, щоб той був відлучений від синагоги.

23 Ось тому говорили батьки його: Він дорослий, його поспитайте.

24 І покликали вдруге того чоловіка, що був сліпим, і сказали йому: Віддай хвалу Богові. Ми знаємо, що грішний Отой Чоловік.

25 Але він відповів: Чи Він грішний не знаю. Одне тільки знаю, що я був сліпим, а тепер бачу!...

26 І спитали його: Що тобі Він зробив? Як відкрив тобі очі?

27 Відповів він до них: Я вже вам говорив, та не слухали ви. Що бажаєте знову почути? Може й ви Його учнями хочете стати?

28 А вони його вилаяли та й сказали: То ти Його учень, а ми учні Мойсеєві.

29 Ми знаємо, що Бог говорив до Мойсея, звідки ж узявся

Оцей, ми не відаємо.

30 Відповів чоловік і сказав їм: То ж воно й дивно, що не знаєте ви, звідки Він, а Він мені очі відкрив!

31 Та ми знаємо, що грішників Бог не послухає; хто ж богобійний, і виконує волю Його, того слухає Він.

32 Відвіку не чувано, щоб хто очі відкрив був сліпому з народження.

33 Коли б не від Бога був Цей, Він нічого не міг би чинити.

*34 Вони відповіли та й сказали йому: Ти ввесь у гріхах народився, і чи тобі нас учити? І геть його вигнали.

*35 Дізнався Ісус, що вони того вигнали геть, і, знайшовши його, запитав: Чи віруєш ти в Сина Божого?

36 Відповів той, говорячи: Хто ж то, Пане, Такий, щоб я вірував у Нього?

37 Промовив до нього Ісус: І ти бачив Його, і Той, Хто гово-

Вірш 34: «І геть його вигнали».

Світ завжди протидіє людям, які отримали від Христа прозріння. Христос сказав: **«Як Мене переслідували, то й вас переслідувати будуть» (Івана 15:20)**. Те, що дарує Христос Своїм послідовникам, і ті обітниці, які Він полишив у Своему Слові, є великою втіхою у час усіх життєвих переживань.

Вірш 35: «Чи віруєш ти в Сина Божого?»

Це питання звучить до кожного, хто читає цю Євангелію. Від нашого ставлення до Христа залежить наше майбутнє і наше життя на землі. Вірити в Сина Божого – значить мати все! Не вірити в Сина Божого – втратити все!

рить з тобою то Він!...

*38 А він відказав: Я вірую, Господи! І вклонився Йому.

39 І промовив Ісус: На суд Я прийшов у цей світ, щоб бачили темні, а видючі щоб стали незрячі.

40 І почули це деякі з тих фарисеїв, що були з Ним, та й сказали Йому: Чи ж і ми невидючі?

41 Відказав їм Ісус: Якби ви невидючі були, то не мали б гріха; а тепер ви говорите: Бачимо, то й ваш гріх зостається при вас!

Розділ 10

*1 Поправді, поправді кажу вам: Хто не входить дверима в кошару, але перелазить деінде, той злодій і розбійник.

2 А хто входить дверима, той

вівцям пастух.

3 Воратар відчиняє йому, і його голосу слухають вівці; і свої вівці він кличе по йменню, і вивпроваджує їх.

4 А як вижене всі свої вівці, він іде перед ними, і вівці слідом за ним ідуть, бо знають голос його.

5 За чужим же не підуть вони, а будуть утікати від нього, бо не знають вони чужого голосу.

6 Оцю притчу повів їм Ісус, але не зрозуміли вони, про що їм говорив.

7 І знову промовив Ісус: Поправді, поправді кажу вам, що Я двері вівцям.

8 Усі, скільки їх перше Мене приходило, то злодії й розбійники, але вівці не слухали їх.

*9 Я двері: коли через Мене хто ввійде, спасеться, і той

Вірш 38: «А він відказав: Я вірую, Господи! І вклонився Йому».

Той, хто був сліпим, увірував в Сина Божого, і Христос, будучи правдивим Богом, прийняв його поклоніння. Чи можеш ти визнати Сина Божого своїм Богом і Спасителем, як це зробив сліпий?

Розділ 10

Вірш 1: «Поправді, поправді кажу вам: Хто не входить дверима в кошару, але перелазить деінде, той злодій і розбійник...»

В нічний час овець тримали в загонах – кошарах. Злодії і розбійники крали овець, перелізши через огорожу.

Вірш 9: «Я двері: коли через Мене хто ввійде, спасеться...»

На земному прикладі Христос розкриває духовні стосунки зі Своїми послідовниками. Він – двері, і тільки через Нього ми можемо спастися.

ввійде та вийде, і пасовисько знайде.

*10 Злодій тільки на те закрадається, щоб красти й убивати та нищити. Я прийшов, щоб ви мали життя, і подостатком щоб мали.

*11 Я Пастир Добрий! Пастир добрий кладе життя власне за вівці.

12 А наймит, і той, хто не вівчар, кому вівці не свої, коли бачить, що вовк наближається, то кидає вівці й тікає, а вовк їх хапає й полошить.

13 А наймит утікає тому, що він наймит, і не дбає про вівці.

14 Я Пастир Добрий, і знаю Своїх, і Свої Мене знають.

15 Як Отець Мене знає, так і

Я Отця знаю, і власне життя Я за вівці кладу.

16 Також маю Я інших овець, які не з цієї кошари, Я повинен і їх припровадити. І Мій голос почують вони, і буде отара одна й Один Пастир!

17 Через те Отець любить Мене, що Я власне життя віддаю, щоб ізнову прийняти його.

18 Ніхто в Мене його не бере, але Я Сам від Себе кладу його. Маю владу віддати його знову, Я цю заповідь взяв від Свого Отця.

19 З-за цих слів між юдеями знову незгода знялася.

20 І багато-хто з них говорили: Він демона має, і несамови-

Його вчинку достатньо для наших душ, хоча люди додають свої домисли до віри в Ісуса Христа. В своїй проповіді Апостол Петро сказав: **«Він камінь, що ви, будівничі, відкинули, але каменем став Він наріжним! І нема ні в кім іншим спасіння...» (Дії 4:11-12).**

Вірш 10: «Я прийшов, щоб ви мали життя, і подостатком щоб мали».

Тут йдеться не про матеріальний надлишок, а про абсолютне духовне задоволення нашої душі. Якщо людина повірить словам Христа і буде чинити за Словом Божим, вона отримає в своїй душі подостаток; їй не треба буде шукати ще чогось для задоволення своїх духовних потреб. В Посланні до колосян сказано так: **«...бо в Ньому тілесно живе вся повнота Божества. І ви маєте в Нім повноту, а Він Голова всякої влади й начальства» (Колосян 2:9-10).**

Вірш 11: «Я Пастир Добрий! Пастир добрий кладе життя власне за вівці».

Добрий Пастир – Христос – помер за Своїх овець, нас грішних. Він бажає, щоб ми слухали Його голос і не йшли за іншими пастирями, бо вони ж не помиралі за нас через любов до нас.

тий. Чого слухаєте ви Його?

21 Інші казали: Ці слова не того, хто демона має. Хіба демон може очі сліпим відкривати?...

22 Було тоді свято Відновлення в Єрусалимі. Стояла зима.

23 А Ісус у храмі ходив, у Соломоновім ганку.

24 Юдеї тоді обступили Його та й казали Йому: Доки будеш тримати в непевності нас? Якщо Ти Христос, то відкрито скажи нам!

25 Відповів їм Ісус: Я вам був сказав, та не вірите ви. Ті діла, що чиню їх у Ймення Свого Отця, вони свідчать про Мене.

26 Та не вірите ви, не з Моїх бо овець ви.

*27 Мого голосу слухають

вівці Мої, і знаю Я їх, і за Мною слідком вони йдуть.

28 І Я життя вічне даю їм, і вони не загинуть повік, і ніхто їх не вихопить із Моєї руки.

29 Мій Отець, що дав їх Мені, Він більший за всіх, і вихопити ніхто їх не може Отцеві з руки.

*30 Я й Отець Ми одне!

31 Знов каміння схопили юдеї, щоб укаменувати Його.

32 Відповів їм Ісус: Від Отця показав Я вам добрих учинків багато, за котрий же з тих учинків хочете Мене каменувати?

*33 Юдеї Йому відказали: Не за добрий учинок хочемо Тебе вкаменувати, а за богозневагу, бо Ти, будши людиною, за Бога Себе видаєш...

Вірш 27: «Мого голосу слухають вівці Мої...»

Той, хто почув Слово Боже і застосовує його в своєму житті, є овечкою Ісуса Христа і завжди слідує за своїм Пастирем. Спитаймо себе: «Як я слідую за Христом?»

Вірш 30: «Я й Отець Ми одне!»

Цими словами Христос переконує Своїх слухачів в тому, що Він є істинний Бог, рівний Богу Отцю. Тому в Ньому – абсолютна достатність для спасіння грішника. У цьому й суть Благої звістки, що Христос прийшов у світ спасти не праведників, а грішників. І якщо грішник не прийме звістки Євангелії, він прирікає сам себе на погибель. Яким би не був грішник, **«кров Ісуса Христа, Його Сина, очищує нас від усякого гріха» (1 Івана 1:7).**

Вірш 33: «Ти, будши людиною, за Бога Себе видаєш...»

Коли Христос сказав: **«Я й Отець Ми одне!»** – народ хотів побити Його камінням, тому що Він зробив Себе рівним Богові. По-їхньому, перед

34 Відповів їм Ісус: Хіба не написано в вашім Законі: Я сказав: ви боги? (див. Псалом 82:6)

35 Коли тих Він богами назвав, що до них слово Боже було, а Писання не може порушене бути,

*36 то Тому, що Отець освятив і послав Його в світ, закидаєте ви: Зневажаєш Ти Бога, через те, що сказав Я: Я Син Божий?

37 Коли Я не чиню діл Свого Отця, то не вірте Мені.

38 А коли Я чиню, то хоч ви Мені віри й не ймете, повірте ділам, щоб пізнали й повірили ви, що Отець у Мені, а Я ув Отці!

39 Тоді знову шукали вони, щоб схопити Його, але вийшов із рук їхніх Він.

40 І Він знову на той бік Йор-

дану пішов, на те місце, де Іван найперше христив, та й там перебував.

41 І багато до Нього приходили та говорили, що хоч жадного чуда Іван не вчинив, але все, що про Нього Іван говорив, правдиве було.

42 І багато-хто ввірували в Нього там.

Розділ 11

1 Був же хворий один, Лазар у Віфанії, із села Марії й сестри її Марти.

2 А Марія, що брат її Лазар був хворий, була та, що помазала Господа миром, і волоссям своїм Йому ноги обтерла.

*3 Тоді сестри послали до Нього, говорячи: Ось нездужає,

ними була просто людина, а не Син Божий. Христос звертає їхню увагу на Свої справи, якими Він підтверджує Свою Божественність. В 37-38 віршах так сказано: **«Коли Я не чиню діл Свого Отця, то не вірте Мені. А коли Я чиню, то хоч ви Мені віри й не ймете, повірте ділам, щоб пізнали й повірили ви, що Отець у Мені, а Я ув Отці!» (Івана 10:37-38).**

Вірш 36: «то Тому, що Отець освятив і послав Його в світ, закидаєте ви: Зневажаєш...?»

Отець освятив, що значить відокремив, призначив для спасіння роду людського. **«...Що призначений був іще перед закладами світу, але був з'явлений вам за останнього часу» (1 Петра 1:20).**

Розділ 11

Вірш 3: «Ось нездужає... той, що кохаєш його!...»

На землі усі підвладні хворобам. Хвороба приходиться і в домівку тих, хто

Господи, той, що кохаєш його!...

4 Як почув же Ісус, то промовив: Не на смерть ця недуга, а на Божу славу, щоб Син Божий прославився нею.

5 А Ісус любив Марту, і сестру її, і Лазаря.

*6 А коли Він почув, що нездужає той, то зостався два дні на тім місці, де був.

7 Після ж того говорить до учнів: Ходімо знову в Юдею.

8 Йому учні сказали: Учителю, таж допіру юдеї хотіли камінням побити Тебе, а Ти знов туди підеш?

9 Ісус відповів: Хіба дня не дванадцять годин? Як хто ходить за дня, не спіткнеться, цього світне бо світло він бачить.

10 А хто ходить нічної пори, той спіткнеться, бо немає в нім світла.

11 Оце Він сказав, а по тому говорить до них: Друг наш Лазар заснув, та піду розбудити його.

12 А учні сказали Йому: Як заснув, то він, Господи, видужає.

13 Та про смерть його мовив Ісус, вони ж думали, що про сонний спочинок Він каже.

14 Тоді просто сказав їм Ісус: Умер Лазар.

15 І Я тішусь за вас, що там Я не був, щоб повірили ви. Та ходімо до нього.

16 Сказав же Хома, називаний Близнюк, до співучнів: Ходімо й ми, щоб із Ним повмирати.

17 Як прибув же Ісус, то знайшов, що чотири вже дні той у гробі.

18 А Віфанія поблизу Єрусалиму була, яких стадій з п'ятнадцять.

19 І багато з юдеїв до Марти й Марії прийшли, щоб за брата розважити їх.

20 Тоді Марта, почувши, що надходить Ісус, побігла зустріти його, Марія ж удома сиділа.

21 І Марта сказала Ісусові: Коли б, Господи, був Ти отут, то

любить Господа і кого любить Бог. Нехай випадок з Лазарем буде втіхою для тих, хто страждає від недуги. Не завжди хвороба є покаранням за гріхи.

Вірш 6: «А коли Він почув, що нездужає той, то зостався два дні на тім місці, де був».

Не завжди Господь відповідає на молитви одразу. У цьому випадку Він позостався ще два дні на тому місці, і нам зрозуміло, чому Він зволикав. Але коли ми не бачимо рішення проблеми, нам здається, що Господь полишив нас і не чує наші молитви. Щирі молитви Бог чує завжди, але не завжди відповідає. І тільки у вічності ми цілком зрозуміємо, чому Бог так діяв.

не вмер би мій брат...

22 Та й тепер, знаю я, що чого тільки в Бога попросиш, то дасть Тобі Бог!

23 Промовляє до неї Ісус: Воскресне твій брат!

24 Відказує Марта Йому: Знаю, що в воскресення останнього дня він воскресне.

*25 Промовив до неї Ісус: Я воскресення й життя. Хто вірує в Мене, хоч і вмере, буде жити.

*26 І кожен, хто живе та хто вірує в Мене, повіки не вмере. Чи ти віруєш в це?

27 Вона каже Йому: Так, Господи! Я вірую, що Ти Христос, Син Божий, що має прийти на цей світ.

28 І промовивши це, відійшла, та й покликала нишком Марію, сестру свою, кажучи: Учитель тут, і Він кличе тебе!

29 А та, як зачула, квапливо встала й до Нього пішла.

30 А Ісус не ввійшов був ще до села, а знаходивсь на місці, де Марта зустріла Його.

31 Юдеї тоді, що були з нею в домі й її розважали, як побачили, що Марія квапливо встала й побігла, подалися за нею, гадаючи, що до гробу пішла вона, плакати там.

32 Як Марія ж прийшла туди, де був Ісус, і Його вгледіла, то припала до ніг Йому та й говорила до Нього: Коли б, Господи, був Ти отут, то не вмер би мій брат!

33 А Ісус, як побачив, що плаче вона, і плачуть юдеї, що з нею прийшли, то в дусі розжалобився та й зворушився Сам,

34 і сказав: Де його ви поклали? Говорять Йому: Іди, Господи, та подивися!

*35 І закапали сльози Ісусові...

36 А юдеї казали: Дивись, як

Вірш 25: «Я воскресення й життя».

Ісус назвав Себе **«воскресенням»**; цим самим Він заявив, що Він – володар воскресіння, що **воскресіння** в Його руках. І як ми зауважили в 5 розділі, Він скаже слово – і всі воскреснуть. Його всемогутність підтверджує Його Божественність.

Вірш 26: «І кожен, хто живе та хто вірує в Мене, повіки не вмере. Чи ти віруєш в це?»

Сьогодні багато хто не вірить у воскресіння, але Ісус переконує нас у воскресінні і запитує читачів цієї Євангелії: «Чи ти віруєш в це?» Від нашої віри залежить наше прийдешнє.

Вірш 35: «І закапали сльози Ісусові...»

Христос прийшов воскресити Лазаря і знав, що за декілька хвилин вони

кохав Він його!

37 А з них дехто сказали: Чи не міг же зробити Отой, Хто очі сліпому відкрив, щоб і цей не помер?

38 Ісус же розжалобивсь знову в Собі, і до гробу прийшов. Була ж то печера, і камінь на ній налягав.

39 Промовляє Ісус: Відваліть цього каменя! Сестра вмерлого Марта говорить до Нього: Уже, Господи, чути, бо чотири вже дні він у гробі...

*40 Ісус каже до неї: Чи тобі не казав Я, що **як будеш ти вірувати, славу Божу побачиш?**

41 І зняли тоді каменя. А Ісус

ізвів очі до неба й промовив: Отче, дяку приношу Тобі, що Мене Ти почув.

42 Та Я знаю, що Ти завжди почувеш Мене, але ради народу, що довкола стоїть, Я сказав, щоб увірували, що послав Ти Мене.

*43 І, промовивши це, Він скричав гучним голосом: Лазарю, вийди сюди!

*44 І вийшов померлий, по руках і ногах обв'язаний пасами, а обличчя у нього було перев'язане хусткою... Ісус каже до них: Розв'яжіть його та й пустіть, щоб ходив...

45 І багато з юдеїв, що посхо-

будуть радіти про воскреслого, але коли Ісус побачив сльози людей, закапали й Ісусові сльози. Чи не каже нам це про те, наскільки Він є небайдужим до тимчасових сліз людей? Він вміє плакати з тими, хто плаче, Він навіть помер за нас, коли ми Його не просили про це. Яка велика Божа любов до людей!

Вірш 40: «як будеш ти вірувати, славу Божу побачиш».

Людина хоче побачити, а потім повірити, але Божественний принцип такий: повір – і побачиш славу Божу!

Вірш 43: «...Лазарю, вийди сюди!»

Лише один Бог в змозі здійснити подібне. Смердючий труп почув голос Сина Божого – і ожив! Це перевершує усе наше розуміння та фізичні закони, тому що тут Сам Творець всього і Йому підвладне все! Бог вищий за нашу людську логіку й усі закони природи. Він переконує нас вірити Його незмінному Слову і через віру мати життя вічне.

Вірш 44: «Розв'яжіть його та й пустіть, щоб ходив...»

У воскресінні Лазаря була й участь людей: вони відвдалили камінь від гробу (вірші 39-41) і розв'язали йому очі. Христос міг би й оминати людську допомогу, але воскресіння Лазаря нагадує нам про духовне вос-

дилися до Марії, та бачили те, що Він учинив, у Нього ввірували.

46 А деякі з них пішли до фарисеїв, і їм розповіли, що Ісус учинив.

47 Тоді первосвященики та фарисеї скликали раду й казали: Що маємо робити, бо Цей Чоловік пребагато чуд чинить?

48 Якщо так позоставимо Його, то всі в Нього ввірують, і прийдуть римляни, та й візьмуть нам і Край, і народ!

49 А один із них, Кайяфа, що був первосвящеником року того, промовив до них: Ви нічого не знаєте,

50 і не поміркуєте, що краще для вас, щоб один чоловік прийняв смерть за людей, аніж щоб увесь народ мав загинути!

51 А того не сказав сам від себе, але, первосвящеником будши в тім році, пророкував, що Ісус за народ мав умерти,

52 і не лише за народ, але й щоб сполучити в одне розпорошених Божих дітей.

*53 Отож, від того дня вони

змовилися, щоб убити Його.

54 І тому не ходив більш Ісус між юдеями явно, але звідти вдавсь до околиць поближче пустині, до міста, що зветься Єфрем, і тут залишався з Своїми учнями.

55 Наближалася ж Пасха юдейська, і багато-хто з Краю вдались перед Пасхою в Єрусалим, щоб очистити себе.

56 І шукали Ісуса вони, а в храмі стоявши, гомоніли один до одного: А як вам здається? Хіба Він не прийде на свято?

57 А первосвященики та фарисеї наказа дали: як дізнається хто, де Він перебуватиме, нехай донесе, щоб схопити Його.

Розділ 12

1 Ісус же за шість день до Пасхи прибув до Віфанії, де жив Лазар, що його воскресив Ісус із мертвих.

2 І для Нього вечерю там справили, а Марта прислугувала. Був же й Лазар одним із тих, що до столу з Ним сіли.

кресіння кожної людини, яка приходить до Бога. Щоб душа дізналася про Бога, необхідно, щоб хтось приніс Євангелію й розказав про Христа як нашого Спасителя. І коли я, грішник, приходжу до Бога з покаанням, Він воскрешає мене до нового життя з Ним, і я стаю Божим дитям.

Вірш 53: «Отож, від того дня вони змовилися, щоб убити Його».

В усі часи існували вороги Божі, які свідомо йшли проти Бога, хоча й були свідками Його видимих чудес. Замість того щоб розкаятися перед Богом, вони шукають підходящого моменту, щоб збрехати про Бога.

*3 А Марія взяла літру мира, з найдорожчого нард пахучого, і намастила Ісусові ноги, і волоссям своїм Йому ноги обтерла... І пахощі мира наповнили дім!

4 І говорить один з Його учнів, Юда Іскаріотський, що мав Його видати:

5 Чому мира оцього за триста динарів не продано, та й не роздано вбогим?

6 А це він сказав не тому, що про вбогих журився, а тому, що був злодій: він мав скриньку на гроші, і крав те, що вкидали.

7 І промовив Ісус: Позостав її ти, це вона на день похорону заховала Мені...

8 Бо вбогих ви маєте завжди з собою, а Мене не постійно ви маєте!

9 А натовп великий юдеїв довідався, що Він там, та й поприходили не з-за Ісуса Самого, але щоб побачити й Лазаря, що його воскресив Він із мертвих.

10 А первосвященики змовилися, щоб і Лазареві смерть заповідати,

11 бо багато з юдеїв з-за нього відходили, та в Ісуса ввірували.

12 А другого дня, коли безліч народу, що зібрався на свято, прочула, що до Єрусалиму надходить Ісус,

13 то взяли вони пальмове віття, і вийшли назустріч Йому та й кричали: Осанна! Благословенний, хто йде у Господне Ім'я! Цар Ізраїлів!

*14 Ісус же, знайшовши осля, сів на нього, як написано:

*15 Не бійся, дочко Сіонська! Ото Цар твій іде, сидячи на ослі молодому!

16 А учні Його спочатку того не зрозуміли були, але, як прославивсь Ісус, то згадали тоді, що про Нього було так написано, і що цеє вчинили Йому.

17 Тоді свідчив народ, який

Розділ 12

Вірш 3: «А Марія взяла літру мира, з найдорожчого нард пахучого, і намастила Ісусові ноги, і волоссям своїм Йому ноги обтерла... І пахощі мира наповнили дім!»

Душі, яка знає Христа як Сина Божого, нічого не шкода; дії Марії, її щедрість щодо Ісуса здивували Юду. Чи готовий я зробити щось приємне для Христа? Чи, можливо, комусь соромно сповідати Його своїм Богом і Спасителем? **«Бо хто буде Мене та Моєї науки соромитися, того посоромиться також Син Людський, як прийде у славі Своїй, і Отчій, і святих Ангелів» (Луки 9:26).**

був із Ним, що Він викликав Лазаря з гробу, і воскресив його з мертвих.

18 Через це й зустрів натовп Його, бо почув, що Він учинив таке чудо.

19 Фарисеї тоді між собою казали: Ви бачите, що нічого не вдієте: ось пішов увесь світ услід за Ним!

20 А між тими, що в свято прийшли поклонитись, були й деякі геллени.

21 І вони підійшли до Пилипа, що з Віфсаїди Галілейської, і просили його та казали: Ми хочемо, пане, побачити Ісуса.

22 Іде Пилип та Андрієві каже; іде Андрій і Пилип та Ісусові розповідають.

23 Ісус же їм відповідає, го-

ворячи: Надійшла година, щоб Син Людський прославивсь.

24 Поправді, поправді кажу вам: коли зерно пшеничне, як у землю впаде, не помре, то одне зостається; як умре ж, плід рясний принесе.

*25 Хто кохає душу свою, той погубить її; хто ж ненавидить душу свою на цім світі, збереже її в вічне життя.

*26 Як хто служить Мені, хай іде той за Мною, і де Я, там буде й слуга Мій. Як хто служить Мені, того пошанує Отець.

27 Затривожена зараз душа Моя. І що Я повім? Заступи Мене, Отче, від цієї години! Та на те Я й прийшов на годину оцю...

Вірші 14-15: «Ісус же, знайшовши ося, сів на нього, як написано: Не бійся, дочко Сіонська! Ото Цар твій іде, сидячи на ослі молодому!»

Ісус потребував ося, аби те послужило Йому. Сьогодні Він в любові Своїй хоче, аби ми послужили Йому, як можемо, на землі, визнали Його Богом і Спасителем наших безсмертних душ і прославили своїм життям. Більше ніж за 500 років до нашої ери пророк Захарія вимовив ці слова, які здійснилися в Ісусі Христі. Кожен, хто читає Біблію, знайде багато пророцтв, що за багато років до події казали про майбутнє, яке точнісінько здійснилося. Це переконує читача, що Біблія – Слово Боже, яке здійснювалося, здійснюється і буде здійснюватися.

Вірш 25: «Хто кохає душу свою, той погубить її; хто ж ненавидить душу свою на цім світі, збереже її в вічне життя».

Той, хто любить своє життя, і знаходиться далеко від Бога, і живе тільки для себе, загубить своє життя; а той, що зненавидить життя своє у гріху й без Бога в цьому світі і потребує Христа як свого Спасителя, збереже його в життя вічне. Людина, не зненавидівши своє гріховне життя, не зможе отримати життя вічне.

28 Прослав, Отче, Ім'я Своє! Залунав тоді голос із неба: І прославив, і знову прославлю!

29 А народ, що стояв і почув, говорив: Загриміло! Інші казали: Це Ангол Йому говорив!

30 Ісус відповів і сказав: Не для Мене цей голос лунав, а для вас.

31 Тепер суд цьому світові. Князь світу цього буде вигнаний звідси тепер.

32 І, як буду піднесений з землі, то до Себе Я всіх притягну.

33 А Він це говорив, щоб зазначити, якою то смертю Він має померти.

34 А народ відповів Йому: Ми чули з Закону, що Христос перебуває повік, то чого ж Ти говориш, що Людському Сину потрібно піднесеному бути? Хто такий Цей Син Людський?

35 І сказав їм Ісус: Короткий ще час світло з вами. Ходіть,

поки маєте світло, щоб вас темрява не обгорнула. А хто в темряві ходить, не знає, куди він іде...

36 Аж доки ви маєте світло, то віруйте в світло, щоб синами світла ви стали. Промовивши це, Ісус відійшов, і сховався від них.

37 І хоч Він стільки чуд перед ними вчинив був, та в Нього вони не ввірували,

38 щоб справдилось слово пророка Ісаї, який провіщав: Хто повірив тому, що ми, Господи, чули, а Господнє рамено кому об'явилось?

39 Тому не могли вони вірити, що знову Ісаїя прорік:

40 Засліпив їхні очі, і скам'янив їхнє серце, щоб очима не бачили, ані серцем щоб не зрозуміли, і не навернулись, щоб Я їх уздоровив!

41 Це Ісаїя сказав, коли бачив славу Його, і про Нього звіщав.

Вірш 26: «Як хто служить Мені, хай іде той за Мною, і де Я, там буде й слуга Мій. Як хто служить Мені, того пошанує Отець».

Які дорогоцінні обітниці дано тим, хто служить Ісусу Христу! Але перш ніж вони стануть нашими, нам треба щиро послідувати за Ісусом Христом. Ті, хто служили Йому тут, на землі, з Ним і царювати будуть на Небі! Їх пошанує Отець Небесний. Ніхто ніколи не жалкуватиме про те, що щиросердно служив Ісусу Христу.

Вірш 46: «Я, Світло, на світ прийшов, щоб кожен, хто вірує в Мене, у темряві не зоставався».

Віруюча в Ісуса Христа людина на собі пізнає силу Його слів. У неї відсутня будь-яка невизначеність, їй гарантоване життя вічне, і вона не знаходиться в темряві незнання.

42 Проте багато-хто навіть із старших у Нього вірували, та не признавались через фарисеїв, щоб не вигнано їх із синагоги.

43 Бо любили вони славу людську більше, аніж славу Божу.

44 А Ісус підняв голос, та й промовляв: Хто вірує в Мене, не в Мене він вірує, але в Того, Хто послав Мене.

45 А хто бачить Мене, той бачить Того, хто послав Мене.

*46 Я, Світло, на світ прийшов, щоб кожен, хто вірує в Мене, у темряві не зостався.

47 Коли б же хто слів Моїх слухав та не вірував, Я того не суджу, бо Я не прийшов світ судити, але щоб спасти світ.

*48 Хто цурається Мене, і Моїх слів не приймає, той має для себе суддю: те слово, що Я говорив, останнього дня воно буде судити його!

49 Бо від Себе Я не говорив, а Отець, що послав Мене, то Він Мені заповідь дав, що Я маю ка-

зати та що говорити.

50 І відаю Я, що Його ота заповідь то вічне життя. Тож що Я говорю, то так говорю, як Отець Мені розповідав.

Розділ 13

1 Перед святом же Пасхи Ісус, знаюши, що настала година Йому перейти до Отця з цього світу, полюбивши Своїх, що на світі були, до кінця полюбив їх.

2 Під час же вечері, як діявол уже був укинув у серце синові Симона Юді Іскаріотському, щоб він видав Його,

3 то Ісус, знаюши те, що Отець віддав все Йому в руки, і що від Бога прийшов Він, і до Бога відходить,

4 устає від вечері, і здіймає одягу, бере рушника й підперізується.

*5 Потому налив Він води до вмивальниці, та й зачав обмивати ноги учням, і витирати рушником, що ним був підперезаний.

Вірш 48: «Хто цурається Мене, і Моїх слів не приймає, той має для себе суддю: те слово, що Я говорив, останнього дня воно буде судити його!»

Прийде **«останній день»**, коли Слово Христа, з яким не погоджувався слухач, читач, буде судити його за те, що він не повірив цьому Слову й жив, як бажалося.

Розділ 13

Вірш 5: «Потому налив Він води до вмивальниці, та й зачав обмивати ноги учням, і витирати рушником, що ним був підперезаний».

У ті часи, ходячи курними шляхами, ноги, найімовірніше, бруднилися, і

6 І підходить до Симона Петра, а той каже йому: Ти, Господи, митимеш ноги мені?

7 Ісус відказав і промовив йому: Що Я роблю, ти не знаєш тепер, але опісля зрозумієш.

*8 Говорить до Нього Петро: Ти повік мені ніг не обмиєш! Ісус відповів йому: Коли Я не вмию тебе, ти не матимеш частки зо Мною.

*9 До Нього проказує Симон Петро: Господи, не самі мої ноги, а й руки та голову!

10 Ісус каже йому: Хто обмитий, тільки ноги обмити потре-

бує, бо він чистий увесь. І ви чисті, та не всі.

11 Бо Він знав Свого зрадника, тому то сказав: Ви чисті не всі.

12 Коли ж пообмивав їхні ноги, і одержував Своєю надією, засів знову за стіл і промовив до них: Чи знаєте ви, що Я зробив вам?

13 Ви Мене називаєте: Учитель і Господь, і добре ви кажете, бо Я є.

*14 А коли обмив ноги вам Я, Господь і Вчитель, то повинні й ви один одному ноги вмивати.

тому, приходячи додому, їх потрібно було мити від пилу та бруду. Цю роботу виконували слуги, але на цій зустрічі з Христом були лишень Його учні. І тут Він виконав роль слуги, подавши приклад служіння людям.

Вірші 8-9: «...Коли Я не вмию тебе, ти не матимеш частки зо Мною. До Нього проказує Симон Петро: Господи, не самі мої ноги, а й руки та голову!»

Христос перевів ці дії до духовної сфери. Тільки омиті кров'ю Христа мають частку з Ним, тому Петро й каже: **«...а й руки та голову!»** – щоб більше мати частки зо Христом. Омиті Христом, перебуваючи в цьому грішному світі, постійно потребують очищення. Тому християни завжди приходять з покаянням в своїх недосконалостях до Ісуса Христа. **«Діточки мої, це пишу я до вас, щоб ви не грішили! А коли хто згрішить, то маємо Заступника перед Отцем, Ісуса Христа, Праведного. Він убагання за наші гріхи, і не тільки за наші, але й за гріхи всього світу» (1 Івана 2:1-2).** Це бажання бути ближчими до Христа спонукає душу очищатися від усілякого гріха.

Вірш 14: «А коли обмив ноги вам Я, Господь і Вчитель, то повинні й ви один одному ноги вмивати».

«...один одному ноги вмивати» означає робити добро людям, допомагати їм в їхніх потребах, зносити слабкі сторони ближнього, сприяти їхньому освяченню.

15 Бо то Я вам приклада дав, щоб і ви те чинили, як Я вам учинив.

16 Поправді, поправді кажу вам: Раб не більший за пана свого, посланець же не більший від того, хто вислав його.

17 Коли знаєте це, то блаженні ви, якщо таке чините!

18 Не про всіх вас кажу. Знаю Я, кого вибрав, але щоб збулося Писання: Хто хліб споживає зо Мною, підняв той на Мене п'яту свою!

19 Уже тепер вам кажу, перше ніж те настане, щоб як станеться, ви ввірували, що то Я.

20 Поправді, поправді кажу вам: Хто приймає Мого посланця, той приймає Мене; хто ж приймає Мене, той приймає Того, Хто послав Мене!

21 Промовивши це, затривожився духом Ісус, і освідчив, говорячи: Поправді, поправді кажу вам, що один із вас видасть Мене!...

22 І озиралися учні один на одного, непевними будши, про кого Він каже.

23 При столі, при Ісусовім лоні, був один з Його учнів, якого любив Ісус.

24 От цьому кивнув Симон Петро та й шепнув: Запитай, хто б то був, що про нього Він каже?

*25 І, пригорнувшись до лона Ісусового, той говорить до Нього: Хто це, Господи?

26 Ісус же відказує: Це той, кому, умочивши, подам Я куска. І, вмочивши куска, подав синові Симона, Юді Іскаріотському!...

27 За тим же куском тоді в нього ввійшов сатана. А Ісус йому каже: Що ти робиш роби швидше...

28 Але жоден із тих, хто був при столі, того не зрозумів, до чого сказав Він йому.

29 А тому, що тримав Юда скриньку на гроші, то деякі думали, ніби каже до нього Ісус: Купи, що потрібно на свято для нас, або щоб убогим подав що.

30 А той, узявши кусок хліба, зараз вийшов. Була ж ніч.

31 Тоді, як він вийшов, промовляє Ісус: Тепер ось прославивсь Син Людський, і в Ньому прославився Бог.

32 Коли в Ньому прославився Бог, то і Його Бог прославить у Собі, і зараз прославить Його!

33 Мої дітоньки, не довго вже бути Мені з вами! Ви шука-

Вірш 25: «І, пригорнувшись до лона Ісусового, той говорить до Нього: Хто це, Господи?»

Ісус знав Свого зрадника, та увесь час перебування з учнями Христос виявляв любов до всіх; учні не побачили, що Христос ставився до Юди не так, як до них. В цьому є приклад для нас, щоб ми любили ворогів наших, які готові зробити нам щось погане.

ти Мене будете, але як сказав Я юдеям: Куди Я йду, туди ви прибути не можете, те й вам говорю Я тепер.

*34 Нову заповідь Я вам даю: Любіть один одного! Як Я вас полюбив, так любіть один одного й ви!

35 По тому пізнають усі, що ви учні Мої, як будете мати любов між собою.

36 А Симон Петро Йому каже: Куди, Господи, ідеш Ти? Ісус відповів: Куди Я йду, туди ти тепер іти за Мною не можеш, але потім ти підеш за Мною.

37 Говорить до Нього Петро: Чому, Господи, іти за Тобою тепер я не можу? За Тебе я душу свою покладу!

*38 Ісус відповідає: За Мене покладеш ти душу свою? По правді, поправді кажу Я тобі: Півень не заспіває, як ти тричі зречешся Мене...

Розділ 14

*1 Нехай серце вам не тривожиться! Віруйте в Бога, і в Мене віруйте!

Вірш 34: «Нову заповідь Я вам даю: Любіть один одного! Як Я вас полюбив, так любіть один одного й ви!»

Християнин – це той, хто в повсякденному житті чинить так, як чинив би Ісус на нашому місці. В цьому полягає суть християнства. Ми завжди повинні звертати свої дії з вченням Ісуса Христа.

Вірш 38: «Поправді, поправді кажу Я тобі: Півень не заспіває, як ти тричі зречешся Мене...»

Христос знає наперед, що і як ми будемо робити. Петро в складний час зрікся Христа, але Христос відновив його і простив його зречення. Можливо, хтось з читачів також зрікався Христа своєю поведінкою. Сьогодні є можливість заплакати про себе, як це зробив Петро. Христос прийме і пробачить. *«І скажеш до них: Так говорить Господь: Хіба падають і не встають? Хіба хто відступить, то вже не вертається?» (Єремія 8:4).*

Розділ 14

Вірш 1: «Нехай серце вам не тривожиться! Віруйте в Бога, і в Мене віруйте!»

Христос каже Своім учням цю істину, аби вони не сумнівалися, що Він, Син Божий, – істинний Бог. Це відбувалося до смерті і воскресіння Ісуса Христа. Він знав, що коли Його арештують і розпнуть, віра учнів похитнеться, і тому стверджував їх у вірі.

*2 Багато осель у домі Мого Отця; а коли б то не так, то сказав би Я вам, що йду приготувати місце для вас?

*3 **А коли відійду й приготую вам місце, Я знову прийду й заберу вас до Себе, щоб де Я були й ви.**

4 А куди Я йду дорогу ви знаєте.

5 Говорить до Нього Хома: Ми не знаємо, Господи, куди йдеш; як же можемо знати дорогу?

*6 **Промовляє до нього Ісус: Я дорога, і правда, і життя. До Отця не приходять ніхто, якщо**

не через Мене.

7 Коли б то були ви пізнали Мене, ви пізнали були б і Мого Отця. Відтепер Його знаєте ви, і Його бачили.

8 Говорить до Нього Пилип: Господи, покажи нам Отця, і вистачить нам!

9 Промовляє до нього Ісус: Стільки часу Я з вами, ти ж не знаєш, Пилипе, Мене? Хто бачив Мене, той бачив Отця, то як же ти кажеш: Покажи нам Отця?

10 Чи не віруєш ти, що Я в Отці, а Отець у Мені? Слова, що Я вам говорю, говорю не від Себе, а Отець, що в Мені переб-

Вірш 2: «Багато осель у домі Мого Отця; а коли б то не так, то сказав би Я вам, що йду приготувати місце для вас?»

«Дім Отця» – це Царство Боже, про яке Він проповідував. В притчах Євангелій Він усіляко пояснював, як туди потрапити. Це – кінцева мета для віруючих в Ісуса Христа як свого Спасителя. Не потрапити в Царство Боже означає потрапити в пекло, у вічні муки. Місце перебування у вічності кожної людини залежить від вибору, який вона робить тут, на землі.

Вірш 3: «А коли відійду й приготую вам місце, Я знову прийду й заберу вас до Себе, щоб де Я були й ви».

Христос прийде забрати Своїх, віруючих, до Себе в Своє Царство і славу. Щоб потрапити туди, потрібно повірити Слову Божому, покаятися і жити, як каже Біблія.

Вірш 6: «Промовляє до нього Ісус: Я дорога, і правда, і життя. До Отця не приходять ніхто, якщо не через Мене».

Христос промовляє цю істину, і з цих слів усім зрозуміло, що існує лише один шлях до неба, до Отця – Христос! Говорячи про те, що він є «правда», Господь усуває усі сумніви відносно правильності сказаних Ним слів. ВІН – ЖИТТЯ. Жодна релігія не несе в собі життя, лише Христос – джерело життя; і ХРИСТОС – єдина можливість потрапити до Небесного Отця. Спаситель світу – Христос!

уває, Той чинить діла ті.

*11 Повірте Мені, що Я в Отці, а Отець у Мені! Коли ж ні, то повірте за вчинки самі.

*12 Поправді, поправді кажу вам: Хто вірує в Мене, той учинить діла, які чиню Я, і ще більші від них він учинить, бо Я йду до Отця.

13 І коли що просити ви буде-

те в Імення Моє, те вчиню, щоб у Сині прославивсь Отець.

*14 Коли будете в Мене просити чого в Моє Імення, то вчиню.

15 Якщо Ви Мене любите, Мої заповіді зберігайте!

*16 І вблагаю Отця Я, і Втішителя іншого дасть вам, щоб із вами повік перебував,

Вірш 11: «Повірте Мені, що Я в Отці, а Отець у Мені! Коли ж ні, то повірте за вчинки самі»

Втілившись, Ісус став людиною, але в Своєму виявленні, в Своїх діях і словах Він відображав те, що заповідав Йому Бог Отець. Його справи підтверджували Його Божественність. *«Повірте за вчинки самі».*

Вірш 12: «Поправді, поправді кажу вам: Хто вірує в Мене, той учинить діла, які чиню Я, і ще більші від них він учинить, бо Я йду до Отця».

Христос був підхоплений на небо і послав на землю Святого Духа, Котрий виявлявся і виявляється в житті послідовників Христа згідно волі Божій. Ми бачимо, що тінь Апостола Петра зцілювала хворих: *«...так що хворих стали виносити на вулиці, та й клали на ложа та ноші, щоб, як ітиме Петро, то хоч тінь його впала б на кого із них. І безліч люду збиралась до Єрусалиму з довколишніх міст, і несли недужих та хворих від духів нечистих, і були вони всі вздоровлювані!» (Див. Дії 5:15-16).* І всі ці дії звершували не люди, а Дух Святий, що в них перебував.

Вірш 14: «Коли будете в Мене просити чого в Моє Імення, то вчиню».

Ця обітниця Господа Ісуса Христа дана усім, хто просить в Ім'я Його. Якщо душа від усього серця кається перед Ісусом Христом, то це прохання згідно волі Божої і в ім'я Христа. На небі Ангели радіють грішнику, який розкаюється. *«Так само, кажу вам, радість буває в Божих Ангелів за одного грішника, який кається» (Луки 15:10).*

Вірш 16: «І вблагаю Отця Я, і Втішителя іншого дасть вам, щоб із вами повік перебував...»

Ця обітниця послати Втішителя здійснилася через п'ятдесят днів після воскресіння Христового (Дії 2). Дух Святий поселяється в серце віруючого і перебуває в ньому.

17 Духа правди, що Його світ прийняти не може, бо не бачить Його та не знає Його. Його знаєте ви, бо при вас перебуває, і в вас буде Він.

18 Я не кину вас сиротами, Я прибуду до вас!

*19 Ще недовго, і вже світ Мене не побачить, але ви Мене бачити будете, бо живу Я і ви жити будете!

20 Того дня пізнаєте ви, що в Своїм Я Отці, а ви в Мені, і Я в вас.

*21 Хто заповіді Мої має та їх зберігає, той любить Мене. А хто любить Мене, то полюбить його Мій Отець, і Я полюблю Його, і об'явлюсь йому Сам.

22 Запитає Юда, не Іскаріотський, Його: Що то, Господи, що

Ти нам об'явитися маєш, а не світові?

23 Ісус відповів і до нього сказав: Як хто любить Мене, той слово Моє берегтиме, і Отець Мій полюбить його, і Ми прийдемо до нього, і оселю закладемо в нього.

24 Хто не любить Мене, той не береже Моїх слів. А слово, що чуєте ви, не Моє, а Отця, що послав Мене.

25 Говорив це Я вам, будши з вами.

26 Утішитель же, Дух Святий, що Його Отець пошле в Ім'я Моє, Той навчить вас усього, і пригадає вам усе, що Я вам говорив.

*27 Зоставляю вам мир, мир Свій вам даю! Я даю вам не так,

Вірш 19: «Ще недовго, і вже світ Мене не побачить, але ви Мене бачити будете, бо живу Я і ви жити будете!»

Після воскресіння Ісус Христос являвся тільки Своїм послідовникам протягом сорока днів, пересвідчуючи їх.

Вірш 21: «Хто заповіді Мої має та їх зберігає, той любить Мене...»

Мірилом нашої любові до Бога є виконання заповідей Господніх, які полишені нам на сторінках Святого Письма. Продовження вірша: **«А хто любить Мене, то полюбить його Мій Отець...»** Бог особливою любов'ю любить Своїх дітей, які виконують Його волю на землі. **«...і Я полюблю Його, і об'явлюсь йому Сам»**. Христос перебуває Духом Святим в серці щирої дитини Божої. **«Випробуйте самих себе, чи ви в вірі, пізнавайте самих себе. Хіба ви не знаєте самих себе, що Ісус Христос у вас? Хіба тільки, що ви не такі, якими мали б бути» (2 Коринтян 13:5).**

Вірш 27: «Зоставляю вам мир, мир Свій вам даю! Я даю вам не так, як дає світ. Серце ваше нехай не тривожиться, ані не лякається!»

Людина, яка покалася в своїх гріхах і прийняла Христа в своє серце,

як дає світ. Серце ваше нехай не тривожиться, ані не лякається!

28 Чули ви, що Я вам говорив: Я відходжу, і вернуся до вас. Якби ви любили Мене, то ви б тішилися, що Я йду до Отця, бо більший за Мене Отець.

29 І тепер Я сказав вам, передніше, ніж сталося, щоб ви вірували, коли станеться.

*30 Небагато вже Я говоритиму з вами, бо надходить князь світу цього, а в Мені він нічого не має,

31 та щоб світ зрозумів, що люблю Я Отця, і як Отець наказав Мені, так роблю. Уставайте, ходім звідсіля!

Розділ 15

*1 Я правдива Виноградина, а Отець Мій Виноградар.

*2 **Усяку галузку в Мене, що плоду не приносить, Він відтинає, але всяку, що плід родить, обчищає її, щоб рясніше родила.**

набуває Божий мир, про який тут говорить Христос. Це підтверджується життям віруючої людини.

Вірш 30: «...надходить князь світу цього, а в Мені він нічого не має...» Князь цього світу – сатана. У Христі не було ніякого гріха, щоби диявол міг претендувати на Нього. Коли ми грішимо, ми виконуємо волю диявола, і він має на нас свій вплив і претензії. Тому й сказано в Писанні: «...і місця дияволу не давайте!» (Ефесян 4:27). Ось що дає місце дияволу: «Хто крав, нехай більше не краде, а краще нехай працює...» (Ефесян 4:28). «Усяке подратування, і гнів, і лють, і крик, і лайка нехай буде взято від вас разом із усякою злобою» (Ефесян 4:31).

Розділ 15

Вірш 1: «Я правдива Виноградина, а Отець Мій Виноградар».

Христос знову наводить духовний приклад із життя людей. Він переко­нує всіх слухачів і нас, читачів цих слів, що тільки Він є джерелом спасіння людей. Раніше Він називав Себе «джерело води живої» (в розмові з самарянкою); «двері для овець» (в притчі про доброго пастиря); і тут – «правдива Виноградина». Усі ці притчі переконують нас у єдиному шляху спасіння, який даний нам в Ісусі Христі. Він є «дорога, і правда, і життя» для кожного мешканця землі (Івана 14:6).

Вірш 2: «Усяку галузку в Мене, що плоду не приносить, Він відтинає, але всяку, що плід родить, обчищає її, щоб рясніше родила».

3 Через Слово, що Я вам говорив, ви вже чисті.

*4 Перебувайте в Мені, а Я в вас! Як та вітка не може вродити плоду сама з себе, коли не позостанеться на виноградіні, так і ви, як в Мені перебувати не будете.

*5 Я Виноградина, ви галуззя! Хто в Мені перебуває, а Я в ньому, той рясно зароджує, бо без Мене нічого чинити не можете ви.

6 Коли хто перебувати не буде в Мені, той буде відкинений геть, як галузка, і всохне. І громадять їх, і кладуть на огонь, і згорять.

7 Коли ж у Мені перебувати ви будете, а слова Мої позостануться в вас, то просіть, чого хочете, і станеться вам!

*8 Отець Мій прославиться в тому, якщо рясно зародите й будете учні Мої.

9 Як Отець полюбив Мене,

Галузки на виноградіні – це люди, які увірували в Ісуса Христа. Не всі, хто увірував, залишаються на **«виноградіні»**, є й ті, які відтинаються і спалюються, хоча вони й були на **«виноградіні»**. Цим прикладом Христос говорить нам, що називатися християнином – значить належати Йому. Відтинаються безплідні галузки – ті, чие життя протирічить їхньому званню. **«А тепер, звільнившись від гріха й ставши рабами Богові, маєте плід ваш на освячення, а кінець життя вічне» (Римлян 6:22).**

Вірш 4: «Перебувайте в Мені, а Я в вас! Як та вітка не може вродити плоду сама з себе, коли не позостанеться на виноградіні, так і ви, як в Мені перебувати не будете».

Тільки перебуваючи в Ісусі Христі, ми здатні, як галузка, що перебуває на виноградіні, приносити до вподоби плід. Наше життя буде подобатися Богові тоді, коли ми будемо охоплені бажанням чинити те, що Йому догоджає.

Вірш 5: «...без Мене нічого чинити не можете ви».

Усі наші дії, виконані без Христа, не мають ваги в Божих очах.

Вірш 8: «Отець Мій прославиться в тому, якщо рясно зародите й будете учні Мої».

Христос бажає, щоб ми були Його учнями і вчилися у Нього любити, прощати, зносити і жертвувати собою не тільки заради друзів, але й ворогів. Виявлення характеру Христа в нашому житті і є тим плодом, який догоджає Йому. Чи готовий ти вчитися у Христа? **«Любов удосконалюється з нами так, що ми маємо відвагу на день судний, бо який Він, такі й ми на цім світі» (1 Івана 4:17).**

так і Я полюбив вас. Перебувайте в любові Моїй!

10 Якщо будете ви зберігати Мої заповіді, то в любові Моїй перебуватимете, як і Я зберіг Заповіді Свого Отця, і перебуваю в любові Його.

11 Це Я вам говорив, щоб радість Моя була в вас, і щоб повна була ваша радість!

*12 Оце Моя заповідь, щоб любили один одного ви, як Я вас полюбив!

13 Ніхто більшої любови не має над ту, як хто свою душу поклав би за друзів своїх.

*14 Ви друзі Мої, якщо чините все, що Я вам заповідую.

15 Я вже більше не буду рабами вас звати, бо не відає раб, що пан його чинить. А вас назвав друзями Я, бо Я вам об'явив усе те, що почув від Мого Отця.

16 Не ви Мене вибрали, але Я вибрав вас, і вас настановив, щоб ішли ви й приносили плід, і щоб плід ваш зостався, щоб дав вам Отець, чого тільки попросите в Імення Моє.

17 Це Я вам заповідую, щоб любили один одного ви!

*18 Коли вас світ ненавидить, знайте, що Мене він зненавидів перше, як вас.

19 Коли б ви зо світу були, то

Вірш 12: «Оце Моя заповідь, щоб любили один одного ви, як Я вас полюбив!»

Любов до людей – визначальна риса істинного християнина. Бог очікує від нас, щоб любов, яку Він має до всіх людей, проявлялася в житті Його послідовників. Ця любов розкрита в Біблії. І якщо душа прагне наслідувати Христа, то буде виявляти любов в дії у житті.

Вірш 14: «Ви друзі Мої, якщо чините все, що Я вам заповідую».

Ось як виявляється Христова любов: вона робить грішника Своїм другом. Бог, Творець усього всесвіту, робить виконувачів заповідей Христа Своїми друзями і бере їх в Своє Царство. Розбійнику, який визнав розп'ятого поруч з ним Господом, Христос сказав: **«І сказав до Ісуса: Спогадай мене, Господи, коли прийдеш у Царство Своє! І промовив до нього Ісус: Поправді кажу тобі: ти будеш зо Мною сьогодні в раю!» (Луки 23:42-43)**. Кожен, хто визнає Христа своїм Господом і впокорить своє життя Його вченню, буде з Ним в Раю. Не можна втратити таку прекрасну нагоду.

Вірш 18: «Коли вас світ ненавидить, знайте, що Мене він зненавидів перше, як вас».

Світ знаходиться під владою Божого ворога – диявола. Ненависть до ді-

своє світ любив би. А що ви не зо світу, але Я вас зо світу обрав, тому світ вас ненавидить.

20 Пригадайте те слово, яке Я вам сказав: Раб не більший за пана свого. Як Мене переслідували, то й вас переслідувати будуть; як слово Моє зберігали, берегтимуть і ваше.

21 Але все це робитимуть вам за Ім'я Моє, бо не знають Того, хто послав Мене.

22 Коли б Я не прийшов і до них не казав, то не мали б гріха, а тепер вимовки не мають вони за свій гріх.

23 Хто Мене ненавидить, і Мого Отця той ненавидить.

24 Коли б Я серед них не вчинив був тих діл, яких не чинив ніхто інший, то не мали б гріха. Та тепер вони бачили, і знена-

виділи і Мене, і Мого Отця.

25 Та щоб справдилось слово, що в їхнім Законі написано: Мене безпідставно зненавиділи!

26 А коли Втішитель прибуде, що Його від Отця Я пошлю вам, Той Дух правди, що походить від Отця, Він засвідчить про Мене.

27 Та засвідчте і ви, бо ви від початку зо Мною.

Розділ 16

1 Оце Я сказав вам, щоб ви не спокусились.

*2 Вас виженуть із синагог. Прийде навіть година, коли кожен, хто вам смерть заповідіє, то думатиме, ніби службу приносить він Богові!

3 А це вам учинять, бо вони

тей Божих виявлялась протягом усієї історії людства, починаючи від Авеля і Каїна і до нашого часу; особливо це виявляється в мусульманських країнах. Христос наперед сказав про це. І в проповіді на горі Він каже: **«Блаженні вигнані за правду, бо їхнє Царство Небесне. Блаженні ви, як ганьбити та знати вас будуть, і будуть облудно на вас наговорювати всяке слово лихе ради Мене» (Матвія 5:10-11).**

Тих, хто страждає, й мучеників за Христа очікує особлива нагорода на небі, тому Христос так і сказав: **«Радійте та веселіться, нагорода бо ваша велика на небесах! Бо так гнали й пророків, що були перед вами» (Матвія 5:12).**

Розділ 16

Вірш 2: «Вас виженуть із синагог. Прийде навіть година, коли кожен, хто вам смерть заповідіє, то думатиме, ніби службу приносить він Богові!»

Озираючись на історію християнства, ми бачимо, що ці слова Христа

не пізнали Отця, ні Мене.

4 Але Я це сказав вам, щоб згадали про те, про що говорив був Я вам, як настане година. Цього вам не казав Я спочатку, бо з вами Я був.

5 Тепер же до Того Я йду, Хто послав Мене, і ніхто з вас Мене не питає: Куди йдеш?

6 Та від того, що це Я сказав вам, серце ваше наповнилось смутком.

7 Та Я правду кажу вам: Краще для вас, щоб пішов Я, бо як Я не піду, Утішитель не прийде до вас. А коли Я піду, то пошлю вам Його.

*8 А як прийде, Він світові виявить про гріх, і про правду, і про суд:

9 тож про гріх, що не вірують у Мене;

10 а про правду, що Я до

Отця Свого йду, і Мене не побачите вже;

11 а про суд, що засуджений князь цього світу.

12 Я ще маю багато сказати вам, та тепер ви не можете знести.

13 А коли прийде Він, Той Дух правди, Він вас попровадить до цілої правди, бо не буде казати Сам від Себе, а що тільки почує, казатиме, і що має настати, звістить вам.

14 Він прославить Мене, бо Він візьме з Мого та й вам сповістить.

15 Усе, що має Отець, то Моє; через те Я й сказав, що Він візьме з Мого та й вам сповістить.

*16 Незабаром, і Мене вже не будете бачити, і знов незабаром і Мене ви побачите, бо Я йду до Отця.

здійснювалися протягом усіх часів. Особливо переслідування виявлялося в перші віки нашої ери, а також в роки інквізиції, в країнах тоталітарного режиму (як Північна Корея) і там, де існує державна релігія.

Вірш 8: «А як прийде, Він світові виявить про гріх, і про правду, і про суд...»

Якщо в своєму серці ви визнаєте свою провину перед Богом – це дія Святого Духа в вашому серці. Ця дія викриття говорить про те, що Бог бажає спасти вас, простити вам усі гріхи і зробити Своїм дітям. (Якщо вам щось незрозуміло, телефонуйте за вказаним номером або приходьте до нас. Ми будемо раді зустрітися з вами!)

Вірш 16: «Незабаром, і Мене вже не будете бачити, і знов незабаром і Мене ви побачите, бо Я йду до Отця».

Христос каже тут про Свою смерть і воскресіння; у вірші 20 Він говорить, що вони будуть сумувати, але потім, побачивши Його воскреслим, будуть радіти.

17 А деякі з учнів Його говорили один до одного: Що таке, що сказав Він до нас: Незабаром, і Мене вже не будете бачити, і знов незабаром і Мене ви побачите, та: Я йду до Отця?...

18 Гомоніли також: Що таке, що говорить: Незабаром? Про що каже, не знаємо...

19 Ісус же пізнав, що хочуть поспитати Його, і сказав їм: Чи про це між собою міркуєте ви, що сказав Я: Незабаром, і вже Мене бачити не будете ви, і знов незабаром і Мене ви побачите?

20 Поправді, поправді кажу вам, що ви будете плакати та голосити, а світ буде радіти. Сумувати ви будете, але сум ваш обернеться в радість!

21 Журиться жінка, що родить, бо настала година її. Як дитинку ж породить вона, то вже не пам'ятає терпіння з-за радощів, що людина зродилась на світ...

22 Так сумуєте й ви ось тепер, та побачу вас знову, і серце ваше радітиме, і ніхто радості вашої вам не відійме!

23 Ні про що ж того дня ви Мене не спитаєте. Поправді, поправді кажу вам: Чого тільки попросите ви від Отця в Моє

Ймення, Він дасть вам.

24 Не просили ви досі нічого в Ім'я Моє. Просить і отримаєте, щоб повна була ваша радість.

25 Оце все Я в притчах до вас говорив. Настає година, коли притчами Я вже не буду до вас промовляти, але явно звіщу про Отця вам.

26 Того дня ви проситимете в Моє Ймення, і Я вам не кажу, що вблагаю Отця Я за вас,

27 бо Отець любить Сам вас за те, що ви полюбили Мене та й увірували, що Я вийшов від Бога.

28 Від Отця вийшов Я, і на світ Я прийшов. І знов покидаю Я світ та й йду до Отця.

29 Його учні відказують: Ось тепер Ти говориш відкрито, і жадної притчі не кажеш.

30 Тепер відаємо ми, що Ти знаєш усе, і потреби не маєш, щоб Тебе хто питав. Тому віруємо, що Ти вийшов від Бога!

31 Ісус їм відповів: Тепер віруєте?

*32 Ото настає година, і вже настала, що ви розпорозитесь кожен у власне своє, а Мене ви Самого покинете... Та не Сам Я, бо зо Мною Отець!

33 Це Я вам розповів, щоб мали ви мир у Мені. Страждан-

Вірш 32: «Ото настає година, і вже настала, що ви розпорозитесь кожен у власне своє, а Мене ви Самого покинете... Та не Сам Я, бо зо Мною Отець!»

Христос каже про той час, коли Його арештують в Гетсиманському саду.

ня зазнаєте в світі, але будьте відважні: Я світ перемирі!

Розділ 17

1 По мові оцій Ісус очі Свої звів до неба й промовив: Прийшла, Отче, година, прослав Сина Свого, щоб і Син Твій прославив Тебе,

2 бо Ти дав Йому владу над тілом усяким, щоб Він дав життя вічне всім їм, яких дав Ти Йому.

*3 Життя ж вічне це те, щоб пізнали Тебе, єдиного Бога правдивого, та Ісуса Христа, що послав Ти Його.

4 Я прославив Тебе на землі, довершив Я те діло, що Ти дав Мені виконати.

*5 І тепер прослав, Отче, Мене Сам у Себе тією славою, яку в Тебе Я мав, поки світ не постав.

6 Я Ім'я Твоє виявив людям,

що Мені Ти із світу їх дав. Твоїми були вони, і Ти дав їх Мені, і вони зберегли Твоє слово.

7 Тепер пізнали вони, що все те, що Ти Мені дав, від Тебе походить,

8 бо слова, що дав Ти Мені, Я їм передав, і вони прийняли й зрозуміли правдиво, що Я вийшов від Тебе, і ввірували, що послав Ти Мене.

9 Я благаю за них. Не за світ Я благаю, а за тих, кого дав Ти Мені, Твої бо вони!

10 Усе бо Моє то Твоє, а Твоє то Моє, і прославивсь Я в них.

11 І не на світі вже Я, а вони ще на світі, а Я йду до Тебе. Святий Отче, захочай в Ім'я Своє їх, яких дав Ти Мені, щоб як Ми, єдине були!

12 Коли з ними на світі Я був, Я беріг їх у Ймення Твоє, тих, що дав Ти Мені, і зберіг, і ніхто з них не згинув, крім призначеного на загибель, щоб збулося Писання

Розділ 17

Вірш 3: «Життя ж вічне це те, щоб пізнали Тебе, єдиного Бога правдивого, та Ісуса Христа, що послав Ти Його».

Цей розділ є молитвою Ісуса Христа про Своїх учнів і всіх, хто вірує, в усі часи. Молитва про те, щоб віруючі знали Бога Отця і Сина Божого, Якого Він послав на землю. Хто виконує це в своєму житті, той має життя вічне.

Вірш 5: «І тепер прослав, Отче, Мене Сам у Себе тією славою, яку в Тебе Я мав, поки світ не постав».

Христос розкриває нам, що ВІН був, поки світ не постав; і мета Його перебування на землі – спасіння роду людського. Читачу, чи прийняв ти спасіння, яке звершив для нас Христос, Син Божий?

(див. Псалом 109: 8, 17).

13 Тепер же до Тебе Я йду, але це говорю Я на світі, щоб мали вони в собі радість Мою досконалу.

14 Я їм дав Твоє слово, але світ їх зненавидів, бо вони не від світу, як і Я не від світу.

15 Не благаю, щоб Ти їх зо світу забрав, але щоб зберіг їх від злого.

16 Не від світу вони, як і Я не від світу.

*17 Освяти Ти їх правдою! Твоє слово то правда.

18 Як на світ Ти послав Мене, так і Я на світ послав їх.

19 А за них Я посвячую в жертву Самого Себе, щоб освячені правдою стали й вони.

20 Та не тільки за них Я благаю, а й за тих, що ради їхнього слова вірують у Мене,

*21 щоб були всі одно: як Ти, Отче, в Мені, а Я у Тобі, щоб одно були в Нас і вони, щоб увірував світ, що Мене Ти послав.

22 А ту славу, що дав Ти Мені, Я їм передав, щоб єдине були, як єдине і Ми.

23 Я у них, а Ти у Мені, щоб були досконалі в одно, і щоб пізнав світ, що послав Мене Ти, і що їх полюбив Ти, як Мене полюбив.

*24 Бажаю Я, Отче, щоб і ті, кого дав Ти Мені, там зо Мною були, де знаходжуся Я, щоб бачили славу Мою, яку дав Ти Мені, бо Ти полюбив Мене перше закладин світу.

25 Отче Праведний! Хоча не пізнав Тебе світ, та пізнав Тебе Я. І пізнали вони, що послав Мене Ти.

Вірш 17: «Освяти Ти їх правдою! Твоє слово то правда».

Слово Боже, Біблія, є засобом, що освячує нас; тому потрібно з молитвою читати це Слово, щоб вдосконалюватися і змінюватися на краще.

Вірш 21: «...щоб увірував світ, що Мене Ти послав».

Бажання і молитва Христа, щоб увесь світ увірував в мету Його приходу на землю. Бог нікого не виключає, Він хоче, щоб усі люди були спасенні. **«...що хоче, щоб усі люди спаслися, і прийшли до пізнання правди» (1 Тимофія 2:4).**

Вірш 24: «Бажаю Я, Отче, щоб і ті, кого дав Ти Мені, там зо Мною були, де знаходжуся Я, щоб бачили славу Мою, яку дав Ти Мені, бо Ти полюбив Мене перше закладин світу».

І знову видно бажання Христа ввести віруючих в присутність Божу, щоб розділити з ними Свою славу!

*26 Я ж Ім'я Твоє їм об'явив й об'являтиму, щоб любов, що Ти нею Мене полюбив, була в них, а Я в них!...

Розділ 18

1 Промовивши це, Ісус вийшов із учнями Своїми на той бік потоку Кедрону, де був сад, до якого ввійшов Він та учні Його.

2 Але й Юда, що видав Його, знав те місце, бо там часто збирались Ісус й Його учні.

3 Отож Юда, узявши відділ війська та службу від первосвящеників і фарисеїв, приходить туди із смолоскипами, та з ліхтарями, та з зброєю.

4 А Ісус, усе видавши, що з Ним статися має, виходить та й каже до них: Кого ви шукаєте?

5 Йому відповіли: Ісуса Назарянина. Він говорить до них: Це Я... А стояв із ними й Юда, що видав Його.

*6 І як тільки сказав їм: Це Я, вони подалися назад, та й на землю попадали...

7 І Він знов запитав їх: Кого ви шукаєте? Вони ж відказали: Ісуса Назарянина.

8 Ісус відповів: Я сказав вам, що це Я... Отож, як Мене ви шукаєте, то дайте оцим відійти,

9 щоб збулося те слово, що Він був сказав: Я не втратив нікого із тих, кого дав Ти Мені.

10 Тоді Симон Петро, мечавши, його вихопив, і рубонув раба первосвященика, і відтяв праве вухо йому. А рабу на ім'я було Малх.

11 Та промовив Ісус до Пе-

Вірш 26: «Я ж Ім'я Твоє їм об'явив й об'являтиму, щоб любов, що Ти нею Мене полюбив, була в них, а Я в них!...»

Любов Бога Отця до Свого Однородженого Сина виливається на віруючих в Ісуса Христа.

Розділ 18

Вірш 6: «І як тільки сказав їм: Це Я, вони подалися назад, та й на землю попадали...»

Прийшов час Сину Божому постраждати і померти на Голгофському хресті, і ці останні розділи описують страждання, смерть і воскресіння Ісуса Христа. Ми бачимо, як вороги Христа пали ниць від одних слів: «Це Я». Не маючи ніяких зовнішніх засобів захисту, Він показав їм, що перед ними не простий вчитель, а Син Божий. Незважаючи на цей випадок, обурений натовп не полишив свого злого умислу. Христос міг би у будь-який момент зупинити їхні дії, але Він добровільно прийшов на землю постраждати замість нас, взяти провину нашу і понести на Собі покарання за наші гріхи.

тра: Всунь у піхви меча! Чи ж не мав би Я пити ту чашу, що Отець дав Мені?

12 Відділ же війська та тисяцький і служба юдейська схопили Ісуса, і зв'язали Його,

13 і повели Його перше до Анни, бо тестем доводивсь Кайяфі, що первосвященником був того року.

14 Це ж був той Кайяфа, що порадив юдеям, що ліпше померти людині одній за народ.

15 А Симон Петро й інший учень ішли за Ісусом слідом. Той же учень відомий був первосвященникові, і ввійшов у двір первосвящеників із Ісусом.

16 А Петро за ворітьми стояв. Тоді вийшов той учень, що відомий був первосвященникові, і сказав воротарці, і впровадив Петра.

17 І питає Петра воротарка служниця: Ти хіба не з учнів Цього Чоловіка? Той відказує: Ні!

18 А раби й служба, розклавши огонь, стояли та й грілися, бо був холод. І Петро стояв із ними та грівся.

19 А первосвященик спитав-

ся Ісуса про учнів Його, і про науку Його.

20 Ісус Йому відповідь дав: Я світові явно казав. Я постійно навчав у синагозі й у храмі, куди всі юдеї збираються, а таємно нічого Я не говорив.

21 Чого ти питаєш Мене? Поспитайся тих, що чули, що Я їм говорив. Отже, знають вони, про що Я говорив.

22 А як Він це сказав, то один із присутньої там служби вдарив Ісуса в щоку, говорячи: То так відповідаєш первосвященникові?

23 Ісус йому відповідь дав: Якщо зле Я сказав, покажи, що то зле; коли ж добре, за що Мене б'єш?

24 І відіслав Його Анна зв'язаним первосвященникові Кайяфі.

25 А Симон Петро стояв, грючись. І сказали до нього: Чи й ти не з учнів Його? Він відрікся й сказав: Ні!

26 Говорить один із рабів первосвященика, родич тому, що йому Петро вухо відтяв: Чи тебе я не бачив у саду з Ним?

*27 І знову відрікся Петро, і заспівав півень хвили тієї...

Вірш 27: «І знову відрікся Петро, і заспівав півень хвили тієї...»

Відречення Петра від Христа було негідним вчинком. Цю подію Христос передбачив наперед. Петро обіцяв навіть покласти своє життя за Вчителя, але його підвела зарозумілість, і він відрікся. Це відречення було до зішестя Духа Святого на Апостолів. Після прийняття сили Духа він був мужнім й твердим перед владою і під час своєї страти. **«І, закликавши їх, наказали їм не говорити, і взагалі не навчати про Ісусове Ймення.**

28 А Ісуса ведуть від Кайяфи в преторій. Був же ранок. Та вони не ввійшли до преторія, щоб не опоганитись, а щоб їсти пасху.

29 Тоді вийшов Пилат назовні до них і сказав: Яку скаргу приносите ви на Цього Чоловіка?

30 Вони відповіли та й сказали йому: Коли б Цей злочинцем не був, ми б Його тобі не видавали.

31 А Пилат їм сказав: Візьміть Його, та й за вашим Законом судіть Його. Юдеї сказали йому: Нам не вільно нікого вбивати,

32 щоб збулося Ісусове слово, що його Він прорік, зазначаючи, якою то смертю Він має померти.

33 Тоді знову Пилат увійшов у преторій, і покликав Ісуса, і до Нього сказав: Чи Ти Цар Юдейський?

34 Ісус відповів: Чи від себе

самого питаєш ти це, чи то інші тобі говорили про Мене?

35 Пилат відповів: Чи ж юдеєнин я? Твій народ та первосвященники мені Тебе видали. Що таке Ти вчинив?

*36 Ісус відповів: Моє Царство не із світу цього. Якби із цього світу було Моє Царство, то служба Моя воювала б, щоб не виданий був Я юдеям. Та тепер Моє Царство не звідси...

*37 Сказав же до Нього Пилат: Так Ти Цар? Ісус відповів: Сам ти кажеш, що Цар Я. **Я на те народився, і на те прийшов у світ, щоб засвідчити правду. І кожен, хто з правди, той чує Мій голос.**

38 Говорить до Нього Пилат: Що є правда? І сказавши оце, до юдеїв знов вийшов, та й каже до них: Не знаходжу Я в Ньому провини ніякої.

І відповіли їм Петро та Іван, та й сказали: Розсудіть, чи це справедливе було б перед Богом, щоб слухатись вас більш, як Бога? Бо не можемо ми не казати про те, що ми бачили й чули!» (Дії 4:18-20).

Вірш 36: «Ісус відповів: Моє Царство не із світу цього».

Христос зі зв'язаними руками, як злодій, постає перед римським правителем Пилатом і стверджує, що Він – Цар Небесного Царства, але ніхто навіть не замислювався, як вони вчиняють з неземним Царем.

Вірш 37: «Сказав же до Нього Пилат: Так Ти Цар? Ісус відповів: Сам ти кажеш, що Цар Я. Я на те народився, і на те прийшов у світ, щоб засвідчити правду. І кожен, хто з правди, той чує Мій голос».

Христос є джерелом правди і прийшов на землю, щоб розкрити людям правду, правду їхнього буття: як вони повинні жити і що чекає на них у вічності.

39 Та ви маєте звичай, щоб я випустив вам одного на Пасху. Чи хочете отже, відпущу вам Царя Юдейського?

*40 Та знову вони зняли крик, вимагаючи: Не Його, а Варавву! А Варавва був злочинець.

Розділ 19

*1 От тоді взяв Ісуса Пилат, та й звелів збичувати Його.

2 Вояки ж, сплівши з терну вінка, Йому поклали на голову, та багряницю наділи на Нього,

3 і приступали до Нього й ка-

зали: Радій, Царю Юдейський! І били по щоках Його...

4 Тоді вийшов назовні ізнову Пилат та й говорить до них: Ось Його я виводжу назовні до вас, щоб ви переконались, що провини ніякої в Нім не знаходжу.

5 І вийшов назовні Ісус, у терновім вінку та в багрянім плащі. А Пилат до них каже: Оце Чоловік!

6 Як зобачили ж Його первосвященики й служба, то закричали, говорячи: Розіпни, розіпни! Пилат каже до них: То візьміть Його ви й розіпніть, бо

Вірш 40: «Та знову вони зняли крик, вимагаючи: Не Його, а Варавву! А Варавва був злочинець».

Грішна людина вибирає те, що рідніше і ближче її природі. Натовп вимагав відпустити розбійника, а Святого і Праведного вимагали розіп'яти.

Розділ 19

Вірш 1: «От тоді взяв Ісуса Пилат, та й звелів збичувати Його».

Син Божий, Якого люди не впізнали, піддається жорстокому бичуванню від римських воїнів. За сімсот років до цих подій пророк Ісаїя так каже про це: **«Як багато-хто Ним дивувались, такий то був змінений образ Його, що й не був людиною, а вигляд Його, що й не був сином людським!»** (Ісаїя 52:14). Знаходячись у владі цих безжалюних людей, Ісус Христос виявив надзвичайну покірність, Божественне довготерпіння і всеохоплюючу любов до Своїх ворогів. В Його поведінці був відсутній будь-який гнів, образа, помста за їхнє знущання. Лагідність і любов до цього натовпу сяяли в Його Божественних очах.

Коли Христа розіп'яли й підняли на хресті, Він вимовив: **«Отче, відпусти їм, бо не знають, що чинять вони!... А як Його одіж ділили, то кидали жереба»** (Луки 23:34). Чи вміємо ми так чинити в простих життєвих ситуаціях? Прощати і любити дружину, чоловіка, дітей, сусідів? І взагалі чи випромінює наше життя любов, прощення, терпіння і турботу про тих, хто нас не любить? Христос полишив нам приклад.

провини я в Нім не знаходжу!

7 Відказали юдеї йому: Ми маємо Закона, а за Законом Він мусить умерти, бо за Божого Сина Себе видавав!

8 Як зачув же Пилат оце слово, налякався ще більш,

9 і вернувся в преторій ізнову, і питає Ісуса: Звідки Ти? Та Ісус йому відповіді не подав.

10 І каже до Нього Пилат: Не говориш до мене? Хіба ж Ти не знаєш, що маю я владу розп'ясти Тебе, і маю владу Тебе відпустити?

*11 Ісус відповів: Надо Мною ти жадної влади не мав би, коли б тобі зверху не дано було; тому більший гріх має той, хто Мене тобі видав...

12 Після цього Пилат намагався пустити Його, та юдеї кричали, говорячи: Якщо Його пустиш, то не кесарів приятель ти! Усякий, хто себе за царя видає, противиться кесареві.

13 Як зачув же Пилат оце слово, то вивів назовні Ісуса, і засів на суддеве сидіння, на місці, що зветься літостротон, по-гебрей-

ському ж гаввата.

14 Був то ж день Приготвлення Пасхи, година була близько шостої. І він каже юдеям: Ось ваш Цар!

15 Та вони закричали: Геть, геть із Ним! Розіпни Його! Пилат каже до них: Царя вашого маю розп'ясти? Первосвященики відповіли: Ми не маєм царя, окрім кесаря!

16 Ось тоді він їм видав Його, щоб розп'ясти... І взяли Ісуса й повели...

17 І, ніши Свого хреста, Він вийшов на місце, Череповищем зване, по-гебрейському Голгофа.

18 Там Його розп'яли, а з Ним разом двох інших, з одного та з другого боку, а Ісуса всередині.

19 А Пилат написав і написа, та й умістив на хресті. Було ж там написано: Ісус Назарянин, Цар Юдейський.

20 І багато з юдеїв читали цього написа, бо те місце, де Ісус був розп'ятий, було близько від міста. А було по-гебрейсько-

Вірш 11: «Ісус відповів: Надо Мною ти жадної влади не мав би, коли б тобі зверху не дано було; тому більший гріх має той, хто Мене тобі видав...»

Христос прийшов (ми вкотре підтверджуємо цю істину) померти за рід людський. У Пилата був вибір: відпустити Христа або віддати Його на розп'яття. Вина Пилата в тому, що він догоджав народові, а не справедливості. Христос знав наперед, що з Ним буде, і йшов на ці страждання з доброї волі з любові до нас. Скористаймося цією любов'ю Божою, прийmemo дар спасіння і будемо з Ним в Раю.

му, по-грецькому й по-римському написано.

21 Тож сказали Пилатові юдейські первосвященики: Не пиши: Цар Юдейський, але що Він Сам говорив: Я Цар Юдейський.

22 Пилат відповів: Що я написав написав!

23 Розп'явши ж Ісуса, вояки взяли одіж Його, та й поділили на чотири частині, по частині для кожного вояка, теж і хітона. А хітон був не шитий, а витканий цілий відверху.

24 Тож сказали один до одного: Не будемо дерти його, але жереба киньмо на нього, кому припаде. Щоб збулося Писання: Поділили одіж Мою між собою, і метнули про шату Мою жеребка. Вояки ж це й зробили...

25 Під хрестом же Ісуса стояли Його мати, і сестра Його матері, Марія Клеопова, і Марія Магдалина.

26 Як побачив Ісус матір та учня, що стояв тут, якого любив, то каже до матері: Оце, жоно, твій син!

27 Потім каже до учня: Оце мати твоя! І з тієї години той учень узяв її до себе.

28 Потім, знаючи Ісус, що вже все довершилось, щоб збулося Писання, проказує: Прагну!

29 Тут стояла посудина, повна оцту. Вояки ж, губку оцтом наповнивши, і на тростину її настромивши, піднесли до уст Його.

*30 А коли Ісус оцту прийняв, то промовив: Звершилось!... І, голову схиливши, віддав Свого духа...

31 Був же день Приготовлення, тож юдеї, щоб тіла на хресті не zostалися в суботу, був бо Великдень тієї суботи просили Пилата зламати голінки розп'ятим, і зняти.

32 Тож прийшли вояки й поламали голінки першому й другому, що розп'ятий з Ним був.

33 Коли ж підійшли до Ісуса й побачили, що Він уже вмер, то голінок Йому не зламали,

34 та один з вояків списом бока Йому проколов, і зараз вистекла звідти кров та вода.

Вірш 30: «А коли Ісус оцту прийняв, то промовив: Звершилось!...» «Звершилось!» Цей вигук Христа свідчить нам про те, що за гріхи людини здійснено покарання, яке Христос прийняв. Він виконав древні пророчтва про Своє страждання та смерть (див. Ісає 53). Нині кожен грішник може приходити до Бога Отця через Ісуса Христа і просити у Нього спасіння для своєї душі завдяки стражданням і смерті Ісуса Христа. **«Бо кожен, хто покличе Господнє Ім'я, буде спасений» (Римлян 10:13).** Не втрачайте цієї прекрасної можливості; Бог любить вас і зробив усе для вашого спасіння! **Будьте благословенні Господом!**

*35 І самовидець засвідчив, і правдиве свідоцтво його; і він знає, що правду говорить, щоб повірили й ви.

36 о це сталося тому, щоб збулося Писання: Йому кості ламати не будуть! (див. Вихід 12:46)

37 І знов друге Писання говорить: Дивитися будуть на Того, Кого прокололи (див. Захарія 12:10).

38 Потім Йосип із Ариматеї, що був учень Ісуса, але потайний, бо боявся юдеїв, став просити Пилата, щоб тіло Ісусове взяти. І дозволив Пилат. Тож прийшов він, і взяв тіло Ісусове.

39 Прибув також і Никодим, що давніше приходив вночі до Ісуса, і смирну приніс, із алоєм помішану, щось літрів із сто.

40 Отож, узяли вони тіло Ісусове, та й обгорнули його пла-

щаницею із пахощами, як є звичай ховати в юдеїв.

41 На тім місці, де Він був розп'ятий, знаходився сад, а в саду новий гріб, що в ньому ніколи ніхто не лежав.

*42 Тож отут, з-за юдейського дня Приготовлення вони поклали Ісуса, бо поблизу був гріб.

Розділ 20

1 А дня першого в тижні, рано вранці, як ще темно було, прийшла Марія Магдалина до гробу, та й бачить, що камінь від гробу відвалений.

2 Тож біжить вона та й прибуває до Симона Петра, та до другого учня, що Ісус його любив, та й каже до них: Взяти Господа з гробу, і ми не знаємо, де поклали Його!

Вірш 35: «І самовидець засвідчив, і правдиве свідоцтво його; і він знає, що правду говорить, щоб повірили й ви».

Цю Євангелію писав сам свідок усіх цих подій, учень Христа – Іван. Він переконує нас, щоб ми повірили в те, що здійснив Син Божий.

Вірш 42: «Тож отут, з-за юдейського дня Приготовлення вони поклали Ісуса, бо поблизу був гріб».

На перший погляд, відбулася повна поразка Сина Людського: учні та всі друзі у відчаї, вороги Христа радіють. Але це лишень фізичний, зовнішній бік подій, що сталися. За всіма цими стражданнями Христа і Його смертю лежить найвеличніше: **«Звершилось!»**. Про це ми говорили раніше. Звершилась повна плата за вину кожного грішника – і мою, і вашу. Слава Богу за Його любов до нас!

Хочеться ще раз нагадати цей золотий вірш усієї Біблії. **«Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне» (Івана 3:16).**

3 Тоді вийшов Петро й другий учень, і до гробу пішли.

4 Вони ж бігли обидва укупі, але другий той учень попереду біг, хутчіш від Петра, і перший до гробу прибув.

5 І, нахилившись, бачить лежить плащаниця... Але він не ввійшов.

6 Прибуває і Симон Петро, що слідком за ним біг, і входить до гробу, і плащаницю оглядає, що лежала,

7 і хустка, що була на Його голові, лежить не з плащаницею, але осторонь, згорнена, в іншо-

му місці...

*8 Тоді ж увійшов й інший учень, що перший до гробу прибув, і побачив, і ввірував.

9 Бо ще не розуміли з Писання вони, що Він має воскреснути з мертвих.

10 І учні вернулися знову до себе.

11 А Марія стояла при гробі назовні та й плакала. Плачучи, нахилилась до гробу.

12 І бачить два Анголи, що в білім сиділи, один у головах, а другий у ніг, де лежало Ісусове тіло...

Розділ 20

Вірш 8: «Тоді ж увійшов й інший учень, що перший до гробу прибув, і побачив, і ввірував».

Двадцятий розділ Євангелії описує нам воскресіння Сина Божого та зустріч Ісуса з Марією й учнями. Воскресіння Христа є урочистим переможним завершенням Божого плану спасіння роду людського! На перший погляд, неміч та безсилля Сина Людського протистояти злу та несправедливості в Його стражданні та смерті виявилася третього дня **найвеличнішим торжеством Життя над смертю**, любові над злом і гріхом, милості Божої над засудженням і праведним гнівом Божим. Праведність Божа була задоволена. Бог залишається Святим і Праведним, приймаючи грішника до Себе в Рай. Суд і праведне покарання за гріх світу поніс на Собі Син Божий – Ісус Христос. Грішнику! Ти спасенний! Тобі відкриті двері в Царство Небесне! Воскресіння Христа цілком підтверджує, що Бог приймає Його Голгофський подвиг, пов'язаний з жертвою викуплення, як достатній засіб для твого спасіння. **«...що був виданий за наші гріхи, і воскрес для виправдання нашого» (Римлян 4:25).**

Грішник виправданий воскресінням Христа! Віра в славне воскресіння Ісуса Христа і прийняття подвигу Сина Божого дає нам право на спасіння наших душ. **«Бо коли ти устами своїми визнаватимеш Ісуса за Господа, і будеш вірувати в своїм серці, що Бог воскресив Його з мертвих, то спасешся» (Римлян 10:9).**

13 І говорять до неї вони: Чого плачеш ти, жінко? Та відказує їм: Узjali мого Господа, і я не знаю, де Його поклали...

14 І, сказавши оце, обернулась назад, і бачить Ісуса, що стояв, та вона не пізнала, що то Ісус...

*15 Промовляє до неї Ісус: Чого плачеш ти, жінко? Кого ти шукаєш? Вона ж, думаючи, що то садівник, говорить до Нього: Якщо, пане, узав ти Його, то скажи мені, де поклав ти Його, і Його я візьму!

16 Ісус мовить до неї: Маріє! А вона обернулася та по-єврейському каже Йому: Раббуні! цебто: Учителю мій!

*17 Говорить до неї Ісус: Не торкайся до Мене, бо Я ще не зійшов до Отця. Але йди до братів Моїх та їм розповіж: Я йду до Свого Отця й Отця вашого, і до Бога Мого й Бога вашого!

18 Іде Марія Магдалина, та й учням звіщає, що бачила Господа, і Він це їй сказав...

19 Того ж дня дня першого в тижні, коли вечір настав, а двері, де учні зібрались були, були замкнені, бо боялись юдеїв, з'явився Ісус, і став посередині, та й промовляє до них: Мир вам!

*20 І, сказавши оце, показав Він їм руки та бока. А учні зраділи, побачивши Господа.

21 Тоді знову сказав їм Ісус:

Вірш 15: «Промовляє до неї Ісус: Чого плачеш ти, жінко? Кого ти шукаєш? Вона ж, думаючи, що то садівник, говорить до Нього: Якщо, пане, узав ти Його, то скажи мені, де поклав ти Його, і Його я візьму!» Марія Магдалина по-особливому любила Христа, вона була готова забрати Його мертве тіло до себе. Вона принесла пахощі, щоб намастити тіло Христа і знову жалкувати й плакати про свого Вчителя. Після воскресіння Христос явився їй першій. Він і сьогодні на тому місці, де смуток і сльози, і готовий відкритися душам, що страждають.

Вірш 17: «Говорить до неї Ісус: Не торкайся до Мене, бо Я ще не зійшов до Отця. Але йди до братів Моїх та їм розповіж: Я йду до Свого Отця й Отця вашого, і до Бога Мого й Бога вашого!»

З'явившись Марії, воскреслий Син Божий, перемігши всі сили пекла й смерті, називає Своїх учнів, які так малодушно розбіглися і зреклися Його, Своїми братами. Ось як виявляється бездоганна любов до грішника! Христос називає Небесного Отця Своїм Отцем і Отцем Своїх учнів. Син Божий спочатку з'єднався з людством через втілення, потім взяв гріхи всіх нас на Себе і прибив їх до хреста, помер замість нас. Воскреснувши, Він об'єднує людство з небом, з Отцем Небесним і називає нас братами. Брати для Христа – це ті, які повірили в Слово Боже, розкаялися

Мир вам! Як Отець послав Мене, і Я вас посилаю!

22 Сказавши оце, Він дихнув, і говорить до них: Прийміть Духа Святого!

*23 Кому гріхи простите, простяться їм, а кому затримаєте, то затримаються!

24 А Хома, один з Дванадцятьох, званий Близнюк, із ними не був, як приходив Ісус.

25 Інші ж учні сказали йому: Ми бачили Господа!... А він відказав їм: Коли на руках Його знаку відцвяшного я не побачу, і пальця свого не вкладу до

відцвяшної рани, і своєї руки не вкладу до боку Його, не ввірую!

26 За вісім же день знов удома були Його учні, а з ними й Хома. І, як замкнені двері були, прийшов Ісус, і став посередині та й проказав: Мир вам!

27 Потім каже Хомі: Простягни свого пальця сюди, та на руки Мої подивись. Простягни й свою руку, і вклади до боку Мого. І не будь ти невіруючий, але віруючий!

*28 А Хома відповів і сказав Йому: Господь мій і Бог мій!

*29 Промовляє до нього Ісус:

в своїх гріхах перед Богом, побачивши, які страждання завдали Христу їхні гріхи, і намагаються в житті чинити так, як Христос, наш Спаситель.

Вірш 20: «І, сказавши оце, показав Він їм руки та бока. А учні зраділи, побачивши Господа» .

Учні зібралися за закритими дверима, їхні серця були наповнені глибоким смутком від того, що сталося з Вчителем. Христос показує їм рани від цвяхів і списа, пересвідчує їх, що це Він – їхній Вчитель і Господь. Смуток учнів змінився на радість – Христос Воскрес! Воістину Воскрес! Любий читачу, чи віриш ти в воскресіння Ісуса Христа? Від цього залежить твоє майбуття.

Вірш 23: «Кому гріхи простите, простяться їм, а кому затримаєте, то затримаються!»

Христос дихнув і сказав їм: «Прийміть Духа Святого!» Лише ті люди, які знаходяться під проводом Духа Святого, чинять саме так, як хоче цього Бог. Людина має право прощати гріхи, тільки вчинені особисто супроти неї. Ми зобов'язані прощати ближнього, навіть якщо він не просить прощення, щоби Бог простив нас. Але якщо гріх вчинено перед Богом, то й розкаятися потрібно перед Богом.

Вірш 28: «А Хома відповів і сказав Йому: Господь мій і Бог мій!»

Хома знав про рани Христа на руках, ногах, бачив пронизаний списом

Тому вірував ти, що побачив Мене? Блаженні, що не бачили й увірували!

30 Багато ж і інших ознак учинив був Ісус у присутності учнів Своїх, що в книзі оцій не запи-

сані.

*31 Це ж написано, щоб ви ввірували, що Ісус є Христос, Божий Син, і щоб, віруючи, життя мали в Ім'я Його!

бик. Він прекрасно розумів, що після всього того, що сталося, життя в тілі Сина Божого не могло зостатися. Все побачене підтверджувало, що Ісус мертвий. Тому він і сказав: **«Коли на руках Його знаку відцвяшного я не побачу, і пальця свого не вкладу до відцвяшної рани, і своєї руки не вкладу до боку Його, не вірую!» (вірш 25)**. І незважаючи на все, що сталося, перед ним стоїть той самий Вчитель і говорить про те, що Хома говорив своїм друзям без Христа: як він хотів відчутися (доторкнутися, помацати), хотів знайти ті рани. З'явившись після воскресіння, всезнаючий Христос каже Хомі: **«Простягни свого пальця сюди, та на руки Мої подивись. Простягни й свою руку, і вклади до боку Мого. І не будь ти невірющий, але вірющий!» (вірш 27)**. З'явиться так і вчинити проста людина не могла – це міг зробити лише Бог. Тому-то Хома і вигукнув: **«Господь мій і Бог мій!» (вірш 28)**. Запитаймо себе: «Ким для мене є Ісус Христос? Чи є Він моїм Богом і Господом?»

Вірш 29: «Промовляє до нього Ісус: Тому вірував ти, що побачив Мене? Блаженні, що не бачили й увірували!»

Тут воскреслий Христос каже про нас, віруючих в Нього як свого Господа і Бога. Про тих, хто, не будучи свідками всього, що бачив Хома, а тільки читачами оповіді про Христа, ввірували в правдивість цих слів. Христос каже про нас: **«Блаженні, що не бачили й увірували!»** Дай, Боже, кожному читачеві цих рядків мати через віру блаженство у Христі.

Вірш 31: «Це ж написано, щоб ви ввірували, що Ісус є Христос, Божий Син, і щоб, віруючи, життя мали в Ім'я Його!»

Ось справжня мета написання цієї Євангелії: **«...щоб ви ввірували!»** Вона розкриває нам, що Ісус з Назарета – МЕСІЯ, ХРИСТОС. Потім вона відкриває нам, що Ісус – Син Божий, друга особа триєдиного Бога. І, нарешті, в цій Євангелії викладений увесь план спасіння роду людського через подвиг, звершений Сином Божим; і, як каже наш вірш, щоб ми, **«віруючи, життя мали в Ім'я Його!»**

Розділ 21

*1 Після цього з'явивсь Ісус знов Своїм учням над морем Тіверіядським. А з'явився отак.

2 Укупі були Симон Петро, і Хома, званий Близнюк, і Нафанаїл, із Кани Галілейської, і обидва сини Зеведеєві, і двоє інших із учнів Його.

*3 Говорить їм Симон Петро: Піду риби вловити. Вони кажуть до нього: І ми підемо з тобою. І пішли вони, і всіли до човна. Та ночі тієї нічого вони не вловили.

4 А як ранок настав, то Ісус

став над берегом, але учні не знали, що то був Ісус.

5 Ісус тоді каже до них: Чи не маєте, діти, якоїсь поживи? Ні, вони відказали.

6 А Він їм сказав: Закиньте невода праворуч від човна, то й знайдете! Вони кинули, і вже не могли Його витягнути із-за безлічі риби...

*7 Тоді учень, якого любив був Ісус, говорить Петрові: Це ж Господь!... А Симон Петро, як зачув, що Господь то, накинув на себе одєжину, бо він був нагий,

Розділ 21

Вірш 1: «Після цього з'явивсь Ісус знов Своїм учням над морем Тіверіядським».

Христос знову з'явився учням. Він робив це протягом сорока днів, пересвідчуючи їх та стверджуючи їхню віру в істинну мету Свого приходу на землю. Учні думали, що Христос прийшов лише для Ізраїлю і що Його мета – відновити Своє царство. Про це вони питали Його вже після воскресіння: **«А вони, зійшовшись, питали Його й говорили: Чи не часу цього відбудуєш Ти, Господи, царство Ізраїлеві?» (Дії 1:6)**. На той момент мета Христа полягала в тому, щоб із усіх народів вибрати Собі Церкву, яка буде звіщати людям Божий план спасіння.

Вірш 3: «Та ночі тієї нічого вони не вловили».

Христос покликав Своїх учнів з різних прошарків суспільства: хтось був рибалкою, а хтось – митником, але тепер на них було покладено інший обов'язок – нести Євангелію усім народам. Без Христа вони нічого не піймали, хоча й застосували усі свої уміння. Це говорить про те, що в усі справи потрібно запрошувати Христа і пересвідчуватися, чи хоче Він, щоб ми або я це робили?

Вірш 7: «Це ж Господь!»

Ісус переконує учнів в тому, що Він – той самий Господь, Який до Своїх страждань чинив схожі дії (див. Луки 5:4-7).

та й кинувся в море...

8 Інші ж учні, що були недалеко від берега якихсь ліктів із двісті припливли човником, тягнучи невода з рибою.

9 А коли вони вийшли на землю, то бачать розложений жар, а на нім рибу й хліб.

10 Ісус каже до них: Принесіть тієї риби, що оце ви вловили!

11 Пішов Симон Петро та й на землю витягнув невода, повного риби великої, сто п'ятдесят три. І хоч стільки було її, не продерся проте невід.

12 Ісус каже до учнів: Ідіть, снідайте! А з учнів ніхто не на-

важився спитати Його: Хто Ти такий? Бо знали вони, що Господь то...

*13 Тож підходить Ісус, бере хліб і дає їм, так само ж і рибу.

14 Це вже втретє з'явився Ісус Своїм учням, як із мертвих воскрес.

*15 Як вони вже поснідали, **то Ісус промовляє до Симона Петра: Симоне, сину Йонин, чи ти любиш мене більше цих?** Той каже Йому: Так, Господи, відаєш Ти, що кохаю Тебе! Промовляє йому: Паси ягнята Мої!

16 І говорить йому Він удруге: **Симоне, сину Йонин, чи ти лю-**

Читаючи 20 і 21 розділ Євангелії від Івана, ми чітко бачимо, що воскреслий Ісус постає перед Своїми учнями живим, як сказано в Дії Апостолів: **«А по муці Своїй Він ставав перед ними живий із засвідченнями багатьма, і сорок день їм з'являвся та про Божеє Царство казав» (Дії 1:3).**

Вірш 13: «Тож підходить Ісус, бере хліб і дає їм, так само ж і рибу».

Христос, знаючи потребу Своїх учнів, зробив усе, щоб задовольнити її: розклав багаття, десь дістав хліба та рибу і роздав це учням. Він – Бог, але ж такий уважний до їхніх потреб. Христос чинить по-братськи, по-батьківськи, по-людськи. Це БОГ – ЛЮБОВ! І Він бажає стати і твоїм Батьком, і Богом, і Спасителем в усіляких проблемах і обставинах.

Вірш 15: «Симоне, сину Йонин, чи ти любиш мене більше цих?»

У свій час Петро тричі відрікся Христа, і тепер Христос тричі запитує його. Апостол Петро тричі ствердно відповідає. Петро каже Йому: **«Так, Господи, відаєш Ти, що кохаю Тебе!»** Чи любимо ми Ісуса Христа більше за все в своєму житті? Ми ніколи ні тут, на землі, ні після, у вічності, не пожалкуємо про те, що щиросердно любили Христа.

Те, що Він зробив заради нас і ким Він став для нас, заслуговує з нашого боку на те, щоб полюбити Його і служити Йому тут, на землі, а потім на Небі! **«Ми любимо Його, бо Він перше нас полюбив» (1 Івана 4:19).**

биш Мене? Той каже Йому: Так, Господи, відаєш Ти, що кохаю Тебе! Промовляє йому: Паси вівці Мої!

17 Утретє Він каже йому: **Симоне, сину Йонин, чи кохаєш Мене?** Засмутився Петро, що спитав його втретє: Чи кохаєш Мене? І він каже Йому: Ти все відаєш, Господи, відаєш Ти, що кохаю Тебе! Промовляє до нього Ісус: Паси вівці Мої!

18 Поправді, поправді кажу Я тобі: Коли був ти молодший, то ти сам підперізувався, і ходив, куди ти бажав. А коли постарієш, свої руки простягнеш, і інший тебе підпереже, і поведе, куди не захочеш...

*19 А оце Він сказав, щоб зазначити, якою то смертю той

Бога прославить. Сказавши таке, Він говорить йому: **Іди за Мною!**

20 Обернувся Петро, та й ось бачить, що за ним слідкома йде той учень, якого любив Ісус, який на вечері до лоня Йому був схилився й спитав: Хто, Господи, видасть Тебе?

21 Петро, як побачив того, говорить Ісусові: Господи, цей же що?

*22 Промовляє до нього Ісус: Якщо Я схотів, щоб він позостався, аж поки прийду, що до того тобі? Ти йди за Мною!

23 І це слово рознеслось було між братами, що той учень не вмре. Проте Ісус не сказав йому, що не вмре, а: Якщо Я схотів, щоб він позостався, аж поки прийду, що до того тобі?

Вірш 19: «...говорить йому: Іди за Мною!»

Цей заклик Христа до Петра так само стосується кожної людини, яка читає ці слова. Тільки слідує за Христом, ми виконуємо істинне призначення людини на землі. Воно сховане не в багатстві, владі та статусі і навіть не у фізичному здоров'ї, але в перебуванні Христа з нами тут зараз, а потім на Небі.

Вірш 22: «: Іди за Мною!»

Христос бажає, щоб ми йшли за Ним, не зважаючи на обставини: ані на родину, ані на друзів, ані на роботу. Те, що дарує Христос Своїм послідовникам, незрівнянно дорожче за будь-що у цьому світі. Він так сказав: **«Яка ж користь людині, що здобуде весь світ, але душу свою занепастить?» (Марка 8:36). «Бо хто буде Мене та Моєї науки соромитися в роді цім перелюбнім та грішнім, того посоромиться також Син Людський, як прийде у славі Свого Отця з Ангелами святими» (Марка 8:38).**

Душе, слідує за Христом і будеш щасливою!

*24 Це той учень, що свідчить про це, що й оце написав. І знаємо ми, що правдиве свідоцтво його!

*25 Багато є й іншого, що Ісус учинив. Але думаю, що коли б написати про все те зокрема про кожне, то й сам світ не вмістив би написаних книг! Амінь.

Вірш 24: «Це той учень, що свідчить про це, що й оце написав. І знаємо ми, що правдиве свідоцтво його!»

І знову Апостол Іван нагадує тим, хто має сумніви в правдивості тих подій, свідком яких він став. Не довіряти цим словам значить прирікати себе на життя без Бога тут і на вічні муки після завершення земного життя. **Спасіння тільки в Христі!**

Вірш 25: «Багато є й іншого, що Ісус учинив. Але думаю, що коли б написати про все те зокрема про кожне, то й сам світ не вмістив би написаних книг! Амінь».

Ісус протягом Свого недовгого перебування на землі учинив дуже багато добрих справ, і в Євангелії записані лише деякі з них, аби ми увірували. Він – Бог! Його могутність безкрая, любов безмежна, милосердя вічне; Його слова є Дух і життя. **«Небо й земля проминуться, але не минуться слова Мої!» (Марка 13:31).** Будемо шукати Його, потребувати Його і любити Його взаємною любов'ю.

«Шукайте Господа, доки можна знайти Його, кличте Його, як Він близько!» (Ісаія 55:6).

«І пізнаймо, намагаймося пізнати ми Господа! Міцно поставлений прихід Його, мов зірниця, і Він прийде до нас, немов дощ, немов дощ весняний, що напоює землю» (Осія 6:3).

БІБЛІЯ ПРО БОГА І СПАСІННЯ

БІБЛІЯ ПРО БОГА

Про Бога ми дізнаємося через Слово Боже, Біблію, і оточуючу нас природу.

В даному розділі ми не намагаємося всебічно розкрити сутність Бога і Його якості, що відкриті нам в Святому Письмі. Наше бажання в тому, щоб стисло, на основі взятих з Біблії текстів, дізнатися про Бога і те, як саме Слово Боже характеризує сутність Бога, розкриваючи нам ті якості, які властиві лише Йому.

Вимовляючи слово «Бог», ми маємо на увазі Всюдиприсутню, Всемогутню, Всезнаючу, Вічну Особу, Яка все створила, – БОГА.

Бог створив людину для спілкування з Ним, і Він бажає мати з нами добрі стосунки. Так каже Біблія:

«що [Бог] хоче, щоб усі люди спаслися, і прийшли до пізнання правди» (1 Тимофія 2:4).

У пророка Осії написано:

«І пізнаймо, намагайтесь пізнати ми Господа! Міцно поставлений прихід Його, мов зірниця, і Він прийде до нас, немов дощ, немов дощ весняний, що напоє землю» (Осія 6:3).

Протягом усього свого життя нам потрібно шукати Бога і пізнавати Його через Слово Боже і природу.

«Шукайте Господа, доки можна знайти Його, кличте Його, як Він близько! Хай безбожний покине дорогу свою, а крутій свої задуми, і хай до Господа звернеться, і його Він помилує, і до нашого Бога, бо Він пробачає багато! Бо ваші думки не Мої це думки, а дороги Мої то не ваші дороги, говорить Господь» (Ісаїя 55:6-8).

Розглядаючи витвори майстра, ми бачимо розум і здібності, вкладені ним в цей витвір рук людських; таким чином, пізнаючи природу і весь всесвіт, ми бачимо творчий розум Творця всесвіту. Споглядаючи небеса і землю, Давид, цар ізраїльський, вигукує:

«Небо звіщає про Божю славу, а про чин Його рук розказує небозвід» (Псалом 19:2).

Апостол Павло пише до римлян:

«...тому, що те, що можна знати про Бога, явне для них, бо їм Бог об'явив. Бо Його невидиме від створення світу, власне Його вічна сила й Божество, думанням про твори стає видиме. Так що нема їм виправдання...» (Римлян 1:19-20).

Немає виправдання усім, хто відкидає Бога і не бажає мати з Ним справ. Через споглядання природи і всього оточуючого ми бачимо Всемогутнього Бога.

Ми також пізнаємо Бога через Святе Письмо – Біблію. Христос Ісус сказав:

«Дослідіть-но Писання, бо ви думаєте, що в них маєте вічне життя, вони ж свідчать про Мене!» (Івана 5:39).

В Біблії розкривається ставлення Бога до людини; бажання Бога спасти людину і скерувати її життя до правильних стосунків з Богом і людьми. В ній розкривається, що людина має вічну душу, і що зі смертю кінець не настає, і що існує вічне життя – рай, і вічна погибель – пекло. Біблія розкриває нам характер Бога і Його виявлення щодо людей.

Ми стисло на основі Біблії розглянемо сутність Бога.

БОГ – ОСОБИСТІТЬ

Він має знання, волю і почуття, і кожен, хто читає Слово Боже, знаходить в Ньому любов, милосердя, святість, гнів. Ці якості властиві особистості, і їхнє виявлення ми зустрічатимемо, коли будемо розмірковувати про Бога.

БОГ ВІЧНИЙ

Бог не має ні початку, ні кінця.

«Бо так промовляє Високий і Піднесений, повіки Живущий, і Святий Його Ймення: Пробуваю Я на Височині та в святині, і з зламаним та

з укореним, щоб оживляти духа скромних, і щоб оживляти серця згноблених!» (Ісаія 57:15).

«Перше ніж гори народжені, і поки Ти витворив землю та світ, то від віку й до віку Ти Бог!» (Псалом 90:2).

«А Господь Бог правдивий, Він Бог Живий та Цар вічний! Від гніву Його затрясється земля, і не знесуть Його гніву народи» (Єремія 10:10).

БОГ ВСЕМОГУТНІЙ

«Я Бог Всемогутній! Ходи перед лицем Моїм, і будь непорочний!» (Буття 17:1).

«Ось Я Господь, Бог кожного тіла: чи для Мене є щось неможливе?» (Єремія 32:27).

«А Ісус позирнув і сказав їм: Неможливе це людям, та можливе все Богові» (Матвія 19:26).

БОГ ВСЮДИПРИСУТНІЙ

Він присутній на кожному місці.

«Очі Господні на кожному місці, позирають на злих та на добрих» (Приповісті 15:3).

«Бо чи ж справді Бог сидить на землі? Ось небо та небо небес не обіймають Тебе, що ж тоді храм той, що я збудував?» (1 Царів 8:27).

«Куди я від Духа Твого піду, і куди я втечу від Твого лиця? Якщо я на небо зйду, то Ти там, або постелюся в шеолі ось Ти! Понесуся на крилах зірниці, спочину я на кінці моря, то рука Твоя й там попровадить мене, і мене буде тримати правиця Твоя! Коли б я сказав: Тільки темрява вкриє мене, і ніч світло для мене, то мене не закриє від Тебе і темрява, і ніч буде світити, як день, і темнота як світло! Бо Ти вчинив нирки мої, Ти виткав мене в утробі матері моєї, Прославляю Тебе, що я дивно утворений! Дивні діла Твої, і душа моя відає вельми про це!» (Псалом 139:7-14).

БОГ ТВОРЕЦЬ

«Своєю Він силою землю вчинив, Своєю премудрістю міцно поставив вселенну, і небо напнув Своїм розумом» (Єремія 10:12).

«На початку Бог створив Небо та землю» (Буття 1:1).

«І створив Бог риби великі, і всяку душу живу плазуючу, що її вода вироїла за їх родом, і всяку пташину крилату за родом її. І Бог побачив, що добре воно» (Буття 1:21).

«І Бог на Свій образ людину створив, на образ Божий її Він створив, як чоловіка та жінку створив їх» (Буття 1:27).

«Підійміть у височину ваші очі й побачте, хто те все створив? Той, Хто зорі виводить за їхнім числом та кличе ім'ям їх усіх! І ніхто не загубиться через всесильність та всемогутність Його» (Ісаія 40:26).

«Я землю вчинив і створив людину на ній, небеса Я руками Своїми простяг і про їхні зорі звелів» (Ісаія 45:12).

«Бо так промовляє Господь, Творець неба. Він той Бог, що землю вформував та її вчинив, і міцно поставив її; не як порожнечу її створив, на проживання на ній Він її вформував. Я Господь, і нема більше іншого Бога!» (Ісаія 45:18).

«Той, хто Волосожара й Оріона створив, Хто смертну темноту змінє на ранок, а день затемняє на ніч, хто прикликє воду морську й виливає її на поверхню землі, Господь Ймення Йому!» (Амос 5:8).

БОГ СВЯТИЙ

«Хто подібний Тобі, Препрославлений святістю?» (Вихід 15:11).

«...Будьте святі, бо святий Я, Господь, Бог ваш!» (Левіт 19:2).

«...Свят, свят, свят Господь Саваот, уся земля повна слави Його!» (Ісаія 6:3).

«Хто Тебе, Господи, не побоїться, та Ймення Твого не прославить? Бо один Ти святий...» (Об'явлення 15:4).

Бог святий, це Його сутність. Він не може перебувати з гріхом. Коли перед пророком Ісаєю частково з'явилася святість Божа, він закричав:

«Горе мені, бо я занепачений! Бо я чоловік нечистоустий, і сиджу посеред народу нечистоустого, а очі мої бачили Царя, Господа Саваота!» (Ісаїя 6:5).

Людина за своєю суттю грішна, вона ніяк не може витримати святості Божої; над нею перебуває праведний гнів Божий. Бог не залишиться святим, якщо не покарає гріх. Згідно з правосуддям і святістю Божою ми маємо наслідувати участь диявола, так як людина послухала його ще в Едемському саду.

«А Він був ранений за наші гріхи, за наші провини Він мучений був, кара на Ньому була за наш мир, Його ж ранами нас уздоровлено!» (Ісаїя 53:5).

БОГ ОДИН

«Слухай, Ізраїлю: Господь, Бог наш Господь один! І люби Господа, Бога твого, усім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією силою своєю!» (Повт. Закону 6:4-5).

«...Я перший, і Я останній, і Бога нема, окрім Мене!» (Ісаїя 44:6).

«Я Господь, і нема вже нікого, нема іншого Бога, крім Мене. Я тебе підперізую, хоч ти не знаєш Мене, щоб дізналися зо сходу сонця й з заходу, що крім Мене немає нічого; Я Господь, і нема вже нікого...» (Ісаїя 45:5-6).

«Один бо є Бог, і один Посередник між Богом та людьми, людина Христос Ісус, що дав Самого Себе на викуп за всіх. Таке було свідощтво часу свого...» (1 Тимофія 2:5-6).

БОГ ТРИЄДИНИЙ

Бог Отець, Бог Син, Бог Дух Святий – таким Його нам розкриває Біблія.

В книзі Буття Бог проявляється у множині й говорить:

«І сказав Бог: Створімо людину за образом Нашим, за подобою Нашою, і хай панують над морською рибою, і над птаством небесним, і над худобою, і над усею землею, і над усім плазуючим, що плазує по землі» (Буття 1:26).

Людський розум не може вмістити й зрозуміти велику таємницю, яку відкрив нам Бог про Себе, таємницю Святої Трійці. Щоб зрозуміти Бога, потрібно бути подібним Йому. Опинившись за милості Божої в Його присутності – в Раю, людина усю вічність буде пізнавати велич і могутність Триєдиного Бога.

«Отож, тепер бачимо ми ніби у дзеркалі, у загадці, але потім обличчям в обличчя; тепер розумію частинно, а потім пізнаю, як і пізнаний я» (1 Коринтян 13:12).

Спостерігаючи та використовуючи матеріальний світ і його вияви, людина не знає його у повній мірі, хоча і користується ним у повсякденному житті. Бог є Дух. Пізнання Бога і Його виявів стосовно людини розкриті для нас в Біблії. Віруючий в Бога на власному досвіді переконується в дії Бога в його душі.

Православна церква про Трійцю: Святий Кирило, вчитель слов'ян, намагався так пояснити таїну Пресвятої Трійці: «Бачите на небі круг блискучий (сонце), і від нього народжується світло і виходить тепло? Бог Отець, як сонячний круг, без початку і кінця. Від Нього вічно народжується Син Божий, як від Сонця – світло; і, як від Сонця разом зі світлим промінням іде й тепло, виходить Дух Святий. Кожен розрізняє окремо і круг сонячний, і світло, і тепло, але це не три Сонця, а одне Сонце на небі. Так і Свята Трійця: три в ній Особи, а Бог єдиний і нероздільний».

«Бо троє свідкують на небі: Отець, Слово й Святий Дух, і ці Троє Одно» (1 Івана 5:7).

Святий Августин каже: «Якщо бачиш любов, бачиш Пресвяту Трійцю». Це означає, що таїну Пресвятої Трійці можна зрозуміти радше серцем, аніж нашим людським розумом.

ІСУС ХРИСТОС

Син Божий – друга **іпостась** Бога (іпостась [гр. hypostasis] – особа, сутність).

Бог – це не посада, як директор чи президент, а сутність; і так як Ісус Христос – Син Божий, то Його сутність – Божественна. Він – Бог. Від людини народжується людина, від орла – орел; Син Божий був в Отці.

«Ніхто Бога ніколи не бачив, Однороджений Син, що в лоні Отця, Той Сам виявив був» (Івана 1:18).

«Кому бо коли з Анголів Він промовив: Ти Мій Син, Я сьогодні Тебе породив! І знову: Я буду Йому за Отця, а Він Мені буде за Сина! І коли знов Він уводить на світ Перворідного, то говорить: І нехай Йому вклоняться всі Анголи Божі» (Євреїв 1:5-6).

Христос не створений, але народжений від Бога Отця, це і підтверджує Божественність Ісуса Христа. Коли настав час, Син Божий втілювався і на вигляд став людиною.

«Безсумнівно, велика це таємниця благочестя: Хто в тілі з'явився, Той оправданий Духом, Анголам показався, проповіданий був між народами, увірувано в Нього в світі, Він у славі вознісся!» (1 Тимофія 3:16).

«Ми знаємо, що Син Божий прийшов, і розум нам дав, щоб пізнати Правдивого, і щоб бути в правдивому Сині Його, Ісусі Христі. Він Бог правдивий і вічне життя!» (1 Івана 5:20).

«Я й Отець Ми одне!» (Івана 10:30).

«Чи не віруєш ти, що Я в Отці, а Отець у Мені?» (Івана 14:10).

«Він був сявом слави та образом істоти Його, тримав усе словом сили Своєї, учинив Собою очищення наших гріхів, і засів на правці величності на висоті» (Євреїв 1:3).

ДУХ СВЯТИЙ

Дух Святий – третя іпостась Бога.

«Бог є Дух, і ті, що Йому вклоняються, повинні в дуці та в правді вклонятись» (Івана 4:24).

«Господь же то Дух, а де Дух Господній, там воля» (2 Коринтян 3:17).

«Тож ідіть, і навчіть всі народи, християчи їх в Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа...» (Матвія 28:19).

«І промовив Петро: Ананію, чого сатана твоє серце наповнив, щоб ти Духу Святому неправду сказав та присвоїв із заплати за землю? Хіба те, що ти мав, не твоє все було, а продане не в твоїй владі було? Чого ж в серце своє ти цю справу поклав? Ти не людям неправду сказав, але Богові!» (Дії 5:3-4).

З цих місць Святого Письма ми пізнаємо, що Дух Святий – Бог. Це не якась сила, а особистість Триєдиного Бога. Тут ми не намагаємося ретельно описати Бога, а лише наводимо деякі місця з Біблії, які пояснюють, Хто є Бог.

Якщо у вас виникнуть питання, ви можете зателефонувати нам за вказаним телефоном або написати повідомлення.

БОГ Є ЛЮБОВ

«Бог є любов, і хто пробуває в любові, пробуває той в Бозі, і в нім Бог пробуває!» (1 Івана 4:16).

«Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне» (Івана 3:16).

«Здалека Господь з'явився мені та й промовив: Я вічним коханням тебе покохав, тому милість тобі виявляю!» (Єремія 31:3).

«Нову заповідь Я вам даю: Любіть один одного! Як Я вас полюбив, так любіть один одного й ви!» (Івана 13:34).

«Не в тому любов, що ми полюбили Бога, а що Він полюбив нас, і послав Свого Сина вблаганням за наші гріхи» (1 Івана 4:10).

«Бог же, багатий на милосердя, через Свою превелику любов, що нею Він нас полюбив...» (Ефесян 2:4).

Дуже багато місць в Біблії говорять нам про Божу любов до людини. Ми навели лише деякі з них для підтвердження істини, що Бог є любов. Це той Бог, Який любить і лихих, і добрих і довготерпить кожную людину, бажаючи, щоб вона навернулася до Бога і отримала спасіння своєї безсмертної душі.

«...щоб вам бути синами Отця вашого, що на небі, що наказує сходити сонцю Своему над злими й над добрими, і дощ посилає на праведних і на неправедних» (Матвія 5:45).

В повсякденному житті ми занурені в Божу любов. Вона постійно виявляється до нас, лише ми звикли до неї й вважаємо, що так і повинно бути. Бог опікується всесвітом, Він дав йому закони й порядок, і Його особлива любов скерована на нас, людей. Все, що ми маємо, – це дар Божий! Наше життя, розум, сили і здоров'я – це не наші заслуги і вміння, це вияв Божої опіки про нас. Ми не думаємо про те, як буде битися наше серце, або як ми будемо дихати, коли заснемо, або як буде перетравлюватися спожита їжа, – все це передбачив Бог і вклав в нас всі потрібні програми і взаємозв'язки. Хіба в усій природі і особливо в нашому житті не видно Божої любові та опіки?

Без Його любові ми не можемо навіть донести ложку до свого рота. Солоні так говорять про це:

«Нема ліпшого земній людині над те, щоб їсти та пити, і щоб душа її бачила добре із труду свого. Та й оце все, я бачив, воно з руки Бога!» (Екклесіяст 2:24).

Адже скільки існує людей, які не можуть рухати руками і ногами і роками лежать у ліжку, щоденно потребуючи чиеїсь допомоги.

І якщо нині ми можемо роботи щось, то це лишень тому, що Бог нас любить і милує! В Книзі Псалмів так сказано про це:

«Які то численні діла Твої, Господи, Ти мудро вчинив їх усіх, Твого творива повна земля! Ось море велике й розлогошироке, там повзюче, й числа їм немає, звірина мала та велика! Ходять там кораблі, там той левіятан, якого створив Ти, щоб бавитися йому в морі. Вони всі чекають Тебе, щоб Ти часу свого поживу їм дав. Даєш їм збирають вони, руку Свою розкриваєш добром насичаються. Ховаєш обличчя Своє то вони перелякані, забираєш їм духа вмирають вони, та й вертаються до свого пороху. Посилаєш Ти духа Свого вони творяться, і Ти відновляєш обличчя землі. Нехай буде слава Господня навіки, хай ділами Своїми радіє Господь!» (Псалом 104:24-31).

Бог свідкує нам про Себе таким чином:

«...але не зоставив Себе Він без свідчення, добро чинячи: подавав нам із неба дощі та врожайні часи, та наповнював їжею й радіощами серця наші» (Дії 14:17).

Бог виявляє Свою любов до людей не тільки в усьому тому, що оточує нас, і в нас самих, але Він послав Свого Сина до нас на землю, щоб спасти нас від гріховного стану і дати нам Життя Вічне. Цей вчинок вартував для Бога дуже і дуже дорого. Це безмірна ЛЮБОВ БОЖА до Свого творіння. Бог зробив все для спасіння роду людського. Ісуса Христа був достатньо платною за наші гріхи. Він з доброї волі пішов на страждання і смерть, щоб спасти нас. Якщо б ми спитали Христа розп'ятого: «Чому Ти на хресті?» – він би відповів: «Тому що люблю тебе». Відкидати Божу любов і не потребувати Його дару вічного життя – це добровільно бажати йти на вічні муки; це досить жорстоко стосовно Ісуса Христа, Який помер за наші гріхи і воскрес для нашого виправдання. Допоможи нам, Господи, бачити Твою любов і дякувати Тобі за все.

БІБЛІЯ

Біблія – це книга одкровення Бога людям, через яку ми пізнаємо Бога, Його піклування і любов до нас. Ісус Христос, Син Божий, як Спаситель роду людського і переможець гріха, пекла і смерті, пронизує усю Біблію.

Біблія – це зібрання шістдесяти шести книг, поділених на дві частини: Старий Заповіт і Новий Заповіт (або Євангелія).

В Старому Заповіті – 39 книг, в Новому Заповіті – 27 книг. Біблію писали сорок авторів протягом півтори тисячі років. Вона має різні назви: Слово Боже, Писання, Святе Письмо. Апостол Петро каже про Біблію так:

«Бо пророцтва ніколи не було з волі людської, а звіщали його святі Божі мужі, проваджені Духом Святим» (2 Петра 1:21).

Автором Біблії є Бог. Він Духом Святим надихав святих людей писати потрібні слова і пророцтва в книги, які згодом склали Біблію.

Біблія богонатхненна; це означає, що в ній немає людських видумів і філософії, вона в повноті сповнена Божою волі і сили.

«Бо Боже Слово живе та діяльне, гостріше від усякого меча обосічного, проходить воно аж до

поділу душі й духа, суглобів та мозків, і спосібне судити думки та наміри серця» (Євреїв 4:12).

«се Писання Богом надхнене, і корисне до навчання, до докору, до направи, до виховання в праведності...» (2 Тимофія 3:16).

«Небо й земля проминеться, але не минуться слова Мої!» (Матвія 24:35).

«Навіки, о Господи, слово Твоє в небесах пробуває...» (Псалом 119:89).

«Вклоняюсь до храму святого Твого, і славлю імення Твоє за Твоє милосердя й за правду Твою, бо звеличив Ти був над усе Своє Ймення та слово Своє!» (Псалом 138:2).

Божественність Біблії підтверджується особистим досвідом людей, в житті яких вона чинила благодатну дію. Якщо нам пропонують якийсь рецепт від хвороби і кажуть, що він допомагає, то, щоб переконатися в дієвості запропонованого засобу, потрібно випробувати його на собі, і тоді ви напевне знатимете силу цих ліків. Усі ті, хто повірили Слово Божому і вчинили, як воно радить нам, на собі пізнали Божественну силу цієї Книги, що змінює людські серця і перетворює грішників на дітей Божих.

Якщо ви ще не пізнали сили Слова Божого, ви зможете зробити це на власному досвіді.

Десятки пророцтв, сказаних в Біблії, збулися щодо людей, країн і міст в найдрібніших деталях. (Ми не будемо їх перераховувати тут, але якщо у вас є питання з цього приводу, телефонуйте нам.)

Якщо хтось не вірить Біблії, той представляє Бога, Автора цієї Книги, неправдомовцем, і за своє невір'я та цурання Слова Божого, яке розкриває нам любов Божу, матиме осуд.

Христос сказав:

«Хто цурається Мене, і Моїх слів не приймає, той має для себе суддю: те слово, що Я говорив, останнього дня воно буде судити його!» (Івана 12:48).

МОЛИТВА

Молитва – це звертання до Бога. Через неї той, хто молиться, шукає у Бога милості, прощення гріхів, відкриває Богові свої потреби і проблеми, дякує Богові за все, що Він посилає.

Молитва – це засіб поклоніння і прославлення Бога за Його любов, виявлену до нас в Ісусі Христі, Господі нашому, а також подяка за Його піклування в нашому повсякденному житті.

Молитва – це можливість щиросердно розкаятися перед Богом і просити про прощення і милість, як це зробив один митник:

«Два чоловіки до храму ввійшли помолитись, один фарисей, а другий був митник. Фарисей, ставши, так молився про себе: Дякую, Боже, Тобі, що я не такий, як інші люди: здирщики, неправедні, перелюбні, або як цей митник. Я пощу два рази на тиждень, даю десятину з усього, що тільки надбаю! А митник здалека стояв, та й очей навіть звести до неба не смів, але бив себе в груди й казав: Боже, будь милостивий до мене грішного!... Говорю вам, що цей повернувся до дому свого більш виправданий, аніж той. Бо кожен, хто підноситься, буде понижений, хто ж понижається, той піднесеться» (Луки 18:10-14).

Молитва – це не гарні слова, як було у фарисея, але щира потреба душі в прощенні й милості від Бога, як це було у митника.

МОЛИТВА ГОСПОДНЯ «ОТЧЕ НАШ»

«Ви ж моліться отак: Отче наш, що єси на небесах!
 НЕХАЙ СВЯТИТЬСЯ ІМ'Я ТВОЄ, НЕХАЙ ПРИЙДЕ ЦАРСТВО ТВОЄ,
 НЕХАЙ БУДЕ ВОЛЯ ТВОЯ, ЯК НА НЕБІ, ТАК І НА ЗЕМЛІ.
 ХЛІБА НАШОГО НАСУЩНОГО ДАЙ НАМ СЬОГОДНІ.
 І ПРОСТИ НАМ ДОВГИ НАШІ, ЯК І МИ ПРОЩАЄМО
 ВИНУВАТЦЯМ НАШИМ.
 ШИШЕ ВВЕДИ НАС У ВИПРОБОВУВАННЯ, АЛЕ
 ВИЗВОЛИ НАС ВІД ЛУКАВОГО.
 БО ТВОЄ Є ЦАРСТВО, І СИЛА, І СЛАВА НАВІКИ.
 АМІНЬ».

«Бо як людям ви простите прогріхи їхні, то простить і вам ваш Небесний Отець. А коли ви не будете людям прощати, то й Отець ваш не простить вам прогріхів ваших» (Матвія 6:9-15).

Молитва повинна йти від серця, в благоговійному стані і з усвідомленням того, до Кого вона звернена. Навіть про Христа сказано:

«Він за днів тіла Свого з голосінням великим та слізьми приніс був благання й молитви до Того, хто від смерті Його міг спасти, і був вислуханий за побожність Свою» (Євреїв 5:7).

ЛЮДИНА

Все у світі: безкінечний всесвіт, галактики, зірки, всі планети, нашу Землю і все живе на ній – все створив Бог. Шостого дня творіння Бог створив людину.

«І сказав Бог: Створімо людину за образом Нашим, за подобою Нашою, і хай панують над морською рибою, і над птаством небесним, і над худобою, і над усею землею, і над усім плазуючим, що плазує по землі. І Бог на Свій образ людину створив, на образ Божий її Він створив, як чоловіка та жінку створив їх» (Буття 1:26-27).

Людина створена з пороку земного безпосередньо руками Бога.

СВЯТІ ОТЦІ ПРО СТВОРЕННЯ ЛЮДИНИ

ВАСИЛЬ ВЕЛИКИЙ

Згадай, як ти створений. Порозважай про майстерню цього єства. Рука, яка створила тебе, – рука Божя. А те, що виліпив Бог, не повинно опоганюватися нечестям, не повинно спотворюватися гріхом; не випадай з руки Божої! Ти – посудина, створена Богом, та, яка походить від Бога; прослав Творця. Адже ти з'явився на світ не заради чогось іншого, але заради того, щоб стати знаряддям, достойним хвали Божої. І увесь цей світ для тебе – наче якась написана книга, яка оповідає про славу Божу, проголошує тобі собою таємну і невидиму велич Божу, тобі, хто має розум до пізнання істини. Отже, ретельно запам'ятай сказане.

ІВАН ЗОЛОТОУСТИЙ

«І створив Господь Бог людину з пороку земного. І дихання життя вдихнув у ніздрі її, і стала людина живою душею» (Буття 2:7).

Людинолюбству Божому до вподоби було створену з землі людину зробити володарем розумної душі, завдяки чому ця жива істота виявилась неперевершеною і досконалою. І **дихання життя**, каже Мойсей, **вдихнув у ніздрі її**. Тобто коли вдихнув, тоді передалася із землі життєва сила, і так було створено єство душі. Тому Мойсей і додав: **і стала людина живою душею**. Приймавши дихання життя, створена із пороку стала живою душею. Що значить **живою душею**? Душею діяльною, для котрої частини тіла як знаряддя її діяльності, слухняні її волі.

...Коли чуєш, що Бог **дихання життя вдихнув у ніздрі її**, осягни: як Він створив безтілесні сили, так і вподобав, щоб і тіло людини, створене з пороку, мало розумну душу, яка могла б користуватися тілесними членами.

Отже, людина має три складові:

1. Тіло людини – наша плоть, кістки, всі внутрішні органи і кров – створене Богом з пороку (пилу) земного.

«І створив Господь Бог людину з пороку земного» (Буття 2:7).

2. Дух людський Бог вдихнув у ніздрі людини.

«...дихання життя вдихнув у ніздрі її...» (Буття 2:7).

3. Душа – ***«...і стала людина живою душею» (Буття 2:7).***

Апостол Павло підтверджує троїчність людини.

«А Сам Бог миру нехай освятить вас цілком досконало, а непорушений дух ваш, і душа, і тіло нехай непорочно збережені будуть на прихід Господа нашого Ісуса Христа!» (1 Солунян 5:23).

Ми не беремося тут переконувати читача, використовуючи свої слова, лише дозволимо зробити це Святому, Непогрішному Слову Божому. Детальніше про душу людини ми поговоримо в розділі «Життя після смерті».

ГРІХОПАДІННЯ ЛЮДИНИ

Гріхопадіння людини описане в розділі 3 Книги Буття. Гріх увійшов у світ через Адама.

«Тому то, як через одного чоловіка увійшов до світу гріх, а гріхом смерть, так прийшла й смерть у всіх людей через те, що всі згрішили» (Римлян 5:12).

Гріх – це непослух Богові.

Гріх – це порушення закону або заповіді.

Гріх – це невиліковна хвороба душі, вона прирівнюється до прокази або злякисної пухлини.

Гріх – це стан духовного спаду, деградації суспільства в цілому і особистості зокрема.

«Ми знаємо, що ми від Бога, і що весь світ лежить у злі» (1 Івана 5:19).

Звідси й усякого роду злочини: грабіж, насилля, терор, війни, моральний розпад, наркотики і деградація суспільства. Як написано у Посланні до римлян:

«...нема, хто розумів би; немає, хто Бога шукав би, усі повідступали, разом стали непотрібні, нема добродинця, нема ні одного! Гріб відкритий їхнє горло, язиком своїм кажуть неправду, отрута зміїна на їхніх губах, уста їхні повні прокляття й гіркоти! Швидкі їхні ноги, щоб кров проливати, руїна та злидні на їхніх дорогах, а дороги миру вони не пізнали! Нема страху Божого перед очима їхніми...» (Римлян 3:11-18).

Наслідок гріха все більше й більше виявляється в наш час.

Гріх пішов від диявола. Був час, коли через змія диявол спокусив Єву, а вона дала заборонений плід Адамові.

«І побачила жінка, що дерево добре на їжу, і принадне для очей, і пожадане дерево, щоб набути знання. І взяла з його плоду, та й з'їла, і разом дала теж чоловікові своєму, і він з'їв» (Буття 3:6).

У гріха завжди існує приваблива риса, але, вчиняючи гріх, людина не думає про його наслідки. Будучи

потомками Адама, ми унаслідували гріх і стали залежними від нього; тобто знаходимося у полоні гріха. Над нами, грішниками, тяжіє праведний гнів Божий. Гріх не сумісний зі Святим Богом, і людина, послухавши диявола, повинна розділити з ним його участь – опинитися в пеклі. Окрім успадкованого гріха, кожна людина, навіть найбільш освічена і ввічлива, в своєму житті грішила перед Праведним і Святим Богом; в Біблії так сказано:

«...бо всі згрішили, і позбавлені Божої слави...» (Римлян 3:23).

«...Нема праведного ані одного...» (Римлян 3:10).

Можливо, як громадяни в суспільстві ми й є шанованими людьми, але перед Божою праведністю всі без винятку грішники і підлягаємо суду.

«Хто вірує в Нього, не буде засуджений; хто ж не вірує, той вже засуджений, що не повірив в Ім'я Однородженого Сина Божого» (Івана 3:18).

Наслідок гріха – смерть.

«Бо заплата за гріх смерть, а дар Божий вічне життя в Христі Ісусі, Господі нашім!» (Римлян 6:23).

Але завдяки тому, що Бог є любов, Він зробив все, щоб грішник не потрапив до пекельних страждань разом з дияволом. Про це ми і будемо розмірковувати в розділі «Спасіння».

ВІРА

Віра – це тверде переконання в існуванні невидимого Бога, що базується на богонатхненному Слові Божому, написаному до нас Святим Духом, через яке ми знаходимо в Ісусі Христі свого Спасителя, Який дарує віруючим прощення гріхів і Життя Вічне.

«Догодити ж без віри не можна. І той, хто до Бога приходить, мусить вірувати, що Він є, а тим, хто шукає Його, Він дає нагороду» (Євреїв 11:6).

Вивчаючи оточуючий нас світ: природу, і все-світ, і самих себе, – ми бачимо, що все розумно влаштовано, як у всесвіті, так і на землі; все розраховано і враховано до найменших деталей, всьому

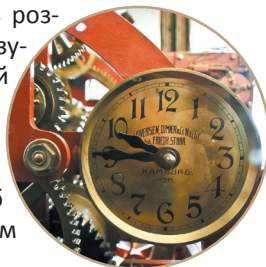

дано закони й порядок. І тим, хто не вірить в існування Бога, як ми вже говорили, нема «виправдання». Так каже Біблія:

«Бо Його невидиме від створення світу, власне Його вічна сила й Божество, думанням про твори стає видиме. Так що нема їм виправдання...» (Римлян 1:20).

Людина, цураючись Бога, вірить, що початком усього є вибух, сліпий випадок, обставини місця і мільйони років. Але ніколи не було й не буде того, щоб навіть розумна людина зробила щось розумніше за себе. Якщо вона й винайшла своїм розумом якийсь пристрій або механізм, то чи може цей винахід бути розумнішим за свого винахідника? В теорії безбожників виходить так, що сліпа природа створила людину і все живе на землі із мертвої матерії. На що лишень не піде грішник, щоб прибрати Бога із свідомості і не нести перед Ним відповідальності за своє життя.

Отож, Бог відкривається нам в природі і в Своему Слові. Перевіривши в Слові Божому, ми знаходимо в Бозі спасіння і сенс життя. Віра окрилює людину і з'єднує її зі своїм Творцем.

«А віра то підстава сподіваного, доказ небаченого» (Євреїв 11:1).

Через віру Бог дає нам мир в серце і право на Вічне Життя.

Ось деякі тексти з Біблії, звернені до віруючих:

«Хто вірує в Сина, той має вічне життя; а хто в Сина не вірує, той життя не побачить а гнів Божий на нім перебуває» (Івана 3:36).

«Тож віра від слухання, а слухання через Слово Христове» (Римлян 10:17).

«А праведний житиме вірою» (Євреїв 10:38).

«А оце перемога, що світ перемогла, віра наша» (1 Івана 5:4).

«...бо ходимо вірою, а не видінням...» (2 Коринтян 5:7).

«Бо коли ти устами своїми визнаватимеш Ісуса за Господа, і будеш вірувати в своїм серці, що Бог воскресив Його з мертвих, то спасешся, бо серцем віруємо для праведности, а устами ісповідуємо для спасіння» (Римлян 10:9-10).

ПОКАЯННЯ

Покаяння – це усвідомлення гріха, ненависть до нього, зміна мислення, яка веде до зміни поведінки, поворот на сто вісімдесят градусів.

Бог бажає, щоб усі люди покаялися.

«Не зважаючи ж Бог на часи невідомости, ось тепер усім людям наказує, щоб скрізь каюлися...» (Дії 17:30).

«Із того часу Ісус розпочав проповідувати й промовляти: Покайтеся, бо наблизилось Царство Небесне!» (Матвія 4:17).

«Тому буду судити вас, доме Ізраїлів, кожного за дорогами його, говорить Господь Бог. Покайтеся, і відверніться від усіх ваших гріхів, і не буде вам провина на спотикання!» (Єзекїль 18:30).

Покаяння – це зміна поведінки. Так каже Бог через пророка Ісаю:

«Умийтесь, очистьте себе! Відкиньте зло ваших учинків із-перед очей Моїх, перестаньте чинити лихе! Навчіться чинити добро, правосуддя жадайте, карайте грабіжника, дайте суд сироті, за вдову заступайтесь! Прийдіть, і будемо правуватися, говорить Господь: коли ваші гріхи будуть як кармазин, стануть білі, мов сніг; якщо будуть червоні, немов багрянця, то стануть мов вовна вони! Як захочете ви та послухаетесь, то будете добра землі споживати» (Ісая 1:16-19).

Приклади покаяння з Біблії:

«А як вам здається? Один чоловік мав двох синів. Пришовши до першого, він сказав: Піди но, дитино, сьогодні, працюй у винограднику! А той відповів і сказав: Готовий, панотче, і не пішов» (Матвія 21:28-29).

«Ніневітяни стануть на суд із цим родом, і осудять його, вони бо покаюлися через Йонину проповідь. А тут ото Більший, ніж Йона!» (Матвія 12:41).

Ось як це було:

«І зачав Йона ходити по місті, на один день ходи, і проповідував і казав: Ще сорок день, і Ніневія буде зруйнована! І ніневітяни ввірували в Бога, і оголосили піст, і позодягали верети, від найбільшого з них

аж до найменшого. І дійшло це слово до царя Ніневії, і він устав зо свого трону, і скинув плаща свого з себе, і покрався веретою, та й сів на попелі. І він звелів кликнути й сказати в Ніневії з наказу царя та його вельмож, говорячи: Нехай не покуштують нічого ані людина, ані худоба, худоба велика чи худоба дрібна, нехай вони не пасуться, і нехай не п'ють води! І нехай покриваються веретами та людина й та худоба, і нехай сильно кличуть до Бога, і нехай кожен зверне з своєї дороги та від насильства, що в їхніх руках. Хто знає, може Бог обернеться й пожалує, і відвернеться з жару гніву Свого, і ми не погинемо! І побачив Бог їхні вчинки, що звернули зо своєї злої дороги, і пожалував Бог щодо того лиха, про яке говорив, що їм учинить, і не вчинив» (Йона 3:4-10).

Бог Благий і Милостивий. Він побачив зміни в їх поведінці і скасував Свій вирок.

Він і нині чекає від Свого творіння зміну поведінки і покаяння і готовий помилувати і простити усіх, хто приходить до Нього з усвідомленням своєї провини. Скористаймося милосердям Божим і Його довготерпінням до нас, щоб не сталося, як сказано в книзі Об'явлення:

«І Я дав був їй часу, щоб покалася, та вона не схотіла покаятися в розпусті своїй» (Об'явлення 2:21).

ПРИКЛАД МОЛИТВИ ПОКАЯННЯ

Боже мій, почуй мене, великого грішника, і заради страждань Христа прости усі мої гріхи.

Спаси мене й помилуй, і омий мене від усілякого гріха. Я вірю Слову Твоєму і хочу в своєму майбутньому житті не грішити. Будь зі мною, я каюся й усвідомлюю, що мої гріхи примусили страждати на хресті Ісуса Христа, мого Спасителя.

Увійди в моє життя і збережи мене від лиха й гріха – все це я прошу в ім'я Христа. Амінь.

Якщо ви від щирого серця помолилися, то Бог вас прощає, і небо радіє, як сказав Христос:

«Так само, кажу вам, радість буває в Божих Ангелів за одного грішника, який кається» (Луки 15:10).

Якщо ви когось образили або зробили щось погане, то потрібно попросити прощення, як вчинив Закхей:

«Став же Закхей та й промовив до Господа: Господи, половину маєтку свого я віддам ось убогим, а коли кого скривдив був чим, верну вчетверо» (Луки 19:8).

Ви можете у благоговінні схилитися перед Його величчю і, визнаючи себе грішником, попросити у Бога прощення гріхів своїми словами. Наприклад, ви сумніваєтеся або соромитеся, або у вас не вистачає сил пробачити когось, хто зробив вам багато зла, тоді потрібно просити у Бога допомоги і сказати: «Господи, забери мої сумніви, сором; дай мені сил пробачити тих, хто мене ображає».

Покаяння – це надана Богом можливість для грішника отримати прощення гріхів і спасіння своєї безсмертної душі. Кожна людина має право, почувши, що Бог всіх закликає до покаяння, скористатися цією прекрасною можливістю – прийти до Христа з каяттям, покаятися, стати дітям Божим. Ось як Давид говорить про покаяння:

«Блаженний, кому подарований злочин, кому гріх закрито, блаженна людина, що Господь їй гріха не залічить, що нема в її душі лукавства! Коли я мовчав, спорохнявіли кості мої в цілоденному зойку моему, бо рука Твоя вдень та вночі надо мною тяжить, і волога моя обернулася на літню посуху! Села. Я відкрив Тобі гріх свій, і не сховав був провини своєї. Я сказав був: Признаюся в проступках своїх перед Господом! і провину мого гріха Ти прости. Села. Тому кожен побожний відповідного часу молитися буде до Тебе, і навіть велика навала води не досягне до нього!» (Псалом 31:1-6).

СПАСІННЯ

У спасінні беруть участь Той, Хто спасає, той, хто гине, і подальше життя, гідне спасіння.

В нашому розважанні йдеться про спасіння душі людини від вічної погибелі і про те, що зробив для цього Бог. А також що повинна зробити людина, аби мати спасіння своєї безсмертної душі.

1. СПАСИТЕЛЬ УСЬОГО СВІТУ І ЛЮДИНИ ЗОКРЕМА – ХРИСТОС.

«Бо сьогодні в Давидовім місті народився для вас Спаситель, Який є Христос Господь» (Луки 2:11).

«І вона вродить Сина, ти ж даси Йому йменна Ісус, бо спасе Він людей Своїх від їхніх гріхів» (Матвія 1:21).

«І з'явиться слава Господня, і разом побачить її кожне тіло, бо уста Господні оце прорекли!» (Ісаія 40:5).

«І Він сказав: Того мало, щоб був Ти Мені за раба, щоб відновити племена Якова, щоб вернути врятованих Ізраїля, але Я вчиню Тебе світлом народів, щоб був Ти спасінням Моїм аж до краю землі!» (Ісаія 49:6).

Син Божий завдяки Своему приходові на землю, вченню, стражданню, смерті на хресті й перемозі над пеклом і смертю став Спасителем всіх людей. У цьому діянні Бога відкрилася Його безмежна любов до грішників.

«...що [Бог] хоче, щоб усі люди спаслися, і прийшли до пізнання правди» (1 Тимофія 2:4).

Взявши Дитину Ісуса на руки, старець Семен проголосив:

«...бо побачили очі мої Спасіння Твоє, яке Ти приготував перед всіма народами...» (Луки 2:30-31).

2. НАША УЧАСТЬ У СПАСІННІ.

«Бо кожен, хто покличе Господнє Ім'я, буде спасений» (Римлян 10:13).

Щоб отримати спасіння, потрібно усвідомити себе грішником, який гине і потребує прощення гріхів і життя вічне.

Потрібно увірувати в правдивість свідoctва Біблії про Бога, стан людини, дороговказ до спасіння.

Ми вже говорили, що всі люди – грішні, і все станеться не так, як людина думає, а як сказано в Святому Письмі.

Якщо людина в своєму житті не відчувала потреби в спасінні через Ісуса Христа, вона приречена на смерть.

«Він камінь, що ви, будівничі, відкинули, але каменем став Він наріжним!» (Дії 4:11).

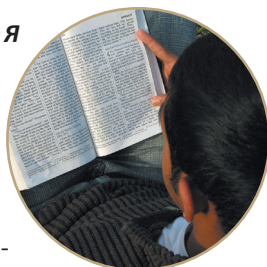
«...Чи ж не Я, ваш Господь? Бож немає вже Бога, крім Мене, окрім Мене нема Бога праведного та Спасителя! Зверніться до Мене й спасетесь, всі кінці землі, бо Я Бог, і нема більше іншого Бога!» (Ісаія 45:21-22).

Потрібно звернутися до Бога, покаятися перед Ним – тоді Він даром дасть Своє спасіння.

«Бо каже: Приємного часу почув Я тебе, і поміг Я тобі в день спасіння! Ось тепер час приємний, ось тепер день спасіння!» (2 Коринтян 6:2).

Отож, **«...віруй в Господа Ісуса, і будеш спасений ти сам та твій дім» (Дії 16:31).**

Це – прекрасна обітниця для тих, хто шукає спасіння: віруй в Господа Ісуса, молися з розкаянням – і ти спасений.

3. ЖИТТЯ, ГІДНЕ СПАСІННЯ

Це життя схоже на життя нашого Спасителя і приємне Богові. Не можна, покавшись і отримавши спасіння, знову жити життям грішника. Сваритися, пиячити, красти й іншими гріхами неславити Бога. Щоб знищити гріх, Сину Божому знадобилося піти на хрест і там померти; чи можемо тепер робити те, що примусило Христа страждати? Якщо ми свідомо грішимо, тим самим розпинаємо Христа й достойні вічного засудження.

Слово Боже переконує нас:

«Тож і ми, мавши навколо себе велику таку хмару свідків, скиньмо всякий тягар та гріх, що обплутує нас, та й біжім з терпеливістю до боротьби, яка перед нами, дивлячись на Ісуса, на Начальника й Виконавця віри, що замість радості, яка була перед Ним, перетерпів хреста, не звертавши уваги на сором, і сів по правиці престолу Божого. Тож подумайте про Того, хто перетерпів такий перекір проти Себе від грішних, щоб ви не знемоглись, і не впали на душах своїх. Ви ще не змагались до крові, борючись проти гріха...» (Євреїв 12:1-4).

Христос сказав:

«Прийдіть до Мене, усі струджені та обтяжені, і Я вас заспокою! Візьміть на себе ярмо Моє, і навчіться від Мене, бо Я тихий і серцем покірливий, і знайдете спокій душам своїм. Бож ярмо Моє любе, а тягар Мій легкий!» (Матвія 11:28-30).

Наше зобов'язання – приходити і вчитися у Христа.

«...і, немов новонароджені немовлята, жадайте щирого духовного молока, щоб ним вирости вам на спасіння...» (1 Петра 2:2).

«Духовне молоко» – це Слово Боже. І щоб зберегти свою душу в святості і бути гідним спасіння, потрібно чинити за Словом, яке Бог залишив нам.

Ось випробуваний метод, що допомагає жити гідно спасіння:

«Чим додержить юнак у чистоті свою стежку? Як держатиметься Твоїх слів!» (Псалом 119:9).

«Я в серці своїм заховав Твоє слово, щоб мені не грішити проти Тебе» (Псалом 119:11).

Знаходячись в середовищі, де вихваляються гріхами та сміються, чинячи гріх і лихо, важко вберегти себе святим. Тому й сказано нам, щоб ми жадали Слова Божого і чинили так, як воно каже нам. Потрібно розігрівати в собі молитовне життя і просити у Бога сил перемагати все те, що не догоджає Йому в нашій поведінці і стосунках з людьми. Необхідно чинити, догоджаючи Богові, використовуючи зусилля для святого життя у чистоті в Христі Спасителі.

«...щоб ви поводитися належно щодо Господа в усякому догодженні, в усякому доброму ділі приносячи плід і зростаючи в пізнанні Бога...» (Колосян 1:10).

«...просили ми вас, і намовлювали та показували, щоб ви гідно поводитися перед Богом, що покликав вас у Своє Царство та в славу» (1 Солунян 2:12).

«Від днів же Івана Христителя й досі Царство Небесне здобувається силою, і ті, хто вживає зусилля, хапають його» (Матвія 11:12).

ХРЕЩЕННЯ

Про хрещення сказано в Євангелії. Іван Хреститель хрестив народ, готуючи його до явлення Месії, Ісуса Христа.

«Виступив був так Іван, що в пустині хрестив та проповідував хрещення на покаяння для прощення гріхів» (Марка 1:4).

Ісус Христос прийняв хрещення від Івана Хрестителя.

«Тоді прибуває Ісус із Галілеї понад Йордан до Івана, щоб хреститись від нього. Але перешкоджав він йому й говорив: Я повинен хреститись від Тебе, і чи Тобі йти до мене? А Ісус відповів і сказав йому: Допусти це тепер, бо так годиться нам виповнити усю правду. Тоді допустив він його. І охрестившись Ісус, зараз вийшов із води. І ось небо розкрилось, і побачив Іван Духа Божого, що спускався, як голуб, і сховався на Нього» (Матвія 3:13-16).

Хрещення відбувається через занурення у воду. Іван провадив хрещення в річці Йордан.

Хрещення – це заповідь Господа Ісуса Христа, яку Він полишив Своїм учням:

«Тож ідіть, і навчіть всі народи, хрестячи їх в Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа...» (Матвія 28:19).

Хрещення здійснюється для людей, які увірували в Христа як свого Спасителя в свідомому віці.

«Хто увірує й охреститься, буде спасений, а хто не увірує засуджений буде» (Марка 16:16).

«І, як шляхом вони їхали, прибули до якоїсь води. І озвався скопець: Ось вода. Що мені заважає хреститись? А Пилип відказав: Якщо віруєш із повного серця свого, то можна. А той відповів і сказав: Я вірую, що Ісус Христос то Син Божий! І звелів, щоб повіз спинився. І обидва Пилип та скопець увійшли до води, і охрестив він його» (Дії 8:36-38).

Як видно з наведених біблійних текстів, та душа, яка не має віри або через свій вік не може досягнути дію хрещення, не може бути хрещена. Христос і Пилип звернули увагу саме на віру як умову для здійснення хрещення.

У свій час мені довелося проповідувати у в'язниці суворого режиму. Коли я сказав: «Хто з вас хрещений, піднесіть руку», – був ліс рук. А усі ці люди відбували покарання за особливо тяжкі злочини. Проблема в тому, що їх охрестили без їхньої віри, тому хрещення не принесло їм ніякої користі.

ДУХОВНЕ ЗНАЧЕННЯ ХРЕЩЕННЯ

Хрещення здійснюється в Ім'я Триєдиного Бога, в смерть Господа Ісуса Христа.

Хрещення – це погребіння для гріха і воскресіння для нового життя в Христі.

«...хрестячи їх в Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа...» (Матвія 28:19).

«Чи ви не знаєте, що ми всі, хто христився у Христа Ісуса, у смерть Його христилися? Отож, ми поховані з Ним хрещенням у смерть, щоб, як воскрес Христос із мертвих славою Отця, так щоб і ми стали ходити в обновленні життя» (Римлян 6:3-4).

Хрещення – це обітниця Богу жити у доброму сумлінні.

«Того образ, хрещення не тілесної нечистоти позбуття, але обітниця Богові доброго сумління, спасає тепер і нас воскресенням Ісуса Христа...» (1 Петра 3:21).

Через хрещення душа долучається до Церкви Христової і бере участь у таїнстві Причастя, Вечері Господньої, або ж Хліболамання.

Увірувавши в Ісуса Христа, людина повинна хреститися. Якщо вона здорова і не охрещується, вона не може бути спасенною. «Хто увірує й охреститься, буде спасений» (Марка 16:16).

ЦЕРКВА

«І кажу Я тобі, що ти скеля, і на скелі оцій побудую Я Церкву Свою, і сили адові не переможуть її» (Матвія 16:18).

Ісус Христос є творцем Церкви. Церква – це не будівля чи якась християнська конфесія, а зібрання людей з різних народів, які увірували в Христа, прийняли Христа як свого Спасителя і народилися від Святого Духа.

Церква – це тіло Христове, а Він – голова.

«Тепер я радію в стражданнях своїх за вас, і доповнюю недостачу скорботи Христової в тілі своїм за тіло Його, що воно Церква...» (Колосян 1:24).

«І Він Голова тіла, Церкви. Він початок, первороджений з мертвих, щоб у всьому Він мав першество» (Колосян 1:18).

«...бо чоловік голова дружини, як і Христос Голова Церкви, Сам Спаситель тіла!» (Ефесян 5:23).

ПІДХОПЛЕННЯ ЦЕРКВИ

Христос прийде забрати Свою Церкву до Себе:

«Нехай серце вам не тривожиться! Віруйте в Бога, і в Мене віруйте! Багато осель у домі Мого Отця; а коли б то не так, то сказав би Я вам, що йду приготувати місце для вас? А коли відійду й приготую вам місце, Я знову прийду й заберу вас до Себе, щоб де Я були й ви.» (Івана 14:1-3).

«Ось кажу я вам таємницю: не всі ми заснемо, та всі перемінемось, раптом, як оком змигнути, при останній сурмі: бо засурмить вона і мертві воскреснуть, а ми перемінемось!... Мусить бо тлінне оце зодягнутись в нетління, а смертне оце зодягтись в безсмертя» (1 Коринтян 15:51-53).

«Сам бо Господь із наказом, при голосі Архангола та при Божій сурмі зійде з неба, і перше воскреснуть умерлі в Христі, потім ми, що живемо й zostались, будемо схоплені разом із ними на хмарах на зустріч Господню на повітрі, і так завсіди будемо з Господом. Отож, потішайте один одного цими словами!» (1 Солунян 4:16-18).

Слово Боже підтверджує істину про схоплення з землі дітей Божих. Ми прочитали, як відбудеться ця славетна подія. Християнин очікує на цей момент і готується до нього. І тільки готові, як п'ять мудрих дів в притчі Христа в 25 розділі Євангелії від Матвія, і ті, які очікують, будуть схоплені в Царство Небесне.

«...так і Христос один раз був у жертву принесений, щоб понести гріхи багатьох, і не в справі гріха другий раз з'явиться тим, хто чекає Його на спасіння» (Євреїв 9:28).

Церква – це наречена Христа. У таке високе положення підносить Бог людей, які увірували в Христа.

«Переможець наслідить усе, і Я буду Богом для нього, а він Мені буде за сина!» (Об'явлення 21:7).

«Радіймо та тішмося, і даймо славу Йому, бо весілля Агнця настало, і жона Його себе приготувала! І їй дано було зодягнутися в чистий та світлий вісон, бо вісон то праведність святих. І сказав він мені: Напиши: Блаженні покликані на весільну вечерю Агнця! І сказав він мені: Це правдиві Божі слова!» (Об'явлення 19:7-9).

ЖИТТЯ ПІСЛЯ СМЕРТІ

Біблія каже нам, що людина безсмертна і після цього земного життя потрапляє в рай або пекло. Людині, яка грішила і чинила безчинно, дуже хочеться, щоб не існувало ніякого життя після смерті. Атеїсти стверджують, що немає ніякої душі і ми нічим не відрізняємося від тварин. Бог, Який створив людину за образом і подобою Своєю, вдихнув у її ніздрі «**дихання життя**» – в цьому і є подібність Богу, тому що Його дихання ввійшло в людину, і стала вона «**живою душею**».

Ми розглянемо деякі тексти з Писання, які підтверджують безсмертя душі людини.

«І не лякайтеся тих, хто тіло вбиває, а душі вбити не може; але бійтеся більше того, хто може й душу, і тіло вам занепастити в геєнні» (Матвія 10:28).

Тут Христос каже про те, що душу не можна умертвити.

«Та ось сталося, що вбогий умер, і на Авраамове лоно віднесли його Анголи. Умер же й багатий, і його поховали. І, терплячи муки в аду, звів він очі свої, та й побачив здаля Авраама та Лазаря на лоні його. І він закричав та сказав: Змилуйся, отче Аврааме, надо мною, і пошли мені Лазаря, нехай умочить у воду кінця свого пальця, і мого язика прохолодить, бо я мучуся в полум'ї цім!...» (Луки 16:22-24).

«Вбогий вмер». Якщо душа вмирає або припиняє існувати після смерті, тоді що ж було віднесене на лоно Авраамове? (Існують деякі релігійні деномінації, які вважають, що душа в день смерті зникає.)

«Коли ми надіємося на Христа тільки в цьому житті, то ми найнещасніші від усіх людей!» (1 Коринтян 15:19).

«І коли п'яту печатку розкрив, я побачив під жертівником душі побитих за Боже Слово, і за свідчення, яке вони мали. І кликнули вони гучним голосом, кажучи: Аж доки, Владико святий та правдивий, не будеш судити, і не мститимеш тим, хто живе на землі, за кров нашу? І кожному з них дано білу одежу, і сказано їм іще трохи спочити, аж поки доповнять число їхні співслуги, і брати їхні, що будуть побиті, як і вони» (Об'явлення 6:9-11).

Душі мучеників за Слово Боже просять у Бога праведного суду над злочестивими. Це каже про те, що людина як особистість не залежить від свого тіла, але людина – особа вічна, а в цьому ми подібні до Бога.

«А про воскресення померлих хіба не читали прореченого вам від Бога, що каже: Я Бог Авраамів, і Бог Ісаків, і Бог Яковів; Бог не є Богом мертвих, а живих» (Матвія 22:31-32).

Христос підтверджує, що Авраам, Ісак і Яків живі, і наш Бог – не Бог мертвих, але Бог живих!

«І до кого Мене прирівняєте, і йому буду рівний? говорить Святий. Підійміть у височину ваші очі й побачте, хто те все створив? Той, Хто зорі виводить за їхнім числом та кличе ім'ям їх усіх! І ніхто не загубиться через всесильність та всемогутність Його» (Ісаія 40:25-26).

Цей вірш стверджує, що навіть матерія не зникає без сліду, тим паче людина, створена Богом за Його образом і подобою, вічна.

РАЙ

Рай – це Царство Боже, Царство Небесне, Небесні Оселі, Нова Земля і Нове Небо.

Рай – це місце перебування Бога, святих Ангелів і спасених людей.

Щоб потрапити у Рай, потрібно увірувати в Христа як Бога і Спасителя наших безсмертних душ. Саме це і зробив злочинник, який висів на хресті поруч з Ісусом Христом:

«Обізвався ж той другий, і докоряв йому, кажучи: Чи не боїшся ти Бога, коли й сам на те саме засуджений? Але ми справедливо засуджені, і належну заплату за вчинки свої беремо, Цей же

жадного зла не вчинив. І сказав до Ісуса: Спогадай мене, Господи, коли прийдеш у Царство Своє! І промовив до нього Ісус: Поправді кажу тобі: ти будеш зо Мною сьогодні в раю!» (Луки 23:40-43).

Злочинник потрапив у Рай, тому що визнав себе винним, а поруч розіп'ятого – Царем царів. Він повірив у життя після смерті і вірив, що Ісус після смерті піде в Своє Царство.

Ми потрапимо до Раю, якщо вчинимо, як цей злочинник. Він потрапив до Раю, не охрестившись, так як був засуджений на хресну смерть.

Христос розкривав Царство Боже багатьма притчами, пояснюючи, як туди потрапити; кожен читач Слова Божого знайде це на сторінках Нового Заповіту. Апостол Павло був узятий до Раю.

«...що до раю був узятий, і чув він слова невимовні, що не можна людині їх висловити» (2 Коринтян 12:4).

ПЕКЛО

Пекло – місце покарання диявола, занепалих ангелів і людей, які не прийняли Христа як свого Спасителя.

«Тоді скаже ї тим, хто ліворуч: Ідіть ви від Мене, прокляті, у вічний огонь, що дияволові та його посланцям приготований» (Матвія 25:41).

«І ці підуть на вічну муку, а праведники на вічне життя» (Матвія 25:46).

«А диявол, що зводив їх, був укинений в озеро огняне та сірчане, де звірина й пророк неправдивий. І мучені будуть вони день і ніч на вічні віки» (Об'явлення 20:10).

«Бо то справедливе в Бога віддати утиском тим, хто вас утискає, а вам, хто утиски терпить, відпочинок із нами, коли з'явиться з неба Господь Ісус з Анголами сили Своєї, в огні полум'яному, що даватиме помсту на тих, хто Бога не знає, і не слухає Євангелії Господа нашого Ісуса» (2 Солунян 1:6-9).

«Так буде й наприкінці віку: Анголи повиходять, і вилучать злих з-поміж праведних, і їх повкидають до печі огненної, буде там плач і скрегіт зубів!» (Матвія 13:49-50).

«І я бачив престола великого білого, і Того, Хто на ньому сидів, що від лица Його втекла земля й небо, і місця для них не знайшлося. І бачив я мертвих малих і великих, що стояли перед Богом. І розгорнулися книги, і розгорнулася інша книга, то книга життя. І суджено мертвих, як написано в книгах, за вчинками їхніми. І дало море мертвих, що в ньому, і смерть і ад дали мертвих, що в них, і суджено їх згідно з їхніми вчинками. Смерть же та ад були вкинені в озеро огняне. Це друга смерть, озеро огняне. А хто не знайшовся написаний в книзі життя, той укинений буде в озеро огняне...» (Об'явлення 20:11-15).

Ці та багато інших місць з Біблії говорять нам про пекло як реальне місце у всесвіті, де будуть страждати сатана і всі, хто відцурався від Божої любові.

Праведний Суд Божий станеться, і кожен буде судитися за своїми вчинками. Щоб уникнути цього суду, потрібно послухатися Слова Божого і вчинити так, як воно каже нам.

«Хто вірує в Сина, той має вічне життя; а хто в Сина не вірує, той життя не побачить а гнів Божий на нім перебуває» (Івана 3:36).

«Поправді, поправді кажу вам: Хто слухає слова Мого, і вірує в Того, Хто послав Мене, життя вічне той має, і на суд не приходить, але перейшов він від смерти в життя» (Івана 5:24).

СМЕРТЬ

Смерть – припинення чи повна зупинка біологічних і фізіологічних процесів життєдіяльності організму.

Смерть – наслідок гріхопадіння людини:

«Тому то, як через одного чоловіка ввійшов до світу гріх, а гріхом смерть, так прийшла й смерть у всіх людей через те, що всі згрішили» (Римлян 5:12).

Бог створив людину, щоб вона спілкувалася з Ним і виконувала Його волю; через свій непослух Богові людина згрішила і стала смертною.

«У поті свого лица ти їстимеш хліб, аж поки не вернешся в землю, бо з неї ти взятий. Бо ти порох, і до пороку вернешся» (Буття 3:19).

І як би ми не трималися життя, проте рано чи пізно нам доведеться померти.

Людина не бажає думати про смерть і намагається жити так, наче її взагалі не існує.

Біблія розкриває нам причину смерті і те, що чекає на людину після смерті, коли вона полишить своє тіло. Ми дізналися, що гріх породив смерть, і вона свого часу прийде до кожної людини.

«...людям призначено вмерти один раз, потім же суд...» (Євреїв 9:27).

Нам доведеться постати перед праведним Суддею і звітувати за своє життя.

«Бо мусимо всі ми з'явитися перед судовим престолом Христовим, щоб кожен прийняв згідно з тим, що в тілі робив він, чи добре, чи лихе» (2 Коринтян 5:10).

СМЕРТЬ Є ПЕРЕХОДОМ ДО ЖИТТЯ ПІСЛЯ СМЕРТІ

Христос Своїм воскресінням переміг смерть і цією перемогою дав усім віруючим в Його викупну жертву, здійсненну для нашого спасіння, право перейти через тілесну смерть в Життя Вічне.

«Поправді, поправді кажу вам: Хто слухає слова Мого, і вірує в Того, Хто послав Мене, життя вічне той має, і на суд не приходять, але перейшов він від смерті в життя» (Івана 5:24).

І тому для християнина смерть є не кінцем усього, а початком вічного життя, яке він здобув через віру в Христа як свого Спасителя.

Ось чому Апостол Павло урочисто виголошує:

«Знаємо бо, коли земний мешкальний намет наш зруйнується, то маємо будівлю від Бога на небі, дім нерукотворний та вічний» (2 Коринтян 5:1).

«Бо для мене життя то Христос, а смерть то надбання» (Філіп'ян 1:21).

Це право на вічне життя з Господом надано кожній людині. Вибір за нами.

«...Що треба робити мені, щоб спастися? А вони відказали: Віруй в Господа Ісуса, і будеш спасений ти сам та твій дім» (Дії 16:30-31).

Якщо хтось не забажає вірити в те, що здійснив Христос, щоб нас спасти, – відповідно та душа йде до вічної погибелі.

«Хто вірує в Сина, той має вічне життя; а хто в Сина не вірує, той життя не побачить а гнів Божий на нім перебуває» (Івана 3:36).

Кожен може уникнути гніву Божого, прийнявши Христа як свого Спаса, тому що Він є Спасителем світу.

«А до жінки казали вони: Не за слово твоє ми вже віруємо, самі бо ми чули й пізнали, що справді Спаситель Він світу!» (Івана 4:42).

«Бо на це ми й працюємо і зносимо ганьбу, що надію кладемо на Бога Живого, Який усім людям Спаситель, найбільше ж для вірних» (1 Тимофія 4:10).

«А ЩО Ж МАЮ ЗРОБИТИ З ІСУСОМ, ЩО ЗВЕТЬСЯ ХРИСТОС?» (МАТВІЯ 27:22)

Це питання поставив римський правитель Пилат народу, що вимагав розп'яття Христа.

Він мав право відпустити Ісуса і мав право віддати Його на страту, але на угоду народові Пилат віддав Христа на розп'яття.

Кожен, хто читає або чує про Христа, щось робить з Ісусом: або приймає Його як свого Спасителя і Бога або відмовляється від Нього і не бачить в Ньому Бога і Спасителя. **Що я зроблю з Ісусом – від цього залежить моє майбуття – вічність.** Він зі Свого боку зробив все, щоб кожна людина була спасенна. Про це ми говорили в цій книзі. Тепер, щоб бути спасеним і мати вічне життя, необхідно не залишатися байдужим до найвеличнішої любові та привілея, які пропонує нам Бог в Ісусі Христі. Він – наш Спаситель!

«Поправді, поправді кажу Вам: Хто вірує в Мене, життя вічне той має» (Івана 6:47).

Бути байдужим до Божого дару, вічного життя, і легковажно ставитися до хресної смерті Сина Божого – найбільш ганебна образа любові Божої; це приведе людину до вічного осуду разом з дияволом. Навіть якщо людина нікому нічого поганого не зробила, але не вшанувала Бога в своєму житті і не прийняла Його дар – прощення гріхів і Життя Вічне – вона загине.

Наше спасіння дісталось Богові дуже дорого. Він віддав Свого Однородженого Сина на жахливі страждання і смерть заради нашого спасіння; читати про цей історичний факт і залишатися байдужим до свого спасіння, яке пропонується даром кожній людині, – це доволі відчайдушний і нелогічний крок. Любий друже, Бог даром пропонує тобі право на вхід до Неба, Раю, Вічного Життя, а ти все це міняєш на гріх, всі його наслідки і вічну погибель. Так не можна робити! Це диявольська омана!

«Хто вірує в Нього, не буде засуджений; хто ж не вірує, той вже засуджений, що не повірив в Ім'я Однородженого Сина Божого» (Івана 3:18).

Ми всіх переконуємо: «Вірте Христу як своєму Спасителю, покайтеся в своїх гріхах і живіть з Ним тут, на землі, і після цього життя – на Небі!»

Хай благословить вас Господь і дасть вам Свій мир і радість спасіння!

ПОРАДИ З БІБЛІЇ ДЛЯ РІЗНИХ ОБСТАВИН

ЩО ПОТРІБНО РОБИТИ, ЩОБ ПІСЛЯ СМЕРТІ БУТИ В РАЮ?

Усі наші зусилля, спрямовані на те, щоб самостійно досягнути Царства Божого, не приведуть нас туди.

Гарне виховання, високоморальні принципи і навіть чеснота не дадуть нам права бути в Раю.

Існує лише один єдиний шлях, що дозволяє увійти в Царство Небесне, – Ісус Христос! Він сказав:

«...Я дорога, і правда, і життя. До Отця не приходять ніхто, якщо не через Мене» (Івана 14:6).

Потрапити до Бога Отця до Раю можна лише через Його Сина Ісуса Христа.

Отже, людина повинна зробити наступне: визнати себе грішною, повірити в дар Божої любові, виявленої нам в Ісусі Христі, покаятися перед Богом у всьому і попросити Христа очистити її душу від усілякого гріха.

«Коли ми свої гріхи визнаємо, то Він вірний та праведний, щоб гріхи нам простити, та очистити нас від неправди всілякої» (1 Івана 1:9).

Це зробив для нас Христос:

«Бо й Христос один раз постраждав був за наші гріхи, щоб привести нас до Бога, Праведний за неправедних, хоч умертвлений тілом, але Духом оживлений...» (1 Петра 3:18).

Нам потрібно довіритися Слову Божому, адже ніхто з тих, хто покладається на Бога, не буде посоромлений.

«...Віруй в Господа Ісуса, і будеш спасений ти сам та твій дім» (Дії 16:31).

Хай Господь благословить усіх нас мати в собі Царство Боже і після смерті бути з Богом в Раю.

Бог хоче бачити вас біля Себе на Небі.

**«що [Бог] хоче, щоб усі люди спаслися, і прийшли до пізнання правди»
(1 Тимофія 2:4).**

СЛОВО ДО ТИХ, ХТО БАЙДУЖИЙ ДО ЖИТТЯ ПІСЛЯ СМЕРТІ

Жити і не думати: «А що буде потім?» – не дає нам права на щасливе майбуття.

Багато хто живе, наче Бабка у байці Крилова, не думаючи, що прийде зима, а в нашому випадку – смерть. Вона відкриє перед нами вічність без ліку днів, як каже нам Біблія.

**«І як людям призначено вмерти один раз, потім же суд...»
(Євреїв 9:27).**

Невір'я в потойбічне життя не позбавить людину від суду Божого. Ісус Христос відкрив нам усім життя після смерті. Його перша проповідь була про Царство Боже.

«Із того часу Ісус розпочав проповідувати й промовляти: Покайтеся, бо наблизилось Царство Небесне!» (Матвія 4:17).

Бог любить усіх і зі Свого боку зробив усе, щоб кожний незалежно від своєї гріховності міг, покаявшись, мати Вічне Життя. Тільки гріховний стан через дію диявола примушує сумніватися в Слові Божому. Ви можете відкрити свій сумнів перед Богом і сказати: «Господи, якщо Ти є, відкрійся мені і спаси мене». Бог через пророка Ісаю каже:

«Шукайте Господа, доки можна знайти Його, кличте Його, як Він близько! Хай безбожний покине дорогу свою, а крутій свої задуми, і хай до Господа звернеться, і його Він помилує, і до нашого Бога, бо Він пробачає багато!» (Ісая 55:6-7).

Я ВЕЛИКИЙ ГРІШНИК – БОГ МЕНЕ НЕ ПРОСТИТЬ

Те, що ви великий грішник, – правда, прощення ж не в наших руках, але в руках Бога, і ми переконані в Його вірності щодо кожного грішника, який приходиться до Нього. Ось що каже Бог:

«Усе прийде до Мене, що Отець дає Мені, а того, хто до Мене приходиться, Я не вижену геть» (Івана 6:37).

Бог не вижене і вас, тільки прийдіть до Нього з молитвою покаяння і попросіть Його простити і прийняти вас. Бог прийняв злочинника, який висів поруч з Христом, Христос сказав йому:

«...Поправді кажу тобі: ти будеш зо Мною сьогодні в раю!» (Луки 23:43).

Ми ніде не зустрічаємо, щоби Бог міг сказати: «Я не можу спасти чи пробачити тебе: ти завеликий грішник». Навпаки, Бог запрошує до Себе всіх і каже:

«Зверніться до Мене й спасетесь, всі кінці землі, бо Я Бог, і нема більше іншого Бога!» (Ісаїя 45:22).

«Прийдіть до Мене, усі струджені та обтяжені, і Я вас заспокою!» (Матвія 11:28).

Якби Бог прощав не усіх, Він би не сказав: «Прийдіть до Мене, усі». Відчуйте на собі милість Божу, прийдіть до Нього як є, і Він спасе вас.

ЧИ ПОЗБАВЛЕНЕ РАДОЩІВ ЖИТТЯ ВІРУЮЧИХ?

Ставши дорослою, людина починає планувати успішну кар'єру на землі. Вона чула про Бога, про Христа, святкувала християнські свята, казала «Христос Воскрес!» своїм друзям на Великдень, ходила до церкви. В

душі у неї народжується думка, що релігія – справа нудна і не зовсім личить молодим. «Я не проти Бога, але не хочу бути фанатиком, який поринув лише в божественне. Мені треба вчитися, створити сім'ю, здобути добру професію. І стільки всього прекрасного на землі – воно не повинно проходити повз мене». Так живе багато хто, і віра в Христа переходить на друге або останнє місце. Чи правильно це? У людей виникають думки, що

Бог обмежує людину і жити за Його вченням – значить позбавити себе задоволення. Виникає питання: «Невже Бог хоче бачити Своє творіння похмурим і понурим?»

Аж ніяк! У Біблії Христос закликає Своїх послідовників бути радісними.

«Це Я вам говорив, щоб радість Моя була в вас, і щоб повна була ваша радість!» (Івана 15:11).

«Тепер же до Тебе Я йду, але це говорю Я на світі, щоб мали вони в собі радість Мою досконалу» (Івана 17:13).

Прийнявши Христа в своє серце, християнин має в Ньому радість досконалу; всі тілесні принади, які пропонує світ, короткочасні і несуть гіркі наслідки для усіх, хто спробував їх. Гріх ніколи не робив нікого щасливим. Християни, навіть ідучи на страждання й смерть, мають у своїй душі мир і небесну радість.

«Ви бо страждали й з ув'язненими, і грабунок свого майна прийняли з потіхою, відаючи, що маєте в небі для себе майно неминуще та краще» (Євреїв 10:34).

Радіти під час страждань і гонінь, хвороб і втрат може лише християнин.

Христос сказав тим, які будуть страждати за Нього:

«Блаженні ви, як ганьбити та знати вас будуть, і будуть облудно на вас наговорювати всяке слово лихе ради Мене. Радійте та веселіться, нагорода бо ваша велика на небесах! Бо так гнали й пророків, що були перед вами» (Матвія 5:11-12).

Християнство нудне для тих, хто на власному досвіді не пізнав усієї насолоди від віри в Христа.

Віра в жертву Христа і в те, що Бог приготував для тих, хто любить Його, підносить віруючу людину над усіма земними обставинами і дарує радість не земну, а божественну.

І хто скуштував, «який добрий Господь», той ніколи і нізащо не проміняє небесну радість на тимчасове гріховне задоволення. По правді віруюча людина ніколи не жалкувала і не жалкуватиме, що замолоду прийняла Христа у своє серце. Бажаємо усім, хто вагається, на власному досвіді переконатися в неземному спокої, радості й щасті, які дарує Христос.

«Завжди радійте!» (1 Солунян 5:16).

ЧОМУ БОГ НЕ НАВЕДЕ ЛАД НА ЗЕМЛІ?

Бог – всемогутній, і Він сильний зробити все, що в Його Божественній волі.

Бог поза нашим часом. Як приклад можна взяти Місяць, на ньому доба триває двадцять дев'ять земних днів, і в Біблії сказано:

«Бо в очах Твоїх тисяча літ, немов день той вчорашній, який проминув, й як сторожа нічна...» (Псалом 90:4).

«Нехай же одне це не буде заховане від вас, улюблені, що в Господа один день немов тисяча років, а тисяча років немов один день!» (2 Петра 3:8).

Бог поза часом. Він дуже милостивий до людей і довготерпить усіх нас.

«Не баряться Господь із обітницею, як деякі вважають це барінням, але вам довготерпить, бо не хоче, щоб хто загинув, але щоб усі навернулися до каяття» (2 Петра 3:9).

Зволікання з боку Бога щодо наведення порядку на землі є виявом Його очікування нашого покаяння. Прийде той день, коли Бог вилле Свій праведний гнів на людей, які заперечують Бога і чинять зло на землі.

«Бо гнів Божий з'являється з неба на всяку безбожність і неправду людей, що правду гамують неправдою...» (Римлян 1:18).

Ми живемо в час благодаті Божої, коли можна попросити у Бога прощення гріхів, і Він прощає, але цей період завершиться, і потім вже буде день гніву Божого.

Суди Божі були на землі: Бог навів потоп, знищив Содом і Гоморру.

«І зіпсулась земля перед Божим лицем, і наповнилась земля насильством. І бачив Бог землю, і ось зіпсулась вона, кожне бо тіло зіпсуло дорогу свою на землі. І промовив Господь до Ноя: Прийшов кінець кожному тілу перед лицем Моїм, бо наповнилась земля насильством від них. І ось Я винищу їх із землі» (Буття 6:11-13).

Земля настільки просочена злом і гріхом, що буде винищена разом з усім, що на ній.

«А теперішні небо й земля заховані тим самим словом, і зберігаються для огню на день суду й загибелі безбожних людей» (2 Петра 3:7).

«День же Господній прибуде, як злодій вночі, коли згуркотом небо мине, а стихії, розпечені, рунуть, а земля та діла, що на ній, погорять... А коли все оце поруйнується, то якими мусите бути в святому житті та в побожності ви...» (2 Петра 3:10-11).

Бог закликає всіх людей до покаяння, як колись підганяв Лота вийти з Содома, щоб він не загинув з нечестивими людьми. Так само нині Бог підганяє нас полишити гріховне життя, щоб не загинути разом з безбожними людьми, які живуть зараз на землі.

ЯКІ МОЛИТВИ БОГ НЕ ЧУЄ?

1. ЯКЩО В МОЛИТВІ Є ГНІВ І ПОМСТА.

Чому Бог не відповідає на молитви? Бог відповідає не на усі молитви. У однієї жінки діти залізли до саду і обірвали усі яблука. Вона молиться й каже: «Господи, вразь того, хто заліз до мого саду, стрілою». Чи може Бог відповісти на таку молитву?

Якщо молитва містить гнів і бажання помсти, вона не буде почута Богом.

«Не мститься самі, улюблені, але дайте місце гніву Божому, бо написано: Мені помста належить, Я відплачу, говорить Господь» (Римлян 12:19).

Христове вчення переконує прощати і любити.

«Тож любіть своїх ворогів, робіть добро, позичайте, не ждучи нічого назад, і ваша за це нагорода великою буде, і синами Всевишнього станете ви, добрий бо Він до невдячних і злих!» (Луки 6:35).

2. БОГ НЕ ЧУЄ МОЛИТВИ ГРІШНИКА, ЯКЩО ТОЙ НЕ КАЄТЬСЯ У СВОЇХ ГРІХАХ.

Замість того щоб сказати Богові: «Господи, прости мене, я каюся», – людина просить про щось інше. Бог не може почути того, хто любить

гріх і не бажає полишити його. Адже гріх є ворожнечею з Богом і згодою з дияволом.

«Та ми знаємо, що грішників Бог не послухає; хто ж богобійний, і виконує волю Його, того слухає Він» (Івана 9:31).

3. БОГ НЕ ЗАДОВОЛЬНИТЬ МОЛИТВУ ТОГО, ХТО БАЖАЄ СЛАВИ І ВЕЛИЧІ ДЛЯ СЕБЕ, А НЕ ДЛЯ БОГА.

Це буде слідуванням за сатаною; адже диявол загордився і був скинутий з неба.

«Та ще більшу благодать дає, через що й промовляє: Бог противиться гордим, а смиренним дає благодать» (Якова 4:6).

4. БОГ НЕ ЧУЄ МОЛИТВИ, ЯКІ НЕ ЗА ЙОГО ВОЛЕЮ.

Часом ми не знаємо, як краще, а Бог знає, що буде потім, якщо дати те, що ми просимо. Якщо Бог не задовольняє наше прохання, це не означає, що Він не любить нас; коли ми прийдемо у вічність, то дізнаємося, що саме так, як вчинив Бог, було щонайкраще для нас.

«І оце та відвага, що ми маємо до Нього, що коли чого просимо згідно волі Його, то Він слухає нас» (1 Івана 5:14).

Молитва згідно волі Божої – це молитва покаяння, і якщо ви ще не молилися такою, то зробіть це просто зараз, не відкладайте найважливіше питання на потім.

5. БОГ НЕ МОЖЕ ЗАДОВОЛЬНИТИ МОЛИТВУ, ЯКІЙ БРАКУЄ БЛАГОГОВІННЯ ПЕРЕД НИМ.

Навіть якщо ми каємося в гріхах, але наша природа непокірна, у нас відсутнє розуміння, до Кого ми звертаємося, і немає усвідомлення, наскільки жахливий наш гріх, адже він примусив страждати Христа; і якщо немає благоговіння в нашій молитві – Богу огидна така молитва.

«Хто відхилює вухо своє, щоб не слухати Закона, то буде огидна й молитва того» (Проповісті 28:9).

Про молитву Сина Божого сказано так:

«Він за днів тіла Свого з голосінням великим та слізьми приніс був благання й молитви до Того, хто від смерти Його міг спасти, і був вислуханий за побожність Свою» (Євреїв 5:7).

ЩО ПОТРІБНО РОБИТИ, ЩОБ БУТИ ПРИЄМНИМ БОГОВІ?

Догодження Богів спонукає душу людини до послуху Слову Божому. Душа, яка намагається бути приємною Богам, ніколи не буде свідомо робити те, що принижує Його.

Все життя віруючої людини направлене на такі справи, які приємні Богам та приносять Йому славу. Догодження Богам призвело до того, що Енох був взятий на небо живим.

«Вірую Енох був перенесений на небо, щоб не бачити смерті; і його не знайшли, бо Бог переніс його. Бо раніш, як його перенесено, він був засвідчений, що Богам він догодив» (Євреїв 11:5).

Всі бажаючі бути з Богом в Раю повинні налаштуватися й усіма силами досягати догодження Богам.

У Біблії ми знаходимо характеристику царів, які були в ізраїльській та юдейській землі. Були ті, про яких Біблія каже:

«І робив він зло в очах Господа, Бога свого...» (2 Хроніки 36:12).

Бог не раз хвалився Давидом і порівнював вчинки інших царів із вчинками Давида:

«І станеться, коли ти слухатимешся всього, що Я накажу тобі, і підеш Моїми дорогами, і робитимеш добре в очах Моїх, щоб виконувати постанови Мої та заповіді Мої, як робив раб Мій Давид, то Я буду з тобою, і побудую тобі міцний дім...» (1 Царів 11:38).

Чи може Бог сказати про читача цих рядків, що він робить приємне для Нього?

Богу приємно, коли ми виконуємо Його заповіді, полишені нам на сторінках Біблії. Деякі з них ми наводимо нижче.

- ВІРИТИ В БОГА ТА ІСУСА ХРИСТА.

«Ісус відповів і сказав їм: Оце діло Боже, щоб у Того ви вірували, Кого Він послав» (Івана 6:29).

«Нехай серце вам не тривожиться! Віруйте в Бога, і в Мене віруйте!» (Івана 14:1).

- ПОКАЯТИСЯ.

«...і говорив: Збулися часи, і Боже Царство наблизилось. Покайтеся, і віруйте в Євангелію!» (Марка 1:15).

«Покайтеся ж та наверніться, щоб Він змиливався над вашими гріхами...» (Дії 3:19).

«Не зважаючи ж Бог на часи невідомости, ось тепер усім людям наказує, щоб скрізь каюлися...» (Дії 17:30).

- ЧИТАТИ БІБЛІЮ І ЖИТИ ЗГІДНО ЇЇ ЗАПОВІДЕЙ.

«Нехай книга цього Закону не відійде від твоїх уст, але будеш роздумувати про неї вдень та вночі, щоб додержувати чинити все, що написано в ній, бо тоді зробиш щасливими дороги свої, і тоді буде щастити тобі» (Ісуса Навина 1:8).

«Дослідіть но Писання, бо ви думаєте, що в них маєте вічне життя, вони ж свідчать про Мене!» (Івана 5:39).

«Чим додержить юнак у чистоті свою стежку? Як держатиметься Твоїх слів!» (Псалом 119:9).

- ЧИНИТИ ПРАВОСУДДЯ.

«Було тобі виявлено, о людино, що добре, і чого пожадає від тебе Господь, нічого, а тільки чинити правосуддя, і милосердя любити, і з твоїм Богом ходити сумирно» (Михей 6:8).

«Справедливість та правдучинити для Господа це добірніше за жертву» (Приповісті 21:3).

- МОЛИТИСЯ ЗА ЛЮДЕЙ.

«Отже, перш над усе я благаю чинити молитви, благання, прохання, подяки за всіх людей, за царів та за всіх, хто при владі, щоб могли ми провадити тихе й мирне життя в усякій побожності та чистості.

Бо це добре й приємне Спасителеві нашому Богові, що хоче, щоб усі люди спаслися, і прийшли до пізнання правди» (1 Тимофія 2:1-4).

Наше життя тоді буде догоджати Богові, коли не йтиме всупереч Слову Божому. Виконавці Слова Божого мають особливі благословення від Бога:

«І сказав Він: Коли дійсно будеш ти слухати голосу Господа, Бога твого, і будеш робити слушне в очах Його, і будеш слухатися заповідей Його, і будеш виконувати всі постанови Його, то всю хворобу, що Я поклав був на Єгипет, не покладу на тебе, бо Я Господь, Лікар твій!» (Вихід 15:26).

ПСАЛОМ 1

«Блажен муж, що за радою несправедливих не ходить, і не стоїть на дорозі грішних, і не сидить на сидінні злоріків, та в Законі Господнім його насолода, і про Закон Його вдень та вночі він роздумує! І він буде, як дерево, над водним потоком посаджене, що родить свій плід своєчасно, і що листя не в'яне його, і все, що він чинить, щаститься йому! Не так ті безбожні, вони як полова, що вітер її розвіває! Ось тому то не встоять безбожні на суді, ані грішники у зборі праведних, дорогу бо праведних знає Господь, а дорога безбожних загине!»

(Псалом 1:1-6).

Христос каже:

«А Той, Хто послав Мене, перебуває зо Мною; Отець не оставив Самого Мене, бо Я завжди чиню, що Йому до вподоби» (Івана 8:29).

«Тому ми й пильнуємо, чи зостаємося в домі тіла, чи виходимо з дому, бути Йому любими» (2 Коринтян 5:9).

Чи намагаємося ми ревно бути приємними Богові? Тих, які не догоджають Богові, на Небі не буде.

«А далі, браття, просимо вас та благаємо в Господі Ісусі, щоб, як прийняли ви від нас, як належить поводитись вам та догоджувати Богові, як ви й поводитесь, щоб у тому ще більше зростали!» (1 Солунян 4:1).

ПРОСИТИ ПРОЩЕННЯ ПЕРШИМ

Коли до Христа привели грішницю та просили про Його рішення, Він відповів:

«...Хто з вас без гріха, нехай перший на неї той каменем кине!...» (Івана 8:7).

Ці слова викрили тих, хто прийшов. Вони побачили себе грішниками і засоромленими пішли один за одним. Якщо б Господь зараз викрив кожного з нас, то ніхто не зміг би сказати ані слова для свого виправдання. Ось стан людини в очах праведного Бога:

«І стали всі ми, як нечистий, а вся праведність наша немов поплямована місячним одіж, і в'янемо всі ми, мов листя, а наша провина, як вітер, несе нас...» (Ісаія 64:6).

Тому, навіть якщо ви і праві, правильно буде першими попросити прощення у того, з ким у вас були непорозуміння, незгода і суперечки. Цим самим ви набудете для себе милість, прощення і благословення у Бога.

«І коли стоїте на молитві, то прощайте, як маєте що проти кого, щоб і Отець ваш Небесний пробачив вам прогріхи ваші» (Марка 11:25).

«Також не судіть, щоб не суджено й вас; і не осуджуйте, щоб і вас не осуджено; прощайте, то простять і вам» (Луки 6:37).

«А ви один до одного будьте ласкаві, милостиві, прощаючи один одному, як і Бог через Христа вам простив!» (Ефесян 4:32).

НЕ БАЖАТИ ПОГАНОВОГО ІНШИМ

Християнські принципи стосунків базуються на заповідях, залишених нам у Біблії. Щоразу, коли постає питання, як треба вчинити, потрібно порівнювати свої вчинки зі Словом Божим.

«А Я вам кажу: Любіть ворогів своїх, благословляйте тих, хто вас проклинає, творіть добро тим, хто ненавидить вас, і моліться за тих, хто вас переслідує, щоб вам бути синами Отця вашого, що на небі, що наказує сходити сонцю Своєму над злими й над добрими, і дощ посилає на праведних і на неправедних» (Матвія 5:44-45).

«Тож усе, чого тільки бажаєте, щоб чинили вам люди, те саме чиніть їм і ви. Бо в цьому Закон і Пророки» (Матвія 7:12).

Буває, коли хтось завдав вам якоїсь шкоди, з вуст чи поведінки виривається жага помсти. В таких випадках люди навіть шлють прокльони на своїх дітей чи батьків, і це – великий гріх. Христос був у різних обставинах: Його ганьбили, на Нього плювали, били палицею по голові, катували батогами і, врешті, розіп'яли. І що ми читаємо про Нього?

«Як багато-хто Ним дивувались, такий то був змінений образ Його, що й не був людиною, а вигляд Його, що й не був сином людським!» (Ісаія 52:14).

«Він гноблений був та понижуваний, але уст Своїх не відкривав. Як ягня був проваджений Він на заколення, й як овечка перед стрижнями своїми мовчить, так і Він не відкривав Своїх уст...» (Ісаія 53:7).

«І, плювавши на Нього, хапали тростину, та й по голові Його били...» (Матвія 27:30).

«Підставив Я спину Свою тим, хто б'є, а щокли Своєї щипачам, обличчя Своєго не сховав від ганьби й плювання» (Ісаія 50:6).

Так чинив Христос, коли над Ним знущалися. Коли Його прибили цвяхами до хреста і підняли хрест, перше, що Він промовив, було:

«...Отче, відпусти їм, бо не знають, що чинять вони!...» (Луки 23:34).

Від лихих людей йде лихо, і якщо воно є в нашому серці, буде вилитися назовні і завдавати болю іншим. Христос полишив нам приклад:

«Бо на це ви покликані. Бо й Христос постраждав за нас, і залишив нам приклада, щоб пішли ми слідами Його» (1 Петра 2:21).

«Не платіть злом за зло, або лайкою за лайку, навпаки, благословляйте, знаючи, що на це вас покликано, щоб ви вспадували благословення» (1 Петра 3:9).

Ми повинні вчитися у Христа жити і чинити так, як Він. Хай допоможе нам Бог чинити так, щоб наше життя було Йому до вподоби.

ЩО РОБИТИ, КОЛИ НАБЛИЖАЄТЬСЯ СМЕРТЬ?

Смерть є нашим ворогом, який вбиває наш організм, чи то через старість або хворобу, а, можливо, й через нещасний випадок. Наша мета – розкрити для кожного читача цих рядків, як необхідно сприймати смерть, щоб вона не була для нас чимось, що жахає і зводить у відчай. Бог, Який створив людину, знає і відкриває нам на сторінках Писання, **що чинить смерть, яке її походження і що потрібно робити, щоб вона не принесла з собою відчай і незнання.**

1. ЩО ЧИНИТЬ СМЕРТЬ.

Окрім припинення життєдіяльності організму, смерть є переходом душі (як особистості) людини у вічне місце перебування – в рай чи пекло. Ми раніше розглядали це питання, коли говорили про смерть. Смерть злочинника, який розкаявся, стала засобом досягнення ним раю.

«І промовив до нього Ісус: Поправді кажу тобі: ти будеш зо Мною сьогодні в раю!» (Луки 23:43).

Багатій і Лазарь також після смерті потрапили в різний вічний стан.

«Та ось сталося, що вбогий умер, і на Авраамове лоно віднесли його Анголи. Умер же й багатий, і його поховали. І, терплячи муки в аду, звів він очі свої, та й побачив здаля Авраама та Лазаря на лоні його» (Луки 16:22-23).

2. ПОХОДЖЕННЯ СМЕРТІ.

«Але з дерева знання добра й зла не їж від нього, бо в день їди твоєї від нього ти напевно помреш!» (Буття 2:17).

Смерть – наслідок гріхопадіння людини. Бог сказав першій людині:

«У поті свогою лиця ти їстимеш хліб, аж поки не вернешся в землю, бо з неї ти взятий. Бо ти порох, і до пороху вернешся» (Буття 3:19).

«І як людям призначено вмерти один раз, потім же суд...» (Євреїв 9:27).

Смерть неминуха для всіх, народжених на землі, і кожна людина прийде до цього моменту розставання з тілом і переходу у вічне місце перебування.

3. ЩО ПОТРІБНО РОБИТИ, ЩОБ ВОНА НЕ ПРИНЕСЛА З СОБОЮ ВІДЧАЙ І НЕЗНАННЯ.

Мені доводилося відвідувати багатьох, хто перебував на смертному ложі, і з практики хочу дати пораду, бо всім доведеться помирати або хтось вже близький до переходу у потойбічний світ.

По-перше, ніхто не знає, коли до нього прийде смерть, і, щоб вона не стала жахом і відчаєм, потрібно приготуватися до неї.

Існує Той, в Чийх руках смерть:

«...Я Перший і Останній, і Живий. І був Я мертвий, а ось Я Живий на вічні віки. І маю ключі Я від смерти й від аду» (Об'явлення 1:17-18).

«Бог для нас Бог спасіння, і в Господа Владика виходи смерті!» (Псалом 68:21).

Бог керує смертю і місцем перебування душі людини після смерті, але наша поведінка, наші вчинки визначають наше майбуття після смерті.

Припустимо, ви не мали ніяких стосунків з Богом і будете вимушені помирати, – що потрібно робити, щоб не потрапити до пекла? Потрібно зробити так, як зробив злочинник, що висів праворуч від Христа. Чому він потрапив до Раю?

Він визнав Того, Хто висів поруч, Царем і Богом, а себе – винним і сповідував все це перед Христом і натовпом, який стояв біля хреста.

Нам потрібно:

1. Визнати Ісуса Христа Богом і Спасителем.
2. Визнати себе грішником.
3. Покаятися перед Ним, сказавши: **«Господи, прости мене грішного і помилуй, спаси мою душу і прийми мене. Амінь».**

Мир Божий зійде у вашу душу, і вам не страшно буде померти. Я пишу це з досвіду тих, хто так робив і з посмішкою йшов в Царство Небесне – Рай.

Але так як ми не знаємо, коли прийде смерть, і життя без Бога не догоджає Йому, то краще за все покаятися як можна швидше, щоб не ворогувати з Богом, не запізнитися та не загинути.

«Оце ми як посли замість Христа, ніби Бог благає через нас, благаємо замість Христа: примиріться з Богом!» (2 Коринтян 5:20).

СЛОВО ДО ТИХ, ХТО ПЕРЕБУВАЄ В СКЛАДНИХ ОБСТАВИНАХ

Існують випадки, коли ми через недосвідченість наразилися на складні обставини, і тоді стикаємося в житті з жорстокою дійсністю. Але в більшості випадків ми потрапляємо в складні обставини через незалежні від нас причини.

Перше – НЕ ВПАДАЙТЕ У ВІДЧАЙ! Ви не одні проходите цей шлях. Є люди, які знаходяться у ще більш скрутних обставинах. Наприклад, хтось все своє життя потребує сторонньої допомоги, має важку хворобу й різні потреби. Десь іде війна і позбавляє людей найелементарнішого, десь немає навіть питної води і людям потрібно йти кілометрів з десять, щоб принести її.

Ніколи зневіра і розпач не призведуть до хороших результатів. Хочу навести приклад з життя Давида, коли він ще не був царем Ізраїлю. Давид зі своїми людьми пішов разом з филистимлянами війною на Ізраїль, однак князі филистимські переконали свого царя, щоб він повернув їх у місто Ціклаг, де вони жили і де знаходилися їх родини. Коли вони повернулися, все було розграбоване і відведене у полон. І ось як далі діяв Давид:

«І сталося, коли Давид та люди його йшли до Ціклагу, третього дня, то амалікітяни вдерлися до півдня та до Ціклагу, і побили Ціклаг та спалили його огнем. І позабирали вони до неволі жінок, що були в ньому, від малого аж до великого, нікого не забули, але забрали, та й пішли своєю дорогою. І прийшов Давид та його люди до того міста, а воно спалене огнем! А їхні жінки, та сини їхні, та їхні дочки забрані в неволю. І підніс Давид та народ, що з ним, свій голос, та й плакали, аж поки не стало їм сили плакати. І були взяті до неволі обидві Давидові жінки: їзреелітка Ахіноам та Авігаїл, колишня жінка кармелітянина Навала. І було Давидові дуже гірко, бо народ говорив, щоб його вкаменувати, бо засмутилася душа всього народу, кожен обурився за синів своїх та за дочок своїх. Та Давид зміцнився Господом, Богом, своїм...» (1 Самуїла 30:1-7).

У бурхливому морі, коли зникла будь-яка надія на життя, Апостол Павло каже такі слова:

«Тому то тримайтесь на дусі, о мужі, бо я вірую Богові, що станеться так, як було мені сказано» (Дії 27:25).

«...ми в важких обставинах, але не впадаємо в розпач» (2 Коринтян 4:8).

Ось що дає сили не впадати у відчай у найважчих обставинах і мати надію, і ця надія – БОГ. Христос каже усім, хто стикається з різними проблемами і труднощами:

«Прийдіть до Мене, усі струджені та обтяжені, і Я вас заспокою!» (Матвія 11:28).

Відчуйте це на собі, прийдіть до Бога. Як є розкажіть Йому про всі свої переживання, покайтеся перед Ним, і Він втішить і допоможе нам. Якщо ви будете робити це щиро, отримаєте позитивний результат; однак не так, як каже прислів'я: «Як тривога, то до Бога, по тривозі – то й по Бозі». Коли все минулося, тоді і Бога більше не треба.

«...і до Мене поклич в день неволі, Я тебе порятую, ти ж прославиш Мене!» (Псалом 50:15).

В Псалмі 107 люди знаходилися в різних обставинах, і ось що їм допомогло:

«...і в неволі своїй вони Господа кликали, і Він визволяв їх від утисків їхніх!» (Псалом 107:6).

Кличте і ви Господа від щирого серця, і Він допоможе вам. Ми готові підтримати вас у молитвах. Телефонуйте, пишіть – ми з вами. Хай благословить вас Бог і допоможе вам у всьому.

ВИ МАЄТЕ ТІЛЕСНУ ВАДУ, ЯКА ПОЗБАВЛЯЄ ВАС ЗВИЧНОГО ЖИТТЯ

Ви усвідомлюєте, що все своє життя повинні бути в такому стані і, можливо, ніяка операція або медицина не поверне вас до звичного життя. Ви ображені на долю або на Бога через своє життя. Існує приклад найбільш безталанної людини, яка в свій час хотіла розпрощатися з життям, але у Христі знайшла задоволення і досконалу мотивацію для щасливого і корисного життя. Вона об'їздила багато країн і вселила надію у тисячі людей через віру в Ісуса Христа. Ви можете більше

дізнатися в Інтернеті, ввівши в пошуковий запит ім'я цієї людини: Нік Вуйчич.

З БІОГРАФІЇ НІКА ВУЙЧИЧА

(Уривок взято з Інтернету, більше за посиланням <https://uznayvse.ru/znamenitosti/biografiya-nik-vuychich.html>)

Насправді однією з найбільш дивовижних особистостей сучасності можна назвати австралійця Ніколаса Джеймса Вуйчича. Позбавлений рук і ніг, він веде активний спосіб життя, пише книжки та читає проповіді, які допомагають тисячам людей прийняти свої вади. Разом з дружиною він виховує четверо дітей і є справді щасливою людиною. Нік Вуйчич допоміг тисячам людей досягнути щастя.

Бог по-особливому близький до таких людей і дає їм втіху і радість спасіння. Вам ніхто не дасть того, що дає Бог. Мені доводилося відвідувати важкохворих, які не можуть ходити і все життя прикуті до ліжка, і я бачив їхні радісні обличчя. Цю радість дає їм віра в Христа як свого Спасителя. Прийдіть до Господа в молитві і скажіть Йому про свій стан, попросіть Його увійти в ваше серце, покайтеся, і Він наповнить ваше життя спокоєм і змістом. Бог дав вам таку долю, щоб в вас виявити Свою любов і через вас показати іншим, що робить Христос в житті віруючої в Нього людини.

«Господь зламаносердим близький, і впокорених духом спасає» (Псалом 34:19).

«Господь близький всім, хто взиває до Нього, хто правдою кличе Його!» (Псалом 145:18).

ВИ НА МЕЖІ РОЗЛУЧЕННЯ

Мета даної статті – не досліджувати питання, чому розпадаються родини, а спантеличити подружню пару: чи все ви зробили, щоб сім'я була в гармонії та згоді?

1. Коли ви уклали шлюб, цим ви заявляли, що будете любов'ю служити одне одному.
2. Ви зійшлися за згодою і з любові.

3. Чоловік – голова родини, і його прями́й обов'язок – піклуватися про її всебічне благополуччя.
4. Дружина – ангел-охоронець родинного затишку.

На цю тему можна багато говорити, але хочеться вказати на ті можливості і засоби, які дадуть вам сили зберегти родину і жити радісним життям.

Існує такий вислів: **«Якщо двоє сперечаються, винний той, хто розумніший».**

- Станьте розумнішими та припиніть будь-які суперечки, які руйнують ваші стосунки.
- Вчіться бачити свої слабкі сторони, а не іншої сторони. Що є в мені таке, що заважає збудуванню родини?
- Перероблюйте характер іншого не моральними настановами, а своєю поведінкою і ставленням без слів переконайте чинити так, як ви.
- Навчіться просити пробачення і прощати образи, і ніколи не згадуйте слабкі сторони іншого.
- Припиніть робити те, що не збудовує родину: вживати алкоголь, наркотики, бути неуважними до дружини або чоловіка, дітей.

Суспільство, в якому ми живемо, дуже розбещене і егоцентричне, в ньому передусім стоять особисті інтереси; воно спотворило мораль і затвердило усілякий гріх. Біблія так каже:

«Ми знаємо, що ми від Бога, і що весь світ лежить у злі» (1 Івана 5:19).

Добро, мир і згода линуть від Бога. Христос сказав:

«Зоставляю вам мир, мир Свій вам даю! Я даю вам не так, як дає світ...» (Івана 14:27).

Зло і ворожнеча – від сатани, і якщо ми грішимо, то цим самим даємо місце сатані в нашому серці, тому і виходить від людини зло, що руйнує все навкруги. Христос дає мир і згоду, і щоб затишок і тепло наповнювали вашу родину, потрібно, в першу чергу, зробити затишок у власному серці. Щоб мир Божий був у нас і виявлявся навколо нас, потрібно мати відповідні стосунки з Богом.

Бог є любов, і цей океан Своєї любові Він бажає подарувати й вам, і усім людям. Люди ж хочуть отримати щасливе життя без Бога, а це веде людину до катастрофи, лиха й ворожнечі. Без Бога щастя неможливе – це дорога в нікуди!

«...світло на світ прибуло, люди ж темряву більш полюбили, як світло, лихі бо були їхні вчинки! Бо кожен, хто робить лихе, ненавидить світло, і не приходить до світла, щоб не зганено вчинків його. А хто робить за правдою, той до світла йде, щоб діла його виявились, бо зроблені в Бозі вони» (Івана 3:19-21).

Не позбавляйте ні себе, ані своїх дітей щастя, миру і благополуччя.

Отож, вам потрібно:

1. Наблизитися до Бога. **«Наблизьтесь до Бога, то й Бог наблизиться до вас. Очистьте руки, грішні, та серця освятить, двоєдушні!» (Якова 4:8).**
2. Покаятися перед Богом і попросити прощення одне в одного. **«Покайтеся ж та наверніться, щоб Він змиливався над вашими гріхами...» (Дії 3:19).**
3. Видалити зі свого життя все, що руйнує ваші стосунки. Вам потрібно більше піклування, уваги і служіння одне одному. Не дивіться брудних фільмів і усього розбещеного. Це гріх і руйнує родину.
4. Просіть у Бога сили прощати, не ображати і не ображатися. Дивіться християнські фільми, слухайте християнські проповіді й пісні, йдіть до церкви.

Якби ви знали, як любить вас Бог, то ви б Божу любов виявляли в своєму житті. І через цю книгу Він знову нагадує вам про Себе. Він чекає на вас і дасть справжнє щастя і мир! Хай благословить вас Господь миром і згодою! Телефонуйте за вказаним номером. Ми бажаємо вам миру і радості у Христі.

ВАМ СКЛАДНО ПРОСТИТИ

Якщо вас обдурили, принизили, ви без вини страждаєте, над вами насміхалися, вас обікляли... (можна перераховувати ще багато чого поганого, на що здатні люди), то все це гнітить вас і не дає спокою.

Якщо жага помсти й справедливості переповнює вас, то вона впливає на ваш фізичний стан: ви стаєте понурими, роздратованими, підвищується тиск, з'являється безсоння і багато інших ознак поганих почуттів.

Потрібно зрозуміти, що від того, що я буду сердитися і ненавидіти, обставини не стануть кращими. Навпаки, окрім того, що ви вже страждаєте від завданого вам зла, ви ще погіршуєте свій стан негативними емоціями, які руйнують ваш організм і не несуть комфорту ані вам, ані оточуючим вас.

Читаючи Біблію, ми знаходимо приклади того, як чинили люди в різних обставинах і як вони долали ці труднощі. Згадується Йосип, син Якова, якого брати спочатку кинули у рів, потім продали, і він опинився у Єгипті. І коли вже помер Яків, брати прийшли до Йосипа і сказали:

«І побачили Йосипові брати, що вмер їхній батько, та й сказали: А що як зненавидить нас Йосип, і справді верне нам усе зло, що ми йому були заподіяли? І переказали вони Йосипові, говорячи: Батько твій заповів був перед своєю смертю, кажучи: Отак скажіть Йосипові: Прошу, вибач гріх братів твоїх та їхню провину, бо вони тобі зло були заподіяли! А тепер вибач гріх рабам Бога батька твого! І заплакав Йосип, як вони говорили до нього... І пішли також браття його, і впали перед лицем його, та й сказали: Ось ми тобі за рабів! А Йосип промовив до них: Не бійтеся, бо хіба ж я замість Бога?» (Буття 50:15-19).

В молитві «Отче наш» є така фраза:

«І прости нам довги наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим» (Матвія 6:12).

Коли Христа після усіх знущань над Ним прибили до хреста і підняли хрест над землею, перша фраза, яку Він промовив, була молитва за тих, хто над Ним знущався і розпинав Його.

«Ісус же промовив: Отче, відпусти їм, бо не знають, що чинять вони!... А як Його одіж ділили, то кидали жереба» (Луки 23:34).

Так чинив не тільки Христос, але й християни, які так само молилися за тих, хто їх вбивав, грабував і усіляко знущався над ними. Ось слова Степана-першомученика, якого побивали камінням:

«І побивали камінням Степана, що молився й казав: Господи Ісусе, прийми духа мого!... Упавши ж навколішки, скрикнув голосом гучним: Не залічи їм, о Господи, цього гріха! І, промовивши це, він спочив...» (Дії 7:59-60).

Один прекрасний вихід з цієї проблеми – простити, як і Бог у Христі прощає нас грішних. У Христа ми вчимося прощати і цим підтверджуємо, що ми є християнами. В Біблії сказано:

«Не мститься самі, улюблені, але дайте місце гніву Божому, бо написано: Мені помста належить, Я відплачу, говорить Господь» (Римлян 12:19).

Бог віддасть вам за прощення, а ворогам і лихим людям – за їхнє зло. Адже ображаючись і ремствуєчи, ми нічого не здобуваємо, а лишень втрачаємо. Будемо просити у Бога сили чинити так, як Він би вчинив на нашому місці.

ВАМ СКЛАДНО ЗВІЛЬНИТИСЯ ВІД ПОРОКУ

Нам легко падати, але важко вставати. Щоб город поріс бур'янами, нічого не потрібно робити; щоб впасти в гріх і порок, потрібно не опиратися гріху і пороку і спробувати зробити його лише раз, і ви на гачку у диявола, мета якого занাপастити душу й тіло. Гріх стає звичкою, і люди вже не можуть без нього жити. Він оволодіває мовою, думкою, викликає в організмі потребу і залежність. Людина потрапляє в полон пороку і, відповідно, йде безпосередньо на неминучу смерть. Руйнується родина, втрачається робота, людина шукає різні можливості задовольнити свої гріховні звички. Заяви та бажання полишити шкідливі звички, припинити так чинити не є успішними. Проходить деякий час, і усе старе повертається в повсякденне життя. Що робити? Як перемогти в собі владу пороку?

1. Потрібно усвідомити, що таке життя призведе до погибелі тіла й душі, десь завчасно сумно обірветься життя і душа потрапить до пекла.
2. Захотіти, чого б це не вартувало, звільнитися від такого стану, задіяти усі зусилля в пошуках свободи.
3. Прийти до Бога зі своєю проблемою і попросити Його звільнити вас від такого життя.

Ось що сказано в Біблії про залежних людей. Христос казав так:

«На Мені Дух Господній, бо Мене Він помазав, щоб Добру Новину звіщати вбогим. Послав Він Мене проповідувати полоненим визволення, а незрячим прозріння, відпустити на волю помучених, щоб проповідувати рік Господнього змилування. І, книгу згорнувши, віддав службі й сів. А очі всіх у синагозі звернулись на Нього. І почав Він до них говорити: Сьогодні збулося Писання, яке ви почули!» (Луки 4:18-21).

Христос прийшов на землю «відпустити на волю помучених» – це обітниця для всіх помучених і потребуючих свободу від влади гріха і пороку. Тисячі й мільйони душ скористалися цією Божою обітницею, отримали свободу та стали дітьми Божими. Ви будете продовжувати занурюватися в порок все глибше й глибше, поки не прийдете до Христа, не розкриєте Йому своє серце і не попросите Його звільнити вас від влади гріха.

«Коли Син отже зробить вас вільними, то справді ви будете вільні» (Івана 8:36).

Ми підтримуємо ваше рішення звільнитися від усякого гріха і будемо молитися за вас, якщо ви повідомите про це, зателефонувавши нам або завітавши до церкви.

У ВАС ВСЕ ДОБРЕ, І ВАМ НЕ ПОТРІБЕН БОГ

Якщо людина не потребує Бога і думає, що вона живе сама по собі, а Бог в її житті ні до чого, – ця людина глибоко помиляється. Наше життя, здоров'я й усіляке благополуччя – не тільки наше досягнення, але все це залежить від милості Божої; так каже пророк Єремія:

«Це милість Господня, що ми не погинули, бо не покінчилось Його милосердя, нове воно кожного ранку, велика бо вірність Твоя!» (Плач Єремії 3:22-23).

Сьогодні ті, хто відкидають Бога і Його існування, користуються Його милістю і добром.

«Бо ми в Нім живемо, і рухаємось, і існуємо, як і деякі з ваших поетів казали: Навіть рід ми Його!» (Дії 17:28).

Це не означає, що Бог одразу карає тих, хто Його не визнає; Він виявляє Своє піклування і любов навіть до Своїх ворогів; Христос помер за грішників і ворогів, щоб спасти їх.

«А Бог доводить Свою любов до нас тим, що Христос умер за нас, коли ми були ще грішниками» (Римлян5:8).

Ось і нині Бог довготерпить кожного грішника і ворога, аби той прийняв дар спасіння – Життя Вічне.

«Скажи їм Як живий Я, говорить Господь Бог, не прагну смерти несправедливого, а тільки щоб вернути несправедливого з дороги його, і буде він жити!» (Єзекіль 33:11).

Від вашого невір'я не зникнуть пекло і рай, і якщо людина не відчує свою потребу в Бозі та відкине Його любов, то її буде кинуте до пекла. Радимо усім шукати Бога і відчуту потребу в Ньому, і ви здобудете щастя тут, на землі, і після – у вічності. Не завжди так буде. Хочемо ми чи ні, нам доведеться постати перед Богом після смерті, і там буде виявлено легковажність безбожних людей. Ось як Біблія відкриває нам цю ситуацію:

«Близький день Господній великий, він близький й дуже швидко настане. Ось голос Господнього дня, тоді гріко кричатиме навіть хоробрий!» (Софонія 1:14).

Буде праведний суд Божий, і Він засудить усіляку безбожність і невір'я.

«...в огні полум'яному, що даватиме помсту на тих, хто Бога не знає, і не слухає Євангелії Господа нашого Ісуса. Вони кару приймуть, вічну погибель від лиця Господнього та від слави потуги Його...» (2 Солунян 1:8-9).

Не чекайте суду Божого, але відчуйте потребу в спасінні, яке Бог даром дає усім, хто шукає Його. Бог любить вас, відгукніться Йому взаємністю.

ДЛЯ ТИХ, ХТО СУМНІВАЄТЬСЯ І НЕ ВІРИТЬ В БОГА

Сумнів походить від невір'я або маловір'я. Людина без віри не може жити. Ви не сумніваєтеся в своєму батькові й матері і не потребуєте від них лабораторного підтвердження, що вони ваші батьки. Ви сідаєте в таксі і вірите, що водій доведе вас у потрібне місце, так само і з літаком, і телефонним дзвінком, і усілякими нашими повсякденними діями, де

виявляється наша віра. Ви їсте, п'єте і не думаєте, що їжа отруєна. Ви маєте віру, хоча літаки падають, автомобілі потрапляють в аварії, а їжа буває отруєна.

В духовних питаннях ви сповнені сумнівів. Ви не бачите в собі безсмертну душу, дану Богом. Так, її не можна торкнутися, але її можна відчуту.

Всі ми бачили різні насінини рослин і кожен день споживаємо їх у вигляді хліба, супів, каш, просто їмо горіхи, насіння.

Ми можемо визначити їх склад, скільки там жирів, мікроелементів, клітковини, крохмалю тощо; а ось найголовнішого ми там не знайдемо, і ніхто нам цього не покаже. Там є ЖИТТЯ: помістіть зернину в ґрунт – і вона проросте. У гробницях фараонів знаходили зерно, яке пролежало там не одну тисячу років, висаджували в землю, і воно проростало і давало плід. Ви не можете визначити, що виросте з цього зерна, якщо воно вам незнайоме. Насіння берези не більше макової насінинки, але в ньому закладене прекрасне майбутнє дерево. Де воно?

Коли ми звертаємо увагу на людину, то знаходимо в ній, окрім мозку, ще й розум, мудрість, совість, любов, віру, гнів, творчість, чого немає у тварин і птахів.

За весь час свого буття жодна жива істота не покращила свій побут, як це зробила людина.

Нас вчили, що живі істоти пристосовувалися до умов, видозмінювалися і залишали в себе все краще, і так дійшло до людини. Я не намагаюся в цій короткій статті пояснити усе, але хочу трохи примусити замислитися усіх, хто заперечує надприродній творчий розум, який створив всесвіт.

Поставлю декілька питань.

Хто дав насінню кульбаби парашутик, щоб його розносив вітер? Нам кажуть: «Це зробила природа, або ж природа обдарувала». Якщо природа передбачила, що кульбабці потрібно розмножуватися й обдарувала його насіння парашутом, то тоді природа володіє творчим розумом, тоді вона – особистість. Зрозуміло, що цього бути не може, щоб кульбабі потрібно було думати про своє майбутнє. І так в усьому. Бог

пояснював Свою творчість Йову, переконуючи його в Своїй могутності й силі:

«Крило струसेве радісно б'ється, чи ж крило це й пір'їна лелеки? Бо яйця свої він на землю кладе та в поросі їх вигріває, і забува, що нога може їх розчавити, а звір польовий може їх розтоптати. Він жорстокий відносно дітей своїх, ніби вони не його, а що праця його може бути надаремна, того не боїться, бо Бог учинив, щоб забув він про мудрість, і не наділив його розумом» (Йов 39:13-17).

Ось де схована суть всього світу – саме в Бозі. Бог передбачив, що Його творінню треба буде розмножуватися, і дав рослинам плід, квітам – нектар, аби їх запилювали комахи, а комахам дав споживати нектар. Хіба вони думають одне про одного? А хто вклав в ікринку риби такий навігаційний апарат, що вона через роки, перетворившись у велику рибу, повертається з далекого океану в те саме місце, де була народжена, щоб знову метати ікру? Як могла природа вкласти все це в ікринку? «Сліпий випадок», «мільйони років» і багато інших вигадок придумала людина, щоб не визнавати Бога і не бути відповідальним перед Ним.

Посадіть мавпу за друкарську машинку і хай вона надрукує «Кобзар» Т. Г. Шевченка чи роман «Війна і мир» Л. М. Толстого. Хай навіть мільйони років вона битиме по клавіатурі, нічого розумного з попередніх нерозумних дій ніколи не вийде, а люди вірять, що початок всього – вибух, що завдяки вибуху існує увесь всесвіт і все, що живе у ньому. Але наскільки ж все розумне і доволі складне в творінні Божому. Біблія так каже про тих, хто намагається не бачити Бога в своєму житті:

«Але запитай хоч худобу і навчить тебе, і птаство небесне й тобі розповість. Або говори до землі й вона вивчить тебе, і розкажуть тобі риби морські. Хто б із цього всього не пізнав, що Господня рука це вчинила?» (Йов 12:7-9).

Апостол Павло підтверджує цю думку:

«Бо гнів Божий з'являється з неба на всяку безбожність і неправду людей, що правду гамують неправдою, тому, що те, що можна знати про Бога, явне для них, бо їм Бог об'явив. Бо Його невидиме від створення світу, власне Його вічна сила й Божество, думанням про творю стає видиме. Так що нема їм виправдання...» (Римлян 1:18-20).

Прийде день, коли всі, хто відкидає Бога, постануть перед Ним і будуть судитися за своє ставлення до Творця. Радимо вам не вірити вигадкам людським, але, як каже пророк Ісаїя: «Шукайте Господа, доки можна знайти Його». Покайтеся в своєму невір'ї і приміть Христа як свого Спасителя.

ВИ ЗАХВОРИЛИ НЕВИЛІКОВНОЮ ХВОРОБОЮ

Ми народилися і живемо на грішній землі, де все живе хворіє і з часом помирає.

Вас спіткала хвороба, яка наближає час вашої смерті. Не впадайте у відчай і не падайте духом – від цього хвороба буде ще більше прогресувати.

Ми хочемо втішити вас надією на Бога і вірою в Його всемогутність. Христос, коли був на землі, зцілював багатьох від різних хвороб, про Нього сказано:

«А коли настав вечір, привели багатьох біснуватих до Нього, і Він словом Своїм вигнав духів, а недужих усіх уздоровив...» (Матвія 8:16).

«Ісус Христос учора, і сьогодні, і навіки Той Самий!» (Євреїв 13:8).

Він і сьогодні сильний виявити Свою чудодійну силу. Прийдіть до Нього в молитві з вірою, покаанням і проханням про зцілення. І якщо на те буде Його воля і це буде для слави Божої, Він може вас зцілити. Але не забувайте, що всі ми смертні; в порівнянні з вічністю наші 70-80 років – як мить. Попереду всіх чекає Вічне Життя з Богом або дияволом, і, можливо, через хворобу Бог хоче наблизити вас до Себе, щоб ви покаялися перед Ним і мали надію на Вічне Життя з Ним у Раю.

Хай Бог дасть вам одужати, знайти в Ісусі Христі свого Спасителя і Цілителя!

Телефонуйте нам, ми також будемо молитися про вас. Бережи вас Господь і хай допоможе Він вам у всьому.

СЛОВА ВТІХИ І НАДІЇ З БІБЛІЇ

Тут зібрані деякі слова Божі та молитви людей, які знаходяться в різних обставинах. Вони підтверджують Божу любов, допомогу і спасіння,

виявлені до людей. Хай ці розміщені нижче приклади молитов і слова з Біблії спонукають і вас молитися Богу і будуть вам втіхою та допомогою у ваших переживаннях.

«Ісус же йому відказав: Щодо того твого коли можеш, то тому, хто вірує, все можливе!» (Марка 9:23).

«Покликуй до Мене і тобі відповім, і тобі розповім про велике та незрозуміле, чого ти не знаєш!» (Єремія 33:3).

«...і до Мене поклич в день недолі, Я тебе порятую, ти ж прославиш Мене!» (Псалом 50:15).

«Просіть і буде вам дано, шукайте і знайдете, стукайте і відчинять вам; бо кожен, хто просить одержує, хто шукає знаходить, а хто стукає відчинять йому. Чи ж то серед вас є людина, що подасть своєму синові каменя, коли хліба проситиме він? Або коли риби проситиме, то подасть йому гадину? Тож як ви, будши злі, потрапите добрі дари своїм дітям давати, скільки ж більше Отець ваш Небесний подасть добра тим, хто проситиме в Нього! Тож усе, чого тільки бажаєте, щоб чинили вам люди, те саме чиніть їм і ви. Бо в цьому Закон і Пророки.» (Матвія 7:7-12).

«Добрий Господь, пристановище Він у день утиску, і знає Він тих, хто на Нього надіється!» (Наум 1:7).

«Прийдіть до Мене, усі струджені та обтяжені, і Я вас заспокою!» (Матвія 11:28).

«Господь добрий для тих, хто надію на Нього кладе, для душі, що шукає Його! Добре, коли людина в мовчанні надію кладе на спасіння Господнє» (Плач Єремії 3:25-26).

ПРИКЛАДИ МОЛИТОВ

«Цей убогий взивав, і Господь його вислухав, і від усіх його бід його визволив» (Псалом 34:7).

«Шукав я був Господа, і Він озвався до мене, і від усіх небезпек мене визволив» (Псалом 34:5).

«Удень, як взиваю, почувеш мене, підбадьорюєш силою душу мою!» (Псалом 138:3).

«Кликав я, Господи, Ймення Твоє із найглибшої ями, Ти чуєш мій

голос, не заховуй же вуха Свого від зойку мого, від благання мого! Ти близький того дня, коли кличу Тебе, Ти говориш: Не бійся! За душу мою Ти змагався, о Господи, життя моє викупив Ти» (Плач Єремії 3:55-58).

«Та коли був їм мир, вони знову чинили зло перед лицем Твоїм, і Ти давав їх у руку їхніх ворогів, і ті панували над ними. І вони знову кликали до Тебе, а Ти з неба їх вислуховував, і спасав їх за милосердям Своїм довгий час» (Неемія 9:28).

«На Тебе надіялись наші батьки, надіялися і Ти визволив їх. До Тебе зивали вони і спасені були, на Тебе надіялися і не посоромились» (Псалом 22:5-6).

«...кликнув Ябец до Бога Ізраїлевого, говорячи: Коли б Ти, благословляючи, поблагословив мене, і побільшив границю мою, і рука Твоя була зо мною, і зробив охорону від лиха, щоб не засмучувати мене! І Бог послав, чого він просив» (1 Хроніки 4:10).

ПСАЛОМ 107

**1 Дякуйте Господу, добрий бо Він, бо навіки Його милосердя!
2 хай так скажуть ті всі, що Господь урятував їх, що визволив їх з руки ворога,
3 і з країв їх зібрав, від сходу й заходу, від півночі й моря!
4 Блудили вони по пустині дорогою голою, осілого міста не знаходили,
5 голодні та спрагнені, і в них їхня душа омлівала...
6 і в недолі своїй вони Господа кликали, і Він визволяв їх від утисків їхніх!
7 і Він їх попровадив дорогою простою, щоб до міста осілого йшли.
8 Нехай же подяку складуть Господеві за милість Його, та за чуда Його синам людським,
9 бо наситив Він спрагнену душу, а душу голодну наповнив добром!
10 Ті, хто перебував був у темряві та в смертній тіні, то в'язні біди та заліза,
11 бо вони спротивлялися Божим словам, і відкинули раду Всевишнього.
12 Та Він упокорив їхнє серце терпінням, спіткнулись вони і ніхто не поміг,
13 і в недолі своїй вони Господа кликали, і Він визволяв їх від утисків їхніх!**

- 14 і Він вивів їх з темряви й мороку, їхні ж кайдани сторощив.
 15 Нехай же подяку складуть Господеві за милість Його, та за чуда Його синам людським,
 16 бо Він поламав мідні двері, і засуви залізні зрубає!
 17 Нерозумні страждали за грішну дорогу свою й за свої беззаконня.
 18 Душа їхня від усякої їжі відверталася, і дійшли вони аж до брам смерти,
 19 і в недолі своїй вони Господа кликали, і Він визволяв їх від утисків їхніх,
 20 Він послав Своє слово та їх уздоровив, і їх урятував з їхньої хвороби!
 21 Нехай же подяку складуть Господеві за милість Його та за чуда Його синам людським,
 22 і хай жертви подяки приносять, і хай розповідають зо співом про чини Його!
 23 Ті, хто по морю пливе кораблями, хто чинить зайняття своє на великій воді,
 24 вони бачили чини Господні та чуда Його в глибині!
 25 Він скаже і буря зривається, і підносяться хвилі Його,
 26 до неба вони підіймаються, до безодні спадають, у небезпеці душа їхня хвилюється!
 27 Вони крутяться й ходять вперед та назад, як п'яний, і вся їхня мудрість бентежитьсья!
 28 Та в недолі своїй вони Господа кликали, і Він визволяв їх від утисків їхніх!
 29 Він змінює бурю на тишу, і стихають їхні хвилі,
 30 і раділи, що втихли вони, і Він їх привів до бажаної пристані.
 31 Нехай же подяку складуть Господеві за милість, та за чуда Його синам людським!
 32 Нехай величають Його на народньому зборі, і нехай вихваляють Його на засіданні старших!
 33 Він обертає річки в пустиню, а водні джерела на суходіл,
 34 плодючу землю на солончак через злобу мешканців її.
 35 Він пустиню обертає в водне болото, а землю суху в джерело,
 36 і голодних садовить Він там, а вони ставлять місто на мешкання,
 37 і поля засівають, і виноградники садять, і отримують плід урожаю!
 38 і благословляє Він їх, і сильно розмножуються, і одержують плід урожаю!

39 Та змаліли вони й похилилися з утиску злого та з смутку.

**40 Виливає Він ганьбу на можних, і блудять вони без дороги в пустині,
41 а вбогого Він підіймає з убоztва, і розмножує роди, немов ту отару.**

42 Це бачать правдиві й радіють, і закриває уста свої всяке безправ'я.

43 Хто мудрий, той все це завважить, і познають вони милосердя Господнє!

У цьому Псалмі подані приклади молитов для людей, які перебувають в різних труднощах і мають проблеми, щоб і ми зверталися до Бога, «а вбогого Він підіймає з убоztва» (вірш 41).

В Біблії є багато прикладів молитов різних людей і чудесних відповідей Бога на ці молитви.

Це молитви патріархів і царів, старійшин і пророків, господарів і рабів, великих грішників, таких як цар Ахав, цар Манасія, злодій на хресті. Бог наш Той же, Він і нині чує молитви всіх, хто приходить до Нього.

«Ти, що молитви вислухуєш, всяке тіло до Тебе приходить!» (Псалом 65:3).

Скажіть в молитві, як сказав Давид:

«Почуй же, о Господи, молитву мою, і вислухай голос благання мого...» (Псалом 86:6).

ПСАЛОМ 20

1 Для диригетна хору. Псалом Давидів.

2 В день недолі озветься до тебе Господь, ім'я Бога Якового зробить сильним тебе!

3 Він пошле тобі поміч із святині, і з Сіону тебе підіпре!

4 Усі жертви твої пам'ятати Він буде, і буде вважати твоє цілопалення ситим. Села.

5 Він дасть тобі, як твоє серце бажає, і виповнить цілий твій задум!

6 Ми будем радіти спасінням Твоїм, і підіймемо прапор в ім'я Бога нашого, нехай Господь виконає всі прохання твої!

7 Тепер я пізнав, що спасає Господь помазанця Свого, дає йому відповідь з неба святого Свого могутніми чинами помічної правиці Своєї.

8 Одні колесницями хваляться, а інші кіньми, а ми будем хвалитись ім'ям Господа, нашого Бога:

9 вони похилились і впали, а ми стоїмо та ростемо на силах!

10 Господи, спаси! Хай озветься нам Цар у день нашого кликання!

«Бог непорочна дорога Його, слово Господнє очищене, щит Він для всіх, хто вдається до Нього!» (Псалом 18:31).

ЩО ЗАВАЖАЄ ОТРИМАТИ ДОПОМОГУ ВІД БОГА?

Бог не може допомогти тій душі, яка грішить і не бажає залишити свої гріхи.

Бог не буде слухати ваші молитви, якщо ви свідомо грішите: вживаєте алкоголь, лихословите, ображаєте, не прощаєте, блудите, крадете, гордуєте, пліткуєте, зводите наклеп на інших, і ще багато чого можна назвати, що є мерзотою в очах Бога. Щоб Бог вам допоміг у тій чи іншій справі, вам перш потрібно покаятися в усіх своїх гріхах, попросити прощення у тих, кого ви ображали і кому робили боляче. Ось що каже Христос:

«Тому, коли принесеш ти до жертівника свого дара, та тут ізгадаєш, що брат твій щось має на тебе, залиши отут дара свого перед жертівником, і піди, примирись перше з братом своїм, і тоді повертайся, і принось свого дара» (Матвія 5:23-24).

«Також не судіть, щоб не суджено й вас; і не осуджуйте, щоб і вас не осуджено; прощайте, то простять і вам» (Луки 6:37).

«Бо як людям ви простите прогріхи їхні, то простить і вам ваш Небесний Отець. А коли ви не будете людям прощати, то й Отець ваш не простить вам прогріхів ваших» (Матвія 6:14-15).

Деякі дії не засуджуються суспільством, але вони є злом в очах Святого Бога. До них належать: віщування, ворожіння, екстрасенсорика, гороскопи, спиритизм, замовляння. Ви потрапляєте під вплив злих духів, якщо якимось чином були причетні до згаданого, і вони будуть заважати вам молитися і читати Слово Боже. Вам потрібно розкаятися в усьому цьому і знищити все, що пов'язувало вас з окультизмом. Так чинили перші християни:

«І багато-хто з тих, що ввірували, приходили, визнаваючи та

відкриваючи вчинки свої. І багато-хто з тих, що займалися чарами, позносили книги свої та й перед усіма попалили. І злічили ціну їх, і вийшло на срібло п'ятдесят тисяч драхм. Так могуте росло та зміцнялося Божее Слово!» (Дії 19:18-20).

У сучасному суспільстві повага і шана до батьків виявляються все менше і менше.

Люди, які не навчилися шанувати батьків, тим більше не будуть шанувати Бога.

«Шануй свого батька та матір це перша заповідь з обітницею, щоб добре велось тобі, і щоб ти був на землі довголітній!» (Ефесян 6:2-3).

Шанувати – це виявляти повагу, шану і увагу.

У першу чергу потрібно шанувати Бога, а потім – батьків. Благо буде тому, хто шанує своїх батьків, і якщо ви чимось засмучували їх або не шанували, то покайтеся перед ними і Богом у всьому, що було не так, як того вимагає Бог. Навіть якщо батьки вчинили з вами погано, бо вони також люди, і, можливо, не знають Бога, і тому так чинять, пробачте їм, і Бог благословить вас.

«...і щоб ти був на землі довголітній!»

«Нехай Господь поблагословить тебе, і нехай Він тебе стереже! Нехай Господь засяє на тебе лицем Своім, і нехай буде милостивий до тебе! Нехай Господь зверне на тебе лице Своє, і хай дасть тобі мир!» (Числа 6:24-26).

БОГ ЛЮБИТЬ ВАС

Як прекрасно усвідомлювати, що вас хтось любить і хоче допомогти вам. Боже серце прихильне до вас. Ми говоримо це лише тому, що так і є насправді. Можливо, ваше життя сповнене проблем і усіляких втрат, або ви не потребуєте Бога, можливо, ображаєтеся на Нього, не відчуваючи Його допомоги й підтримки в своїх життєвих переживаннях. Можливо, у когось пролунає: «Якщо б Бог мене любив, то не було б так, як є». Ми дивимося на своє життя, використовуючи земні видимі

мірила, Бог же дивиться на наше земне життя так, як на наш вибір Царства Небесного або пекельних мук.

«І увесь людський рід Він з одного створив, щоб замешкати всю поверхню землі, і призначив окреслені доби й границі замешкання їх, щоб Бога шукали вони, чи Його не відчують і не знайдуть, хоч Він недалеко від кожного з нас» (Дії 17:26-27).

Мета нашого життя – шукати Бога, пізнати Бога як свого Спасителя і жити за Словом Його.

Існують люди, які не вірять Біблії і, відповідно, в Бога, про них написано так:

«Безумний говорить у серці своїм: Нема Бога! Зіпсулись вони, і несправедливість обридливу чинять, нема добродія!...» (Псалом 53:2).

Існують люди, які усе ставлять під сумнів, і до них також Біблія промовляє:

«Але нехай просить із вірою, без жадного сумніву. Бо хто має сумнів, той подібний до морської хвилі, яку жене й кидає вітер. Нехай бо така людина не гадає, що дістане що від Господа. Двоєдушна людина непостійна на всіх дорогах своїх» (Якова 1:6-8).

Існують люди, які вірять Богу і Його Слову, і їм Біблія каже:

«Ісус же йому відказав: Щодо того твого коли можеш, то тому, хто вірує, все можливе!» (Марка 9:23).

«...щоб кожен, хто вірує в Нього, мав вічне життя» (Івана 3:15).

На боці віруючої людини уся Біблія з великими і дорогоцінними Божими обітницями, і вони практично здійснюються в її житті. Вона твердо знає, що все буде так, як сказано в Писанні. Їй дається даром прощення гріхів, спасіння від пекла, вічне життя. Бог називає віруючу людину Своїм дитям і прийде забрати до Себе на небо усіх, хто вірить від щирого серця.

«Нехай серце вам не тривожиться! Віруйте в Бога, і в Мене віруйте! Багато осель у домі Мого Отця; а коли б то не так, то сказав би Я вам, що йду приготувати місце для вас? А коли відійду й приготую вам місце, Я знову прийду й заберу вас до Себе, щоб де Я були й ви» (Івана 14:1-3).

«Промовив до неї Ісус: Я воскресення й життя. Хто вірує в Мене, хоч і вмере, буде жити. І кожен, хто живе та хто вірує в Мене, повіки не

вмре. Чи ти віруєш в це?» (Івана 11:25-26).

До якої групи людей належите ви? Це визначить ваше майбуття. Бог любить вас, і ви можете прочитати ці відомі слова Божої любові:

«Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне» (Івана 3:16).

Віруйте! І усі багатства і слава неба будуть належати вам! Бог даром дає вам Своє Царство! Не спізниться!

«Для моєї ноги Твоє слово світильник, то світло для стежки моєї» (Псалом 119:105).

Суворою змучений долею
Для себе завжди знаходив
В Предвічного Слова глаголах
Джерело спокою і сил.
Як дихають святії ті звуки
Божественним світлом любові
І серця тривожні всі муки
Як скоро гамують вони!..
Тут все в чудо-стислі картині
Представлено Духом Святим:
І світ весь, існуючий нині,

І Бог, що керує над ним,
І суцього в світі значення
Причина, і ціль, і кінець,
І Божого Сина втілення,
І хрест, і терновий вінець.
Як добре читати Писання,
Молитись над Словом у тиші,
І плакати, й брати уроки
Для розуму і для душі!

Іван Нікітін

ПРАКТИЧНЕ ХРИСТИЯНСТВО

Я НАЛЕЖУ ДО НАЙПРАВИЛЬНІШОЇ ЦЕРКВИ

У Христа було найправильніше зібрання, яким Він керував, в якому проповідував Сам Син Божий. Його учні бачили багато різних чудес, чули багато того, що не записане в Євангелії. І в той же час із середовища цієї ідеальної громади вийшов син погібелі – Юда.

У чому ж проблема? Виявляється, що належність до найідеальнішої конфесії, громади, церкви не дає права на Царство Небесне. У Юди було найвище положення – він був обраний Апостолом.

«А коли настав день, покликав Він учнів Своїх, і обрав із них Дванадцятьох, яких і апостолами Він назвав...» (Луки 6:13).

Далі перераховуються Апостоли і в кінці Юда. Але це не надало йому права на спасіння. Гріх срібллюбства, який був в його серці, зробив з нього крадія, тобто злодія, а потім і зрадника Христа.

«А це він сказав не тому, що про вбогих журився, а тому, що був злодій: він мав скриньку на гроші, і крав те, що вкидали» (Івана 12:6).

Колись євреї поклалися на Авраама і на храм Господній:

«І не думайте говорити в собі: Ми маємо отця Авраама. Кажу бо я вам, що Бог може піднести дітей Авраамові з цього каміння!» (Матвія 3:9).

«Так говорить Господь Саваот, Бог Ізраїлів: Поправте дороги свої й свої вчинки, й Я зроблю, що ви житимете на цім місці! Не надійтесь собі на слова неправдиві, щоб казати: Храм Господній, храм Господній, храм Господній отут! Бо якщо ви насправді поправите ваші дороги та ваші діла, якщо один одному будете справді чинити справедливо...» (Єремія 7:3-5).

Ось де криється проблема – в нашому особистому стані й поведінці. Якщо життя не відповідає вченню Ісуса Христа, то всяка людина, до якої б церкви вона не належала і ким не був би її батько, загине, як Юда.

Тільки життя, схоже на Христа, дає нам право бути з Ним тут, на землі, і там, у вічності.

«Отже, будьте наслідувачами Богові, як улюблені діти...» (Ефесян 5:1).

«Любов удосконалюється з нами так, що ми маємо відвагу на день судний, бо який Він, такі й ми на цім світі» (1 Івана 4:17).

Якщо ми християни, то повинні бути схожими на Христа. А для того, щоб уподібнюватися Христу, потрібно видалити з себе все те, що заважає нам це зробити.

ВПЕВНЕНІСТЬ У СПАСІННІ

Впевненість у спасінні призводить до радості в душі віруючої людини. Чому перші християни з радістю приймали грабунок їхнього майна? Лише тому, що в їхніх серцях була тверда впевненість в кращому, неминучому багатстві на небі.

«...грабунок свого майна прийняли з потіхою, відаючи, що маєте в небі для себе майно неминуще та краще» (Євреїв 10:34).

Чому християни сьогодні не мають такої ж впевненості в майбутньому успадкуванні?

Чому християни, живучи на землі, не захоплені небом?

Чому у християн немає відрази до всього зі світу і гріха?

Чому батьки вважають щось гріхом, а діти не бачать в цьому нічого гріховного?

Апостоли в посланнях переконують віруючих в наступних діях. Дослідимо й себе: чи відбувається це в нашому житті?

«Тому, браття, тим більше дбайте чинити міцним своє покликання та вибрання, бо, роблячи так, ви ніколи не спіткнетесь. Бо щедро відкриється вам вхід до вічного Царства Господа нашого й Спасителя Ісуса Христа» (2 Петра 1:10-11).

«...щоб більш не були ми малолітками, що хитаються й захоплюються від усякого вітру науки за людською оманю та за

люквством до хитрого блуду, щоб були ми правдомовні в любові, і в усьому зростали в Нього, а Він Голова, Христос. А з Нього все тіло, складене й зв'язане всяким допоміжним суглобом, у міру чинности кожного окремого члена, чинить зріст тіла на будування самого себе любов'ю» (Ефесеян 4:14-16).

Коли всі полишили Христа, Він сказав Дванадцятьом:

«І сказав Ісус Дванадцятьом: Чи не хочете й ви відійти? Відповів Йому Симон Петро: До кого ми підемо, Господи? Ти маєш слова життя вічного. Ми ж увірували та пізнали, що Ти Христос, Син Бога Живого!» (Івана 6:67-69).

Ось де прихована причина того, чому дванадцять не полишили Ісуса, – вони **«увірували та пізнали»**. Виявляється, що замало тільки увірувати, потрібно, щоб наша віра вела нас до пізнання Ісуса Христа. Коли ми пізнаємо Христа як Спасителя не тільки світу, але і як особистого Спаса, тоді серце горить взаємною любов'ю до Нього і вдячністю за прощення гріхів і спасіння нашої душі. Тоді нас не тягне до минулого життя, до тілесних насолод, і ми хвалимося не матеріальними цінностями чи чимось тілесним, зовнішнім, тлінним, але Господом.

Отож, впевненості в спасінні нас позбавляють: наша неспроможність оцінити жертву Христа, догодження тілу, недбале ставлення до Біблії, дрібні гріхи, які не засуджуються в суспільстві, втрата першої любові.

«Ми любимо Його, бо Він перше нас полюбив» (1 Івана 4:19).

Апостол Павло розкриває неспроможність людських сердець.

«Бо корінь усього лихого то грошолоубство, якому віддавшись, дехто відбились від віри й поклали на себе великі страждання» (1 Тимофія 6:10).

І він каже про себе:

«Але те, що для мене було за надбання, те ради Христа я за втрату вважав. Тож усе я вважаю за втрату ради переважного познання Христа Ісуса, мого Господа, що я ради Нього відмовився всього, і вважаю все за сміття, щоб придбати Христа...» (Филип'ян 3:7-8).

Хто спробував і вірою прийняв те, що здійснив Син Божий заради нашого спасіння і що Він дарує нам, віруючим, тут, на землі, і потім у вічності, того не треба переконувати в щирому ставленні Христа до нас і перебуванні в святості в цьому світі. Хто знайшов **«дорогоцінну перлину» (Матвія 13)**, той не буде знову повертатися до **«корита свиней»**

зі стручками» (Луки 15). Той відмовиться від усього заради того, щоб мати Ісуса Христа, і буде докладати усі зусилля для зростання в пізнанні благодаті Божої.

Ось відповіді на «чому», поставлені на початку:

1. ТАЄМНІ, ЩО ЗДАЮТЬСЯ ДРІБНИМИ, ГРІХИ.

Гріхи руйнують віру – душа втрачає радість спасіння, впевненість в ньому. Дух Святий засмучується і припиняє викривати серце людини.

2. КОРІНЬ УСЬОГО ЛИХОГО – ГРОШОЛЮБСТВО.

Жага мати більше переростає в ідопоклонство, забирає увесь час, і людині ніколи звернути увагу на свою душу. Немає часу для Біблії, молитви і, відповідно, для Бога. Догодження тілу і наслідування інших людей захоплюють християн метушнею та зайвою розкішшю. Все це призводить до втрати впевненості у спасінні. Земні цінності затуманюють вічні, немінучі.

«Великий же зиск то благочестя із задоволенням. Бо ми не принесли в світ нічого, то нічого не можемо й винести. А як маєм поживу та одяг, то ми задоволені будьмо з того. А ті, хто хоче багатіти, упадають у спокуси та в сітку, та в численні нерозумні й шкідливі пожадливі, що втручають людей на загладу й загибель.» (1 Тимофія 6:6-9).

Ніщо не повинно обмежувати мої стосунки з Богом.

«Усе мені можна, та не все на пожиток. Усе мені можна, але мною ніщо володіти не повинно» (1 Коринтян 6:12).

3. ВІДСУТНЯ ВІДРАЗА ДО СВІТУ, В ЯКОМУ ДІЄ ДИЯВОЛ.

Коли ми жили у світі, то були рабами гріха і різного задоволення:

«Бо коли були ви рабами гріха, то були вільні від праведности» (Римлян 6:20).

«Бо колись були й ми нерозсудні, неслухняні, зведені, служили різним пожадливістям та розкошам, жили в злобі та в заздросцях, бридкими були, ненавиділи один одного» (Тита 3:3).

Увірувавши в Ісуса Христа, ми стали рабами праведності.

«А тепер, звільнившись від гріха й ставши рабами Богові, маєте плід ваш на освячення, а кінець життя вічне» (Римлян 6:22).

Хоча ми і стали дітьми Божими, в нас залишилася наша стара природа, зіпсована спадковим гріхом, що називається «тіло». Світ з усім, що є в ньому, також спокушає нас різними тілесними, часом гріховними справами і особливо тими, які ми раніше безсоромно чинили. Не відбувається відразу до своєї старої природи, особливо серед тих людей, які жили в добропорядних родині і не потопали у великих гріхах і пороках. Вони не користуються порадою Христа:

«...Коли хоче хто йти вслід за Мною, хай зречеться самого себе, і хай візьме щоденно свого хреста, та й за Мною йде» (Луки 9:23).

«Зректись себе повинен той, хто провадив марнотне життя», – так думають ті, хто жив і виріс у християнських родині. Істинне християнство завжди відбувається через зречення себе! Дивлячись на Христа і Його посвяту людям, діти Божі намагаються наслідувати Його в своїй поведінці. А наслідувати Ісуса без зречення себе ніколи не вийде, тому Христос і сказав бажаючим іти за Ним вищезгадані слова.

Отож, оскільки не всі зреклись себе, то тілесна природа бере гору в житті християн, а вони з собою несуть тягар старої природи, проявляючи її в повсякденному житті і навіть в служінні Богові. Як казав Апостол Павло:

«...будує... із сіна, соломи...» (1 Коринтян 3:12).

Це проявлялося колись у народів, переселених на ізраїльській землі:

«Вони боялися Господа, і богам своїм служили за правом тих народів, звідки повиганяли їх. Аж до цього дня вони роблять за колишнім правом, вони не бояться Господа, і не роблять за уставами своїми та за правом своїм, ані за Законом, ані за заповіддю, як наказав був Господь синам Якова, якому дав ім'я Ізраїля» (2 Царів 17:33-34).

Наразі відсутнє відокремлення від минулого життя, а тому таких християн тягне до мирських розваг та принад цього світу, в яких вони проводять час і знаходять задоволення.

Їх тягне в кіно, до різних ігор (які поневолюють особливо молодь), і християни уподібнюються до самарян, які знають про Бога, але не захоплюються Ним.

«Намовляв мене, Господи, і був я намовлений, Ти взяв міцно мене й

переміг!...» (Єремія 20:7).

Знаходячись у такому стані, християни стають захопленими собою, догоджанням тілесним потребам, наслідують світ зовнішньо і далеко не відходять від світу в усіх інших інтересах. Це проблема нескінучої тілесної натури. Небо стає далеким, а земля й те, що на ній, рідною і близькою, і тому людина поспішає пожити тут заради свого задоволення. Це сівба в тіло!

«Не обманюйтеся, Бог осміяний бути не може. Бо що тільки людина посіє, те саме й пожне! Бо хто сіє для власного тіла свого, той від тіла тління пожне. А хто сіє для духа, той від духа пожне життя вічне» (Галатів 6:7-8).

Тут відсутнє усвідомлення того, що ми не свої, як це було у перших християн. Все своє вони своїм не називали, але все в них було спільне:

«Ви дорого куплені, тож не ставайте рабами людей!» (1 Коринтян 7:23).

«А всі віруючі були вкупі, і мали все спільним. І вони продавали маєтки та добра, і всім їх ділили, як кому чого треба було» (Дії 2:44-45).

Тут відсутнє повне зречення себе, немає відрази до світу:

«Не любіть світу, ані того, що в світі. Коли любіть хто світ, у тім немає любови Отцівської...» (1 Івана 2:15).

Немає абсолютної віддачі себе Богові, тому немає повноцінного християнства. Усунути цю проблему можна тільки тоді, коли вчинимо так, як вчинив пророк Ісая, побачивши Господа на престолі:

**«Тоді я сказав: Горе мені, бо я занпащений!
Бо я чоловік нечистоустий, і сиджу посеред
народу нечистоустого, а очі мої бачили Царя,
Господа Саваота!» (Ісая 6:5).**

Помітивши в собі несхожість на Христа і відсутність посвяти в своєму житті, необхідно закричати, як колись це зробив Петро: **«Рятуй мене, Господи!»**

«Але, бачачи велику бурю, злякався, і зачав потопати, і скричав: Рятуй мене, Господи!...» (Матвія 14:30).

Тільки прийшовши до тями, блудний син прийшов у рідний дім і отримав все найкраще від батька (Луки 15). І так кожний, хто не має в душі належних стосунків з Богом, в кого немає впевненості у спасінні, пови-

нен сприйняти себе грішником і ревнувати про живе спілкування з Христом.

Колись Асаф був віддаленим від Бога, і все земне обтяжувало його:

«А я, мало не послизнулася ноги мої, мало не посковзнулася стопи мої, бо лихим я завидував, бачивши спокій безбожних...» (Псалом 73:2-3).

Коли увійшов у святилище, наблизився до Бога, вигукнув:

«Хто є мені на небесах, окрім Тебе? А я при Тобі на землі не бажаю нічого! Гине тіло моє й моє серце, та Бог скеля серця мого й моя доля навіки, бо погинуть ось ті, хто бокує від Тебе, понищиш Ти кожного, хто відступить від Тебе! А я, близькість Бога для мене добро, на Владику, на Господа свою певність складаю, щоб звіщати про всі Твої чини!» (Псалом 73:25-28).

Ось де закінчується безрадісне християнство. Душа через спілкування з Богом знаходить повне задоволення в усьому. Хай увійде кожний християнин в життя спільності з Богом через жертву Христа! Хай благословить усіх Бог вигукнути разом з Асафом: ***«Хто є мені на небесах, окрім Тебе? А я при Тобі на землі не бажаю нічого!»***

Впевненість християн у спасінні заснована не на почуттях, дарах або якихось надприродних виявах, які ми пережили, але на Слові Божому!

У найскрутніших обставинах, коли зникла будь-яка надія на життя, Апостол Павло вигукує:

«Тому то тримайтесь на дусі, о мужі, бо я вірую Богові, що станеться так, як було мені сказано» (Дії 27:25).

Давид теж підтверджує цю істину:

«Ти моя охорона та щит мій, чекаю я слова Твого» (Псалом 119:114).

Ми маємо Слово Боже, і наша віра покладається на «цінні та великі обітниці».

«...даровані нам цінні та великі обітниці, щоб ними ви стали учасниками Божої Істоти, утікаючи від пожадливого світового тління» (2 Петра 1:4).

Щоб обітниці Божі, записані в Біблії, мали силу виконатися, потрібно було Сину Божому померти і воскреснути.

«Скільки бо Божих обітниць, то в Ньому Так, і в Ньому Амін, Богові на славу через нас» (2 Коринтян 1:20).

ВИКОНАННЯ БОЖОЇ ВОЛІ

Прийде той час, коли кожному доведеться звітувати за своє життя. І не тільки за дії, але й за думки, слова і все, що йшло від нас. Християнин визнає, що все, чим він володіє, – дар Божий, і за те, як ми розпоряджались, ми відповідатимемо у вічності. Від нашого управління усім, що в нас є, залежить наше майбуття. Припустимо, я нічого поганого не зробив: нікого не образив, ні з ким не був грубим, нікого не принизив, але жив як заманеться, не усвідомлював і не шукав того, що хоче Бог, щоб я виконав в своєму житті.

З боку людей, все нормально, але що скаже Бог? Адже Він дав мені життя, і Він запитає в мене про моє життя.

«Бо ми Його твориво, створені в Христі Ісусі на добрі діла, які Бог наперед приготував, щоб ми в них перебували» (Ефесян 2:10).

В яких ділах я повинен перебувати? Необхідно задуматися і запитати у Бога, як це зробив Савл:

«Чого, Господи, хочеш, щоб я вчинив?» (Дії 9:6).

Бог бачить, де кожна Його дитина буде корисна для виконання Його волі. У цьому випадку потрібно почути в серці тихий, ніжний голос Духа Святого і так чинити, не думаючи, що інші повинні чинити те саме, як це колись було з Апостолом Петром.

«Петро, як побачив того (Івана), говорить Ісусові: Господи, цей же що? Промовляє до нього Ісус: Якщо Я схотів, щоб він позостався, аж поки прийду, що до того тобі? Ти йди за Мною!» (Івана 21:21-22).

Христос хотів, щоб Іван залишився, а Петро пішов за Ним.

Але є дещо спільне для всіх християн – воля Божя. На цьому ми і зупинимось.

КОЖЕН ХРИСТИЯНИН ПОВИНЕН:

1. НЕ ТІЛЬКИ НАЗИВАТИСЯ, АЛЕ І БУТИ СХОЖИМ НА ХРИСТА.

Цього вимагає від нас Біблія і наше звання християнина.

«Отож, будьте досконалі, як досконалий Отець ваш Небесний!» (Матвія 5:48).

«Отже, будьте наслідувачами Богові, як улюблені діти...» (Ефесян 5:1).

«...аж поки ми всі не досягнемо з'єднання віри й пізнання Сина Божого, Мужа досконалого, у міру зросту Христової повноти...» (Ефесян 4:13).

Якщо цей процес буде відбуватися в житті віруючої людини, то вона неодмінно поставить собі за мету виконати волю Божу, яку Він має особисто для неї. Хочу зауважити, що несхожих на Христа в Царстві Небесному не буде і вчитися наслідувати Його ми будемо не на Небі, а на землі. Тут будемо вчитися коритися, як Христос, терпіти, мовчати, жертвувати собою заради інших і навіть ворогів. Любити, прощати, молитися за ворогів – це і є переображення в образ Христа. Завіт **«...святий нехай ще освячується!» (Об'явлення 22:11)** залишається в дії для усіх християн до дня смерті або Господнього пришествя.

2. БУТИ СВІТЛОМ В ЦЬОМУ СВІТІ.

«Ви світло для світу. Не може сховатися місто, що стоїть на верховині гори» (Матвія 5:14).

Там, де світло вчення Христа не виявляється в житті християнина, Син Божий знеславлюється. Наша мета не применшити і не спотворити собою Бога свого і Спасителя. Ось так чинив Апостол Павло:

«...через чекання й надію мою, що я ні в чому не буду посоромлений, але цілою сміливістю, як завжди, так і тепер Христос буде звеличений у тілі моїм, чи то життям, чи то смертю» (Филип'ян 1:20).

Скажемо: «Чого б це мені не вартувало, я не повинен в своєму житті засмучувати і знеславлювати Бога мого».

Ось як закінчував Свій земний шлях Ісус Христос:

«Я прославив Тебе на землі, довершив Я те діло, що Ти дав Мені виконати» (Івана 17:4).

Будемо наслідувати Христа, щоб йдучи з землі, ми могли повторити ці слова Христа.

3. ПОКАЗАТИ УСІМ, ЩО В НАС Є БЛАГОДАТНІ ЯКОСТІ.

«Тому докладіть до цього всю пильність, і покажіть у вашій вірі чесноту, а в чесноті пізнання, а в пізнанні стримання, а в стриманні терпеливість, а в терпеливості благочестя, а в благочесті братерство, а в братерстві любов. Бо коли це в вас є та примножується, то воно зробить вас нелінивими, ані безплідними для пізнання Господа нашого Ісуса Христа» (2 Петра 1:5-8).

Якщо ці якості є в душі, їх буде видно і оточуючим.

А якщо ні, тоді сутність християнина розкриває наступний вірш:

«А хто цього не має, той сліпий, короткозорий, він забув про очищення з своїх давніх гріхів» (2 Петра 1:9).

Ми не можемо бути схожими на Христа, не маючи в собі цих якостей.

Хай Дух Святий розкриє кожному християнину його слабкі сторони. У духовних питаннях не може бути легковажності: «Я не гірший за інших», «Ще встигну», «Бог пробачить», «Мене Бог вибрав наперед, і я буду з Ним в раю, незважаючи на мої недоліки», – ці та багато інших думок, які не дають нам ставати кращими, ніж ми є, кажуть про те, що така душа «СЛІПА». Церква Христа – не громада сліпих, сліпим Христос сказав:

«Бо ти кажеш: Я багатий, і збагатів, і не потребую нічого. А не знаєш, що ти нужденний, і мізерний, і вбогий, і сліпий, і голий!» (Об'явлення 3:17).

Дай, Боже, нам бачити себе такими, якими нас бачиш Ти. А у Бога є можливість і сила змінити кожного спраглого. Він казав Лаодикійській церкві і сьогодні каже нам:

«Кого Я люблю, тому докоряю й караю того. Будь же ревний і покайся!» (Об'явлення 3:19).

Ці якості, на яких зупинився Апостол Петро, і плоди Духа, про які говорить Апостол Павло в Посланні до галатів, повинні виявлятися в житті всіх християн.

«А плід духа: любов, радість, мир, довготерпіння, добрість, милосердя, віра, лагідність, здержливість: Закону нема на таких!» (Галатів 5:22-23).

Ми – лист Христів, і що в ньому читають люди – залежить від нас.

«Виявляєте ви, що ви лист Христів...» (2 Коринтян 3:3).

Будемо молитися і робити все, щоб від нас йшли благодатні Божі чесноти. Для цього є воля Божа щодо всіх християн.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ХРИСТИЯНИНА ПЕРЕД СВІТОМ

Ми вже говорили про світло, про лист, про ті чесноти, які повинні бачити в нас оточуючі. До всього цього треба додати одне дуже важливе доручення, яке полишив Христос Своїм послідовникам, йдучи з землі:

«Тож ідіть, і навчіть всі народи, християчи їх в Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, навчаючи їх зберігати все те, що Я вам заповів. І ото, Я перебуватиму з вами повсякденно аж до кінця віку! Амінь» (Матвія 28:19-20).

Існує така оповідь: коли Христос вознісся на небо, показав Себе Ангелам і розказав про створення Церкви, то, почувши про все це, Ангели спитали Христа: «А хто ж буде розказувати про це людям?» Христос відповів: «Там Мої учні, і Я на них покладаюся».

Звертаючись до історії, бачимо, що учні Христа достойно виконали це завдання.

Коли їм забороняли, вони казали:

«І, закликавши їх, наказали їм не говорити, і взагалі не навчати про Ісусове Ймення. І відповіли їм Петро та Іван, та й сказали: Розсудіть, чи це справедливе було б перед Богом, щоб слухатись вас більш, як Бога? Бо не можемо ми не казати про те, що ми бачили й чули!» (Дії 4:18-20).

Апостол Павло бачив себе боржником перед усіма людьми:

«А гелленам і чужоземцям, розумним і немудрим я боржник» (Римлян 1:14).

І він для всіх зробився усім, щоб здобути більше людей для Царства Небесного. Тому в кінці земного шляху він урочисто запевнив:

«Бо я вже за жертву стаю, і час відходу мого вже настав. Я змагався добрим змагом, свій біг закінчив, віру зберіг. Наостанку

мені призначається вінок праведности, якого мені того дня дасть Господь, Суддя праведний; і не тільки мені, але й усім, хто прихід Його полюбив» (2 Тимофія 4:6-8).

Чи може нині Христос так покластися на нас, як на перших християн?

Чи зробили ми все, щоб люди спаслися? Десятки тисяч великих і маленьких поселень в Росії, Україні та інших країнах, де мільйони родин по суті нічого не знають про Христа та прямують в пекло. А скільки їх по всьому світові?

Я був змушений тривалий час їздити електричками. Я сидів за дерев'яним столиком, а біля мене і переді мною сиділи люди. В душі мені казав голос: «Якщо ти не розкажеш їм про Христа, вони підуть до пекла. Ти їх бачиш вперше і востаннє».

Я змушений був перервати їхню розмову і, як міг, свідкував їм про Євангелію.

Коли в одній церкві я говорив про те, що треба використовувати всі можливості для проповіді Євангелії і навів цей приклад з електрички, тоді одна сестра підвелася і сказала: «Я – та, з котрою ви говорили в електричці».

Мене лякають дуже суворі слова, записані в Книзі пророка Єзекіїля:

«Коли б Я сказав до безбожного: Безбожнику, ти конче помреш!, а ти не говорив би, щоб остерегти безбожного від дороги його, то він, несправедливий, помре за свій гріх, а його кров Я вимагатиму з твоєї руки. А ти, коли остережеш несправедливого від дороги його, щоб вернувся з неї, і він не вернеться з своєї дороги, він помре за гріх свій, а ти душу свою врятував» (Єзекііль 33:8-9).

Чи не волає кров людей, які загинули в невір'ї, до християн, що вони не зробили все, що могли?

Чи не проклинають душі, які знаходяться в пеклі, тих віруючих, які жили поруч, разом ходили на роботу і говорили з ними про все, окрім Христа? Чи не закривав я або ти Христа своїм несхожим на Його життям? Тут є, про що подумати і в чому покаятися.

Ангели не придуть проповідувати Євангелію благодаті – це місія Церкви: **«Ідіть і навчіть!»**

«І сказав пан рабові: Піди на дороги й на загороди, та й силою прийми, щоб наповнився дім мій» (Луки 14:23).

Ці слова нині звучать до нас, християн XXI століття. Хай запалають наші серця, щоб ми щиро виконували Велике доручення Христа.

ДОБРІ СПРАВИ

Чеснота стоїть на першому місці в суспільному житті віруючої людини.

«Отак ваше світло нехай світить перед людьми, щоб вони бачили ваші добрі діла, та прославляли Отця вашого, що на небі» (Матвія 5:16).

Ось вчення Ісуса Христа, Його настанова для християн на всі віки. Добрі справи спонукають людей, далеких від Бога, наближатися до Нього і славити Його.

І знову Апостол Петро стверджує цю істину і каже:

«...покажіть у вашій вірі чесноту...» (2 Петра 1:5).

Про добрі справи не треба розказувати, їх треба чинити. І це дозволить людям наближатися до Бога. Оточуючі повинні побачити світло чесноти і захотіти прийти до Бога. Одна старенька, перебуваючи на смертному ложі, запросила мене до себе. Коли я прийшов до неї і спитав, для чого вона покликала мене, вона сказала: «Коли я в молодості жила в іншому місті, поруч зі мною жила одна віруюча жінка. Коли не прийдеш до неї щось попросити, вона ніколи не відмовляла; часом останнє віддавала і казала: «Впораюся й так!» Я вже помираю, хочу покаятися і бути такою, як вона».

Пройшли десятки років, а проповідь добрих вчинків зробила свою справу і привела цю стареньку до каяття, свідком якого я став.

Коли християнин пізнає ту істину, що Христос збіднів заради нашого спасіння, він повторює ці дії щодо інших людей, які ще не знають Божої благодаті.

«Тож тому, поки маємо час, усім робимо добро, а найбільш одновірним!» (Галатів 6:10).

Чеснота є великим благословенням для тих, хто її чинить. Прочитаймо ці обітниці і будемо робити все для того, щоб вони були і нашим надбанням.

«Хто милостивий до вбогого, той позичає для Господа, і чин його Він надолужить йому» (Приповісті 19:17).

«Провина викуплюється через милість та правду, і страх Господній відводить від злого» (Приповісті 16:6).

«Тому, царю, нехай буде до вподоби моя рада тобі, зламай же свої гріхи справедливістю, а свої провини милістю для вбогих, щоб твій мир був довготривалий» (Даниїл 4:24).

«Він поглянув на нього й жажнувся, й сказав: Що, Господи? Той же йому відказав: Молитви твої й твоя милостиня перед Богом згадалися» (Дії 10:4).

«Чи ж не це, щоб владати голодному хліба свого, а вбогих бурлаків до дому впровадити? Що як побачиш нагого, щоб вкрити його, і не сховатися від свого рідного? Засяє тоді, мов досвітня зоря, твоє світло, і хутко шкірою рана твоя заросте, і твоя справедливість ходитиме перед тобою, а слава Господня сторожею задньою! Тоді кликати будеш і Господь відповідь, будеш кликати і Він скаже: Ось Я!...» (Ісаїя 58:7-9).

«...і будеш давати голодному хліб свій, і знедолену душу наситиш, тоді то засвітить у темряві світло твоє, і твоя темрява ніби як полудень стане, і буде Господь тебе завжди провадити, і душу твою нагодує в посуху, кості твої позміцняє, і ти станеш, немов той напоєний сад, і мов джерело те, що води його не всихають!» (Ісаїя 58:10-11).

Коли Закхей повідомив, що він віддасть убогим половину свого маєтку, Христос не сказав: «Навіщо так багато?» З цього можна прийти до висновку, що чесноти забагато не буває. Христос сказав багатому юнаку:

«Ісус же поглянув на нього з любов'ю, і промовив йому: Одного бракує тобі: іди, розпродай, що маєш, та вбогим роздай, і матимеш скарб ти на небі! Потому приходь та й іди вслід за Мною, узявши хреста» (Марка 10:21).

У Своїй проповіді Ісус казав людям:

«Продавайте достатки свої та милостиню подавайте. Робіть калитки собі не старіючі, невичерпний скарб той у небі, куди не закрадається злодій, і міль де не точить. Бо де скарб ваш, там буде й серце ваше!» (Луки 12:33-34).

Ось куди треба вкладати ресурси, щоб на небі у нас був скарб невичерпний.

СПІЛКУВАННЯ З БОГОМ У ЦЕРКВІ

Зібрання дітей Божих – це Церква Ісуса Христа. Христос сказав:

«Бо де двоє чи троє в Ім'я Моє зібрані, там Я серед них» (Матвія 18:20).

Він присутній Духом Святим там, де зібрання зосереджено на Його імені. Християнин, йдучи на зібрання, повинен усвідомлювати, що йде у спільність не тільки братів та сестер, але й з Богом. Не всі, хто приходить в дім молитви, відчують присутність Бога. Все залежить від внутрішнього стану християнина і мети його приходу. Бог перебуває у зібранні святих, але не усі, хто прийшов, знаходять Його і йдуть такими, якими прийшли.

Якщо душа не знаходить Бога у зібранні, то виходить, що або зібрання не христоцентричне, або внутрішній стан того, хто прийшов, не зосереджений на Христі.

Бог присутній в зібранні віруючих незалежно ні від кількості зібраних, ні від хору і груп прославлення, але ось де Бог перебуває:

«Бо так промовляє Високий і Піднесений, повіки Живущий, і Святий Його Ймення: Пробуваю Я на Височині та в святині, і з зламаним та з упокореним, щоб оживляти духа скромних, і щоб оживляти серця згноблених!» (Ісаія 57:15).

«...І при тому дивлюсь Я на вбогого та на розбитого духом, і на тремтячого над Моїм словом» (Ісаія 66:2).

Щоб відчуті Бога в зібранні святих, потрібно бути упокореним, розбитим духом і тремтячим над Словом Божим.

1. УПОКОРЕННЯ – моральна якість, яка характеризує ставлення людини до самої себе. Це – скромність духу, відсутність гордині. Упокорена людина скромна в душі, не гордує, вона ввічлива і шаноблива.

Упокорення – це та якість, яка повинна супроводжувати християнина все життя. Без упокорення немає ніякої можливості здобути благодать. Хто ще не упокорився, той не знає Христа розіп'ятого.

«Він, будши в Божій подобі, не вважав за захват* бути Богові рівним, але Він умалив Самого Себе, прийнявши вигляд раба, ставши

подібним до людини; і подобою ставши, як людина, Він упокорив Себе, будши слухняний аж до смерти, і то смерти хресної... Тому й Бог повищив Його, та дав Йому Ім'я, що вище над кожне ім'я...» (Филип'ян 2:6-9).

*В даному тексті слово «захват» означає присвоєння Собі Сином Божим рівності з Отцем, хоча Він і є образом невидимого Бога.

Христос упокорив Себе і після воскресіння став вищим за все.

«Тому й Бог повищив Його, та дав Йому Ім'я, що вище над кожне ім'я, щоб перед Ісусовим Ім'ям вклонялося кожне коліно небесних, і земних, і підземних, і щоб кожен язик визнавав: Ісус Христос то Господь, на славу Бога Отця!» (Филип'ян 2:9-11).

2. РОЗБИТИЙ ДУХ – це внутрішній стан людини, у якої немає нічого свого, з чим можна було б постати перед Господом. Все, що є, – це дар благодаті Божої. Така душа в упокоренні та з розбитим духом постає перед Богом, що й є до вподоби Богові.

«Жертва Богові зламаний дух; серцем зламаним та упокореним Ти не погордуєш, Боже!» (Псалом 51:19).

Такий стан є жертвою для Бога. Він торкається таких душ, і вони відчувають присутність Божу на зібранні святих.

«...А всі майте покору один до одного, бо Бог противиться гордим, а смиренним дає благодать!» (1 Петра 5:5).

3. ТРЕМТІННЯ НАД СЛОВОМ БОЖИМ.

Тремтіння – це бути в страху і благоговінні перед Словом Бога. Душа, яка тремтить над Словом Божим, буде завжди намагатися точно виконати почуте слово Писання.

«Господа Саваота Його свято шануйте, і Його вам бояться, Його вам лякайтесь!» (Ісая 8:13).

«...зо страхом і тремтінням виконуйте своє спасіння» (Филип'ян 2:12).

Упокорення, розбитий дух та тремтіння над Словом Божим – це необхідні умови, щоб Бог міг спілкуватися з нами в наших зібраннях. Ці три умови стосуються не лише душі й духу, але і зовнішнього вигляду християнина. На християнині не повинно бути такого одягу, який би не вказував на

його впокорений стан душі.

Одяг, який демонструє ваше тіло, кричущий або строкатий, не пасує упокореному та розбитому духу. Люди, які не поведуться упокорено і не мають страху перед Богом, втрачають спільність з Ним. Це веде їх до емоційної, чуттєвої релігії, яка не має спільності з Богом. Господь сказав народу:

«...Тож тепер здійми оздобу свою з себе, Я знатиму, що вчиню тобі» (Вихід 33:5).

Так було і з Яковом, коли Бог покликав його у спільність:

«І вони віддали Якову всіх чужинних богів, що були в їх руках, і сережки, що в їхніх ушах, а Яків сховав їх під дубом, що перед Сихемом» (Буття 35:4).

Схоже слово каже нам Апостол Петро:

«А окрасою їм нехай буде не зовнішне, заплітання волосся та навішання золота або вбирання одерж, але захована людина серця в нетлінні лагідного й мовчазного духа, що дорогоцінне перед Богом» (1 Петра 3:3-4).

Будемо зодягатися в лагідність та упокорення – це цінність в очах Господа нашого.

РОЗДУМИ ПРО БОГА

Християнин повинен бути самокритичним. Приклади таких дій святих людей полишені на сторінках Писання:

«Тож біжу я не так, немов на непевне, борюся не так, немов би повітря б'ючи. Але вмертвляю й неволю я тіло своє, щоб, звіщаючи іншим, не стати самому негідним» (1 Коринтян 9:26-27).

«Випробуй, Боже, мене, і пізнай моє серце, досліди Ти мене, і пізнай мої задуми, і побач, чи не йду я дорогою злою, і на вічну дорогу мене попровадь!» (Псалом 139:23-24).

«Випробовуйте самих себе, чи ви в вірі, пізнавайте самих себе. Хіба ви не знаєте самих себе, що Ісус Христос у вас? Хіба тільки, що ви не такі, якими мали б бути» (2 Коринтян 13:5).

Те, що полонить розум людини, володіє нею. Звідси впливає: якщо нами володіє Бог, то і роздуми будуть про Нього. Мойсей просить у Бога:

«Навчи нас лічити отак наші дні, щоб ми набули серце мудре!» (Псалом 89:12).

Кожен християнин повинен аналізувати свої дні: це потрібно для того, щоб стати мудрішим. Ось стан серця Давида, хоча він і цар з багатьма різними проблемами, які потрібно було розв'язувати, однак він жив Богом і роздумував про Нього:

«Які дорогі мені стали думки Твої, Боже, як побільшилося їх число, перелічую їх, численніші вони від піску! Як пробуджуюся, то я ще з Тобою» (Псалом 139:17-18).

Що заважає нам, християнам, які знають жертву Христа, так роздумувати про Бога?

Адже від наших роздумів залежить наш стан. Якщо роздумуємо про Бога, здобуваємо серце мудре. Якщо роздумуємо про земне, тілесне, розпочинаємо ворогувати з Богом.

«Бо думка тілесна то смерть, а думка духовна життя та мир...» (Римлян 8:6).

«Багато бо хто, що про них я вам часто казав, а тепер говорю навіть плачучи, поводяться, як вороги хреста Христового. Їхній кінець то загибель, шлунок їхній бог, а слава в їхньому соромі... Вони думають тільки про земне!» (Филип'ян 3:18-19).

«А що вони не вважали за потрібне мати Бога в пізнанні, видав їх Бог на розум перевернений, щоб чинили непристойне» (Римлян 1:28).

Якщо людина не вкрала, не вбила, нікого не образила, все одно в кінці дороги – загибель. А все через те, що думки не піднімалися вище земного. Бог віддав Сина Свого на смерть, щоб грішнику, який увірував, відкрити небо і свого часу забрати його туди. Але багато християн так заклопотані земним, що все їхнє життя і роздуми – про тлінне, тимчасове, тілесне; їм ніколи роздумувати про те Небесне Царство, яке Бог приготував люблячим Його. Будемо вчитися аналізувати кожен прожитий день і направляти наші роздуми на послух Христові.

«...зброя бо нашого воювання не тілесна, але міцна Богом на зруйнування твердинь, ми руйнуємо задуми, і всяке винесення, що підіймається проти пізнання Бога, і полонимо всяке знання на послух Христові...» (2 Коринтян 10:4-5).

«Отож, коли ви воскресли з Христом, то шукайте того, що сидить Христа по Божій правіці. Думайте про те, що вгорі, а не про те, що на землі» (Колосян 3:1-2).

ОСВЯЧЕННЯ

Освячення є повсякденним заняттям християн. Коли ми покаялися, народилися згори й прийняли хрещення, то від цих вкрай необхідних кроків духовного життя ми ще не стали в своєму характері схожими на Христа. Наше подальше життя ми проводимо в узгодженні зі Словом Божим – це і є освячення.

«Бо це воля Божа, освячення ваше...» (1 Солунян 4:3).

Бог веде нас у Свою присутність, і ніщо, що не до вподоби Йому, не може там бути. Він наказує нам:

«...Бо Я Господь, Бог ваш, і ви освятитеся, і будьте святі, бо святий Я...» (Левит 11:44).

«за Святим, що покликав вас, будьте й самі святі в усім вашім поведженні...» (1 Петра 1:15).

Наші вчинки повинні бути схожими на вчинки Христа. Це не значить, що ми повинні творити чудеса, як Син Божий, але нас мають наповнювати ті ж почуття, що і Христа.

«Нехай у вас будуть ті самі думки, що й у Христі Ісусі!» (Филип'ян 2:5).

І коли ми навчимося у Христа впокорюватися, прощати, терпіти, любити та іншим чеснотам, які наповнювали земне життя Сина Божого, тоді нам буде відкрито вільний вхід до Царства Небесного.

«Любов удосконалюється з нами так, що ми маємо відвагу на день судний, бо який Він, такі й ми на цім світі» (1 Івана 4:17).

Несхожих на Христа на Небі не буде, а схожими на Нього ми стаємо, дивлячись на Нього і вчиняючи, як Він.

«Ми ж відкритим обличчям, як у дзеркало, дивимося всі на славу Господню, і змінємося в той же образ від слави на славу, як від Духа Господнього» (2 Коринтян 3:18).

Христос є нашим освяченням. Роздуми про Нього та наслідування Його призводять в нашому естві процес освячення.

«Тож благаю я вас: будьте наслідувачами мене [«як я Христу» в російському синодальному перекладі]!» (1 Коринтян 4:16).

«А з Нього ви в Христі Ісусі, що став нам мудрістю від Бога, праведністю ж, і освяченням, і відкупленням...» (1 Коринтян 1:30).

«Неправедний нехай чинить неправду ще, і поганій нехай ще опоганюється. А праведний нехай ще чинить правду, а святий нехай ще освячується!» (Об'явлення 22:11).

Хай благословить Господь усіх, хто має звання християнина, бути схожими на Христа.

ЛЮБОВ

Тут ми не почнемо знову розглядати тему Божої любові, ми це зробили в розділі «Бог є любов». Тут піде мова про нашу любов.

Думаю, ніхто не погодиться мати чоловіка або дружину, котрі досконало виконують свої обов'язки, але не мають любові. Любов у сімейному затишку важливіша за достаток, дім, усілякі розкоші і навіть здоров'я. Так само і наші стосунки з Богом: без любові вони нічого не вартують перед Ним.

«Ми любимо Його, бо Він перше нас полюбив» (1 Івана 4:19).

Душа, яка відчула на собі любов Божу, здатна виявляти її в оточуючому світі.

Хочеться навести визначення любові, написане Апостолом Павлом до коринтян:

«Коли я говорю мовами людськими й ангольськими, та любови не маю, то став я як мідь та дзвінка або бубон гудячий! І коли маю дара пророкувати, і знаю всі таємниці й усе знання, і коли маю всю віру, щоб навіть гори переставляти, та любови не маю, то я ніщо! І коли я роздам усі маєтки свої, і коли я віддам своє тіло на спалення, та любови не маю, то пожитку не матиму жадного! Любов довготерпить, любов милосердствує, не заздрить, любов не величається, не надимається, не поводитья нечемно, не шукає тільки свого, не рветься до гніву, не думає лихого, не радіє з неправди,

але тішитися правдою, усе зносить, вірить у все, сподівається всього, усе терпить! Ніколи любов не перестає! Хоч пророцтва й існують, та припиняється, хоч мови існують, замовкнуть, хоч існує знання, та скасується» (1 Коринтян 13:1-8).

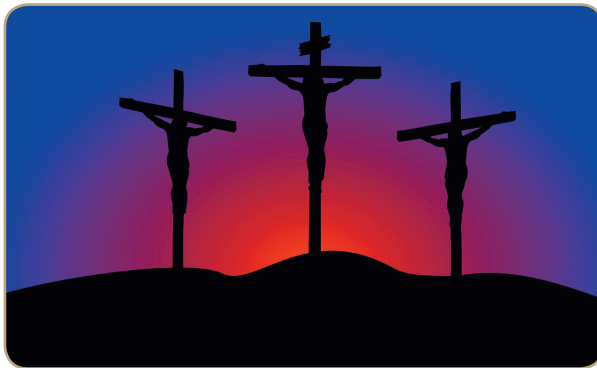
Ось де змінюється характер людини. Любов Христа до нас привела Його до найбільшого приниження, упокорення та хресної смерті. Хочу зауважити із життєвого досвіду: коли в нашому серці холодне любов, згасає ревність до Бога, слабне віра, з'являються спокуси, омани і близький гріх, існує одне місце, де можна в усіх складних обставинах підтримати себе й оновитися в силі, – це Голгофський хрест.

Там і тільки там, дивлячись на хрест і розмірковуючи про розп'ятого Христа, ми знаходимо сили для всіх життєвих ситуацій. Слово Боже переконує нас чинити саме так:

«Тож подумайте про Того, хто перетерпів такий перекір проти Себе від грішних, щоб ви не знемогли, і не впали на душах своїх» (Євреїв 12:3).

Раджу усім, хто має різні хвилювання, читати останні розділи Євангелій, які розказують про страждання та смерть Христа, нашого Господа і Спасителя. Читайте, моліться – і зміцниться ваша віра, втече гріх і диявол, серце запалає любов'ю і ревністю до Бога. Будемо вчитися користуватися голгофським діянням Христа в повсякденному житті.

Світ не знає Божої любові й, відповідно, не може її виявляти. Ми скуштували, який добрий Господь, і зобов'язані втілити на практиці 13 розділ Першого послання до коринтян.

Будемо любити усіх, як Спаситель.
Будемо прощати, як Христос нас простив.
Всіх запросив Він в небесну обитель,
Чи будуть там ті, поруч з ким я тут жив?
Вбачаймо ми перед світом обов'язок,
Той, що Господь нам усім передав?
Чи Божої любові ми маєм зразок?
Скільком я людям любов ту являв?

НЕ ЗАСПОКОЮЙ СЕБЕ ТИМ, ЩО ТИ ХРИСТІЯНИН

Багато хто перебуватиме в омані, прийшовши до закритих дверей у вічності:

«Багато-хто скажуть Мені того дня: Господи, Господи, хіба ми не Ім'ям Твоїм пророкували, хіба не Ім'ям Твоїм демонів ми виганяли, або не Ім'ям Твоїм чуда великі творили? І їм оголошу Я тоді: Я ніколи не знав вас... Відійдіть від Мене, хто чинить беззаконня!» (Матвія 7:22-23).

Виявляється, потрібно, щоб Христос знав тебе як Своє дитя, а ти Христа – як свого Спасителя. Ці «багато хто», навіть не знали, що вони чинили беззаконня. Щоб знати себе, треба порівнювати своє життя зі Словом Божим. Вони перераховували багато чудес, а Христос не знав їх. Щирий християнин каже Богові не про свої вчинки, а про свої гріхи і недоліки, як митник в храмі:

«А митник здалека стояв, та й очей навіть звести до неба не смів, але бив себе в груди й казав: Боже, будь милостивий до мене грішного!...» (Луки 18:13).

НЕВІР'Я

Невір'я – зброя диявола, якою він руйнує в душах все святе і добре. Невір'я призводить до потурання і веде людей до рабства гріха і пороку, кидаючи безсмертну душу в пекло. Грішник хоче, щоб Бога не існувало, аби не відповідати перед Ним за свої гріхи. Я знав одного сліпонародженого, який розказав мені про себе. В дитинстві він грав з дітьми на вулиці, а його називали сліпим. Він прийшов до матері і запитав: «Чому мені кажуть: «Сліпий, сліпий!» – що це таке?» Він вважав, що всі люди

такі, як він. Мати пояснила йому, що означає «сліпий». Так само і з невірою: невіруючий в Бога просто не бачить Його, не знає Його і думає, що це є нормою в житті.

Але є багато людей, які бачать Бога, потребують Його і знають Його. Вони отримали від Бога прощення гріхів, життя вічне і спілкуються з Ним через молитву і Слово Боже. Існує такий благодатний дар Божий – віра, і через неї душа має спільність з Богом. Це і є духовний зір. І якщо у вас немає віри, то ви сліпі, і тому вам здається, як сліпонородженому, що це і є нормою життя. Віра відкриває людині горизонти вічного життя.

Зверніться до Бога, скажіть Йому про свій стан – і Він відкриється вам.

«Шукайте Господа, доки можна знайти Його, кличте Його, як Він близько! Хай безбожний покине дорогу свою, а крутіть свої задуми, і хай до Господа звернеться, і його Він помилує, і до нашого Бога, бо Він пробачає багато!» (Ісаія 55:6-7).

Шукайте Бога і знайдете Його, і на власному досвіді переконаєтесь у Його любові та милості.

ЯКЩО ТВОЄ ЖИТТЯ НЕ Є ПРИКЛАДОМ, ЙОГО ПОТРІБНО ЗМІНИТИ

Наші вчинки залишають слід у пам'яті людей на довгі роки. Мені розказували про хороші та погані вчинки людей, які давно пішли у вічність.

За діями однієї людини оцінюють всіх, хто належить до тієї чи іншої конфесії. Христос сказав:

«Від спокус горе світові, бо мусять спокуси прийти; надто горе людині, що від неї приходять спокуси!» (Матвія 18:7).

Один легковажний вчинок може спотворити решту життя і стати спокусою для інших.

«Отож, уважайте, щоб поводитися обережно, не як немудрі, але як мудрі...» (Ефесян 5:15).

Христос нікому не скаже: «Розслабся, навіщо бути таким святим та прискіпливим до себе?»

Навпаки, Христос багаторазово казав такі слова: «покайся», «стережи-

ся», «пильнуйте», «не служіть двом панам», «не судіть, щоб і вас не судили», «входьте тісними ворітьми», «не складайте собі скарбів на землі», «любіть ворогів ваших», «ви – світло для світу», «хто просить у тебе, дай».

«Тож усе, чого тільки бажаєте, щоб чинили вам люди, те саме чиніть їм і ви. Бо в цьому Закон і Пророки» (Матвія 7:12).

Досконалість не має меж. Христос закликав нас до досконалості Отця Небесного.

«Отож, будьте досконалі, як досконалий Отець ваш Небесний!» (Матвія 5:48).

Наше життя, якщо воно схоже на Христа, буде без слів переконувати людей бути християнами. Вони можуть і не стати такими, як ми, однак ми не виявимо нічого поганого чи відразливого.

«У всім сам себе подавай за зразка добрих діл, у навчанні непорушеність, повагу, слово здорове, неосудливе, щоб противник був засоромлений, не мавши нічого лихого казати про нас» (Тита 2:7-8).

Одного разу мені довелося їхати в кузові вантажівки з райцентру в своє село. Машина була із сусіднього села, і я напросився до неї. Дорогою мене розпитували і, дізнавшись, що я віруючий, почали розказувати мені про віруючого, який жив в тій місцевості: «Так, жив у нас баптист Степан, справді була свята людина!»

Ось так схвильовано розказували мені літні дядьки, які знали його особисто. Пройшло більше тридцяти років, як він там жив, але свята хода залишила добрий слід в пам'яті цих старців. Що заважає нам і нині залишити добрий слід в серцях оточуючих людей?

«Виявляєте ви, що ви лист Христів...» (2 Коринтян 3:3).

НЕ ГРІШИ БІЛЬШЕ

«Після того Ісус стрів у храмі його, та й промовив до нього: Ось видужав ти. Не гріши ж уже більше, щоб не сталося тобі чого гіршого!» (Івана 5:14).

Тут йдеться про хвору людину, яка тридцять вісім років знаходилася в розслабленому стані та яку свого часу зцілив Христос. Зустрівшись з ними в храмі, Христос сказав йому ці слова.

Гріх завжди всебічно знищував людину: її тіло, нервову систему, розум і особливо душу, і врешті приведе грішника до вічної погибелі. Потурання гріху призводить до повної деградації особистості, до поневолення пороком та захоплення всієї особи дияволом. Короткочасна гріховна насолода приховує в собі отруту, яке несе грішникам жахливі наслідки. Сама людина безсила звільнитися від влади гріха і особливо від його наслідків. Всі люди, які свідомо грішать, виконують волю диявола. Участь диявола і грішника єдина, якщо грішник не звернеться до Бога з покаєнням. Христос попередив зціленого Ним і вказав на наслідки гріха. Так буває з усіляким грішником, який продовжує грішити або, покаявшись, припинив грішити на деякий час, а потім знову повертається до минулих справ. Це дуже небезпечно і тягне за собою страшні наслідки.

Слово Боже так каже тим, які грішать, каються і знову впадають у гріх:

«А знищення грішників та винуватців відбудеться разом, і ті, що покинули Господа, будуть понижені» (Ісаїя 1:28).

«Бо коли хто втече від нечистоти світу через пізнання Господа й Спасителя Ісуса Христа, а потому знов заплутуються ними та перемагаються, то останнє буває для них гірше першого. Бо краще було б не пізнати їм дороги праведности, аніж, пізнавши, вернутись назад від переданої їм святої заповіді! Бо їм трапилося за правдивою приказкою: Вертається пес до своєї блювотини, та: Помита свиня йде валятися в калюжу...» (2 Петра 2:20-22).

Не випробовуйте Боже довготерпіння. Якщо присутнє усвідомлення гріха і ви читаете цю книгу, знайте, що Бог любить вас і бажає звільнити від гріха.

Можна прийти до такого стану, коли Бог скаже:

«Ти покинув Мене, промовляє Господь, відступився назад, тому Я простягнув Свою руку на тебе, і знищив тебе, утомився Я жалувати!» (Єремія 15:6).

Не можна постійно зневажати жертву Христа і засмучувати Духа Святого. Наш Бог – Бог ревний:

«Палкий Бог, і мстивий Господь, Господь мстивий та лютий, Господь мстивий до тих, хто Його ненавидить, і пам'ятає про кривду Своїх ворогів» (Наум 1:2).

Щоразу, коли людина добровільно чинить гріх, вона починає ворогувати з Богом. Бути ворогом Бога дуже лячно і небезпечно. Припиніть свідомо грішити!

Коли людина грішить, вона тим самим відкриває своє серце дияволу і часом опиняється у повній владі сатани. Наведу приклад, свідком якого я був. В селищі Клетня Брянської області жила одна жінка на ім'я Рая. Вона була одержима бісом, він в ній говорив, кричав і робив усілякі жахливі речі. За молитвою церкви Бог звільнив жінку від біса. Через деякий час вона поїхала до себе в село. Ввечері зібралася рідня, вирішивши відсвяткувати uzдоровлення своєї родички. Вони розлили горілку у чарки і дали їй, хоча вона й відмовлялася. Їй не вистачило сили протистояти всім. Вона взяла цю чарку, і як тільки вони почаркувалися, біс знову увійшов в неї.

Хочу сказати усім, хто легковажно ставиться до гріха: якщо ви рішуче не відвернетеся від гріхів, вами заволодіє диявол, і ви загинете. Юда, який став зрадником Христа, свого часу не захотів звільнитися від сріблoloубства та крадіжок, і це призвело його до жахливого гріха зради. Так буде з усіма, хто не засудить в собі гріхи і не попросить у Бога допомоги, щоб звільнитися від них.

Колись буде остання чарка, остання доза, остання комп'ютерна гра, останній брудний фільм тощо. Сьогодні, нині скажіть собі і гріху: «Я більше ніколи не буду робити те, чого б не зробив Ісус на моєму місці».

Схиліться перед Богом і покайтеся перед Ним, просячи в Нього сили жити святим життям.

Ось що успадкують переможці:

«Переможець наслідить усе, і Я буду Богом для нього, а він Мені буде за сина!» (Об'явлення 21:7).

А ось участь тих, хто не боровся з гріхом:

«А лякливим, і невірним, і мерзким, і душогубам, і розпусникам, і чарівникам, і ідолянам, і всім неправдомовцям, їхня частина в озері, що горить огнем та сіркою, а це друга смерть!» (Об'явлення 21:8).

ВІЧНІСТЬ ПОПЕРЕДУ

Коли Бог вдихнув у людину Дух Свій, людина стала подібна Богові. Наша подібність Богу виражається у волі, яка вільна, в творчому мисленні, в пізнанні Бога і спілкуванні з Ним. Це вчинив Бог лише для людини. В людині є тілесна сторона і духовна, вічна. Людина має вічну душу, тому що її походження – від Бога.

Після гріхопадіння людина припинила спілкуватися з Богом, Бог не може мати спільність з гріхом, бо в такому разі Він припинив би бути Святим. Щоб повернути людину до Себе, Бог послав Свого Сина на землю відновити втрачений зв'язок з Ним. Христос взяв на Себе всі гріхи людства і був покараний за них, померши на хресті.

«А Він був ранений за наші гріхи, за наші провини Він мучений був, кара на Ньому була за наш мир, Його ж ранами нас уздоровлено!» (Ісаїя 53:5).

Але багато хто не хоче усвідомити, що вони вічні, й усілякими доказами намагаються переконати в цьому й інших.

Ми раніше говорили про зерно, що в ньому є життя, але в лабораторії ви його не знайдете і не покажете іншим. Так само і в тілі людини ви не знайдете любові, віри або невіри, сумління, злості, пихи, розуму і багатьох інших якостей, які належать душі людини. Але від цих духовних якостей залежить поведінка людини і її стосунки з Богом. Бог зробив людину вічною, і в Біблії це багаторазово підтверджується. Буде той день, коли Господь визначить майбуття усіх людей за їх поведінкою на землі:

«І ці [ці – ті, хто жив, як бажав, задля своєї насолоди] підуть на вічну муку, а праведники на вічне життя» (Матвія 25:46).

Ми народилися на землі, і кінець життя на ній – смерть. Як би людина не намагалася відмежуватися від смерті та подовжити своє життя, вона однак помре – це підтвердить кожен з нас.

«І як людям призначено вмерти один раз, потім же суд...» (Євреїв 9:27).

Прожити тут сімдесят чи сто років у порівнянні з вічністю – мить! Ми не можемо взяти математично ніякої частини проценту з вічності, навіть якщо прожили б тут тисячу чи мільйон років. Вічність безмежна у часі, і до якого б степеня її не підносили і скільки б нулів не ставили, її неможливо визначити ніяким числом – вона вічна!

Чи правильно, коли ми, живучи на землі короткий час, зовсім не думаємо про те, як будемо проводити вічність?

Уявімо такий випадок: дві людини живуть на землі, одна вірить в Бога та життя після смерті, а інша ні в що не вірить. Якщо немає потойбічного життя, то що втрачає віруюча людина? Анічого, її просто не стало. Якщо ж вічність існує і невіруюча людина опинилася в пеклі, а віруюча – в Царстві Небесному, то невіруюча втратила все.

Однак ми знаємо напевно, що вічність існує! Наш Бог, Творець всесвіту і всього, що в ньому, – Вічний! Він бажає бачити з Собою в небі всіх людей, тому що за них страждав Син Божий

«Хто вірує в Сина (Ісуса Христа), той має вічне життя; а хто в Сина не вірує, той життя не побачить а гнів Божий на нім перебуває» (Івана 3:36).

ЦАРСТВО БОЖЕ

Царство Небесне, Царство Боже, Рай, Життя Вічне, оселя Отця, Небесні оселі – так зветься те місце, де перебуває Бог і куди Він бере віруючих в Ісуса Христа як свого Спасителя.

Згідно зі Словом Божим і досвідом віруючих, Царство Боже знаходиться в серцях дітей Божих, так як вони народилися згори.

«Ісус відповів і до нього сказав: Як хто любить Мене, той слово Моє берегтиме, і Отець Мій полюбить його, і Ми прийдемо до нього, і оселю закладемо в нього» (Івана 14:23).

«...Бо ви храм Бога Живого, як Бог прорік: Поселюсь серед них і ходитиму, і буду їм Богом, а вони будуть народом Моїм!» (2 Коринтян 6:16).

«...Бо Божеє Царство всередині вас!» (Луки 17:21).

Христос Духом Святим перебуває в серцях віруючих.

«Випробуйте самих себе, чи ви в вірі, пізнавайте самих себе. Хіба ви не знаєте самих себе, що Ісус Христос у вас? Хіба тільки, що ви не такі, якими мали б бути» (2 Коринтян 13:5).

Коли мій старший брат служив у армії, з ним стався такий випадок. Його та ще трьох солдатів відправили забрати п'яного офіцера з ресторану до частини. Хлопці підійшли до столу, а він, лежачи під столом, підняв голову і каже моему братові: «А ти, Христос, чому тут?» Дух зла знає, хто є дітям Божим і в кому живе Христос.

В Царство Небесне потраплять тільки ті, в чиїх серцях нині царює Христос. Їх Він і забере до Себе до Раю.

Коли Апостол Павло був схоплений до Раю, то він так свідкував про це:

«І чоловіка я знаю такого, чи в тілі, чи без тіла, не знаю, знає Бог, що до раю був узятий, і чув він слова незвичайні, що не можна людині їх висловити» (2 Коринтян 12:3-4).

Не існує земних понять та слів, які могли б описати славу та велич Царства Небесного. Ось чому християни йшли на страждання і смерть, тому що знали, що Бог приготував для них.

«Але, як написано: Чого око не бачило й вухо не чуло, і що на серце людині не впало, те Бог приготував був тим, хто любить Його!» (1 Коринтян 2:9).

Віра окрилює християнина і дає радість у найважчих обставинах.

Як би ми не намагалися описати, що чекає нас на Небі, ми безсилі це зробити, тому що Бог – митець і зодчий тієї небесної слави, яка очікує вірних Господові.

«Бо я думаю, що страждання теперішнього часу нічого не варті супроти тієї слави, що має з'явитися в нас» (Римлян 8:18).

Біблія каже, що там немає хвороб, смерті, ночі. Там слава Божя наповнює усе!

Ось як Апостол Іван описує Рай:

«І показав він мені чисту ріку живої води, ясну, мов кристаль, що випливала з престолу Бога й Агнця. Посеред його вулиці, і по цей бік і по той бік ріки дерево життя, що родить дванадцять раз плоди, кожного місяця приносячи плід свій. А листя дерев на вздоровлення

народів. І жадного прокляття більше не буде. І буде в ньому Престол Бога та Агнця, а раби Його будуть служити Йому, і побачать лице Його, а Ймення Його на їхніх чолах. А ночі вже більше не буде, і не буде потреби в світлі світильника, ані в світлі сонця, бо освітлює їх Господь, Бог, а вони царюватимуть вічні віки. І сказав він до мене: Це вірні й правдиві слова, а Господь, Бог духів пророчих, послав Свого Ангела, щоб він показав своїм рабам, що незабаром статися мусить. Ото, незабаром приходжу. Блаженний, хто зберігає пророчі слова цієї книги!» (Об'явлення 22:1-7).

Щоб потім не жалкувати, будемо робити все, щоб опинитися в Царстві Небесному.

«Від днів же Івана Христителя й досі Царство Небесне здобувається силою, і ті, хто вживає зусилля, хапають його» (Матвія 11:12).

ОКРАСА ТВОРІННЯ

Людина створена Богом для того, щоб у ній і через неї виявлялася слава Божа. Ми повинні бути славою Божою і всіма силами намагатися прославити Бога. Апостол Павло так говорить про віруючих:

«Щодо Тита, то він мій товариш, а ваш співробітник; щождо наших братів вони посланці від Церков, вони слава Христова!» (2 Коринтян 8:23).

Неперевершена статуя Давида була зроблена Мікеланджело із мармурової брили, зіпсованої та залишеної в пилюці та бруді. І він із цієї брили за два роки і чотири місяці зробив найпрекрасніший витвір мистецтва. Мільйони людей приїжджають і оглядають це творіння рук людських.

Якщо людина змогла так преобразити глибу мрамору, то наскільки ж величніший Бог! Він з грішної, занепалої людини робить Свою славу, преображає її в образ Христа.

У цьому й полягає могутність благодаті Божої: Він перероджує дух і душу і з грішника робить святого, в якому виявляється Божественний характер.

«Дивіться бо, браття, на ваших покликаних, що небагато-хто мудрі за тілом, небагато-хто сильні, небагато-хто шляхетні. Але Бог вибрав немудре світу, щоб засоромити мудрих, і немічне світу Бог вибрав, щоб засоромити сильне, і простих світу, і погорджених, і незначних вибрав Бог, щоб значне знівечити, так щоб не хвалилося перед Богом жодне тіло» (1 Коринтян 1:26-29).

Бог вибрав грішників із пилу і бруду гріха й пороку, щоб із них вирізьбити Свій образ.

Одного дня неосвічена, але побожна старенька з глухого села посоромить великих і вчених, які не шукали Бога і не потребували Царства Небесного.

Ці покликані, які почули поклик Божий: **«Йди за Мною»**, – і пішли, є **славою Божою тут, на землі, і у вічності.**

Християнин зобов'язаний віддавати славу Богові за спасіння своєї душі і ту славу, яку Він дарує нам.

Жила Божа людина на ім'я Йов, і Бог хвалився нею. У Йова була велика родина і багато багатства.

«Був чоловік у країні Уц, на ім'я йому Йов. І був чоловік цей невинний та праведний, і він Бога боявся, а від злого втікав. І народилися йому семеро синів та три дочки. А маєток його був: сім тисяч худоби дрібної, і три тисячі верблюдів, і п'ять сотень пар худоби великої, і п'ять сотень ослиць та дуже багато рабів. І був цей чоловік більший від усіх синів сходу» (Йов 1:1-3).

Але одного дня він втратив все: загинули всі діти, і він позбувся всієї власності. І після всього, що сталося з ним, він не почав нарікати на Бога, а сказав так:

«І встав Йов, і роздер плаща свого, й обстриг свою голову, та й упав на землю, і поклонився, та й сказав: Я вийшов нагий із утроби матері своєї, і нагий повернусь туди, в землю! Господь дав, і Господь узяв... Нехай буде благословенне Господнє Ім'я!» (Йов 1:20-21).

Чи здатні ми, християни, у важких обставинах славити Бога? Бог говорить через Давида:

«Хто жертву подяки приносить, той шанує Мене; а хто на дорогу Свою уважає, Боже спасіння йому покажу!» (Псалом 50:23).

Християнине, чи славиться Бог у твоєму повсякденному житті? Хто не славить Бога на землі, той і на Небі не буде славити Його.

Ось як сказав Христос:

«Я прославив Тебе на землі, довершив Я те діло, що Ти дав Мені виконати» (Івана 17:4).

Апостол Павло заохочує до цього християн:

«...щоб прославилося Ім'я Господа нашого Ісуса в вас, а ви в Ньому, за благодаттю Бога нашого й Господа Ісуса Христа» (2 Солунян 1:12).

Прийде той день, коли святі прославляться на Небі, а сьогодні їхня мета – прославити Христа і Бога на землі. І ось чим ми можемо прославити Бога:

«Отець Мій прославиться в тому, якщо рясно зародите й будете учні Мої» (Івана 15:8).

Рясно зародити, тобто принести плід, – це доручення Христа Своїм послідовникам. А які плоди повинні бути в нас, написано в Слові Божому:

«А тепер, звільнившись від гріха й ставши рабами Богові, маєте плід ваш на освячення, а кінець життя вічне» (Римлян 6:22).

«А плід духа: любов, радість, мир, довготерпіння, добрість, милосердя, віра, лагідність, здержливість: Закону нема на таких!» (Галатів 5:22-23).

Плоди преображеного серця людини виявляються в її житті, і цим славиться Бог.

«Тому докладіть до цього всю пильність, і покажіть у вашій вірі чесноту, а в чесноті пізнання, а в пізнанні стримання, а в стриманні терпеливість, а в терпеливості благочестя, а в благочесті братерство, а в братерстві любов. Бо коли це в вас є та примножується, то воно зробить вас нелінивими, ані безплідними для пізнання Господа нашого Ісуса Христа» (2 Петра 1:5-8).

Бог повинен славитися в нашому житті, в нашій родині, в наших церквах. Давид вигукує:

«Тому то хвалю Тебе, Господи, серед народів, Іменню Твоєму співаю!» (2 Самуїла 22:50).

«Хвалитиму Господа усім серцем своїм, розповім про всі чуда Твої!» (Псалом 9:2).

«...щоб славу співала людина Тобі й не замовкла! Господи, Боже мій, повік славити буду Тебе!» (Псалом 30:13).

«То добре, щоб дякувати Господеві й виспівувати Ймення Твоє, о Всевишній...» (Псалом 92:2).

На небі ангели і всі війська небесні славлять Бога, а на землі спасенні грішники вихваляють Творця і Спасителя свого.

Чи охоплене серце кожного християнина однією метою – прославити Бога, як це було у Апостола Павла?

«...через чекання й надію мою, що я ні в чому не буду посоромлений, але цілою сміливістю, як завжди, так і тепер Христос буде звеличений у тілі моїм, чи то життям, чи то смертю» (Філіп'ян 1:20).

НЕ ДОБРЕ ЛЮДИНІ БУТИ ОДНІЙ

У цьому розділі ми торкнемося Божої постанови – шлюбу.

Як розглядати це питання, з чого починати, як вберегти себе від гріха і створити благословенну Богом сім'ю?

«І сказав Господь Бог: Не добре, щоб бути чоловіку самотнім. Створю йому поміч, подібну до нього» (Буття 2:18).

Ці слова Божі залишаються в силі на віки. Бог створив Адаму дружину. Сьогодні кожний чоловік має можливість вибрати собі дружину, і фраза: **«Не добре, щоб бути чоловіку самотнім»**, – буде розв'язана. Бог краще знає, що нам потрібно. Окрім цього слова, Він вклав в наше тіло почуття, які валять нас до протилежної статі. Бог вчинив так, щоб люди створювали родини і розмножувалися на землі.

Першу сім'ю створив Бог і наказав їй розмножуватися, володіти землею і всім, що на ній.

«І Бог на Свій образ людину створив, на образ Божий її Він створив,

як чоловіка та жінку створив їх. І благословив їх Бог, і сказав Бог до них: Плодіться й розмножуйтеся, і наповнюйте землю, оволодійте нею, і пануйте над морськими рибами, і над птаством небесним, і над кожним плазуючим живим на землі!» (Буття 1:27-28).

Диявол робить усе, щоб зруйнувати постанови Божі на землі, і тому до 50% шлюбів руйнується. Знищення шлюбу – діяльність ворога душ людських. Суспільство на законодавчому рівні спотворює систему Божих постанов шлюбу і моралі, що є підтвердженням суду Божого над світом, який станеться незабаром.

«Тож, що Бог спарував, людина нехай не розлучує!» (Марка 10:9).

Тут ми розглянемо християнський шлюб і те, як діяти і до чого бути готовими, щоб Бог міг благословити цей шлюб.

ПОЧНЕМО ІЗ СИЛЬНОЇ ПОЛОВИНИ ШЛЮБУ – ЧОЛОВІКІВ

Досягнувши повноліття, юнак і дівчина можуть укласти шлюб. А так як у вас немає досвіду в цій справі, то, щоб не помилитися, треба прислухатися до поради Біблії і тих, хто має в шлюбі щасливий життєвий досвід.

1. ЗРОБІТЬ УСЕ МОЖЛИВЕ, ЩОБ БОГ МІГ БЛАГОСЛОВИТИ ВАС.

Бог не зможе благословити вас, якщо ваші стосунки з Ним не такі, як треба.

«Він же промовив йому: Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією своєю думкою» (Матвія 22:37).

Треба покаятися перед Богом, мати з Ним спілкування через молитву, читання Біблії і спілкування в церкві. Запитайте себе: «Чи приємно Богові дивитися на мене як на Своє дитя?» Краще сказати, як говорив Давид:

«А помилки хто зрозуміє? Від таємних очисти Ти мене, і від свавільців Свого раба заховай, нехай не панують вони надо мною, тоді непорочним я буду, і від провини великої буду очищений» (Псалом 19:13-14).

Якщо з Богом відсутні щирі стосунки, ви не зможете створити щасливої сім'ї. Бог радше благословить того, хто не знає Його, аніж того, хто називає себе християнином, але не живе гідно свого звання.

2. МАТЕРІАЛЬНИЙ СТАН.

Збираючись одружитися, чоловік повинен мати необхідні для створення сім'ї кошти. Тобто мати можливість заробляти гроші для майбутніх потреб родини. Нова сім'я не повинна матеріально залежати від батьків, і, перш ніж думати про когось, потрібно вирішити це питання. Вважається, що краще починати створювати сім'ю не в родині батьків чоловіка чи дружини.

3. ПІДХІД ДО ВИБОРУ НАРЕЧЕНОЇ.

Якщо попередні питання вирішені, тоді на черзі стоїть питання вибору нареченої.

Так як це – найважливіше питання в земному житті, то й підхід до нього має бути серйозним і відповідальним. Потрібно усвідомлювати, що шлюб укладається на все життя. Розлучення в біблійному вченні є не сумісним з християнством.

Легковажний підхід призведе до жалюгідного результату.

Дружина повинна бути «подібною до нього». До подібності належить безкорислива любов, вік і, найважливіше, віросповідання.

«Дружина законом прив'язана, поки живе чоловік її; коли ж чоловік її вмере, вона вільна виходити заміж, за кого захоче, аби тільки в Господі» (1 Коринтян 7:39).

Це однаковою мірою стосується усіх, хто укладає християнський шлюб.

У вас не повинно бути подібного: «Нехай, потім розбіжимося». Мені доводилося багато разів брати участь у сватанні, і я намагався одразу владнати всі питання, аби потім не виникли проблеми. Якесь незначне питання призводило до повного розірвання стосунків. Не приховуйте одне від одного стан здоров'я, свої сімейні традиції. Щирість та відкритість повинні наповнювати як нареченого, так і наречену.

4. МОЛИТВА ТА ПІСТ.

До питання шлюбу не можна підходити без молитви до Бога про розуміння Його Божественної волі у цій справі. Раджу всією родиною просити Бога з постом і молитвою про розуміння Його волі, щоб не помилитися і не скалічити ані своє життя, ані іншої людини.

Це треба робити до вибору нареченої, а не навпаки: спочатку вибрати, а потім молитися про неї. Навіщо молитися, коли ти вже домовився з нею?

5. ЯКОЮ ПОВИННА БУТИ НАРЕЧЕНА.

По-перше, вона повинна бути християнкою, не тільки називаючись такою, але й підтверджуючи це у повсякденному житті. Брати, не захоплюйтеся тільки зовнішністю, вам доведеться жити з душею і характером, які важливіші за зовнішню красу.

«Краса то омана, а врода марнота, жінка ж богобоязна вона буде хвалена!» (Приповісті 31:30).

Хай не зачаровують вас фарби і помади, одяг, що відкриває коліна та обтягує тіло, та інші речі, які свідкують про те, що вона бажає своїм вбранням і манерою поведінки привернути до себе увагу. Скажу одразу: духовний стан таких сестер безчесний. Шукайте справжню християнку, яка, як ми раніше казали, «в Господі».

6. ЧОГО НЕ МОЖНА РОБИТИ.

Не можна мати декілька наречених як одразу, так і почергово. Дружив з однією, наобіцяв їй, потім з іншою і т. д. Перед Богом такі дії – гріх. Бог покарає такого молодого і полишить без благословення. Якщо ти хотів з кимось дружити, як із нареченою, але не отримав її згоди, потрібно розійтися так, щоб все було свято і без скарг.

Після сватання нареченої стосунки повинні бути такі, щоб не було місця для гріха та потурання тілу.

«Нехай буде в усіх чесний шлюб та ложе непорочне, а блудників та перелюбів судитиме Бог» (Євреїв 13:4).

Не доводьте себе до таких залищань та стосунків, які притаманні шлюбу: поцілунки, обійми чи інтимні розмови.

Ваші стосунки повинні бути такими, які не викликають збудження тіла і які не засуджує Бог. Коли хтось засватав наречену, то відмова від неї без наявних вагомих причин, які виправдовує Бог, – гріх. Усілякі дії нареченого чи нареченої, які приховують в собі нечесність і неправду, призведуть до гірких наслідків у подальших стосунках. Будьте чесними, відкритими та правдивими!

СЛОВО ДО СЕСТЕР

1. НА ВСЕ СВІЙ ЧАС.

Не заповняйте своє серце і розум уявними нареченими. Не шукайте їх передчасно. Виходити заміж можна тільки тоді, коли ви духовно і фізично готові до цього. Ви повинні бути у повних літах, бути готовою служити чоловікові, сприймаючи його як голову родини, бажано також перш здобути професію.

2. ВИ ПОВИННІ БУТИ СМИРЕННИМИ.

«...Бог противиться гордим, а смиренним дає благодать» (Якова 4:6).

Марія стала матір'ю Ісуса Христа, тому що була покірною.

«...зглянувся Він (Бог) на покору Своєї раби...» (Луки 1:48).

3. ВИ ПОВИННІ БУТИ НЕВИННОЮ – НЕ МАТИ НІЯКОГО СВІДОМОГО ГРІХА.

«Бо сонце та щит Господь, Бог! Господь дає милість та славу, добра не відмовляє усім, хто в невинності ходить» (Псалом 84:12).

4. ВИ ПОВИННІ БУТИ ДОБРОЧЕСНОЮ.

Доброчесність Ревеки зробила її дружиною Ісака.

«І вибіг той раб назустріч їй, та й сказав: Дай-но напитись води з твого глека! А та відказала: Напийся, мій пане! І вона поспішила, і зняла свого глека на руку свою, і напоїла його. А коли закінчила поїти його, то сказала: Також для верблюдів твоїх наберу я води, аж поки вони не нап'ються» (Буття 24:17-19).

Ревека, вбачаючи, що треба напоїти верблюдів, сама згодилася зробити це, хоча напоїти десять верблюдів – справа нелегка. Як прекрасно, коли дружина кмітлива і горить бажанням допомогти іншим.

«Жінка чесотна корона для чоловіка свого...» (Приповісті 12:4).

5. ВИ ПОВИННІ БУТИ ГОТОВОЮ СЛУЖИТИ ЧОЛОВІКОВІ Й БУТИ ЙОМУ ПОКІРНОЮ.

Цього вимагає Біблія, і якщо ви не здатні бути такою, то залишайтеся в самоті.

Чоловік – голова родини, і якщо не дотримуватися цього принципу, сім'я втратить благословення, а ваші діти можуть бути невірними.

**«...заміжня про речі життєві клопочеться, як догодити чоловікові»
(1 Коринтян 7:34).**

«Дружини, коріться своїм чоловікам, як Господеві, бо чоловік голова дружини, як і Христос Голова Церкви...» (Ефесян 5:22-23).

6. ВИ ПОВИННІ ЛЮБИТИ ДІТЕЙ І БАЖАТИ НАРОДЖУВАТИ ЇХ.

Право народжувати дітей Бог надав сім'ї. Повеління «плодіться й розмножуйтеся» залишається в силі до кінця світу. Народжувати, виховувати дітей і особливо вкладати в їхні серця живу віру – дуже важка праця, і Бог цінує цю працю! Місце віруючої людини у всесвіті вище ангельського, тому що віруючі є Церквою Христа і Його нареченою, а про Ангелів цього не сказано.

«І все впокорив Він під ноги Йому, і Його дав найвище за все за Голову Церкви, а вона Його тіло, повня Того, що все всім наповняє!» (Ефесян 1:22-23).

«...щоб навчали жінок молодих любити своїх чоловіків, любити дітей, щоб були помірковані, чисті, господарні, добрі, слухняні своїм чоловікам, щоб не зневажалося Боже Слово» (Тита 2:4-5).

7. ЗА КОГО ВИХОДИТИ ЗАМІЖ.

Наречений має бути таким: християнин, посвячений Господу, має можливість утримувати сім'ю, любить вас не тільки на словах, але і на ділі. Це має бути очевидно і виявлятися в життєвих обставинах. Не виходьте заміж за жадібних, ви будете постійно страждати, звітуючи за кожну копійку. Коли чоловік хоче з вами ближче познайомитися і запрошує вас у кіно, театр чи світський концерт, тікайте від такого нареченого, яким би красенем і заможним він би не був! Душа, яка не розуміє, де світ, а де Христос, не має керівництва Духа Святого, і шлюб з такою людиною приречений. Якщо ви бажаєте мати прекрасного чоловіка і жити з ним щасливо й у затишку, вам потрібно поставитися до цього питання з усією відповідальністю.

ПЕРШ НІЖ ОДРУЖУВАТИСЯ І ВИХОДИТИ ЗАМІЖ

Як наречений, так і наречена повинні усвідомлювати, що любов – це жертва!

Ви жертвуєте собою, своїми інтересами і життям заради блага іншої людини, а у даному випадку чоловіка чи дружини. У вас нічого не вийде, якщо ви не налаштовані служити все життя. Ваше щастя в тому, що ви собою, своєю поведінкою і ставленням приносите щастя іншій людині.

Якщо не враховувати ці принципи або ви до них не готові, то ви дарма одружуєтеся і виходите заміж. Потрібно налаштуватися і просити у Бога сили, щоб стати саме такими.

Все на землі приносить плід не для себе, а задля користі інших.

**«Нехай не шукає ніхто свого власного, але кожен для ближнього!»
(1 Коринтян 10:24).**

У вас є слабкі сторони, і вони виявлятимуться в житті. Вони принесуть біль іншій людині. Вмійте першими просити прощення. Вмійте зносити слабкі сторони характеру вашого чоловіка чи вашої дружини так, щоб без слів, вбачаючи вашу поведінку, чоловік або дружина захотіли бути такими, як ви. Сестри, прочитайте 31 розділ Книги приповістей, а ви, брати, слова, звернені до чоловіка в 5 розділі Послання до ефесян.

ХАЙ БЛАГОСЛОВИТЬ ВАС
ГОСПОДЬ ЩАСЛИВИМ ШЛЮБОМ
І ПРЕКРАСНОЮ СІМ'ЄЮ!

СТАРІСТЬ, ПЕРЕХІД У ВІЧНІСТЬ

*О Господи, усім старим допоможи:
Христа пізнаєть любові вчення,
І скласти гріх до Твоїх ніг,
І душам віднайти спасіння!*

«А Ти, Боже, не кидай мене аж до старости та сивини...» (Псалом 71:18).

Ми старіємо, як і усе живе у матеріальному світі. Старість ускладнюється, коли людина починає потребувати сторонньої допомоги. У старості приходять усвідомлення власного безсилля, коли важко робити те, що раніше не становило ніякої складності.

У старості людина розуміє, що колись і цей період життя має скінчитися.

У цьому короткому розділі хочеться підтримати усіх стареньких, які читають цю книгу, і тих, до кого старість прийде свого часу; життя так швидко минає та веде нас до неминучої старості з її наслідками. Хоча й не всім трапляється дожити до старості.

Найперше хочеться сказати про хорошу старість, з ясным розумінням, що очікує нас усіх попереду і як здобути цю ясність стосовно свого майбуття. Раніше ми говорили про неминучість смерті. Старість – це той час, коли людям потрібно бути готовими через смерть перейти в прекрасну вічність, яку ми називаємо раєм.

У кожного жителя землі, незалежно від якості прожитого життя, існує Богом дана можливість мати через віру в Ісуса Христа вічне життя в Царстві Небесному.

«...що (Бог) хоче, щоб усі люди спаслися, і прийшли до пізнання правди» (1 Тимофія 2:4).

Тут для нашого більшого утвердження в любові Божій до нас, можливо, будуть повторюватися думки, які раніше звучали в цій книзі.

Людина, яка через віру та покаяння прийшла до Бога, знає, що на неї після смерті очікує вічність з Богом. Ця людина має чудову старість, хоча вона може й супроводжуватися усілякими хворобами та стражданнями.

«Через те ми відваги не тратимо, бо хоч нищиться зовнішній наш чоловік, зате день у день відновляється внутрішній. Бо теперішнє легке наше горе достачає для нас у безмірнім багатстві славу вічної ваги, коли ми не дивимося на видиме, а на невидиме. Бо видиме дочасне, невидиме ж вічне!» (2 Коринтян 4:16-18).

У старості до нас приходять спогади про прожите життя, яке імовірно не догоджало Богові і за яке потрібно буде відповідати перед Ним. У Бога немає упереджень, і перед Його правосуддям постануть усі, незалежно від того, як вони ставилися до Бога у своєму житті; цього не зможуть уникнути й ті, які в своїй хитромудрості заперечують Бога.

«Ото Він із хмарами йде, і побачить Його кожне око, і ті, що Його прокололи були, і всі племена землі будуть плакати за Ним. Так, амінь!» (Об'явлення 1:7).

Усе наше порядне та чесотне життя не надасть нам можливості виправдатися перед праведним Богом. Існує лише одна можливість не бути осудженим Богом – здобути праведність Божу, явлену нам в хресних стражданнях та смерті Сина Божого Ісуса Христа.

Смерть Христа – це єдиний засіб, який виправдовує кожну людину, яка приходить з покаянням до Бога. Ісус Христос Своїм голгофським вчинком раз і назавжди взяв на Себе провину усіх людей та поніс покарання за гріхи усього світу. Так каже та переконує нас істинне Боже Слово (деякі місця із Писання, які кажуть про те, що Христос зробив для грішників):

«А Він був ранений за наші гріхи, за наші провини Він мучений був, кара на Ньому була за наш мир, Його ж ранами нас уздоровлено! Усі ми блудили, немов ті овечки, розпорозились кожен на власну дорогу, і на Нього Господь поклав гріх усіх нас!» (Ісаія 53:5-6).

«Він тілом Своїм Сам підніс гріхи наші на дерево, щоб ми вмерли для гріхів та для праведности жили; Його ранами ви вздоровилися» (1 Петра 2:24).

«А Бог доводить Свою любов до нас тим, що Христос умер за нас, коли ми були ще грішниками. Тож тим більше спасемося Ним від гніву тепер, коли кров'ю Його ми виправдані. Бо коли ми, будши ворогами, примирилися з Богом через смерть Сина Його, то тим більше, примирившись, спасемося життям Його» (Римлян 5:8-10).

В Біблії багато схожих висловів.

Наведені тут вірші переконують нас в тому, що за наші гріхи вже постраждав Ісус Христос. Нам потрібно лише погодитися з цим фактом, прийняти вірою дар Божий, виявлений нам у Сині Божому, та звернутися до Нього з молитвою покаяння.

Бог виправдовує грішника завдяки смерті та воскресінню Ісуса Христа нашого Спасителя, Який поніс покарання за наші гріхи. Суд на гріхом відбувся на голгофському хресті. Христос вимовив там: «Звершилось».

І нині кожен віруючий в Ісуса Христа виправдовується Його стражданням та стає невинним перед Богом. Для кожного грішника існує можливість прийти до Христа з покаянням та отримати прощення гріхів та життя вічне, а після цього земного життя увійти у рай.

Ще раз нагадуємо, що не існує і ніколи не існуватиме такої грішної людини, яка, прийшовши до Христа з покаянням, була б відкинута Ним. Ось що каже Писання:

«...а того, хто до Мене приходить, Я не вижену геть» (Івана 6:37).

«Прийдіть до Мене, усі стурджені та обтяжені, і Я вас заспокою!» (Матвія 11:28).

«Бо кожен, хто покличе Господнє Ім'я, буде спасений» (Римлян 10:13).

Вищезгадані слова: «хто до Мене приходить», «прийдіть до мене, усі», «кожен, хто покличе Господнє Ім'я» –однаково стосуються як найбільш грішного злодія, який був розіп'ятий поруч з Ісусом, так і задоволеного фарисея Никодима. Вони не виключають нікого з нас, хто приходить до Нього упокореним, з бажанням отримати прощення гріхів та спасіння своїй безсмертній душі.

Мені доводилося багато разів відвідувати людей, віруючих у Христа як свого Спаси, які перебували у важкому фізичному стані, страждаючих від онкології або роками лежачих людей, у яких не було можливості навіть сісти на ліжко, – і велика неземна радість сповняла їхні серця! Відчуття цієї радості давала їм тільки віра в Христа, Який помер за гріхи наші та виправдовує по вірі злочестивого грішника. В цьому полягає сутність Євангелія Христового!

У тих, хто щиро вірить, немає: безнадійності, невизначеності, сумнівів, відчаю та інших відчайдушних почуттів у передсмертному стані, як це буває в людей, які не розкаялися в своїх гріхах перед Богом.

Христос любить грішників!

Христос вмер за грішників!

Христос приймає грішників!

Христос прощає грішників!

Христос дає грішникам, які приходять до Нього з каяттям, вічне життя!

***«Син бо Людський прийшов, щоб знайти та спасти, що загинуло!»
(Луки 19:10).***

Бог каже:

«Буду бо Я милостивий до їхніх неправд, і їхніх гріхів не згадаю Я більш!» (Євреїв 8:12).

Якщо ви ще не розкаялися перед Богом, то, читаючи ці вибрані з Біблії місця, що переконують вас і кожную людину в можливості спасіння, не ставтеся легковажно до найбільшого дару Божого, який дається нам в Ісусі Христі.

Через Ісуса Христа ми маємо право приходити до Бога Отця з визнанням усіх своїх гріхів.

«Коли ми свої гріхи визнаємо, то Він вірний та праведний, щоб гріхи нам простити, та очистити нас від неправди всілякої» (1 Івана 1:9).

«Діточки мої, це пишу я до вас, щоб ви не грішили! А коли хто згрішить, то маємо Заступника перед Отцем, Ісуса Христа, Праведного. Він ублагання за наші гріхи, і не тільки за наші, але й за гріхи всього світу» (1 Івана 2:1-2).

Можливо, хтось не бачить себе грішником та вважає, що його немає за що осудити, то Біблія каже таким:

«...як написано: Нема праведного ані одного; нема, хто розумів би; немає, хто Бога шукав би...» (Римлян 3:10-11).

«... бо всі згрішили, і позбавлені Божої слави...» (Римлян 3:23).

«І стали всі ми, як нечистий, а вся праведність наша немов поплямована місячним одіж, і в'янемо всі ми, мов листя, а наша провина, як вітер, несе нас...» (Ісаїя 64:6).

Якщо люди на землі були б безгрішні, то тоді не потрібно було б Сину Божому приходити на землю та помирати за грішників.

Отже, можливість мати спасіння дана для усіх грішників без винятку. Але не усі люди прийняли Ісуса Христа як свого особистого Спасителя, і тому майбутнє таких людей – пекло, вічні муки. Про це місце вічного страждання ми говорили в розділі «Пекло» (на сторінці 119).

Христос каже про засудження невірующих:

«Хто вірує в Нього, не буде засуджений; хто ж не вірує, той вже засуджений, що не повірив в Ім'я Однородженого Сина Божого» (Івана 3:18).

Увірувавши у Ісуса Христа, ми нічого не втрачаємо, а тільки набуваємо: прощення гріхів та життя вічне з Богом. І тоді ніякі страждання, і хвороби, і навіть смерть не зможуть відокремити нас від нашого Господа Христа.

Апостол Павло вигукує:

«Бо я пересвідчився, що ні смерть, ні життя, ні Анголи, ні влади, ні теперішнє, ні майбутнє, ні сили, ні вишина, ні глибина, ані інше яке створіння не зможе відлучити нас від любови Божої, яка в Христі Ісусі, Господі нашім!» (Римлян 8:38-39).

«Бо для мене життя то Христос, а смерть то надбання» (Филип'ян 1:21).

Прийміть дар Божої любові, щоб і для вас Христос став життям вашим, і тоді смерть буде не втратою, а надбанням вічного життя з Богом. Христос переконує усіх нас в цій істині:

«Поправді, поправді кажу вам: Хто слухає слова Мого, і вірує в Того, Хто послав Мене, життя вічне той має, і на суд не приходить, але перейшов він від смерти в життя» (Івана 5:24).

Повірте Слову Божому, приходіть до Бога в покорі з каяттям в усіх гріхах. Попросіть у Нього прощення за свою невіру і усе хибне життя. І Бог прийме вас і простить, як Він прийняв і простив усіх, хто прийшов до Нього з покаанням.

Переконуємо вас, що Бог бажає спасти вас, простити і у свій час забрати до Себе на Небо!

Вірте, моліться, читайте ці благословенні слова любові Божої, явленої для нашого спасіння.

Бог хоче спасти вас, тому й послав вам цю книгу, щоб переконати вас в цьому.

Ми молимося, щоб Бог втішив вас Своїм миром, дав вам надію на славне майбуття в небі після цього нелегкого життя на землі.

Якщо у вас є можливість, телефонуйте нам – і ми підтримаємо вас в наших молитвах в церкві.

Благослови вас Господь і допоможи в усьому.

Більш детально читайте про покаяння в розділі «Покаяння» (на 108 сторінці).

ПІСЛЯМОВА

НА ЗАВЕРШЕННЯ ДЕКИЛЬКА СЛІВ ВЛАСНИКУ ЦЬЄЇ КНИГИ

Можливо, ви не знайшли в цій книзі відповіді на свої питання і проблеми. Книга не може повністю охопити всі питання, що виникають у суспільстві.

Хочу сказати усім, хто вважає, що ця книга вам не підійшла: «Якщо у вас існують ті проблеми, які не обговорювалися тут, телефонуйте нам, пишіть і приходьте за вказаною адресою. Ми будемо раді особистій зустрічі з вами, де ви зможете задати будь-які питання. Ми готові помолитися про ваші проблеми і посприяти вам, чим зможемо».

Радимо ще раз перечитати Євангелію від Івана, і якщо вам щось незрозуміло під час читання, попросіть Бога допомогти вам зрозуміти Його Божественне Слово, яке розкриває нам Божу любов і Його бажання спасти людину. Ви – та людина, якій Бог бажає дати через віру в Його Слово прощення гріхів і спасіння вашої безсмертної душі.

Милість БОЖА ХАЙ БУДЕ НАД ВАМИ,
І СПАСІННЯ ЙОГО ХАЙ ЗЙДЕ НА ВАС І ВАШ ДІМ.

БЕРЕЖИ ВАС ГОСПОДЬ!

Науково-популярне видання

Олексій Марченко
Швидка допомога для душі
(українською мовою)

Переклад: Н. Терещенко
Коректура: О. Прос
Редактор українського тексту: Н. Терещенко

Ілюстрації надані упорядником і використані на підставі закону:
Title 17 U.S.C section 107 of the US Copyright Law.